

400840
MADE IN SPAIN

ΠΑΛΑΡΙΔΟΣ

ΤΥΡΑΝΝΟΥ

Ἀνεργαστίων

ΕΠΙΣΤΑΤΩΝ

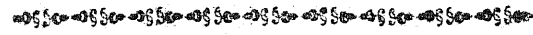
PHILARIDIS

TYRANNI

Agriгентhorum

ΕΠΙΣΤΑΤΩΝ

UNIVERSITATIS
DE
PARISI

Φ Α Λ Α Ρ Ι Δ Ο Σ

Τ Υ Ρ Α Ν Ν Ο Τ

Ακρῆγωντίων

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Α Ι.

P H A L A R I D I S

T Y R A N N I

Agrigentorum

E P I S T O L E.

PHALARIDIS

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Phalaris Alciboo.

POLYCLITVS Messanensis, quem apud ciues proditionis accusas, morbum meum immedicabilem sanauit. Non ignoro autem, quod faustus hic nuncius dolorem tibi atque lachrymas sit allaturus. Te vero ne ipse quidem artis princeps Æsculapius, cum omnibus diis, sanare possit. Malam enim corporis valetudinem, ars medica sanat: animæ autem morbum, medicus sanat. Mors: quam tu minime inuidiosam pro multis magnisque maleficiis, non præter voluntatem patris (ad qualia me hortaris) sed sponte commissis (qualia ipse patraisti) expecta.

Megarensibus.

NON reprehendo ingratitude vestram, sæpenumero beneficiis a me affectorum, quod disceptante me cum vicinis ob limites, falsum dixeritis testimonium. Accuso autem memet ipsum stuporis, quod frequenter ab iisdem lesus, non disco sapere. Vos enim nunquam meorum beneficiorum meministis: at ego vos ceu nunquam oblitos beneficiis afficio.

Τυρ-

ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Φάλαρις Ἀλκισβόω.

ΜΟΛύκλειτῳ ὁ Μεσσηνίως, εὐκατηγη-
 10 ρεῖς πρὸς τοὺς πολίτας προσδοσίου, ἰάσασ-
 τῶ μου νόσον αἰήκησον. ὅτι ἀγνοῶ ἢ, λύ-
 πους διαγελιζόμενός σοι καὶ δάκρυα. σὲ ἢ ὅτι αὐ-
 οὐδ' αὐτὸς ὁ τεχνῆς ἡγεμῶν Ἀσκληπιὸς μὲν πάν-
 των ἰάσασθαι τῶ θεῶν. σώματ' ἔμην γὰρ ἀρρώστιαν,
 15 θεραπεύει τεχνῆ ψυχῆς ἢ νόσον, ἰατρὸς ἰατρῶ φα-
 νατ' ἔμην, ὃν αἰετὰ χέριεν ἀπὸ πολλῶν καὶ μεγά-
 λων ἀδικημάτων, ὅτι ἀκουσίαν, ὣν ἐμοὶ πρῶτος ἐ-
 πεις, ἀλλ' ἐκασίαν ὣν αὐτὸς εἰργασίαι, πρῶτος δέχης.

Μεγαρεῦσιν.

20

Ὁ μὲ μοι τῶν ἀχαριστῶν ὑμῶν πολλάκις
 25 βεργεῖται μένων ὅτι με κερνομένου πρὸς τὸ ὄραν πρὸς
 τὸς ἀσυγείτονας κατεψύδομαρτυρήκατε κατη-
 γηρῶ ἢ ἐμαυτὸν ἀναληστίας, ὅτι προπηλακίζο-
 35 μένος ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλὰκις, ἔσφρονίζομαι.
 ὑμῖς μὲν γὰρ ἐδέεσθε χάριτ' ἔμοι μνημονόεστε.
 Ἐγὼ ἢ, ὡς μηδέποτε ἐπιλησμένοις χάρι-
 ζομαι.

A 2

Τυρ-

Τυρσίνῳ.

Εἰ τὸς μὲν ἀνάγκης πὶ πρᾶξαντας τ̄ μὴ νομίμων, χαλεπὰς ἔχειν δεῖ πρὸς τὰ μέλλοντα [βίης] πρὸς δουκίας, ὡς ὑπέφαινες Αἰγυπτίοις, εἰς τὴν τῶ δαιμονίου πρὸνοιαν ἀναφέρωντα πρὸς ἐμῶς, τίνας ἐ-
 χεῖν ἐλπιδὰς ἔχει [σε] πρὸς σεαυτὸν, τὴν μὴ μὲν ἀνάγκης, μηδὲν ὦν πρὸς ἐννομίαν, μὲν γνώμης ἢ ἀπαν ἢ πρὸς ἑκείνῳ.

Λυκίνῳ.

Οὐκ ὀρθῶς ἠρώτησας ἐν Λεοντίνοις, ὡς παρόντα ἡμεῖς διωκόμενον σκοπεῖν ἔδει σοι, τίς εἰμι, καὶ τίαν, ἔπειθεν ἐγὼ γὰρ ὡς ἐμαυτὸν εἶδα Φάλαριν Λεωδάμαντος υἱόν, Ἀστυπαλαίειά τ' ἄνδρα, πατρὸς ἀπεστειμένον, τυραννον Ἀκρωτηνίων, ἐμπειρονον πολλῶν, ἀπὸ τῶν μέγιστον παρόντων ἕως οἶδα καὶ Λυκίνον πορνὸν μὲν ἐν ποσὶ, λάγνον ἢ ἐν ἑοῖς, μοιχρὸν δὲ ἐν γυναιξίν, ἀκλόνητον ἢ ἐν νόμοις, ἀσελγῆ δ' ἐν ἡδοναῖς, δεξρὸν δ' ἐν εἰρήνῃ, λεπτὸς ἢ ἐν πολέμοις, δῶσοντά μοι καὶ τῶν δημηγοριῶν, καὶ τῶν ὧν ἐλέγχω σὲ δικίω· ἐὰν μὴ θᾶπτον ἀλῶς, [ἀλλ' εἴ] ὅταν ἐκδοτὸν σε πρὸς δῶσι Λεοντίνοι, βεβλομένοι τὸς πρὸς ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι πολέμου.

Λεοντίνοις.

Εἰ καταλύσῃ με τὸν πρὸς ὑμᾶς ὀρέγεσθαι πόλεμον, μηδὲν αἰδεσθέντες, ἐκδοτέ μοι Λυκίνον, ἵνα πῶν ὀργῶν ἀπασῶν εἰς τῶτον ἀφίης, παύσωμαι δ' πρὸς πῶν πόλιν τυρμὴν χεῖρῶν ἢ εἰδὲν αὐτῶν χαλεπώτερον, ἢ πᾶσι τῶν ὑμᾶς ὑπὸ τῶν βεβλομένων.

Ζδω.

Tyrſeno.

SI eos qui aliquid, necessitate cogente, contra leges fecerunt, malas habere oportet de futura vita expectationes, quemadmodum Ægeſtenſibus demonstraſti, in Dei providentiam referens ea que mihi contigerunt: quales te spes habere oportet de te, qui nihil eorum quæ contra leges feciſti, vlla ex necessitate, sed consulto omnia impie patraueris?

Lycino.

NON recte interrogasti, inter Leontinos, (quasi præſens eſſem, tibi que poſſem responde- re) quis ſum, quorumque parentum, & unde. Ego enim, ſicut memetiſum noui Phalarin eſſe, Leodamantis filium, Aſtypalæenſem genere, patria orbatum, tyrannum Agrigentinorum, multarum peritum rerum, non lapſum vſq; ad præſens: ita noui & Lycinum inter pueros eſſe ſcortum, inter iuuenes effœminatam, inter mulieres adulterum, in legibus proteruum, in voluptatibus laſcium, in pace inutilem, in bellis aciei deſertorem: daturum denique mihi & cō- cionum, horumque quorum te arguo pœnas. Si non ocuus fueris a me comprehenſus, attamen- tum dabis, cum te dediticium tradiderint Leō- tini, volentes a bello, quod aduerſum nos ge- runt, liberari.

Leontinis.

SI me cupitis bellum, quod aduerſum vos ge- ro, diſſolucere, nihil reuerſi, dedite mihi Lyci- nū, vt omni in eum effuſa ira, ciuitati irafci deti- nam. Nihil autem atrocius illi ſum facturus, quam vos omnes velle ſcio.

A 3

Zeuippo.

6

TVO quidem filio propter adolescentiam ignosco, tibi vero propter senectutem: licet ea feceritis, quæ non sunt ignoscenda. Porro si non a contumacia destiteritis, neq; illum adolescentia, neque te senectus eripiet: sed ob hæc ipsa magis puniemini, ob quæ nunc venia dignati estis.

Eueno.

7

QUVM prius in animo haberem, captum in bello tuum filium interficere, iis pro iniuriis quibus meos nauium præfectos affecit, mutavi postea animum, viuumque conseruavi. Malo enim per illius vitam dolore afficere te, quam per occisionem illum morientem. Vale.

Samea.

8

SCIENS tuorum morum probitatem, excellentemq; erga omnes humanitatem, quodque proximorum felices successus leniter, proque humano affectu, tuos dolores calamitateque putes: scripsi tibi compedio, quod & in causa iudiciaria, & in nauali pugna, terrestriq; prælio, atque in equestri denique certamine victoriam adepti sumus: vt his auditis, quemadmodum honesto bonoque viro conuenit, gemas indefinenter, accipiens a tuo ipsius ingenio digna, tantamque decencia malignitatem tormenta.

Cleostrato.

9

PRORSVS mihi cum risu dignum videtur admiratione, quod quidam abs te castigentur. Eū enim qui alios increpare affectat, omni ipsū sceler

7

Ζωζίππῳ.

5

Τῷ μὲν ἡῶ σου διὰ τὴν νεότητά σου συγγνώσκω, οἱ δὲ διὰ τὸ γῆρας, καὶ περὶ ἀσύνγνωστα πεπιηκένον. αὐ μὲν τοι μὴ παύσηθε τὰ αὐθαδεῖαι, ἃτε ἐκείνον ἢ νεότητος, ἃτε σέ το γῆρας ἐξαμρήσεται. δι' αὐτὰ δὲ ταῦτα ἐ μᾶλλον κολασθήσεθε, δι' ἃ νῦν συγγνώμης ἀξίωσθε.

Εὐλέῳ.

ζ

Γνώμης γενόμεν τὸ πρῶτον, ἀλὸν τῶν αἰχμηάτο λατῶν ἀποκτείναναι σου τὸν υἱόν, αἰθ' ὧν ἡδίκηκε μου τῆς ναυάρχους, μετέγνων ὑσπερον, καὶ σέσωκα. μᾶλλον γὰρ βέλομαι διὰ τὸ ἐκείνους ζωῆς σέ λυπεῖν, ἢ διὰ τῆς αἰαρέσεως τὴν ἀποθανόντα. ἐρῶσω.

Σαμέα.

η

Εἰδὼς σου τὴν χρηστότητα ἔ πρόσε, καὶ τὴν ὑπερφυῆ πρὸς ἅπαντας Φιλαδελφίαν, καὶ ὅτι πᾶς τὸ πλεῖστον Ὀτυχίας ἡμέρωσ καὶ συμπαθῶσ ἰδίας ἀλγηδόνας καὶ συμφοράσ ἡγήσθαι φάσιν σου τῶμασ, ὅτι ἐ τὴν δίκην καὶ τὴν ναυμαχίαν καὶ τὴν παράταξιν, καὶ τὸ τελευτῆον, τὸν ἱππικὸν ἀγῶνα νενικήκαμεν, ἵνα ἀκέραιος ὡσ προσήκει καλῶ καὶ χαρῶ, σένης ἀδελφείπῳσ λαμβανῶσ παρὰ τῆσ σεαυτῆ φύσεωσ πᾶσ ἀξίας καὶ πρεπέσασ πσαύτη κακοθηρία βεσαίνουσ.

Κλεοστράτῳ.

θ

Πάνου μοι δεκαῖ μεία γέλωτος ἀξίον εἶναι θωμάσιν τὸ σωφρονίζεσθαι πινασ ὑπὸ σοῦ. τὴν γὰρ ἄλλοισ Ἰππικῶν Ἰππιβαλλόμενον, αὐτὴν ἀπηλ

λάχθαι ἄλλο πάσης πονηρίας. σὺ ἢ πᾶς τ' ὑπὸ σοῦ
νεηστεμένων κακίας ἐνοχῶ ὡν, ἐξ ἄλλαις ἀ-
πάσαις, ὡς ἀνεπίληπτος εἰς πονηρίαν, οὕτω νου-
στεῖς.

Λακρίτω.

15

Ἀχθομένω μὲν σοι βαρέως ὅτι τῆ τοῦ παιδὸς
τελευτῆ, πᾶσα συγνώμη. καὶ γὰρ ἢ σφόδρα συμ-
παθῶν, ὡς εἰς τ' οἰκείων τὸ συμβεβηκὸς ἠγάμενος,
μείζον ἀχθομαι. καὶ περὶ ῥοπέρα φύσει, πρὸς τὰ
τριάυτα χρώμενος, ἀλλὰ τὸ μηδὲν ὄφελος ὄραν το
μηδὲ τίς ἀμέτρως ἀνιωμένοις. πρῶτον δὲ ἢ ἔσω
σοι μεγάλη τ' ἐπ' αὐτῷ συμφορῆς· πρῶτον μὲν,
ὅτι ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζόμενος ἐν πολέ-
μῳ, σὺ ἀρετῆς τέθνηκεν· εἶδ' ὅτι νικῶν, καλλίστου
τέλους ὑπὸ τ' εἰμαρμένης ἤξιώται. τὸ ἢ τελευτῶν, 15
ὅτι μηδὲν ἀμαρτῶν πρὸς τὸν βίον, ὑπερφορη-
σαι πλὴν ἰδίων δέρετι πρὸς θανάτου. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ ζῆν
ἀγαθὸς, ἀδύλον, εἰ μεταβαλεῖ πρὸς τ' χεῖρον. αἰ-
τύχαι γὰρ ἀνθρώπων τὸ πλείστον, οὐχ αἰγνώμαι
κεραυτοῦσιν. ὁ ἢ τελευτήσας ἀκατηγόρητος, ἐν τῷ 20
καλλίστῳ ἀήματι τ' δόξης καὶ δίδρυται. νομίσας
εὐμῶ ἀξίας παρ' αὐτῶ χάριτας ἀπειληφέναι γε-
νέσθαις ἐξ ἀνατροφῆς, τὸ καλὸν κἀγαθὸν μέγιστον
λαγὸς αὐτ' γεγονέναι, ταῦτ' αὐτῷ πλὴν ἀμοιβῆν ἀν-
τιδοῦσιν, τὸ πρῶτος ἐξ ὑπερηγορήτως, πλὴν ἐπ' αὐτῷ 25
λύπῳ ἐνεγκεῖν.

Μεγακλεί.

16

Καὶ τὰς ἰπώνας ἐκπέπομφά σοι, κεκοσμημένους
ὅτι

scelere carere oportet. Tu vero quum & iis vi-
tiis, quibus illi quos castigas, obnoxius sis, atque
aliis vniuersis: sic alios castigas, quasi ipse, quod
ad scelera attinet, plane sis irreprehensibilis.

Lacrito.

10

Quod ob filii mortem grauius doleas, o-
mnis tibi debetur venia. Nam & ego vna tecum
vehementer commotus, eum casum, vt vnus ex
familiaribus reputans, plus doleo: tametsi rigi-
diori ingenio in huiusmodi casibus vtar, quod
nullam prouenire vtilitatem videam, ne iis qui-
dem qui supra modum contristantur. Magna
autem istius tibi calamitatis consolatio sit; pri-
mum quidem, quod pro patria certans, in bello
cum summa laude mortuus sit: Deinde, quod
vincens, optimo vitæ termino a fato sit digna-
tus: Postremo autem, quod nullo per vitam ad-
missio peccato, propriam virtutem morte obfi-
gnauerit. Qui enim, dum viuunt, probus est, de eo
perincertum est, an in deterius mutetur. Fortu-
na enim plurimum hominibus, nō consilia do-
minantur. Qui autem mortuus est inculpatus,
is in pulcherrimo gloriæ statu fundatus est. Exi-
stimans igitur, dignam te ab eo gratiam genera-
tionis educationisque percepisse, quod bonum
se atque honestum ad finem vsque præstiterit:
hoc illi vicissim tribue beneficiū, vt conceptum
eius causa mœrorem, leniter admissaque facile
consolatione feras.

Megacli.

11

Et equos emisi ad te, exornatos ad certamen
& Teu-

& Teucro præcepi, vt pecunias tibi suppeditet. Et, si quo alio habes opus, ad me scribere ne cuncteris. Nullam enim rem tam magnam petiturus es, quam petenti non simus omni modo donaturi.

Aglad.

12

OPES quantascunq; dedit Deus, reposuimus, ad incerta fortunæ, non in terræ sinibus, quemadmodum hortaris: sed in amicis, dona nostra recipere volentibus. Tu quidem te nobis ne ad hoc quidem promptum exhibuisti, vt, quantum in vobis amicis situm est, si a principatu excidamus, spem retinere possimus. Veruntamen etsi non prius vnquam, nunc saltem accipiens veluti depositum mihi custodiendum, aliquod amici facito officium. Nullam enim terræ partem existimabimus fidam, si vos amicorum præstantissimos, quasi puluere infidiores, præterimus: quibus feliciter agentibus, etiam si ego ipse cum alia conflixero fortuna, læticia tamen inde affectus, nihilominus feliciter agere mihi videbor.

Herodico.

13

ALTERIVS quidem iniuria affecti esset, nihil de vltione cõfiteri illi qui affecisset, vt quam minime apud eum suspectus, eum comprehenderet. Ego vero hoc quidem ignobilis esse viri cenfeo, ignorantem in potestatem redigere. prior autem abs te affectus iniuria, significo tibi vt caueas futuram a nobis vltionē: quo ante pœnam quidem ipsa te puniat expectatio, post expectationem autem, ipsa pœna.

Ευμη-

ἔπι τὸν ἀγῶνα· καὶ τὰ χρήματα δέξαι τὸ κρῶ πρᾶξεταίχα. καὶ ἀλλοῦ τοῦ δέη, μὴ κατόκνει γράφειν. οὐδὲν γὰρ ἔσται μέγα τῶν αἰτημάτων, ὃ μὴ πάντως αἰτησόμενῳ χαλεμέμεθα.

§

Αγλαῶ.

16

Εκτεθησώμεθα τῷ πλάτῳ, ὅσαι παρέχεν ὁ θεός, εἰς μεταβολὰς τῆς τύχης, οὐκ ἔν τις κολπίς τῆς γῆς, ὡς παρήνεις, ἀλλ' εἰς τὸς βουληθέντας τῶν φίλων τοῖς δωρεὰς λαμβάειν. σὺ μὲν, οὐδ' εἰς τῆτο πρὸ θυμὸν ἡμῶν σαυτὴν ἐχαλίσσω, τὸ κατὰ γε ὑμᾶς τὸς φίλους, καὶ ἀποσφαλῶμεν τῆς ἀρχῆς, ἔχουσα τῶν ἐλπίδων. οὐ μὲν' ἀλλ' εἰ καὶ μὴ πρὸς τερον, νῦν γε λαβὼν ὡς πρὸς καταθήκην ἐμοὶ φυλαχθισομένῳ. φίλου τι ποιήσον ἔργον. πῶς γὰρ οὐδὲν ἡγήσομεθα γῆς μέρος, παρελθόντες ὡς κόνεως ἀπιστοτέρους τὸς ἐξ ὑμῶν τῶν ἐπιπέρων κραπίστους. ὧν δὲ τυχωῦτων, καὶ αὐτὸς ἐτέρῳ συμπλακῶ δαίμονι, ἡσθεῖς οὐδὲν ἤτιον δὲ τυχεῖν δοῦσα.

20

Ηροδίκῳ.

17

Ἄλλοι μὲν ἠὲ κακῶς πεπονθότες, μηδὲν ὁμολεγήσει πρὸς τὸν δεδρακότα πρὸς ἀμύνης, ἢ ὡς ἡκιστα πρὸς αὐτὸν ὑποσώσει ἀλώη. ἐγὼ δ' ἢ τῆτε μὲν ἀγενεῖς ἀνδρὸς ἔργον ἡγῆμαι, τὸ τὸν ἀγροουῦτα χειρώσασθαι. πρὸς ἡδίκημένῳ δὲ ὑπὸ σέ, μελέτω σοι φυλάττειν πῶς ἔπιδοσαν ἐξ ἡμῶν ἀμύνας, ἵνα πρὸ τῆ μὲν παθεῖν, ἢ πρὸς δοκίαν καλῶς σε μεῖα ἢ πῶς πρὸς δοκίαν, αὐτὸ πᾶθεν.

Εὐμη-

Εὐμήλω.

13

Οὐτε δοκεῖται ἔπεισέν τιν' ἀδικεῖν τὸν κατὰ ρ-
ξάντα πηλημμελεῖν, ἀμύνεσθαι τοῦ πρώτου γεγο-
νότος ἰσὺς σου, τὸ δεύτερον ἀφ' ἡμῶν ἔσεσθαι περὶ σ-
δέχθαι.

Ταύροκρω.

14

Ταυρομενείτης τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλώτων, ἀ-
περ ἔλαβον, ἀπέδωκε, μὴ ποιέμεν ἔμμεν τίνι
χάριν, ἀλλὰ Στῆσιχόρου. Ζῆ γὰρ ἐκείν' εἰς τίνι τῶν
ληψομένων βεργεσίαν, ὁ παρ' ἐμῶν ταύτην ἡτημέ-
ν' ἐπέθηκε μὲν πῖλ' ἢ ἐπὶ τῶν αὐτῶν χάρις, εἰς
ἀμνήμονας αἰθρώπους δεδομένη.

Αελφοίτη.

15

Τὰ μὲν αὐτῶν, καὶ τῶν ἄλλων πεπόμεθα, καὶ πολιό-
νων ἐπὶ καὶ μεζζονων ἀγαθῶν, ἀξίως τὰ δ' ἐμαυτῶν βέ-
λα μαθεῖν. ἔδεν γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ἔχομεν σιγῆς κρεί-
πτον.

Αμφινόμω.

16

Οὐ δίδοναι χάριτας οἶμαι δωρέμεν ἄγα-
θῶν ἀνδράσιν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παρ' αὐτῶν λαμ-
βάνειν. ὅθεν ἀξιώμην ὡς περὶ δωρεῶν με χάριν,
ἀλλ' ὡς περὶ σφοδρίων τῶν σου, διὰ τὴν μὴ βεληβλήσῃ
σε λαβεῖν ἀεὶ ἐπέμψαμεν, γερά φε. ἐρρωσ.

Ερυθία.

17

Καὶ ἐπεὶ [μὲν] ἐμαυτῶν καλίστην οἶδά σοι χάριν, καὶ
καὶ ἐπὶ τῶν κεινῶν παλαιῶν, ἐν δὲ τῶν σου κατέλιπον Ερυ-
θία. περὶ μὲν ἐμαυτῶν, ὅτι φεύγοντες με, χηρδίην
ὑπέμεινας μᾶλλον ἢ γήμασθαι τινι, πλείων ἀγα-
γέσθαι

Eumelo.

14

CUM iniustum neque videatur, neque sit,
cum qui prior delinquere cœpit, ulcisci: primo
illo abs te facto, alterum a nobis futurum ex-
pecta.

Teucro.

15

TAVROMENITANIS precia, quæ pro ca-
ptivorum redemptione accipi, reddito: non
mihî illud ascribens beneficium, sed Stesicho-
ro. Vivit enim ille, ad eorum qui accepturi sunt,
beneficentiam, qui hanc a me petiit. Porro gra-
tia illi de his mortua est, quod beneficium ho-
mines in immemores collatum sit.

Ariphœti.

16

TVÆ quidem res, & his quæ misimus, & plu-
ribus insuper maioribusque bonis dignæ sunt:
meas autem ne velis cognoscere. Nihil enim su-
per iis silentio habemus melius.

Amphinomo.

17

NON me beneficia dare puto, donando bo-
nis viris, sed magis ab illis accipere. Unde peto,
ne scribas quasi prior tibi beneficium dederim,
sed quasi insuper tibi debeam: eo quod ea quæ
misimus, volueris accipere. Vale.

Erythia uxori.

18

ET propter memetipsum plurimas habeo
tibi gratias, & propter communem filium,
quem apud te reliqui, Erythia. Propter me
quidem ipsam, quod mea exilio constituto,
vidua permanere malueris, quam cuiquam nu-
bere;

bere, quum plurimi te ducere vellent : propter filium autē, quod illi pariter & mater & nutrix paterque facta sis, neq; virum alium Phalaridi, neque filium Paurolæ præposueris, sed pro secundo marito pristinam cum primo mansionē elegeris : proque alio filio, eum qui a primo genitus est, seruaueris. Perfice igitur marito & filio beneficium, quod vltro illi tribuisti, donec temporibus congruentia sapere cœperit, neque patre amplius neque matre indiguerit. Obsecro autem te hac tanta deprecatione, non quasi diffidam matri de filio, præsertim tali matri : sed vt pater vnico metuens filio. Poteris autem ex tuis ipsius affectibus, & patrum super filiis metum expendere, meque ita ad te scribentem venia dignari. Vale.

Paurola filio.

19

MAXIME quidem ambos te parentes, o fili amare conuenit, ac maximi facere, (hoc enim alioquin honestum atque pium est, vt filius gratiam iis referat qui genuere, tantisque affecere beneficiis) potius tamen patrem negligito, quam matrem. Non enim æqualia vel similia possunt esse patris circa liberorum incrementum officia, iis quæ sunt matris. Verum mater quidem, præter id quod vterum tulit ac peperit, nutricisque functa est munere, innumeros alios pertulit labores: pater vero iam educati a matre filii & adulti, fruitionis vult esse particeps, rem nullam expertus difficilem. Peculiaris autem præ aliis tua mater, propter
meum

ζέσσαι βεβλομένων. πάλιν ἢ τῆς πατρὸς, ὅτι σὺ ἀμφότερα καὶ μήτηρ αὐτῶν καὶ πατὴρ ἐγένεας, ἕτερον αὐτῶν ἕτερον αὐτῶν Φαλάριδος, ἔθ' ἕπον αὐτῶν Παυρόλα προστιμήσασαι· ἀλλ' αὐτῶν μὲν αὐτῶν δὲ πατρὸς, καὶ τῶν ὄπι τῶν πρώτων μόνω ἐλομένη· αὐτῶν ἢ πατρὸς ἀλλ' ἕτερον ὑπὸ ἑτέρω πατρὶ σαφῶς τελεῖσασαν ἐν αὐτῶν καὶ ἕτερον ὅσοι σαυτῆς αὐτῶν δεδωμένω χάριν, ἀχρεῖς ἀνφρονήσας τὰ ἀρμόζοντα τοῖς χροσίοις, μήτε πατρὸς ἐπι, μήτε μητρὸς προσδέηται.
10 λιπαρῶν δὲ σε μὲν σωσῆς [τῆ] δεήσεως, ἔχως ἀπὸ τῶν μητρὸς περὶ τέκνου, καὶ ταῦτα ποιούτη, ἀλλ' ὡς πατὴρ ὑπὲρ ἐνὸς ἢ ἑβόλῃ μιν. διώκειο δ' ἀνὰ τῶν αὐτῆς παιδῶν, καὶ τῶν πατρῶν ὄπι τέκνοις ἐπιμηθεῖσαι δὲ, συγνώμης ἀξιοῦ τῶν οὐ
15 τως ὄπι σέλλοντά με. ἔρρωσο.

Γαυρόλα.

18

Μάλιστα μὲν ἀμφότερους τὰς γενέας, ὡς παῖδες γενασοὶ προσήκη, καὶ περὶ πλείστον πιεῖσασαι τῶν τῶν καὶ σεμνόν, ἕτερον ὡς δεῖς ἕτερον μεμνήσασαι τῆς τῶν γεννηκῶτων, καὶ πσαῦτ' ἀεργετησάντων χάριτ'· ἐπεὶ τι πατρὸς ἀμέλησον μάλλον ἢ μητρὸς ἐ γὰρ ὅσοι τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων τὰ πατρὸς ἀνείη δίκαια πρὸς τέκνων αὐξήσιν, καὶ τὰ μητρὸς· ἀλλ' ἢ μὲν σαυτῶν κησῆσαι, καὶ γεννησῆσαι, καὶ πιδιλήσασαι, μυρίαὶ ἄλλοις ἀνέτλησε πόνους. ὁδ' ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς πεκούσης, καὶ τελεωθέντ' ὅσοι λαύσεως μετέχειν ἀξιοῖ, δυσκόλου πειραθεῖς οὐδενός. ἰδιαιτέρον ἢ τῶν ἄλλων ἢ σὴ μητὴρ ἀξιοῦ
τῶν

πῶς ἐμὰς Φυράς περὶ τῆς οἴης κενεπίαικε τελειώ-
σεως, πῶς ὑπὲρ ἀμφοῖν μόνῃ Φρονιδῆος ὑπερῶ-
σα. ὥστε καὶ σὺ πᾶς εἰς ἑκατέρους τοὺς γονέας δὲ χα-
ρίστας, μᾶλλον ἢ τῆ πάντεσι ποιησίσῃ δόξῃ. πε-
πληρώσεται γὰρ σοὶ καὶ τὰ πατρῶα δικαιαί, ἢ
ἀλλὰ τῆ εἰς τὴν μητέρα Φιλανθρώπων. εὐδέν γὰρ ἀ-
πότησῳ πλεῖον εἰς ἑμαυτὸν, ἀλλ' εἰς πάντῳ δὲ σεβή-
σης. μᾶλλον ἢ καὶ προσειληφέναι ὡρῶσὶ σὺ πολὺ
μέροσ' ἀεργασίας ὁμολογήσω. πρέπει γάρ σοι
μητρὶ χάριν περὶ πολλῶν δόξασθόντι, μεγάλης ἢ
ἀεργασίας ἀρχῆν κτήσασθαι πρὸς πατέρα.

Τῶ αὐτῷ.

Τὰ μὲν ὡρῶ πατρός εἰς ὑὸν ἔσχηκας δικαιαί
Παυρόλα τὰ ἢ ἐκ σὺ πατρὶ διωάμενος σὺκ αὐτῶ
παρέχων, ἀμαρτανῆς. πωυθάνομαι γὰρ σε παγ-
δεῖας, ὁ πολλὰκις ἐμεμφάμην, σὺκ ἴπρι μελεῖσθαι.
ἀλλῆν ἢ χάριν σὺκ ἴπρι ζητῶ λαβεῖν ὡρῶ σὺ,
παύτης ὑστερήσεις. ἰδίῃ, ὅτι καὶ τὸ παιδείας συμφέ-
ρον, εὐὰ χαρίσασθαι βεληθῆς, ἐχ ὁ ληψόμενος
σὺ χάριν, ἀλλ' ὁ δῶσων μᾶλλον κατ' ἔξει.

Μεσσηνίοις.

Πολύκλειτον (ὡς πωυθάνομαι) τῆ ἰατρὸν ὑμῶν
μῆμφεισθε, ὡς περ δότιλιν Ἀρεαζαντίνων γερονότα,
ὅτι με κάμνοντι λαβῶν, διωάμενος δὲ ἀποκλεῖσθαι,
χαλεπῶ τῆς ἐξήρησσε νόσῳ καὶ τῆ ἔπαυρον αὐτῆ τῆ
δικαιοσύνης, κατηγορέων ἀδικίας περὶ ποιῆσθε. Ἐ-
στ' ὁμολογῶντες, ἐκ αἰσχυνέσθε. ἐγὼ ἢ γεωμά-
ζω τῆς τέχνης αὐτῆ τῆν τρέπον μᾶλλον, ὅτι ἢ θνή-
σκοντῆ

meum exilium, in eo ut ad adultam peruenires
ætatem, elaboravit, sola omnes pro ambobus
curas subiens. Proinde & tu gratiam utrique pa-
renti debitam, vni matri, ut quæ omnem subie-
rit laborem, referto. Implebuntur enim abs te &
patri debita officia, si matri omnem præstiteris
humanitatem. Nihil enim mihi ipsi ut facias
plus exigam, si erga eam pietatem exercueris: i-
mo & accepisse me abs te magnam beneficentiæ
partem cōfitebor. Nam te decet matri gratiam
ob multa referentem, magnæ initium benefi-
centiæ acquirere apud patrem.

Eidem.

Quæ a patre filio debentur officia, Paurola
percepisti: Quæ autem abs te patri debentur, si
non vicissim præstas cum possis, delinquis. Au-
dio enim te eruditionis, id quod sæpius repre-
hendi, nullam habere curam. Nullam autem
mihi abs te gratiam referri volo, si hanc non fue-
ro consecutus. Scias autem, quod eruditionis
fructum, si mihi gratificari volueris, non is cui
refertur gratia, sed magis qui refert, possessu-
rus sit.

Messanensibus.

POLYCLITUM (ut audio) medicum vestrum
reprehenditis, quasi Agrigentinorum prodito-
rem factum, quod me ægotantem in curam
suscepit, quum posset occidere, ex difficilimo
eripuerit morbo: Et iustitiæ illius laudem, in
accusationem detorquetis iniuriæ; neque vos
pudet hoc ipsum confiteri. Ego vero magis ad-
miror artis illius rationem, quod me iam morien-

B tem,

tem, sibi creditum, non ut tyrannum e medio sustulerit, sed ut agrotantem suo seruauerit labore. Et propter vestram quidem reprehensionem, nihil omnino passus est mali: propter meam autem gratitudinem, diues effectus est, ut quifquam inter Sicularum primos. Scio igitur quod propter gratitudinis meae munera omnes optaretis [Agrigētinorum] potius proditores, quam Phalaridis tyrannicidæ prædicari.

Androci.

ETIAM ego ipse quidem studiose scripsi Stesichoro, ne quid commoueatur ob calumniam, quam aduersus ipsum apud me struxit Eubulus cum sociis. tu autem & hoc mihi præsta beneficium, ut sponfor illi fias me nihil aduersus eum mali credidisse. Magis enim id mihi persuaderi posset, quod ne initio quidem infidiis ab illis petitus essem, quod sunt confessi, quam quod propter illius poemata, & nō ob suos ipsorum subdolos conatus, mihi essent infidiati.

Pythagora.

PHALARIDIS tyrannisa Pythagoræ philosophia plurimum separata est. nihil tamen obstat, etiamsi hæc ita se habeant, quo minus conueniamus, certumq; alter alterius capiamus experimentum. Possit enim etiam procul distantia in idem contrahere, colloquium & conuersatio. Ego sane ex fama de rebus tuis audiens, persuasus sum te virum esse optimum: tu vero de me ne iudices. Nam falsa opinio molesti mihi est. Porro mihi tutum non est accedere ad te, propter tyrannidem, qua de accedere

(nam

σκοπῶ με πρὸς τοὺς ἄλλους, ἔχων ὡς τυραννὸν ἀνιήρηκεν, ἀλλ' ὡς νοσηντα πονήσας ἔσωσε. Ἐπεὶ μὲν τὴν ὑμετέρην μέμψιν, ἐδ' ὅτις ἐπέπονθε κακόν. Διὰ τὴν ἐμὴν δὲ χαρτίαν, ὁμοίως τῶν πρώτων Σικελιοτῶν πεπλάστηκεν. οἶδα γὰρ, ὅτι διὰ τὴν ὄσον τὴν δὲ χαρτίαν, πάντες εὐχεσθε περὶ ὅσων [Ακραγωντίνων] ἢ τυραννοκτόνοι Φαλάριδος ἀπεσθῆναι.

Ανδροκλεί.

Κἀγὼ μὲν ἐσπεύδασμένως ἐπέπελκα Στήσιχόν τε ἔρω, μὴ δὲν ἀχθεσθῆναι περὶ τὴν Διὰ Βολλῆς, καὶ κατ' αὐτὴν πεπύλωται πρὸς με οἱ περὶ Εὐβελον. καὶ σὺ τὴν δὸς μοι πάντῃ τὴν χάριν, ἀνάδοχος αὐτῶν γενόμενος, περὶ τὴν μὴ δὲν ἐμὴ πονηρὸν κατ' αὐτὴν πεπεπλάσθηναι. μᾶλλον ἢ δὲ αὐτὴν πεπύλωται, ὡς τὴν ἀρχὴν ἐδὲ ἐπεβουλόθην ἵνα αὐτῶν ἕπερ ἀμολογήκασιν ἢ ὡς διὰ τὰς ἐκείνου ποιήσεις, ἀλλ' οὐ διὰ τὰς ἰδίας κακουργίας εἴησαν Ἰππιβεβουλόκότες.

Πυθαγόρου.

Ἡ Φαλάριδος τυραννίς, τὴν Πυθαγόρου Φιλοσοφίας πλεῖστον ὅσον δακτύλου κεχωρίσθη. καλύει τὴν ὁμωσὴν ἐδὲν, καὶ τῶν ἄλλων ἔχοντων, συζηνομένων ἡμῶν, τὴν ἀρετὴν διὰ πειρῶν ἀλλήλων λαβεῖν. δύναται ἡδὲ καὶ τὰ πόρρωθεν διεσπῶντα συναγαγεῖν ἐς τὸν ὁμιλία. ἐγὼ μὲν οὐκ ἀκοῆν καὶ περὶ σὺ πῶν νόμων, ἀλλ' ἄριστον ἀνδρῶν ἀπέπεισμαί σε εἶναι. σὺ τὴν περὶ ἐμοῦ μὴ κρινε. Ἰδὲ δὲ γὰρ με δόξα λυπεῖ. ἐμὴν ἀλλ' ἐμοὶ μὲν σὺ εἶστιν ἀσφαλὲς ἀφικέσθαι πρὸς σέ, διὸ κατηγεροῦμαι τυραννίδα.

αὐδὲ μὲν γὰρ ὁ πῶλον καὶ δορυφόρων ἐρχόμενος, δε-
 πικίρητος ἔσομαι, μετ' ὁ πῶλον ἢ Ἐφραῖς, ὑ-
 ποπῆτος σοὶ ἢ πᾶσι ἀσφάλεια κινδύων ἀπηλ-
 λαγμένω, καὶ τῶν γενεῶν παρὰς με καὶ μετ' ἡσυ-
 χίας συμβιῶναι. λαμβάνων δέ με διάπειραν, εἰ μὲν
 ὡς τυράννον ἐξετάξης, ἰδιώτῃ δόξης με
 μάλλον ἢ τυράννον· εἰ μὲν ἢ ὡς ἰδιώτῃ, ἔχοντά τι διὰ
 τῷ ἀνάγκῃ καὶ τυράννου. κρατεῖν γὰρ ἐχούσιον πε-
 τριούτης δόξης, ὡμότητι μὴ χρωόμενον. εἰ δ' ἔστι ἐν
 τυράννιδι χρεσότης ἀκίνδυνον, διὰ τε πᾶλλα καὶ διὰ
 τὰς τοὺς ποθῶ συγχεύεται, πείσομαι γὰρ τοὺς τῷ ἡ-
 μερῶν τεραν ὁδὸν παρὰ θύλας, εἰ μὲν τὸ πρῶτον εἰς Ἰωτη-
 ρίαν τῷ πρῶτον σομένω, μετ' ἢ Πυθαγόρου λόγων ἢ
 ἀλήθεια πρὸς βεβαιώσῃ.

Θώρακι.

καδ 11

Πόπερον ἐμαυτὸν ὡς ἀσφαῖς χεῖρα φοντα μέμ-
 ψομαι, ἢ σὲ ὡς ἐκασίως μαθεῖν μὴ βουλόμενον αἰ-
 πιασομαι, ἀγνοῶ. δύο γὰρ τοὺς μυριάδες ἐκ λογι-
 σμῶν λελοῖπασιν. εἰ σφίστερον ἐπιζητεῖς διδα-
 χθῆναι, τὰς [ἐν] ἄλλω σε τρέπον διδάξοντας, ἢ σὺ
 μαθεῖν αὐτῶν ἡθελήσας, ἐνταῦθα παρ' ἡμῶν πρὸς δέ-
 χε. ἐρρώσο.

Λεοντιάδη.

καε

Οὐκ νῦν, ἀλλὰ πολλάκις ἤδη τοὺς γέγραφα, μηδέ-
 μίαν ἀλλῆν διαχρησάσῃ ἢ ταῦτῃ ἡμῖν ἀποδιδό-
 ναι παρὰ τὸ γυναικός. εἰ ἀρὰ νομίζεις ὑφ' ἡμῶν δὲ
 πεπονθέναι διὰ τὸν γάμον, τὸ σέργον ἐκείνῃ, διὰ
 ἡμῖν εἰς δέειν χάριτας ἀποτέμεν, ἐξ ἧς ἢ σπυράφεια
 τοῦ

(nam absque armis ac satellitibus veniens, pate-
 bo insidiatoribus: cum armis vero ac custodia,
 ero suspectus) tibi vero omnis est securitas, nul-
 lumque periculum & perueniendi ad me, & quiete
 mecum viuendi. Capiens autem mei experimē-
 tum, siquidem me ut tyrannum examinaueris,
 magis me priuatum inuenies quam tyrannum:
 si vero ut priuatum, habere me ob necessitatem
 non nihil etiam tyranni. Obtinere enim huius-
 modi principatum non potest, qui non crude-
 liter se gerat. An autem in tyrannide clementia
 periculo vacet, propter & alia, & propter hoc,
 desidero te conuenire. Parebo siquidem tibi, ad
 eundem mansuetiorem viam, si id mihi paritu-
 ro certum esse ad salutem, cum Pythagoræ fer-
 monibus veritas quoque confirmauerit.

Thoraci.

24

VTRVM me ipsum, quasi obscure scribentem
 reprehendam: an te, quasi data opera nolentem
 intelligere, accusem, ignoro. nam duæ tibi my-
 riades ex rationibus relictæ sunt. Si manifestius
 quaris doceri, docturos te alio modo, quam tu
 forsitan discere voluisses, breui a nobis expecta-
 to. Vale.

Leontiadi.

25

NON nunc primum, sed sæpius iam tibi
 scripsi, ne ullam aliam nobis gratiam referres
 de vxore (si modo te beneficio a nobis istis
 nuptiis affectum putas) quam ut illam ama-
 res, cuius gratia te nobis gratiam referre pu-
 tas oportere, ex qua generis propinquitas

B 3

erga

erga nos initium sumpsisse tibi apparet. Vale.

Arithradi. 26

CONTVMACIA, iuuentutisque temeritas multos homines perdidit: quibus utriusque vitiis tuum scito filium usum esse. Affectus autem ab eo iniuria prædictis de causis, vltionem continuit: tibi volens, non illi gratificari. Perhibetur enim tibi id a multis testimonium, quod optima ipse moderatione præditus sis. Quapropter visum mihi non est, propter filii prauitatem, patris contristare senectutem, nullam facientis iniuriam. Quum enim vnicum istum habeas filium, licet omnino malus sit, eum tamen ob alterius penuriam successoris, amas. Nā filii malitiam, patris vincit benevolentia. Porro si non ab insolentia cessauerit, neque tuis præceptis, neque meis sermonibus obtemperauerit, ne ignores, me tam pro me quam pro te cōuenientes ab eo sumpturum pœnas. Ne autem, quum malum eum apprehenderit, tum suam expendens conditionem, simulet se ignorasse quæ ad te scripserim, etiam ad illum ipsum eisdem de rebus epistolam scripsi. Vale.

Antimacho. 27

SI tu quidem habes, & non reddis debitum, sponte prauus es: sin autem non habes, facis tu quidem iniuriam: attamen quod præter voluntatem nostram fit, apud eos qui rem humaniter considerant, venia censetur dignum. Venia autem (cognosce) dilatio est receptionis, non absoluta pecuniarum remissio.

Aristo.

Ἐπεὶ ἡμᾶς γένους, δέχλυ ἐίληφέναι σοι φαίνεταί. ἔρρωσο.

Αειφραδέι. κς

ΑΥΤὸ δὲ καὶ νεότητος ἀβελία, πολλὰς ἀνθρώπων ἀπώλεσεν. οἷς ἀμφοτέροις [ῥίσι] πάθεσιν, ἴδι σου τὸ ἕρον κεχρημένον. ἀδικέμενος δ' ὑπ' αὐτῶ διὰς προεῖρηκα αἰτίας, ἦν ἄμικτων ἐπέεργηκα, σοὶ βουλομένῳ, ὅσα ἐκείνῳ χαρίζεσθαι. μαρτυρῆ γὰρ ἵστω πολλῶν ἀρίστων ἐπεικειαν ἔχων ὡς εἶπε αὐτῶ. διοπερ ὅσα ἐδοκίμαζον δι' ἡἴσ πονηρίαν, λυπεῖν γῆρας πατρὸς ἔδεν ἀδικεῖντες. ἕνα γὰρ ἔχων παῖδα ἔσταν, εἰ καὶ πάντῃ φαυλός ἐστι, δι' ἐρημίαν ἀλλ' εἰ διαδόχῳ, σερραῖς, κακίαν γὰρ ἡἴσ, πατρὸς εὐνοια νικῶ. εἰ μὲν τοι μὴ παύσῃ) παλεονάζων, ἀπειθῆ ἢ καὶ τοῖς σοῖς ὡς γὰρ γέλωσιν καὶ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μὴ ἀγνοήσης, ὅτι καὶ περὶ ἐμαυτοῦ ἔπει σὲ λήψομαι ἴσως περὶ σοῦ παρ' αὐτῶ δικαιο. ἵνα ἢ, ὅταν ἐπ' αὐτῶ γέννηται τῷ κακῷ, διατένων ἐν οἷς ἐστὶ μὴ περσοιοιθῆ, δοκεῖν ἠγνοηκέναι, τὰ ἵστω ἐμῶ γεγραμμένα περὶ σέ, καὶ περὶ αὐτὸν ἐκείνων περὶ τῶ αὐτῶν ἐπέσταλκα. ἔρρωσο.

Αντιμάχῳ. κς

Εἰ μὲν ἔχων ὅσα δὸσο δίδως τῶ δαίειον, ἐκὼν εἶ πο- νηρός. εἰ δ' ὅσα ἔχων, ἀδικεῖς μὲν, τὸ ἢ ἀκρίστον παρὰ τοῖς ἀνθρώπων λογισμένοις, συγνώμης ἀξιῶ. ἢ ἢ συγνώμη, γίνωσκε ὅτι μέλλῃ σὺ ἐστὶν δὸσο λήψω, καὶ πάντελης χρεμάτων δὸσο γνώσις.

B 4 Αει

Αριστομένει.

κη

Μη σιωάχθῃς μοι παρὶ τῆς θραυμάτων, ὧν τέτρα-
μαι κτ' τὸν πόλεμον. τὸ μὲν γὰρ εὐνοίῳ καὶ συμπαθέ-
σου, ἀγαμαί· τοσοῦτον δ' ἀπέχω τοῦ βαρέως φε-
ρειν ἵππ' τοῖς ποῖσι, εἰ καὶ πρὸς ὀλίγον ἦλθον ἐξ αὐ-
τῶν ἀποθανεῖν, ὥστε ἀποδύξαι τοῦ θανάτου ὄντι
πᾶσιν ἀνθρώποις, ὧς αἰμὴν ἐν καὶ τῆς εἰμαρμένης
ἴσθῃ, εἰ καὶ πλείονα μοι χρόνον ἵππ' ἔπει ζῶ, ἐν
πολέμῳ τελευτήσῃ. τί γὰρ ἀνδρὶ γενναίῳ μείζον ἀ-
γαθὸν, ἢ παρὶ θέρει καὶ νύκτι ἀγωνιζομένῳ, ἀπερεί-
στου τὸν βίον.

Ξενοπίθῃ.

κθ

Οὐκ ἀχθῶμαι τῆς διὰ βολαῖς, ἅτε τῆς δόξαις αἰς
ἔχουσιν ἐφ' ἡμῖν οἱ μὴ δικαίως κατηγοροῦντες. καὶ
τῆ πο δὲ δὲν ἕτερον πέπονθα, ἢ διὰ τὸ γινώσκειν, ὅτι ἵ
ποῖς μὲν ἄλλοις φύσιν κακοῖς, ἐμοὶ δὲ διὰ πῶ καὶ
θεῶν πλείον ἰσχύουσαν ἀνάγκην ποῖστω γενέσθαι
σωτέρι. διὰ φέρει δὲ καθύπερθε, ὅτι ἐγὼ μὲν τύραννος
ἴαν, ἐξουσίαν διὰ πῶ δέχων ἔχειν ὁμολογῶ ὑμῖν
ἢ ἰδιώτη γεγονότες, πρὸς ὅσον δεδούκα τε νόμους, ὁ-
μολογεῖν δεόν, ἀρνεῖσθαι.

Κατανεαίοις.

λ

Αχθέντας ἀίχμαλώτας τῶν ὑμετέρων πολιτῶν ἴ-
νάς, ἡδεμίαν ἐκ τῶν μνηστῶν ἔχοντάς ἐλπὶδα σω-
θῆναι, διὰ τὸ μὴ σφόδρα ὑμῖν αὐτῶν ἀναίρεθέν-
των μέλην, σέσωκα, ἐκ ἵππ' ἀλεησμένον τῆς ποῖς
ὑμῶν ἔχθρας· ἀπάντων γὰρ ἀν' εἴλω ἵππ' ἀλεησμονέ-
σαι, εἰ τῆ θυμῶ μικροτέρων δικῶν παρ' ὑμῶν
λαβῶν

Aristomeni.

28

NE condoleas mihi ob vulnera in praelio in-
flicta. Tuam quidem benevolentiam atque cō-
miserationem amplector: tantum autem abest,
ut talia grauius feram, licet propemodum ex
his mortuus sim, ut, quum mors omnibus ho-
minibus sit abominabilis, a fato optem citius,
etiam si diutius permetteret viuere, in praelio
mori. Quod enim maius bonum viro generoso
obtingere potest, quam de virtute ac victoria
certantem, effundere vitam?

Xenopithi.

29

NON moleste fero calumnias, neq; opinio-
nes, quas de nobis ii habent qui iniuste accu-
sant. Et propter aliud nihil ita sum affectus,
quam quod sciam alios quidem esse natura ma-
los: mihi autem contigisse, ut talis sim necessita-
te, quæ plus etiam quam dii potest. Differt au-
tem in tantum, quod ego quum sim tyrannus,
licentiam [male faciendi] me habere confitear
propter principatum: vos autem priuati [a ma-
le faciendo abstinētis] quatenus metuitis leges:
& cum vos fateri oporteret, negatis.

Catanesibus.

30

VESTROVUM quosdam ciuium captiuos ad
mæ perductos, nullamque ex sexcentis spem sa-
lutis habentes, eo quod nō admodum vobis cu-
ræ esset, si interficerentur, viuos cōseruauī: non
oblīt' aduersum vos inimicitiarū: Omnīū enim
essē obliuiscissim', si minores ira pœnas a vobis
fumere

sumere negligerem. Quum autem iustas mihi pœnas perfolueritis, tum vobis calamitatis magnitudo, mala quæ patraistis, reducet in memoriam.

Stesichori filiabus.

31

TAUROMENITANI quidem, pro quibus ad me scribitis, mandatum vos habere dicentes a patre, cum discederet e vita, digni non erant qui ullam consequerentur humanitatem: (nulla enim unquam a me re, neque magna neque parua læsi, bellum mihi intulerunt:) Stesichorus autem non hoc solum beneficium, quod per vos petit, a me consequi dignus est, ut nempe precia pro captiuorum redemptione accepta, ipsis reddi iubeam: verum etiam, si quid impossibilibus maius est. Nam tametsi quibusdam mortuus esse videtur (quod nemo prudens dixerit) mihi tamen eiusmodi vir non est mortuus. Haud enim tantum valere poterit odium, quo Tauromenitanos prosequor, ut Stesichorus non accipiat quod petit, ex his quæ in Phalaridis fuerint potestate. Omnes enim homines ab illo vinci decet: præ omnibus autem me, qui inter tot hominum millia, quorum cepi experimentum, nullius viderim animam illustriorem. Quamobrem & pecunias illis reddi præcepi: & beneficium hoc non (deos testor) patri dedisse vestro, sed me ab illo magis accepisse existimo.

Crotodemo.

32

BONI quidē amici officiū & tu facis, & omnes quicun-

λαβῆν κτ̄ Φρονήσομαι. ὅταν ἢ τιμὴ κατ' ἀξίαν ὑποσχῆτέ μοι, πῶς ὑμᾶς τ' ἐμέθεν ὅτι συμφορᾶς, ὧν ἐδράσαστε κακῶν, ἀναμνήσῃ.

Ταῖς Στησίχορον βυρατῆρασι. λα

Ἔταυρομενεῖται μὲν, ὑπερ ὧν ῥεῖσθε πρὸς με, ἐν πλείω ἔχον λέγουσιν ὡς ἔα πατρός, ὅτε μετήλλατε τὸ βίον, ἐδεμίᾳς ἦσαν ὀπιτηδῆφοι τυχεῖν ὀπιτηδείας. ἔστιν γὰρ ὑπὸ ἐμοῦ πάποτε πηλημεληθέντες αὐτ' ἐλατῆρον ἔτε μείζον, ἐξέλιεγκαν ἀδί-
10 κως τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον. Στησίχορον ἢ ἔμῳνον πύτης τ' χέριτος ἀξί: ὅτι ἐστὶ παρ' ἐμοῦ τυχεῖν, ἢ αὐτῶν δὲ ὑμῶν, τὰ λύτρα τ' αἰχμαλώτων αὐτοῖς, ἀπερ εἰσε πρὸς ἀμύλιον ὑποδοθῆναι προσέτιξας, ἀλλ' εἰ καὶ πῶς ἀδυνατῶν ἐστὶ μείζον, κτ̄ γὰρ εἰ πεθῆναι
15 δοκεῖ πῶν, ὅπερ ἐδούς αὐτῶν Φρονῶν εἶποι, ἐμοὶ γὰρ ἔστιν ἔτις ἐτεθνημε, μὴ γὰρ ποσὸν ἰσχύσει τ' κτ̄ Ταυρομενεῖτων μίση, ὡς Στησίχορον αἰτησάμενον τὴν μὴ λαβῆν, ὧν Φάλαρις ἔχει τιμὴν ἐξέσταν. πάντες μὲν γὰρ ἀνθρώπους ὑπὸ ὀκείνου πρὸς νικᾶσται.
20 ἀειήτοτερον ἢ πάντων ἐμῶν, τὸ ἐν ποσῶνταις μυριάσιν ἀνθρώπων ὧν ἐπὶ βράβη, ἀνδρὸς ὀπιφανεστέρων ἢ ὑμῶν ὅτι ἰδόνται. διὸ πᾶσι τε χεῖματα αὐτοῖς ὑποδοῦναι προσέτιξα: κτ̄ τιμὴν χάριν πᾶσι τῶν ἐδεδοκέναι τῶν πατρῶν ὑμῶν μὰ τοὺς θεούς, ἀλλ' αὐτῶν
25 πρὸ ὀκείνου μᾶλλον εἶληφέναι νομίζω.

Κελεθῆμαι.

λβ

Αγαθὸν μὲν ἔργον φίλου κτ̄ σὺ ποιεῖς, κτ̄ πάντες ἔσοι

tem, sibi creditum, non ut tyrannum e medio sustulerit, sed ut agrotantem suo seruauerit labore. Et propter vestram quidem reprehensionem, nihil omnino passus est mali: propter meam autem gratitudinem, diues effectus est, ut quisquam inter Siculorum primos. Scio igitur quod propter gratitudinis meae munera omnes optaretis [Agrigētinorum] potius proditores, quam Phalaridis tyrannicidæ prædicari.

Androc.

ETIAM ego ipse quidem studiose scripsi Stefichoro, ne quid commoueatur ob calumniam, quam aduersus ipsum apud me struxit Eubulus cum sociis. tu autem & hoc mihi præstita beneficium, ut sponsor illi fias me nihil aduersus eum mali credidisse. Magis enim id mihi persuaderi posset, quod ne initio quidem infidiis ab illis petitus essem, quod sunt confessi, quam quod propter illius poemata, & non ob suos ipsorum subdolos conatus, mihi essent infidiati.

Pythagora.

PHALARIDIS tyrannisa Pythagoræ philosophia plurimum separata est. nihil tamen obstat, etiamsi hæc ita se habeant, quo minus conueniamus, certumque alter alterius capiamus experimentum. Possit enim etiam procul distantia in idem contrahere colloquium & conuersatio. Ego sane ex fama de rebus tuis audiens, persuasus sum te virum esse optimum: tu vero de me ne iudices. Nam falsa opinio molestissima mihi est. Porro mihi tutum non est accedere ad te, propter tyrannidem, qua de accusor,

(nam

σκοπτά με πεισθεῖς, ἔχως τυραννον ἀήρηκεν, ἀλλ' ὡς νοσήσῃ πηήσεις ἔσωσε. Ἐξίς μὲν τὴν ὑμετέραν μέμνην, ἐδ' ὅτιεν πέσθη κακόν· Ἐξίς ἤ τ' ἐμὴν δὺχαρτίαν, ὅμοια τῆς πρώτης Σικελιοῦ πεπλήσθηκεν. οἶδα γὰρ, ὅτι Ἐξίς τ' ὅσον τ' ὀχθαρηγίων, πάντες εὐχεσθε παρόδοι μᾶλλον [Ακραζουτίνων] ἢ τυραννοκτόνοι Φαλάριδος ἀνασθῆναι.

Ἀνδροκλεί.

Καὶ γὰρ μὲν ἐπαχθασμένως ἐπέσειλκα Στήσιχόρω, μηδὲν ἀχθεθῆναι περὶ τῆς Ἐξίς βολῆς, καὶ κατ' αὐτὰ πεπίλυται πρὸς με εἰ περὶ Εὐβουλον. καὶ σὺ ἴσθός μοι ταύτῃ τὴν χάριν, ἀνάδοχος αὐτῶν γενόμενος, περὶ τῆς μηδὲν ἐμὲ πηήρον κατ' αὐτὰ πεπείσθηκεναι. μᾶλλον ἢ δ' αὖ πεισθεῖν, ὡς τὴν ἀρχὴν ἐδὲ ἐπεβουλόθην ἰσθ' αὐτῶν ἕπερ ἀμολογήκασι· ἢ ὡς Ἐξίς τὰς ἐκείνου ποιήσεις, ἀλλ' οὐ Ἐξίς τὰς ἰδίας κακουργίας εἴησαν ὅτι βεβουλόκοτες.

Πυθαγόρα.

Ἡ Φαλάριδος τυραννίς, τῆς Πυθαγόρου Φιλοσοφίας πλεῖστον ὅσον δοκῆ κεχωρίσθαι. καλύει ἡ ὁμοῦ ἐδὲν, καὶ τῶν ἔτι εἰς ἔχοντων, συγχομένων ἡμῶν, τὴν ἀρετὴν διασπείρει ἀλλήλων λαβεῖν. δύναται ἢ δ' αὖ καὶ τὰ πόρωθεν διεσῶτα συναγαγεῖν ἐς τὸν ὁμιλία. ἐγὼ μὲν οὐκ ἀποῆ τὰ περὶ σὺ τῶν νόμων, ἀριστον ἀνδρῶν ἀπέπεισμα εἶναι. σὺ ἢ περὶ ἐμοῦ μὴ κρινε. ψεύδης γὰρ με δόξα λυπεῖ. καὶ μὴ ἀλλ' ἐμοὶ μὲν σὺκ ἔστιν ἀσφαλὲς ἀφικέσθαι πρὸς σέ, δι' ἡ κατηγεροῦμαι τυραννίδα.

αἶδω μὲν γὰρ ὅσων κ' ἐδορυφόρων ἐρχόμενοι, δε-
 πικίρηται ἔσομαι μετ' ὅσων ἢ Ἐφραεῖς, ὑ-
 ποπῆται. σοὶ ἢ πᾶσι ἀσφάλεια κινδύων ἀπηλ-
 λαγμένω, κ' ἄσφα γενέσθαι πρὸς με κ' μετ' ἡσυ-
 χίας συμβῶναι. λαμβάνων δέ με διάπειραν, εἰ μὲν
 μὲν ὡς τύραννον ἐξετάξῃς, ἰδιώτῃ δόξης με
 μάλλον ἢ τύραννον εἰ μὲν ἢ ὡς ἰδιώτῃ, ἔχοντά τι Δι-
 κτῆ ἀνάγκῃ κ' τυράννου. κρατεῖν γὰρ ἔχουσι πε-
 ριαύτης δόξης, ὡμότητι μὴ χρώμενοι. εἰ δ' ἔστιν ἐν
 τυραννίδι χρηστότης ἀκίνδυνον, Διὰ τε πᾶσι κ' δια-
 τῆσαι σοὶ πῶς συγχεῖται. πείσομαι γὰρ σοὶ τίω ἡ-
 μερωτέρων ὁδὸν παρ' Ἀθελῶν, εἰ μὲν τ' πρὸς εἰς Σωτη-
 ρίαν τῶν περὶ σομῶν, μετ' ἢ Πυθαγόρου λόγων ἢ
 ἀλήθεια πρὸς βεβαιώσῃ.

Θώρακι.

κδ 11

Πόπερον ἐμαυτὸν ὡς ἀσφαῖς γράφον τα μέμ-
 ψημαι, ἢ σὲ ὡς ἐκασίως μαθεῖν μὴ βουλόμενοι αἰ-
 πιασμάι, ἀγνοῶ. δύο γὰρ σοὶ μυριάδες ἐκ λογι-
 σμῶν λελοίπασιν. εἰ σοὶ φέσπερον ὅτι ζῆεις διδα-
 χθῆναι, τῆς [ἔν] ἄλλω σε τρέπω διδάσκειας, ἢ σὺ μὲν
 μαθεῖν αὐτὴν ἡλέσας, ἐν ἄλλῃ παρ' ἡμῶν πρὸς δέ-
 χε. ἐρῶ σο.

Λεοντιάδη.

κε

Οὐ νῦν, ἀλλὰ πάλαις ἤδη σοὶ γέγραφα, μηδε-
 μίαν ἄλλην διαχρησάμεν ἢ ταύτῃ ἡμῖν ἀποδιδό-
 ναί σοι τ' γυναικός. εἰ ἀρὰ νομίζεις ὑφ' ἡμῶν δὲ
 πεποιημένοι δια τὸν γάμον, τὸ σέργον ἐκάνω, διὰ
 ἡμῶν αἰδ' εἶναι χάριτας ἀποτέμεν, ἐξ ἧς ἢ σιωπῆσαι
 τοῦ

(nam absque armis ac satellitibus veniens, pate-
 bo insidiatoribus: cum armis vero ac custodia,
 ero suspectus) tibi vero omnis est securitas, nul-
 lumq; periculum & perueniēdi ad me, & quiete
 mecum viuendi. Capiens autem mei experimē-
 tum, siquidem me ut tyrannum examinaueris,
 magis me priuatum inuenies quam tyrannum:
 si vero ut priuatum, habere me ob necessitatem
 non nihil etiam tyranni. Obtinere enim huiuf-
 modi principatum non potest, qui non crude-
 liter se gerat. An autem in tyrannide clementia
 periculo vacet, propter & alia, & propter hoc,
 desidero te conuenire. Parebo siquidem tibi, ad
 eundem mansuetiorem viam, si id mihi paritu-
 ro certum esse ad salutem, cum Pythagoræ ser-
 monibus veritas quoque confirmauerit.

Thoraci.

24

V T R V M me ipsum, quasi obscure scribentem
 reprehendam: an te, quasi data opera nolentem
 intelligere, accusem, ignoro. nam duæ tibi my-
 riades ex rationibus relictae sunt. Si manifestius
 quaris doceri, docturos te alio modo, quam tu
 forsitan discere voluisses, breuia nobis expecta-
 to. Vale.

Leontiadi.

25

NON nunc primum, sed sapius iam tibi
 scripsi, ne vllam aliam nobis gratiam referres
 de vxore (si modo te beneficio a nobis istis
 nuptiis affectum putas) quam ut illam ama-
 res, cuius gratia te nobis gratiam referre pu-
 tas oportere, ex qua generis propinquitas

B 3

erga

erga nos initium sumpsisse tibi apparet. Vale.

Ariphradi.

26

CONTVMACIA, iuuentutisque temeritas multos homines perdidit: quibus utrisque vitiiis tuum scito filium usum esse. Affectus autem ab eo iniuria prædictis de causis, vltionem continui: tibi volens, non illi gratificari. Perhibetur enim tibi id a multis testimonium, quod optima ipse moderatione præditus sis. Quapropter visum mihi non est, propter filii prauitatem, patris contristare senectutem, nullam facientis iniuriam. Quum enim vnicum istum habeas filium, licet omnino malus sit, eum tamen ob alterius penuriam successoris, amas. Nā filii malitiam, patris vincit benevolentia. Porro si non ab insolentia cessauerit, neque tuis præceptis, neque meis sermonibus obtemperauerit, ne ignores, me tam pro me quam pro te cōuenientes ab eo sumpturum pœnas. Ne autem, quum malum eum apprehenderit, tum suam expendens conditionem, simulet se ignorasse quæ ad te scripserim, etiam ad illum ipsum eisdem de rebus epistolam scripsi. Vale.

Antimacho.

27

SI tu quidem habes, & non reddis debitum, fronte prauus es: sin autem non habes, facis tu quidem iniuriam: attamen quod præter voluntatem nostram fit, apud eos qui rem humaniter considerant, venia censetur dignum. Venia autem (cognosce) dilatio est receptionis, non absoluta pecuniarum remissio.

Aristo

Ἐπὸς ἡμᾶς γένους, δὲ χλίω ἐλήφεναι σοι φαίνε-
ται. ἔρρωσο.

Αειφραδεῖ.

κς

ΑΥΤΑΔΕΙΑ, καὶ νεότητος ἀβεγλία, πολλὰς ἀνθρώπων
ἀπώλεσεν. οἷς ἀμφοτέροις [τῆς] παθεσιν, ἴσθι σου τὸ
ἕρον κεχρημένον. ἀδικέμενος δ' ὑπ' αὐτῶ διὰς προ-
εἰρηκα αἰτίας, ἴδω ἀμύμων ἐπέσχηκα, σὺ βουλό-
μεν. ὅτι ἐκείνω χαρίζεσθαι. μαρτυρῆ γὰρ
ὑπο πολλῶν ἀρίστων ἐπεικειαν ἔχων πρὸς σε-
10 αὐτῶ. διόπερ ὅτι ἐδοκίμαζον δι' ἡσὺ πονηρίαν, λυ-
πῆν γῆρας πατρὸς ἔδεν ἀδικῶντες. ἕνα γὰρ ἔχων
παῖδα ἔστον, εἰ καὶ πάντῃ φαῦλός ἐστι, δι' ἐρημίαν
ἀλλ' εὐδαιμόνεια, σπουδαίως κακίαν γὰρ ἡσὺ πατρὸς εὐνοίας
νικῶ. εἰ μὲν τι μὴ πάση) ἀπεινάζων, ἀπειθῆ) ἢ
15 καὶ πῶς σοὶς πρὸς ἀγαθὰ καὶ πῶς ἐμοὶς λόγοις, μὴ
ἀγνοήσης, ὅτι καὶ ἐμῶν ἔπειθ' ἡσὺ λήψομαι τὰς
προσηκείας παρ' αὐτῶ δίκας. ἵνα ἢ, ὅταν ἐπ' αὐτῶ
γένηται τῶ κακῶ, ἀστεινῶν ἐν οἷς ἐστὶ μὴ προ-
σωπιθῆ, δοκεῖν ἡγροηκέαι, καὶ ὑπο ἐμῶς γεγραμ-
20 μένα πρὸς σέ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκείνον πρὸς αὐτῶν
ἐπέτελλε. ἔρρωσο.

Αντιμάχῳ.

κζ

Εἰ μὲν ἔχων ὅτι ἀποδίδως τ' δαίειον, ἐκὼν εἰ πο-
25 νηρός. εἰ δ' ὅτι ἔχων, ἀδικεῖς μὲν, τὸ ἢ ἀκέραιον πα-
ρὰ τῆς ἀνθρώπινως λογισμένους, συγνώμης ἀξιῶ-
) ἢ ἢ συγνώμη, γίνωσκε ὅτι μέλλῃσις ἐστὶν ἀπολή-
ψεως, καὶ πᾶσι τῶν γενημάτων ἀπέγνωσις.

B 4

Αει-

Αριστομένη.

κη

Μὴ συνάχθῃς μοι ἐπὶ τῆς θραυμάσιον, ὧν τέτρα-
μαι καὶ τὸν πόλεμον. τὸ μὲν γὰρ εὖνοι καὶ συμπαθεῖς
σου, ἀγαμαί· τοσαῦτον δ' ἀπέχω τοῦ βαρέως φέ-
ρειν ὅππῃ τις τοῖς τοῖς, εἰ καὶ πρὸς ὀλίγον ἦλθον ἐξ αὐ-
τῶν ἀποθανεῖν, ὥστε ἀποδύκῃς τοῦ θανάτου ὄντι
πᾶσιν ἀνθρώποις, διζαίμω ἐν καὶ τῆς εἰμαρμένης
θεοῦ, εἰ καὶ πλείονα μοι χρόνον ὅππῃς ἐπιζῶ, ἐν
πολέμῳ τελευτήσῃ. τί γὰρ ἀνδρὶ γενναίῳ μείζον ἀ-
γαθόν, ἢ ἐπὶ ἀρετῆς καὶ νίκης ἀγωνιζομένῳ, ἀπερεί-
του σιῶς τὸν βίον.

Ξενοπίθῃ.

κθ

Οὐκ ἀχθῶμαι τῆς διζβολαῖς, ἔτι τῆς δόξαις αἰς
ἔχουσιν ἐφ' ἡμῖν οἱ μὴ δικαίως κατηγοροῦντες. καὶ
τῆς διζβόλαις ἐπὶ τὸν πόλεμον, ἢ διζβόλαις τὸ γινώσκῃν, ὅτι ἰς
τοῖς μὲν ἄλλοις φύσῃ κακοῖς, ἐμοὶ δὲ διζβόλαις πῶ καὶ
θεῶν πλείον ἰσχύουσιν ἀνάγκη πικρῶ γενέσθαι
συνέβη. διζβόλαις φέρῃ καὶ καθόσον, ὅτι ἐγὼ μὲν τύραννος
ὢν, ἐξουσίαν διζβόλαις πῶ ἀρχὴν ἔχειν ὁμολογῶ ὑμῖν
δὲ ἰδιῶται γεγονότες, πρὸς ὅσον δεδούκατε νόμους, ὁ-
μολογεῖν θεῶν, ἀρετῆς.

Κατανεσίαις.

λ

Αχθῶμαι αἰχμαλώτους τῶν ὑμετέρων πολιτῶν ἰ-
ναῖς, ἔδεμίαν ἐκ τῶν μυρῶν ἔχουσαις ἐλπίδα σω-
θῆναι, διζβόλαις τὸ μὴ σφάρα ὑμῖν αὐτῶν ἀναρεθῆναι
τῶν μέλων, σέσωκα, ἐκ ὅππῃς λελησμένῳ τῆς πρὸς
ὑμᾶς ἔχθρας· ἀπάντων γὰρ ἀν' ἐμὴν ὅππῃς μονέ-
σαις, εἰ τῆς θυμῆς μικροτέρων δίκην παρ' ὑμῶν
λαβῆναι

Aristomeni.

28

NE condoleas mihi ob vulnera in pralio in-
flicta. Tuam quidem beneuolentiam atque cō-
miserationem amplector: tantum autem abest,
vt talia grauiter feram, licet propemodum ex
his mortuus sim, vt, quum mors omnibus ho-
minibus sit abominabilis, a fato optem citius,
etiampi diutius permetteret viuere, in pralio
mori. Quod enim maius bonum viro generoso
obtingere potest, quam de virtute ac victoria
certantem, effundere vitam?

Xenopithi.

29

NON moleste fero calumnias, neq; opinio-
nes, quas de nobis ii habent qui iniuste accu-
sant. Et propter aliud nihil ita sum affectus,
quam quod sciam alios quidem esse natura ma-
los: mihi autem contigisse, vt talis sim necessita-
te, quæ plus etiam quam dii potest. Differt au-
tem in tantum, quod ego quum sim tyrannus,
licentiam [male faciendi] me habere confitear
propter principatum: vos autem priuati [a ma-
le faciendo abstinētis] quatenus metuitis leges:
& cum vos fateri oporteret, negatis.

Catanensibus.

30

VESTROVUM quosdam ciuium captiuos ad
me perductos, nullamque ex sexcentis spem sa-
lutis habentes, eo quod nō admodum vobis cu-
ræ esset, si interficerentur, viuos cōseruauī: non
oblīt^o aduersum vos inimicitiarū: Omnīū enim
essē obliuicissim^o, si minores ira pœnas a vobis
sumere

sumere negligerem. Quum autem iustas mihi pœnas perfolueritis, tum vobis calamitatis magnitudo, mala quæ patraistis, reducet in memoriam.

Stesichori filiabus.

31

TAUROMENITANI quidem, pro quibus ad me scribitis, mandatum vos habere dicentes a patre, cum discederet e vita, digni non erant qui ullam consequerentur humanitatem: (nulla enim vnquam a me re, neque magna neque parua læsi, bellum mihi intulerunt:) Stesichorus autem non hoc solum beneficium, quod per vos petit, a me consequi dignus est, vt nempe precia pro captiuorum redemptione accepta, ipsis reddi iubeam: verum etiam, si quid impossibilibus maius est. Nam tametsi quibusdam mortuus esse videtur (quod nemo prudens dixerit) mihi tamen eiusmodi vir nō est mortuus. Haud enim tantum valere poterit odium, quo Tauromenitanos prosequor, vt Stesichorus nō accipiat quod petit, ex his quæ in Phalaridis fuerint potestate. Omnes enim homines ab illo vinci decet: præ omnibus autem me, qui inter tot hominum millia, quorum cepi experimentum, nullius viderim animam illustriorem. Quamobrem & pecunias illis reddi præcepi: & beneficium hoc non (deos testor) patri dedisse vestro, sed me ab illo magis accepisse existimo.

Critodemo.

32

BONI quidē amici officiū & tu facis, & omnes quicun-

λαβῆν κτ̄ φρονήσασμι. ὅταν ᾗ τὴν κατ' ἀξίαν ὑπάρχητέ μοι, τὸ δ' ὑμᾶς τ' μεγαθ' ὅτ' ἀμφοτέρω, ἔδρασατε κακῶν, ἀγαμνήσῃ.

Ταῖς Στησιχόρου θυγατέρασι.

λα

5 Ταυρομενεῖται μὲν, ὑπερῶν ζήαφετε πρὸς με, ἐν πολλῷ ἔχῃ λέγουσαι τῶρα ἔ πατέρας, ὅτε μετήλλατε τ' βίον, ἔδεμιᾶς ἦσαν ὀπιτηθῆναι τυχεῖν ὀπιτικείας. ἔῃν γδ ὑπὸ ἐμοῦ πάππτε πηλημιληθέντες οὐτ' ἐλατῆον ἔτε μείζον, ἐξέβλεγκαν ἀδί-
10 κως τ' ἡ κατ' ἐμοῦ πόλεμον. Στησιχόρου ᾗ ἔ μόνον τούτης τ' χερατὸς ἀξί' ὅτ' ἐστὶ παρ' ἐμοῦ τυχεῖν, ἢ αὐτῆ' ᾗ δι' ὑμῶν, τὰ λύτρα τ' αἰχμαλώτων αὐτῶν, ἀπερ εἰσε πρὸς ἀμὴν δόποδοθῆναι πρὸς ἀξίους, ἀλλ' εἰ καὶ τ' ἀδυνατων ἐστὶ μείζον. κτ̄ γδ εἰ τεθναῖαι
15 δοκεῖ σπιν, ὅπερ ἔδεις ἀν' εὐφρονῶν ἐπί, ἐμοῖ γ' ἔν ὅτ' ἔχτος ἔ τέθνηκε. μὴ γδ ποσὸν ἰαχύσῃτε κτ̄ Ταυρομενεϊτῶν μίση, ὥστε Στησιχόρον αἰτησάμενόν τε μὴ λαβῆν, ὡν Φάλαρις ἔχει τὴν ἐξέσταν. πάντας μὲν γδ ἀνθρώπους ὑπὸ ἑκείνου πρὸς νικᾶσθαι.
20 πειθότερον ᾗ πάντων ἐμὲ, τ' ἐν ποσῶν μιν ἐλάσιν ἀνθρώπων ὡν ἐπ' ἐράθην, ἀνδρὸς ὀπιφανεστέρων ψυχῶν ὄκ' ἰδόντα. διὸ τὰ τε ζήματα αὐτῶν δόποδοῦναι πρὸς τέπικα: κτ̄ τὴν χάριν ταύτην ἔ δεδωκέναι τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ τοὺς θεῶς, ἀλλ' αὐτῶ
25 παρ' ἑκείνου μᾶλλον εἰληφέναι νομίζω.

Κριτῶδημα.

λαβ

Αγαθὸν μὲν ἔργον Φίλου κτ̄ σὺ ποιῆς, κτ̄ πάντες ὅσοι

ὅσοι παλιῶν τί μοι τῆ μετρείου περὶ ἀνδρείας μαρ-
 τυρεῖτε, πεπολιμένοι τῆς ἐμεῖς βουλαῖς ἢ πράξε-
 σιν ἢ τῆσδε Λεοντίνους. ἐγὼ δὲ σαφῶς οἶδα τί μὲν
 ἀναγκαίαν ἀμυναν ὑπὸ ἐμῶν πεπραγμένην, τί μὲν
 δὲ ὑπερπρόσωπον νίκην ὑπὸ τῆς καλῶς θωμέ-
 νης ἔδεν γὰρ ἐστίν, ὃ φίλτατε, τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔτε
 μείζον, ἔτε ἐλαττον, ὃ μὴ τῆς ἐκείνης ῥοπαῖς βε-
 βαιῆται.

Κησίπῳ. λγ

Οὔτε πρόσωπον, ὀπηνίκα Ταυρομενί) ἀδίκως ἐ-
 ξιλέγκαν τὴν καὶ ἐμῶν πόλεμον, ἀπολυτρώσας τῆς
 αἰχμαλώτους ἐκείνους ἐχαρίζομαι τῷ κοινῷ ἢ
 νόμῳ τῶν Ἑλλήνων, ἐκλυαντώθην, ἔθ' ὑπερον ἀ-
 ποδιδῶς ἀ τότε ἐλαβον δερματῶν τῆς ἀποληψο-
 μένους, ὅπερ οὐκ οἶδεις, αὐτίς ἀπέδωκα. Στησιχό-
 ρῳ ἢ πρεσβυσαμένῳ Δία τῶν θυγατέρων, περὶ
 αὐτῶν ἐπέοθην. Ταυρομενί) μὲν ἐν κ' πειρηκέ π
 Στησιχόρῳ χάριν εἰδέτωσαν ὧν ἔτυχον. Στησιχο-
 ρῳ ἢ τῆς αὐτῆς τρόποις. ἐγὼ δὲ περὶ πολλῶν κ' με-
 γάλων ἐκείνων χάριτας εἰδῶς, ἔδεν περὶ τῆ πρεσ-
 βείας ἀμνημονήσω. γινώσκω γὰρ, ὅτι δι' αὐτῆς αἰτη-
 σάμενός τι παρ' ἐμῶν, κ' τυχῶν, Ταυρομενίταις μὲν
 εἰς χεῖρήματα ἀηργέτησεν. ἐμεῖ δὲ εἰς ὀπίσθην ἡς ἔ-
 χην ὑπὸ ἀνθρώπων ἀπιστήματι χεῖρ ἡσότητος.

Πολυδῶκει. λδ 25

Θαυμάζεις Δία τῆ ὀπίσθην εἰκοίας τί μὲν ἔστι
 πολὺ μὲ μεταβολῶν τῆ εἰς, ὅτι πῶν ἄλλον χρόνον
 θεασύπερ, ἢ κ' τῆ τυραννῶν ἐμφανῆς ὧν, παντῶ
 οὐδέ

quicumque supra mediocritatem aliquod mihi
 fortitudinis perhibetis testimonium: persuasi,
 meis consiliis aut actionibus Leontinos esse vi-
 ctos. ego vero manifeste scio, necessariam qui-
 dem ultionē a me factam, optatissimam autem
 victoriam fortunæ munus facinusque esse. Ni-
 hil enim est, ὀ charissime, rerum humanarum
 neque magnum neque paruum, quod non il-
 lius nutu solidetur.

Cresippo.

NEQUE antea, quando Tauromenitani in-
 iuste mihi bellum intulerunt, captivos redimi
 passus, illis gratificari volui: communi autem
 Græcorum legi nolui aduersari. neque postea
 reddens, quæ tum acceperam, accepturos bene-
 ficio afficere volēs, (quod exprobraſti) illis red-
 didi: a Stesichoro autem legationem ad me mit-
 tente per filias, ea de re persuasus sum. Tauro-
 menitani igitur, mortuo etiam Stesichoro gra-
 tiam habeant pro iis quæ sunt consecuti; Stesi-
 chorus autem suis moribus. Ego vero ob multa
 magnaque illi gratiam habens, neque legatio-
 nis obliuiscar huius. Nā cognosco, quod quum
 per eam quiddam a me petierit, sitque consecu-
 tus: Tauromenitanos quidem beneficio affece-
 rit in pecuniis; me autem in benignitatis demō-
 stratione, qua me præditum esse homines non
 credunt.

Polluci.

ADMIRARI per epistolam videris magnam
 vitæ meæ mutationem, quod quum superiori
 tempore audacius quam tyranno conveniat,
 in ho-

in hominum oculis versatus sim, in presentia ne ab amicissimis quidem videar. Ego vero cupidius iam omnes fugio homines. Fidem enim neque apud alios ullos, neque in amicis firmam deprehendi. Quapropter omnibus magna industria perfectis, desertissimam in Libya solitudinem præ hominum conuictu eligendam cenfeo, habitaculaque Nomadum a feris trita. Magis enim adiunctis leonibus absque periculo cohabitarem, cubaremque tutius cū omnibus reptilibus, quam cum huius seculi hominibus. Tantum nobis multi ac varii continuique casus experientia astutiaque contulerunt.

Polygnote.

35

ET a donando tibi quicquam in posterum, & a scribendo mox cessabo, Polygnote: cessa autem & tu a laudibus, quibus me apud multitudinem extollis. factis enim me accusans, non recipiendo ea quæ tibi a me missa sunt, sermonibus me celebras: neque hoc intelligis, quod sermo facti umbra esse a modestioribus creditus sit.

Cleomenidi.

36

MVNERA illa, quæcunq; quidē ad gymnasii præfecturam conueniunt, misimus tibi, olei nempe metretas ducentas, & tritici medimna quadringenta: quæcunque autem conueniunt iuventuti, filio tuo, vinum nempe, ac pueros scribas, Stefichoriq; poemata: si modo non & hæc dona Syracusanorum quispiam suspecta habet,

ἔδδ' ἴσῃς ἀναγκαιοτάτοις ὁρῶμαι. ἐγὼ δ' ἢ ἐνδεέστερον ἢ δὲ φεύγω πάντας ἀνθρώπους. πίστιν γὰρ ἔχει πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποτὶν, ἔτι ἐν φίλοις θεβαίαν εὐρον. διὸ πάντῃ πολυπόπως Ἰππηνούς, τὴν ἀοίκητον ἐρημίαν ἐν Λιβύῃ, ἔμετ' ἀνθρώπων εἶον ἀφρετατέραν ὑπολαμβάνω, καὶ πρὸς τὴν Νομάδων ἐνδοιατήματα. μᾶλλον γὰρ ἐμπελασθεῖς λέξουσιν ἀκινδύως συναλισσάμενοι, καὶ σωθῆναι θέλω ἐρπετῶν πᾶσιν, ἢ τοῖς νῦν αὖτις ἀνθρώποις. προσδοκῶ γὰρ πολλὰ καὶ τοσοῦτα καὶ συνεχεῖς τύχαι ἐμπαθείας καὶ πονηρίας μετέδωκαν.

Πολυγνώτω.

λε

Καὶ ἔδδωρεῖσθαί τί σοι πρὸς τὸ μέλλον, καὶ ἔξῃ γὰρ 25 φῆν' ἀπεπαύσασθαι, Πολύγνωτε. ἀπέπαυσο ἢ καὶ σὺ τ' ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς πολλοὺς ἐπαίνων. τίς γὰρ ἐργασίμου κατηγορῶν, δι' ὧν οὐδὲν πρὸς δέχηται πεμπόμενων ὑπὲρ ἐμοῦ, τοῖς λόγοις με ἐγκωμιάζει; οὐδὲ τοῦτο σιωπῶν, ὅτι λόγῳ ἐργου σκιά ἐστὶν ἡ σιω- 20 φρονεσέροις πεπρωστέτα.

Κλεομείδῃ.

λες

Τῶν δωρεῶν ὅσαι μὲν σοι πρὸς τὴν γυμνασιαρχίαν ἀνήκουσι, πεπρωσάμεν. ἐλαίου μετρητῆς 25 ἀξιοκοσίους, καὶ πυρῶν μεδιμνοὺς πετρακοσίους, ὅσαι ἢ νεοτητός ἐστὶ τῶν ἡῶν σου, τὸν τε οἶνον, καὶ τοὺς γραμματεῖς παῖδας, καὶ πρὸς Σησιχόρου ποιήματα. ἐμὴ καὶ ταῦτά τις τῶν δωρεῶν Συρακουσίων ὑποπτεύσει,

σαι, νεωτέρων ἔνεκεν πραγμάτων ὑπὸ τυράννου
πεπέμφθαι. Γοργία. λζ

Τὰ μὲν ἄλλα τῆς ἐπιστολῆς σου πάντῃ καλῶς ἡ-
γῆμαι γεγραφθαι· τὴν δὲ ἀδουκλήσιν τὴν ἐπι-
στοίς μέλλουσι, περὶ τῆς βίβης μάλιστα λογιζομαι, ἡ
ἐγὼ γὰρ ἔτε τελευτήν, ἔτε τελευτῆς εἶδος φεύγω, σω-
φρονεῖν ὑπολαμβάνομαι. εἰμαρμένη γὰρ ἔχουσι
ἀνθρώπων νομοθετεῖται, καὶ καθόλου ἢ τῆς ἐξ ἐταίρων
περὶ τῶν πεισίων, ἢ δεδιότα περὶ τῶν ἐσομένων καλῶν [ἢ
κακῶν] λίαν εὐήθη νομίζω, εἰ τις ἢ προγνώσκει τὸ
μέλλον διώκεται πείσεται, ἢ προγνῶσκει φυλάξεται.
εἰ δέ τις τὸ μὲν γινώσκων δύναται ἡγεῖται, τῆς φυλά-
ξεται ἀδύνατον, τῆς χάριν ἐσπῆδακεν εἰδέναι τὸ γε-
νησόμενον, ὅπερ ἀγνοουῦτος ἐγινώσκοντος ἔσαι·
μὴ δὲ αἰεὶ καὶ σὺ τῶν γινώσκων ἐπὶ φυλάξεται τῶν
πῶν ἀνυσάν εἶναι φησὶ τις, ὡς γενέσθαι καὶ διαπέσαι
καὶ μεταθῆναι ἄλλο ἀντὶ τῆς προγνωσθέντος χείρονος
ἐπιπέσειν, ὡς τελευτήσῃ διώκει· ἀν, ἐγὼ μὲν
σοκ οἶμαι· ἡ δὲ γὰρ ἔργον τὸ πεισίων, σοκ ἀνθρώπου.
ἐνθυμηθεὶς δέ τις τῶν λεγομένων, ὅσοι δὲ Διὸς Αἴα- 20
κὸν καὶ Μίνω καὶ Ραδάμανθυ, καὶ τῶν ἄλλων ἡμιθέων,
ἔτε ἀθανάτων γενομένων, ἔτε ἄλλως ὁπορευόντων,
ἢ μὴ τὴν ἰδίαν ἐκαστον εἰμαρμένην, ἢ περὶ μοίρας,
ἢ θανάτου δυσαναρχεῶν ἢ φοβέμεν, ἐμπροσ-
φρων εἶναι σοι δοκεῖ. μάλιστα μὲν ἐν παλαιῶ καὶ σὺ 25
παισίων διάνοιαν ἐν τοῖς ἰδίοις περὶ τῶν ἀφανῶν ἔ-
χων, ὡς μηδὲν περὶ αὐτῶν φρονεῖν· ἐπεὶ περὶ
ἡμῶν, ὡς μηδὲν μερμηρώντων ἐπιπέσει.

Δημο-

habet, quasi ob res novas a tyranno missa sint.

Gorgia.

37

CÆTERA quidem in tua epistola omnia
probe scripta arbitror: adhortationem autem
tuam futuris de rebus, superfluum nunc maxime
censeo. Ego enim neque mortem, neque mor-
tis speciem fugio, modeste in hoc sentire me ex-
istimans. Fatum enim non gubernatur ab ho-
minibus. Et in summa, interrogantem anxie de
talibus, aut metuentem de futuris bonis, nimis
stultum esse iudico, si quis vel præscire se posse
futura persuasus est: aut si præsciat, cauere. Si
quis vero nosse quidem futura possibile arbi-
tratur, cauere autem impossibile: cuius rei gra-
tia nosse studuit, quid esset futurum, quod tam
eo sciente quam nesciente erit? Atqui si pariter
& præscire ac cauere futura quis dixerit possi-
bile esse, ut nempe fieri ac disponi & furrogari
aliud mitius in præsciti peioris locum posse ar-
bitretur, quanam re id efficere posset? Ego sane
non puto [effici posse.] Dei enim hoc opus est, non
hominis. Quum quis autem animaduernerit,
eos qui feruntur a Ioue prognati esse, Aëacum
& Mino atque Rhadamanthum, aliosque semi-
deos, neque immortales factos, neque aliter esse
mortuos, quam quemque iuxta proprium fa-
tum: an is, vel moleste ferens, vel metuens fa-
tum aut mortem, prudens tibi esse videtur? Ma-
xime igitur contende & tu eiusmodi de obscu-
ris obtinere mentem, ut nihil de iis cures: quan-
do quidem de nobis scis, quod nihil anxie solli-
citi sumus.

C

Demo-

Demoteli.

38

VENIAM do tibi admonitionum tuarum. Nam cum nunquam fueris tyrannus, tyranno consulis tyrannidem deponere: deorum quidem mihi neminem dans sponforem tutelæ, cui fortassis haberem fidem. Temetipsum autem fide dignum arbitraris tanta pro re fideiufforem: ignarus propemodum, quod talem deponere principatum periculosius sit, quam acquirere. Quemadmodum enim homini priuato multo vtilius est tyrannidē nō occupare, quam occupare: ita tyranno non deponere, quā deponere tyrannidis principatum. In summa vero, de tyrannide ita, vt de hominis natiuitate ac vita, sentiendū est. Neq; enim homo qui audisset de sua natiuitate (si quo modo fieri posset) in quot res difficiles per vitam esset incasurus, vnquam vellet nasci: neque homo priuatus tyrannidem affectans, auditis ante tyrannidis infelicitatibus, tyrannus mallet quam priuatus vitam agere. Sic, mi Demoteles, vtilius video homini esse, non nasci, quam nasci: & dum viuat, manere priuatum, quam tyrannum agere. Si tu mihi quidem ante occupatam tyrannidem, enarratis illius malis, consilium dedisses, omnino persuasus essem, ne tyrannidem occuparem. Quum autem iam tyrannus sim, & propter principatus necessitatem in multis offenderim, a nullo possum homine persuaderi, vt huius potestatem deponam: imo ne a deorū quidem vilo, qui dominetur. Scio enim deponētē nō principatum, oportere multa & atrociam passum

ab iis

Δημοτέλει.

λη

Συζητώ μιν ἔχω σοι τῶν παραιήσεων. τύραννος γὰρ ἐ γεροντός, τυράννω συμβεβλήεις καταπέδω τυραννίδα. θεῶν μιν ἐδέναι μοι διδῆς ἐγὼ συζητῶ τῆς ἀσφαλείας, ὡς τάχα αὐτῶν ἐπέειπες. ἀξιοποισον ἔσσω τὸν ἡγεύμενος ἀνώδοχον, [καὶ] ὑπὲρ τηλικούτου πράγματος ἄξιον ἐκ εἰδώς, ὅτι ἔκ κήσας ἔτι ποιαιτῶν δόχλων, ὅτι σφαλιέστερόν ἐστι τὸ καταπέδω. ὡσπερ γὰρ ἰδιώτῃ ἔ τυραννήσῃ πολλῶ λυσιπέτεστο ρόν ἐστι τὸ μὴ τυραννήσῃ ἔτω τυράννω ἔ καταπέδω, τὸ μὴ καταπέδω ἔ δόχλων ἔ τυραννίδος. κατὰ λη ἔ τὸ περὶ τυραννίδος ἔ τας, ὡς περὶ γενέσεως ἔ ζωῆς ἀνθρώπου φρονητέον. ἔτε γὰρ ἀνθρώπος ἀκέρως περὶ τῆς αὐτῆς γενέσεως, ἐ τως γένοιτο διωατῆ, ὅστις ἐς μέλλει δυσκόλοισ ἐγκυρήσει πρὸς τὸ βίον, γεννηθῆναι βεβλήθει [τ] πὸτῆ ἄν ἔτῆ ἰδιώτης ἐσσωδακώς τυραννήσῃ, προσηυθόμενος πᾶς ἐν τυραννίδι κακῶδαιμονίας, τύραννον ἄν, ἀλλῆ σὺκ ἰδιώτης ἐβλήσει κατὰ βιωῶναι. ἔτω, Δημοτέλει, ἀνθρώπω ἔ 20 μὲν γενέσῃ συμφερότερον ὁρῶ, τὸ μὴ γενέσῃ. ἔ τυραννήσῃ ἔ, τὸ μείναι μέχρι ζωῆς ἰδιώτῃ. ἐ μὲν ἔν πρὸ τῆς τυραννίδος ἔ περὶ αὐτῆς μοι διηγησάμενος κακὰ σιωπέσθεις, πάντως ἀν ἐπέειπες μὴ τυραννήσῃ. τύραννον ἔ ἄν, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνάγκων ἔ 25 δόχλος ἐς πολλὰ περιπέλαικώς, ἐχ οἶον ἀνθρώπων πιν πεπειθῆναι κατὰ θέσῃ τῶν ταύτης ἐξοσίαν, ἀλλῆ ἐδε θεῶν τῶ διωασθῶν πιν κατὰ θέμενον γὰρ τῶν δόχλων, οἶδῆ ὅτι δεῖ πολλὰ καὶ δεινὰ παθῶνται

C 3

πρὸς τὴν τυραννηθέντων, ἔτω καταπείψαι τὸν βίον.

Ἀράτω. λθ

Καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν φίλοις ἐπέσειλκα δια-
ταχέως ἐλθεῖν εἰς Ἀκράγαντα καὶ σοῦ δεομαι, πα-
ραγνέδου πρὸς Ὀλυμπίων. βέλομαι γὰρ τὸ μά-
λιστε δυνεστάτων σύλλογον ἀγαγὼν, πλὴν πρέπουσαν
ὀπιμέλειαν, ὡσπερ ἄλλοτε, καὶ νῦν πειθήσασθαι, καὶ
κατὰ πραγμάτων ὀπίσθαι Φαλίων καὶ μεγάλων γνώμη
λαβεῖν, ἀπὸ τοῦ μὲν ἢ δυσκόλως μεταδώσαν ἔδενός.
δέκεσθαι γὰρ [ἐγὼ] τίς ἐμαυτῷ πρὸς ἡσόμενος ἢ οἷς αὐτῷ
εἴπιτε, ἵνα μιν ἐσθὲς μὲν τὴν ἀρχῆς ἐν οἷς ἐστὶ, πολλὰ
κισυμῶς δεξιῶσθαι, πειθήσῃς ἢ τῆς τῆς, εἰὰ δοκῇ
τῷ δαίμονι, πλὴν ὑσάτιω λαβόντες πρὸς ἡσόμενοι,
μνήμονες δὲ σβέσῃς ὧν ἐφιλοτιμήθημεν εἰς ὑμᾶς
χρόνιστε. ἢ κατὰ ἐν ἀνυπερβέτως, τῇ πρὸς τὴν πρὸς
θυμῶν κεχρημένοι πρὸς Φάλαριν, ὃν μάλιστα ὑ-
μῶν γινώσκετε.

Παυρόλα. μ

Ἐδέξαμην τὴν ὑπὸ σοῦ πέμφθεντα μοι ἐφανα-
νον ὀκλήσας χερσῶν ἐξακροσίων ὃν τύχης μὲν εἰκα καὶ ἢ
τὴν πέμφσαντ' ἐφίλοτιμίας εἰληφα. σεφανα-
σάμεν' ἢ αὐτὸν ἡμέραν μίαν, ἐν ἣ ἦ τίς πατρώοις
θεοῖς ἐπινίκια τὴν πρὸς Λεοντίνους μάχης ἐβουθύ-
του, τὸν αὐτὸν ἀπέσειλκα δῶρον Ἐρυθία τῇ μητρί
σε. ἔδεναι γὰρ εὐρον ἀξιώτερον ποιῶν τῇ κροσμηθῶναι ἢ
πολυτελεία, ἢ μητέρα. γένιοι δ' αὐτῶν καλῶν σὺ
ἐπεπαυδέσεμ' ἐφανα, εἰ τῆς τῶν γένων
ὀκλήσας ἀξία φρονῶν ὀρεθείης.

Ἰππο-

ab iis in quos tyrannidem exercui, ita vitam fi-
nire.

Arato. 39

Et aliis amicis omnibus per epistolas man-
davi, ut quam primum se Agrigentum confe-
rant: & te obsecro, ut venias ante Olympia. volo
enim benevolentissimis congregatis, decentem
eorum curam, quemadmodum alias, ita & nunc
gerere, ac rebus de periculosis & magnis capere
consilium. Nullius quidem absurda difficilisq;
rei vos facturus sum participes (meis enim i-
pse contentus ero) pariturus autem iis que di-
xeritis, ut manente mihi quidem principatu, in
quibus est, sapius vos laute suscipiam: cadente
autem eo, quum visum fortunæ fuerit, postre-
mum a me appellati, memores pie sitis benefi-
corum quæ in vos studiose ac prolixè contuli.
Venite absque dilatione, pristina erga Phalarin
vbi promptitudine, quem vos præ cæteris maxi-
me cognoscitis.

Paulo: filio. 40

SUSCEPI coronam mihi abs te missam, aureo-
rum sexingentorum pondere. quam ob fortu-
nam quidem, mittentisque largitatem accipi-
coronatus autem ea vnam diem, in qua paternis
diis ob consecutam pugnae adversus Leontinos
victoriam, maculaui victimas, dono ipsam mi-
si matri tuæ Erythiæ. Neminem enim reperi di-
gniore, qui tam precioso dono exornaretur,
quam matrem. Fieres autem tu nobis pulchrior
decentiorque corona, si parentum voto digna
sapere inuenieris.

C 3 Hippo-

Hippolytioni.

41

PERMITTO tibi vt me accedas, sicuti rogas. Iusiurādum autem tibi nullum do, te nihil passurum mali, sed fidem. Si autem meorum verborum promissioni non credis, me nunc vere iniuria afficis, non quando accusatus es. Nam cum scias me nulli vnquam transgressum esse fidem, quasi me damnaueris, iureiurando tentas. Et quid interest ad pietatem, iusiurandum vel fidem confundere? Vtraque enim voluntas rata facit. Vale.

Polyimani.

42

SI tu quidem a tuis ipsius moribus facto iudicio, mihi non credis, prudentiæ me condēnas, non malitiæ: sin vero a meis, multum ob ignorantiam de me aberrasti. tantum enim absum a trāsgressiēda fide, vt vltro etiā aliis, plus quam conueniret, attendens, quasi stabiliorem fide obtinerent pietatem, sæpenumero lapsus sim. Veni igitur, mihi fidem habens sine dolo ac deceptione. passurus quidem nihil iniqui: testificaturus autem apud omnes, Phalarin non fallere fidem.

Tencro.

43

ARISTOMENI tuo prædium traditum est, & Hippolytion a criminibus absolutus. Te vero, vt promittis, expectamus. Ego vero benevalleo: si hoc bene valere est, multa aggressum, plurimaque consecutum, ob deteriora pœnitudine affici etiam de melioribus.

*Niciā.**Ιππολυτίωνι,*

μα

Επιτρέπω σοι πρὸς με πῶδα γενέσθαι, καθὼς ἀξιοῖς. ὄρκον ἢ εἰδέναι σοι δίδωμι, & μηδὲν σε πείσομαι κακοῖς, ἀλλὰ πίσιν. εἰ δέ μου τῆ τ' λόγων ἀπίστεις, ἵπποχέσσει, καὶ με ταῖς ἀληθείαις ἀδικεῖς, οὐχ ὅτε κατηγορήσης, εἰδὼς γὰρ με μηδὲν πῶποτε παραβιβηκότα πίσιν, ὡς καταγεγραμμένως, ὄρκω μετέρχη καὶ τί διὰ φέρει πρὸς δισέβειαν, ὄρκον ἢ πίσιν συγχέαι ἀμφοτέρω γὰρ ἡ γνώμη βιβραίοι. ἔρρωσθαι.

19

Πολυτίμωνι.

μβ

Ἐὶ μὲν δὲ τὸ τ' σεαυτὸν πρόπων σοχαζόμενος ἀπίστεις ἐμοὶ, συνέσιν ἐμοὶ καταδικάζεις, οὐ πονηρίαν εἶ ἢ δὲ τὸ τ' ἐμῶν, ἀγνοία μου πολὺ διημαρτηκας. ποῦτον γὰρ ἀπέχω τὸ πῶδα βλεῖν πίσιν, ὡς ἀπ' ἐμαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις πέρα τοῦ δεόντος προσέχων, ὡς βιβραϊότερον πίστεως ἔχουσιν δισέβειαν, πολλὰ κίς ἐσ Φάλιον. ἦκε οὐκ ἐμοὶ πηροεῖς ἀνδρὶ δόλος καὶ ἀπίστης: πρὸς μὲν ὅτι ἀδικον μὲν εἰδέναι, μαρτυρήσων ἢ πρὸς ἀπαντας, ὅτι Φάλαρις & ψεῦδος δέπει [πίσιν].

20

Τένκρω.

μγ

Αριστομένει τῷ σὺν, τὸ χεῖρον παρεδόθη καὶ ἱππολυτίων ἀφείθη τ' ἐγκλημάτων. σὲ δ' ὡς ἐπαγγέλει, προσδοκῶμεν ἐγὼ ἢ ἔρρωμαι, εἰ δ' ἔστιν ἐρρωσθαι, πὲ πολλοῖς ὀπιχειρήσαντα, καὶ τ' πολλῶν πειρηθέντων, διὰ τὸ χεῖρον μεταμελεισθαι καὶ περὶ τ' βελτιότων.

45

C

4

Νiciā.

Νικία.

μδ

ΕΦ' οἷς μισεῖς σου τ' ἕν, ὅτι τὸς σὲς ἐμιμῆται
 τρέπους, ὑπὸ τ' ἄλλων πάντων φιλεῖ. σὺ δὲ
 ἔν, ὅτι πάντες οἱ πύθον Φιλοῦτες, σὲ μισοῦσι.

Αδειμαῖτω.

με 5

Ακίω σε Δία φέρεσθαι πρὸς τ' ἀδελφόν, ὅτι
 περὶ ὑμῶν ἐστὶ χείρων. σὺ μὲν ἐκείνον λέγοντος,
 ἐκείνου ἢ τέμπαλιν σέ. ἐγὼ δ' οἶομαι, μάλλον ἢ
 καλῶς πέπυσμαι, τ' μὲν ἄλλων πάντων ἐκείνον
 εἶναι κακίω, σὺ δὲ ἔτε ἐκείνον, ἔτε ἄλλων ἀνθρώ-
 πων ἐδένα. ἔρωσθ.

Αἰγασκάοις.

μ 5

Πάσι δέ μου τὰς Φυγάδας ὑποδεχόμενοι
 Φάλαριν γὰρ ἔτ' εὖ ποιῶν τις, ἔτε κακῶς, ἐνίκησε.
 μάθουτε δ' αὖ τὸ τιοῦτον, εἰ πᾶσι Μελιτιῶν καὶ Λεοντι-
 νων ἰδοῖτε αἷς μὲν γὰρ ἐλευθερίας, Λεοντινοῖς ἢ δου-
 λείας, παραίτησθαι ἐγενόμην. οἱ μὲν, ὅτι τήρησθαι
 κατέδυσαν [οἱ] Μελιτιῶν ἢ ἄλλοι καταδυσόμενοι ἐξέ-
 λοντο σώσει. ἔρωσθ.

Ανπαθένει καὶ Θεοτίμω.

μ 20

Τῶν ὑπὸ ἐμοῦ πεμψθεισῶν δωρεῶν, Ανπαθέ-
 νης μὲν τὸ μέρϑ ἐδέξατο, Θεοτίμω ἢ ἔ. διὸ τῶ
 μὲν οἶδα χάριν, τὸν ἢ ἐμίσημαι ὁ μὲν γὰρ ἐθέν ἡ-
 λάτῃσθε με λαβῶν, ὁ δ' ἐθέν ἐζημίωσε.

Μενεκλεί.

μη 25

Μὴ μετὰ μέλου χρεσὺς γενόμενϑ, εἰ βούλει τ'
 ἔ πατρὸς πονηρίας ἀπολιμπανόμενος νομιολύσθαι
 ἐπει καὶ ἔ πρῶτον χρόνου τὴν πρὸς Καμαρινάοιους
 ὑπὸ-

Nicia.

44

PROPTER QUÆ TUUM ODISI FILIUM, QUOD
 TUOS NON IMITETUR MORES: OB EA AB ALIIS OMNI-
 BUS AMATUR. INTELLIGE IGITUR, QUOD OMNES QUI
 HUNC AMANT, TE ODERUNT.

Adimanto.

44

AVDIO TE DISSIDERE CUM FRATRE, VTER VESTRUM
 SIT DETIOR: TE QUIDEM ILLUM DICENTE, ILLO AUTEM
 VICISSIM TE. EGO VERO PUTO, IMO PULCHRE SCIO, IL-
 LUM QUIDEM ALIIS OMNIBUS ESSE PEIOREM, TE VERO
 NEQUE ILLUM NEQUE ALIUM VLLUM HOMINEM.
 Vale.

Aegestanis.

45

CESSATE A RECIPiendo MEOS EXULES. PHALA-
 RIN ENIM NEMO NEQUE BENEFICIIS AFFICIENS, NEQ;
 INIURIA, SUPERAVIT. DISCERE AUTEM HOC POSSETIS, SI
 RES MELITENSIVM AC LEONTINORVM SCIRETIS. ILLIS
 ENIM LIBERTATIS, LEONTINIS AUTEM SERVITUTIS AU-
 TOR FUI. HIS QUIDEM, QUOD TRIREMEM MEAM SUB-
 MERFERUNT: MELITENSIBUS AUTEM, QUOD SUBMER-
 SAM SERVARE VOLUERUNT. VALETE.

Antistheni ac Theotimo.

47

MVNERVM A ME MISSORVM ANTISTHENES
 QUIDEM PARTEM RECEPIT, THEOTIMVS AUTEM NŌ.
 QUAPROPTER ILLI QUIDEM HABEO GRATIAM; HUNC
 AUTEM NON REPREHENDO. ILLE ENIM RECIPENS, NI-
 HIL ME REDDIT PAUPERIOREM: HIC AUTEM Nullo AF-
 FECIT DAMNO.

Menecli.

48

NE TE PENITEAT BENIGNITATIS, SI PATRIS PRAVI-
 TATEM RELIQUISSĒ VIS EXISTIMARI: QUONIAM & SU-
 PERIORIS TEMPORIS OPINIONĒ APUD CAMARINĒSES
 SIMUL

simul perdes. Pro tempore enim simulasse, non reuera benignus fuisse videberis.

Epistrato.

49

VIDERIS tibi quasi ad fortunatum scribere. Ego autem res tibi meas summam ac breuibus exponam. Si hoc est fortunatum esse, natum mox orbitatem experiri, iuuenem factum per infortunium ex patria eici, perdereque plurimam bonorum partem, educari in barbaris moribus, fugere iniuria affectum ex omni terra: infidias pati non solum ab inimicis, verum etiam ab iis quos affeceris beneficio: denique tyrannum factum, abominari vitam in tyrannide: sane fortunati sumus.

Onetori.

50

ET tu & omnes amici in hoc mihi certe gratificari potestis, ut ne quid rerum mearum examinatis, neque curiose agatis, nisi si quid velim. Res enim nostrae iuxta fortunam eiusmodi sunt, ut magis latentur inimici, qui eas audierint; quam doleant amici, qui non audierint.

Eteonico,

51

ALIORVM quidem inimicitias, quicumque mali mihi aliquid fecerunt, etiam si obliuiscerem, quemadmodum hortaris (Nam cum mortales sumus, immortalem iram gerere, ut quidam aiunt, non conuenit) hostile tamen Pythonis aduersus me odium, non solum non viuus, sed ne mortuus quidem (quod tamen omnibus mortuis contingit) obliuiscerem. Is enim est, qui maximis me affecit malis, qui que postquam actus sum in exilium, Erythiam

ὑπόληψιν προσεπαπολαίς. ὑποκρίσοισι γὰρ καιροῦ δόξεις, [κ] ὅτι ἀληθεία χρηστὸς γεγόνεαι.

Επιστρατῶ.

μθ

Ὡς πρὸς δὲ τυγχῆ τινα χρεάφειν ἔοικας, ἐγὼ δὲ σοι πᾶσι περὶ ἐμῶν σωμάτων ἐν βραχέϊ δηλώσω. εἴ τι ἐστὶν δὲ τυχεῖν, τὸ γενηθῆναι μὲν ἐρρωθῆναι περὶ ἀθλῶν νεὸν ἢ ἄλλο τι, περισσὸν ἐκπεσεῖν τὸ παλαιὸν, δὲ πλεονεξίᾳ τὴν πλείω τὴν ἐπίστασιν, τρεφῆναι ἢ ἐν βαρβαροῖς ἔχειν, φθῆναι ἢ ἐξ ἀπίστης γῆς ἀποικεῖται, ἢ ἐκ ἀλλοτρίου ἢ μὴ μόνον ὑπὸ ἐχθρῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐργετουμένων τυραννῆσαι, ἀποκτεῖναι ἢ ἐν τυραννίδι βίον, δὲ τυχεῖν.

Ονήτορι.

ν

Καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι εἴ τι ἂν μοι χρεάζοις, μήτε ἐξέπειζοντες περὶ ἐμῶν μηδὲν, μήτε πολυπραγμονεῖντες, εἰ μή τι βουλοίμεν. καὶ αὐτὰ γάρ ἐστι πᾶσι τὸ τυχεῖν περὶ ἡμῶν, ὡς μάλλον ἡδὲ ταῦτα τὸς ἐχθροῖς ἀπέστανται, ἢ λυπηθῆναι τὸς φίλους μὴ σωτηρίας.

20

Ετεονίκῳ.

να

Τῆς μὲν τῶν ἄλλων ἐχθροῦς ὅσοι τι κακὸν με δεδράκασι, ὡς ὄψακαλῆς, καὶ Ἰππλάθοιμιν, Θιητῆς γὰρ ὄντας, ἀθάνατον ἔργον ἔχειν, ὡς Φασίπνες, οὐ προσήκει· τῆς μὲν τῆς Πύθωνος εἰς ἐμαυτὸν δυσμενείας, οὐ μόνον ζῶν, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποθανόντων, ὅπως συμβαίνει τῶν πεπελοποιημένων, Ἰππλάθοιμιν. ὁ γὰρ πᾶσι μέγιστά με τῶν κακῶν ἐργασάμενος, οὗτος ἐστὶν ὁ μετὰ τῷ ἐμῷ Φυγίῳ, Ερυθίᾳ

Ἐρυθίαν τὴν γυναικα, βουλομένην ἐμὲ διώκειν,
ἀναινομένην ἢ τέτρω γήμασθαι, Φαρμάκω Δία-
Φθείρας.

Μεγαρεῦσιν.

13

Οὐκ ἐλπίζω παρ' ὑμῶν ἀπολήψεσθαι χάριν,
καὶ τρέφεις ὑμῶν ἀλέσας μεθήσια, προφανῶς καὶ
ἐμὲ παλέεσας. εἰ γὰρ ἐμνημονόετε χάριτος, τότε
αὐτὸ ἐπιλάθεσθε, ὅτι σφόδρον [τρέις] ὑμῶν ἀποθνή-
σκοντες ἐσι τοιοῦτα σέσωκα.

Λεοντίοις.

14

Λεωνίδα ὃν ἐξεπέμψατε κατὰ σκοπον τῶν ἐμῶν
παραγμάτων ἀλόντα, διωάμενος ἀποκτείνειαι, σέ-
σωκα, ἔχ' ὑμῖν χαριζόμενος, ἀλλ' ἵνα μὴ ζητῶ,
πρὸς ὑμῖν σαφῶς ἀπαγγέλλω τὴν ἀποσκευασθῆναι τοῦ
κατ' ὑμῶν πολέμου. καὶ γὰρ ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς
ἐπὶ παρ' ὑμῖν ἐδήλωσεν, ὅτι πάντων ἐνδεεῖς ἐστέ,
πολλὸν λιμὸς καὶ φόβος τῶν ὑμῶν [Φησι] καὶ λίαν
ἀπερεῖν.

Ἱμεραίοις.

15

Εγὼ πάντα μὲν ὑπὲρ Σησιχοροῦ πράττειν ἔτι-
μός ἐμι· καὶ, εἰ πρὸς αὐτῷ ἔδει μετὴν μοῖραν
ὄπλα δρᾶμενοι περὶ τῆς θανάτου Δίαγωνίσασθαι, ἐκ
αὐτῶν κησεί, ἐφ' ᾧ γε θεῖον αὐδρα περὶ κάλλος ὑμνω-
δίας ἐπαγγέμενοι, ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀθρώποις
περὶ σωσασθαι ὃν ἐξ ἀπάντων αἰ κατὰ τὴν αὐτῆς θεῶν
μῆσιν πρὸς ὑμῖν ὑμνοπέλων, δι' ἧς μέλη καὶ χοροὶς
[ἀθρώποις] ἐξελέγονται. λογισάσθε ἢ, ὡς ὅποι ποτ'
αὐτῶν Σησιχορος, Ἱμεραῖος ἐστὶ καὶ πάσης μὲν πα-
τριᾶς.

Erythiam uxorem meam, volentem me sequi,
renuentemque illi nubere, veneno perdidit.

Megarensibus.

12

NON quod me sperem a vobis gratiam re-
cepturum, triremes vestras captas dimisi, mani-
feste contra me nauigantes. Nam si beneficii
memores essetis, non profecto essetis oblitii,
quod antea ter vos iam in frumentorum penu-
ria morientes seruauerim.

Leontinis.

13

LEONIDAM, quem negociorum meorum
exploratorem emisistis, captum, cum possem
interficere, viuum conseruauim: non vobis grati-
ficari volens, sed vt non quæram, qui vobis ma-
nifeste annuntiat belli contra vos apparatus.
Nam mihi fideliter absque tormentis res ves-
stras exposuit, quod omnium nempe rerum
magna laborctis penuria, præterquam famis ac
timoris. Horum autem vobis nimis magnam
ait suppetere copiam.

Himerensibus.

14

ECO pro Stefichoro quidem omnia facere
paratus sum: etiam si aduersus ipsum fatum ac-
ceptis armis de morte certandum esset, in me
nulla esset mora, vt diuinum virum, deque
hymnorum pulchritudine laudatum vobis a-
liisque hominibus conseruarem: quem præ om-
nibus poetis lyricis purissimæ deæ Musæ sin-
gulari affecerunt honore: per quem carmina
choroſque ediderunt. Expendite autem, quod
Stefichorus, vbicūq; etiam sepeliatur, Himerē-
sis sit. & propter virtutem quidem, cuiusvis pa-
triæ

eria dicitur cuius, manebit autem vester. Simul autē ne pŕŕetis Stefichorū vnū esse ex mortuis, sed in poematibus existere, quę omnibus hominibus facta sunt communia. Magni benefici loco accipite, ó Himerēses, quod heros ille, apud vos quidē natus, educatus, in literisq; eruditus sit & vixerit, inq; hymnis carminibusq; cōponēdis p̄uenerit ad senectutē: apud Catanēses autē, qui hoc voluerunt siue potuerunt obinere, in aliud inmutata natura defunctus sit. Et Himerę quidē tēplū erigatur Stefichori, immortale virtutis monumentū: Catanæ autē (quod ipsi affectarunt) sepulchrū. De hoc igitur, vt vobis ipsis videtur esse optimū, ita facite, vobis neq; pecunias, quantū in me fuerit, neq; arma defutura existimantes, neq; viros. Vnū autē p̄cogitate, quod neque capientibus vobis ciuitatem in Sicilia, cū Siculi fitis [indecorū: neq; non capientibus vobis ciuitatē in Sicilia, cū Siculi fitis] decorū: neq; non capientibus, tutum sit. Virū autē ne lugeatis, neq; deploretis, mouentes ac incufantes quicquam illius fortunæ. Stefichori enim mortuū quidem est corpus, nomen autem accipiens efficax æuum: gloriosum quidem in vita, beatū autem in recordationibus consecrabit [æternitati.] Carmina sane ac versus & omnigena illius poemata, hortor vt publice in omnibus templis perŕŕibantur, ac priuatim in suis ab vnoquoque q̄dibus. Tunc enim aboleretur Stefichorus, cum horū aliquid non custodiretur. Quin studiose etiam ad alios homines quaquaueŕsus dimittite, scientes, quod ciuitas,

quæ

φείδῃ κληθήσεται ἀξίῳ τῷ δρετῷ. μᾶνεί ἢ ὑμπεροῦ. ἄμα δὲ μηδε οἶεσθε ἐν αὐτῷ νεκρῶν Σπησιχορον, ἀλλ' ἐν τοῖς ποιήμασιν εἶναι, ἀ κοινὰ πάντων ἀνθρώπων ποιήματα. δεξασθε ὡς ἱμερῶσι πρὸς μὲν ὑμῶν γεννηθέντα, τραφέντα ἢ ἤρωα καὶ παιδισθέντα βιώσασθε, γηράσκοντες ἐν ὑμῶν καὶ μελεσι. περὶ ἢ Καπαναίαις τῶν Σουληθείων, εἰπε δὴ ἡδυσσιν, εἰς ἄλλο τι τῆ φύσεως μεταβαλλούσης, τελευτήσῃ. καὶ ἐν μὲν ἱμέρῳ νεὸς ἐξείδω Σπησιχόρου, μνησθῆναι δρετῆς ἀξίαντων ἐν ἢ Καπῶν τῶν Σαυδαζόμεν ὑπὸ αὐτῶν ταφῆ. περὶ μὲν ἔν τῷ ἔσθως ἀμαίον δοξάζει ὑμῖν αὐτοῖς, πρῶσσετε, μήτε χρημάτων τῶν ἐπιμῶν, μήτ' ὄσων ἐρθεῖς εἶναι κομιζόντες, μήτ' ἀνδρῶν ἐν δὲ πρηνεῖσθε, ὡς ἴσθε ἐλοῦσιν ὑμῖν πόλιν ἐν Σικελία, Σικελιώτας οὗτοι [ἀπρεπές. οὐτε μὴ ἐλοῦσιν ὑμῖν πόλιν ἐν Σικελία Σικελιώτας ἔτι] ἀπρεπές. οὐτε μὴ ἐλοῦσιν ἀσφαλές. τὸν δὲ ἀδρα μὴ σέετε, μήτ' ὀλοφύεσθε, κινουῦντες τι τῆς ἐπ' αὐτῷ τύχης. τῆς γὰρ μὲν γὰρ τὸ σῶμα [τῆ] Σπησιχορου. πύνομα δὲ πρὸς λαβῶν ὁ ἀνείοντ' αἰῶν, δὴ κλέες μὲν ἐν βίῳ, μακάρων δὲ ἐν μνημαῖς ἀναθήσεται. τὰ μὲν τῶν μέλη καὶ ἔπη, καὶ παρτοῖα ποιήματα πρὸς ἡμῶν, καὶ δημοσία ἐν πατρῷσι ἱεροῖς ἀναρῶντα, καὶ ἰδία ἐκαστὸν ἐν τῶν σφαιρῶν αἰῶν. τότε γὰρ ἀν' ἀφανίζοιτο Σπησιχορος, ὅταν τούτων τι μὴ φυλατῆται. εἰς τι πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους ἀξίως ἀναρῶντα δὴ πῶν μελῶν εἰδοτες, ὅτι μάλλον ἔχρασαντ' ἀνδρῶν, ἢ φρέψασα

ἢ θρέψασαι πόλιν τὸν παῖδ' αὐτῶν, ἢ τῶν πάντων θάυμαστον ἴσταναι.

Θρασύνορι. v6

Τὸ φρέρον δὲ σὺ παρθῶν ἐγκατέλιπες, ἢ τῶν πρὸς Τεύκρον ἐξ Ἰπιδρομῆς καθήρεθ'· καὶ ἢ πρὸς τὴν Ἰπιδρομῆν πύχους, σαυτομώτερον ἰδίᾳ ληφθέν τὸ χωρῶν.

Αβάριδι. v5

Πυνθάνομαι σε χάριν ὀμιλίας αἰδρῶν Ἰπιδρομῶν, ἐξ ὑπερβορέων εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς ἀφίχθαι πέπους. Πυνθάνομαι μὲν οὐκ ἔγωγε φιλοσόφῳ καὶ Σητηχόρῳ τῷ ποιητῇ, καὶ πῶς ἄλλοις τ' ἐλλογιμῶν Ἑλλήνων, συμμεμιχῆσαι, καὶ πολλὰ τῶν αὐτῶν περιμεμαθηκῆσαι, ζητεῖν ἢ καὶ πλείοσιν ἰσοπέρας χάριν, ἢ ὅσῳ οἶδα, ἐντυχῆσαι. εἰ μὲν ἐν περιμεμαθηκῆσαι ἡμῶς ἀβουλαῖς, καὶ ἀπεπεισμένοι ἴσταναι με, ὅτι οἶδα, ἐντυχῆσαι. εἰ μὲν ἐν περιμεμαθηκῆσαι ἐν ἰσοπέροις. εἰ ἢ τὸ ἀληθὲς ἐξετάζειν ἀδικαίαις, ἢ τῶν πάντων μὲν αἰδρῶν, μάλιστα ἢ τῶν σοφῶν σοφοῖς αἰδρῶν, εἰ δὲ πρὸς με συνηθισμένος, ὡς περὶ ἄλλοι πολλοὶ τ' ἀξίων λόγου γνώση γὰρ ἐκπέρας, καὶ τὰ ἄλλα ἅπαντα [πρὸς ἡμῶν] κάλλιον ἑσμενότερον· εἰ ἢ δὲ εἰπῆν μηδὲν ἐκνήσαντο, καὶ Φιλαυθραπότερον ἢ πρὸς τὴν κατέχουσαν Φηλίαν ἐπαρκατίσμενα, καὶ τὸν ταῦτα διέποντα καὶ κοσμοῦντα Φάλαριν, οὐδεὶς τῶν σοφῶν ἴσταναι τέτοις θάυμαστον ἴσταναι ἐνδεδέσθον.

Αβάρ.

quæ talem virum educauit, magis apud omnes erit admirationi, quam ipse vir qui illa scripsit.

Thrasenori. v5

CASTELLVM, quod tu oppugnans reliquisti, a Teucris militibus facto impetu destructum est. Supra vero epistolæ celeritatem, adhuc brevius scito locum illum esse captum.

Abaridi. v5

ACCIPIO te ob conuersationem cum illustribus viris, ex Hyperboreis in loca nostra venisse, & cum Pythagora quidem philosopho, cumque Stesichoro poeta, cumque aliis quibusdam præclaris Græcis conuersatum, multaque ab illis addidicisse, quærere autem ob historiam earum rerum quas ignoras, & cum aliis pluribus congregari. Si tu igitur imbutus es calumniis, quæ aduersum me feruntur, persuasusque es, talem esse me, qualem calumniatores introducunt, a persuasione abducere te, non est facile. Sin autem æquum censēs, ut verum examinetur ab omnibus quidem hominibus, maxime vero a sapientibus viris, veni ad me, mea vsurus consuetudine, quemadmodum & alii præstantes viri multi. Cognosces enim experientia, cum alia omnia melius castiusque, & (si oportet absque contatione dicere) humanius, quam ut iuxta obtinentem famam sunt composita, tum hæc gubernantem atque ornantem Phalarin, nemine eorum qui propter hæc in admiratione sunt, inferiorem.

D Abaris

Abaris Phalaridi.

57

INGENIVM ostendisti iniuriis ac credulitate affuetum: teque genuit non mulier & vir, sed læna susq; agreffis. Facis enim omnia vi, ac insuper robore, malaque existimatione, feritateque. Ne tu voces Abarin, pium virum, in civitatem Agrigentum. Aliena enim sunt mihi, invidia & immanitas, malaque ignorantia. Si autem prompte me vis in tuas venire ades, legibus utēs Græcis, inuita me in tuam domum, pure agens manibus, animaque, erga quemuis civē tuum & hospitem: sin minus, Abaris te valere iubet.

*Phalaris Polystrato**& Daisco.*

58

AGGREDIMINI, & ne procrastinetis, celeriter mecum bellum gerere. Propter huiusmodi enim præmia, quæ dixistis in concione, calumniantes me apud Leontinos, neque invidemus vobis, nec dehortamur ambitiose contendere.

Nausicli.

59

EGO quidem (quod iam sæpius tibi scripsi) etiam si Hermocrates, siue quis alius obstet, ne dona a me missa Philodemi accipiat filia nuptū data: attamen mihi, dedique. Et laudem æqualem, imo gloriosiores habeo, in quantum cum huiusmodi cognatis tyrannus ego, nihilque ad eos pertinens, comparor. Porro aduersus vituperantes, quod munera dantes credimus, hanc habemus defensionem, non posse beneficiis affectos, pro benevolentia violentia uti.

*Aristo**Αβαρις Φαλαρίδι τῶν τυραννῶν.*

58

Ἐδειξας φύσιν οἰκίαν ὕβρεως καὶ ὠμότητος καὶ ὅτε ἔπικεν ἐγγυῆ καὶ αἰήρ, ἀλλὰ λέαινα, ἔσῃς ἀγριῶ. ποιῆς γὰρ πάντα εἰς, ἔπεισέ τι ἰαχί, δόξῃ κακῆ καὶ ἀρεσιότητι. μὴ σύ γε κάλῃ Ἀβαριν, ὅσοι ἄνδρα, εἰς πόλιν ἀκράταν. ἀλλότρια γὰρ ἐμοῦ φθόνος καὶ χαλεπότης, καὶ κακῆ ἀγνοια. εἴ ῃ παρθύμως μὲ γέ λεις ἐλθεῖν εἰς τὸ οἶκον, νόμοις ἐλλειψαίεσθαι, παρκαλῶ με εἰς σίλω ἐσίαν, καὶ παρδῶν χερσὶ, καὶ ψυχῇ πρὸς πάντα πολίτῳ σὺν καὶ ζέον. ἐπὶ ῃ μὴ, καί ρειν σοι Αβαρις λέγει.

Φαλαρις Πολυστρατῶ καὶ Δαίσκου.

59

Ἐγχειροῦτε, καὶ μὴ μέλλετε διὰ τῆς χάριτος ἐμοὶ πολεμεῖν. ὅτι τοῖς τοῖς γὰρ ἀθλοῖς οἷς δημηγορεῖντες ἐς ἐλέγετε, διὰ βάλοντες με πρὸς Λεοντίνους, ἔτε φρονέμεν ὑμῖν, ἔτε δόσοι μὲ βελόμοι φιλοτιμῶνται.

Ναυσικλεί.

60

Ἐγὼ μὲν, ὅπερ ἤδη πολλάκις ἐπεσαλκῶς σοὶ πύχαιω, καὶ Ἐρμοκράτης, ἢ τις ἄλλος εἰρήνηταις παρ' ἐμῶ δωρεὰς λαβεῖν τι φιλοδήμιον θυραπέραιρα μὲν ἐμῶ, δόσοι μὲ πῶν δέδωκα καὶ τὸν ἔπαινον ἴσον, μάλλον ῃ βελότερον ἔχω παρ' ὅσον τοῖς τοῖς συγγενέσιν ὁ τυραννῶ καὶ μηδὲν παρὰ σὴ καὶ ἀντιζῶμαι. πρὸς ῃ τοῦς ἀνεδιζονταῖς ὅτι χαλεπῶς ἐμῶς πείθωμεν, πῶν τι ἔχουν τὸ δόσο λογίαν, τὸ μὴ διώσθαι τοῦς εὐεργετουμένους ἀντι φιλοφροσυνῆς βίαι γρηγοροῦσα.

D 2

ΑΡΙΣΤΟ

Αριστολόχῳ. ζ

Επιλαθόμεν ὅς ἔχειν ἤρνησιν πονηρίας, καὶ γινόμεν ἄλλοις πρὸς ἡμᾶς, ἢ οἱ εἶ, χαλεπὸν καὶ ἐκείνων ὑπόλαβε, μὴ τῆσο μόνον ἐπιλάθῃς ἡμῶν, ἀλλ' ἐκείνων καὶ ἐκείνων γὰρ κατηγόριαν ὡς πατρῶν, οὐ γὰρ ὁμοίους ἡμᾶς ἀμείβῃ. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἐάσω χρηστότητα τῶν δοκῶντων ἐν αἰεσί, ἢ καὶ ἐμαυτοῦ πονηρίας ἐνέγκασθαι δούτερον αἰτίαν. ἀλλ' εἰ μὴ δὲ σὺ σεαυτοῦ πρὸς με βεβηγῆσαι βεβουλημένον φείδῃ, ἡμῶν γὰρ ἔτι ἔχοντων ἐπιπλοῦσαι, πᾶσα ἀδύνατος ἐστὶν ὀφθαλμῶν.

Επιχάρμῳ. ζα

Περὶ τῶν αἰτιῶν ὧν σὺ καὶ Δημοτέλης ἡμῖν συμβουλεύετε ἀποσιῶσαι τὴν τυραννίδα, ταῦτα οὐ δύσνοητες, ἀλλ' ἀγνοῦντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἔτι συμβουλεύετε. τὸ μὲν γὰρ ἀρχαῖα τυραννίδος, ὁρμημένου τῶν παλαιῶν, ὅσον ἐπὶ διὰ τὸ πολλὰ μὴ διόντως πρᾶξαι ὡς περὶ τῆς ἔξοτης μεθ' ἡμῶν, ἀναλαβεῖν τὴν βεβουλημένον. ἀλλ' εἰ μὲν δυνατὸν ἡμῖν [εἶναι] ἀνελεῖν τὴν τυραννίδα, καὶ δὴ ποιεῖται. εἰ δὲ τὸ οὐκ ἐστὶν ἀδύνατον, ἀδύνατον ἴσως τῶν ὑμετέρων πρᾶξαι ἐμοὶ δόξα συμφέρειν.

Τιμοθέει. ζβ

Τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἡμίσεις εἰς τὸ φρέγιον ὀπτιμειώσαντες, ἐκ κορυφαίων οἱ δ' ἄλλοι, τὰς ὀπτιμοτάτας τῆς λαοσύνης διαχωροῦσιν ἵνα τὴν ἀλλομερείαν διαφυγείης, ἐνεργῶν ἀπὸ ἀργού γήγηται τὸ πεδῖον ἀνακείδω

Aristolochō. 60

OBLITVS prauitatis, quā te habere negabas, factusq; alius q̄ spīa erga nos, quā qualis es, videbaris. Difficile hoc, atq; singulas per accusationes, temerariū pene fuit credere: ego tamē accusatorib. tuis nolui habere fidē. Inde quanto melior te fuerim, recordare, non hoc solū, quod frequentē a me, idq; singulis in accusationib. beneficiis affectus, nō similia nobis retribuas. Ego .n. nō sinā, vt probitas, quā q̄ busdā inesse videtur, malitiā aduersū memet fecūdā culpā adferat. Verū si nō tibi ipsi, quē ego beneficiis afficere decreui, pcis: nobis saltē ita plurimū affectis, [parce]. Quod si curares, cito humanior cōspicereris. Epicharmo. 61

EISDEM de rebus tu ac Demoteles nobis dedistis consilium, vt nepe a tyrannide desistamus. Hæc vos non maleuolentes, sed ignorantes, ob inexperientiam ita consulistis. Incipere enim tyrannidē, in volunlate appetentis est: desistere autē a tyrannide, non iam, eo quod multa non conuenienter sint perpetrata: quemadmodū neq; sagittarius telū emissum potest recipere. Cæterū si facere potestis, vt tyrannidis tollatur principiū, id sane facite. Sin vero hoc fieri non potest, multo minus fieri posse scitote, vt mihi vestra cohortatio videatur esse utilis.

Timostheni. 62

MILITVM dimidia pars maneat in castello, idq; excindāt: alii incurfus maris aggeribus obstruant, vt exūdatione perficcata, pro cāpo inculto atq; ociofo, aptum culturæ reddant.

Reposita autem sit illis de utroque opere gratia, qui primi suum opus confecerint.

Aristolochō.

63

Si te id, quod Stesichorus olim captus venia a nobis dignatus est, impellit ad scribendum contra me Tragedias, quasi cum omnibus poetis placide ac mansuete acturum, multum a veritate aberras. Non enim approbo in commune poetas, sed bonos tantum poetas: neque qui inimicitias mecum exercent, sed generosissimos inimicos. Tu vero malus poeta cum sis, imbelisque inimicus, tam iuxta virilem animum quā poeticā facultatē, Stesichoro temetipsū æquas. Cognosces autē celerrime dicti hui⁹ distinctionē, non multo post; nō ob ea quæ in me scribis, (omnium enim hominū timidissimus essem, si me vel conuerterem propter tuas fabulas) sed quod talis inimicus & poeta cum sis, iisdem temetipsam & Stesichorum dignum putes.

Amphidamanti & Thrasybulo.

64

Vos quidem pecunias, quas mutuo accepistis, Teucro reddidisse dicitis: is vero negat se accepisse. Non possum mehercle, neque vobis, neque illi non credere. Is enim requirit, an habeatis redditionis roborationem: vos autem illi credidisse dicitis, ut amico. Quas ob causas licet non receperim, ne cuiusquam tamen verbis non credere videar, tanquam relatas & acceptas existimabo: idque tantisper, dum vel omnino ignorauero huiusce rei veritatem: aut impostorem illū ex vobis, quisquis est, prauum inuenero. Melius enim puto, multarū pecunia-

rum

αιακείσθω δ' ἢ περὶ ἑκατέρων αὐτ' χάρις, τῆς πρώτης καὶ ἑαυτοῦς ἔργον ἄποτελέσουσιν.

Αριστολόχῳ.

Ξγ

Εἰ τὸ Στησίχορον ἀδείας ἀξιοθλήσῃ περὶ ἡμῶν αἰσχράτων πῶς γινόμενον, ἔσται ἄρ' ἴσως κατ' ἐμὴν γνώμην ἀγαθίας, ὡς πᾶσι τοῖς ποιητῶν ἡμέτερος παροσηνεχθησόμεν· ἡμεῖς, πολὺ τ' ἀληθείας διαμαρτάνεις, ἔγδ' ἄπο ἔχουμαι κειότητι ποιητῆς, ἀλλὰ τοὺς ἀγαθὺς τ' ποιητῶν ἔθ' ἐπὶ τοὺς εἰς ἔχθρον ἐμοὶ καταστάντο περὶ, ἀλλὰ ἄλλες γενναίους τοὺς τ' ἐχθρῶν. σὺ δ' ἴσως κατὰ μὲν ποιητῆς, ἀναλκίης δ' ἐχθρῶν ὧν, ἔκαστ' ἀνδρείων καὶ δ' ἀνδρείων ποιητικῶν Σησίχορον σε αὐτὸν παροσηνεχέμεν. γινώσκῃ δ' τὰ τριτάτω] δ' λεγόμενος διαίρεισιν, ἔκ εἰς μακρόν, ἔπειτα ὧν εἰς ἐμὴν γνώμην πάντων ἔγδ' ἀνείλω ἀψυχότατος, ἢ ἔστι τῶν ὀπίσθερα Φάλιω δραμάτων· ἀλλ' ὅτι τοῖσδε ὧν ἐχθρὸς καὶ ποιητῆς, τ' αὐτῶν σε αὐτὸν καὶ Στησίχορον ἀξιοῖς.

Ἀμφιδάμαντι καὶ Θερασυβέλω.

Ξδ

Τμῆς μὲν ἄπο δέδωκεναι τὰ χρημάτα, ἀεὶ ἀνεῖσαι ἔθ' ἐπεὶ, Τευκρῶ λέγει· ὁ δ' ἔφησιν ἀπειληθέναι. ἐπεὶ ἔχω δ' ἴσως τὴν ἡρακλείαν, ἔθ' ὑμῶν ἀπείπειν, ἔθ' ἐκεῖνον μητισθῆναι. ὁ μὲν γὰρ ὀπίσθερα θεοαίωσιν ὑμῶν ἔχθρον [ἴσως] τ' ἀποδόσεως· ὑμεῖς δ' ὡς Φίλω πεπισθύνεται λέγει. διὰ τὴν αἰτίας ἐκ ἀπείληθως, ἴσως μὴ δὲ ἔθ' ἴσως ὑμῶν ἀπείπειν ἐν τῆς λόγους, ὡς κεκομισμένος προσδέδεγμα. εἴη μὲν τὴν μέγιστον πάντων ἀγνοεῖν μετ' ἀληθῆς, ἢ τὴν πλάτων ὑμῶν ἔθ' ὅς τις ἐστὶ ποιητὸν εὐρεθλήσῃ. κρεῖττον γὰρ ἡγῆμαι πολλῶν χρημάτων

D 4

ἦ ἐνεγκῆν ζημίαν, ἢ Φίλων. ἀνάγκη ἢ τ' ἀλη-
θείας δὲρεθείσης, αὐτὶ Φίλων ἴδεν ἀδικήντας καὶ
ψευδομένους, ἐχθρὸς γενέσθαι.

Πελοπίδη.

Ξε

οὐτ' αὖ ἐγὼ γράψαιμι πρὸς Σπυρίχορον πρὸς
ὧν ἀξιοῖς· ἔτ' αὖ ἐκείνῳ ἵππινδύσειεν, εἰς τινα τ'
σὸν ἐπὶ ζώντων ἐξενεγκῆν μάλ' ἔτι, εἰ ἔγραψαι-
μεν ἡμεῖς. ἀπόρρητη δέ μοι χάριν εἰληφέναι παρ'
αὐτῶν, τίω ἵππιν τῇ Νικοκλέως γυναικὶ ποιήσιν. εἰ δέ
πεῖσαι παρ' ἡμῶν αἰτεῖν, ἔτιν' ἢ ἐξουσία σὸν
ἐπ' ἀλλοτρίαν, ἀλλ' ὅτι τίω ἐμὴν ἀνεῖσι γνώμην,
ἵππιν ἔλλει.

Τηλεκλείδην.

Ξε

Ἰδίαν τινὶ γράψαιμι γνώμην, πρὸς πολλοὺς ἠδὲ
ἦ ἐμῶν ἐπαύρων διείλεξαι. τοῦτ' ἴσως διαπραθί-
μεν ἔτι, ὃ καὶ γέγονεν, εἰς ἐμὲ κομισθῆναι τὰς λόγους,
ὡς σὸν ἐχθρὸν μετὰ τὸν δημοκρητὸν ἔταυρου Περί-
λαον, ἀλλοὺς κατεργάσασθαι, τῷ τρόπῳ τ' αὐτῆς
αἰτίας· πὸν ἠδ' ἴδιον λύειν ἔπαινον. ἐγὼ ἢ οὐδὲ τ' ἐ-
πι Περίλαω τιμωρίας ἐπαίνουμένῳ, ὅτι πρὸς
φομῆν τιμωρὸς γὰρ σὸν ἐγενομίην ἐπαίνω χάριν,
ἔτε τ' ὅτι πῶς ἄλλοις κολάσεως διαβαλλόμενῳ
ἀχθόμεναι. δοξῆς γὰρ ἀισχρῆς ἢ καλῆς, ἀμύνα κε-
χάριται. εὐ μὲν πικρὸν ποτόν ἴδιον, ὅτι ἔτι μάλ' εἰν καὶ
ἄλλως πινῶς ἐν τῷ ταύρω διαφείρεσθαι χάριν,
ἐκτολασάμεν αὐτῶν, ἐπεὶ τ' ἔτι χαλκῆς κατὰ σκόλης
ἐνεκα, δωρεῆς, σὸν ἀπωλείας ἐπὶ ἄξιῳ. δίκαιον
μὲν ἔν ἐκείνῳ πᾶς πρὸς ταύτων αἰτίας, καὶ πῶς εἰς ἔτι
ἐύχηθ

rum iacturam facere, quam amicorum. Neces-
sum est autem inuenta veritate, pro amicis, eos
qui fecerunt iniuriam, suntque mentiti inimi-
cos fieri.

Pelopidi.

65

Neque ego scribere possem Stefichoro de iis
quæ petis: neque ille annueret, in quempiam qui
adhuc viuat, carmen edere, etiam si scriberemus
nos. Sufficit autem mihi, quod beneficium ab
eo receperim, poemate in Nicoclis vxorem cō-
posito. Si quid autem vis a nobis petere, cuius
facultas non ad alienum, sed ad meum redit ar-
bitrium, scribe.

Teleclidi.

66

PROPRIO quodam vsus cōsilio, apud mul-
tos iam meos familiares differuisti, (hoc fortas-
se consequi volens, quod & factum est, vt tui ad
me perferrentur sermones) quod non oportue-
rat post Perilaum tauri opificem, alios etiam eo
supplicii modo conficere: Nam ita me meam i-
psum destruere laudem. Ego vero, neque si ob
Perilai supplicium laudem, me vorterim: (pœnam
enim non sumpsi laudis gratia) neque si vitupe-
rer ob aliorum supplicia, ægre fero. Ab opinione
siquidē turpi vel honesta, vindicta separata est.
Quin & hoc bene scias, me illum eā ob causam pu-
niuisse, quod etiam alios quosdā in tauro perdi-
turus essem: quoniam quod ad æris opificium
attinet, præmio, non perditione dignus erat. Iu-
stū igitur, illi culpas de his, & illis qui hęc subire
fortunam

fortunā cogerentur, repositas esse. Si vero & in nos cōferuntur ab iis qui iniquius iudicant, non ægre ferimus, dum demonstrare possimus, occisos omnes, supplicio fuisse dignos. Nā incipite a primo qui punitus est, quē ego pro omnib⁹ hominibus, imo pro ipsa humana natura cōbuffi, eodem modo de omnibus inquirete. Nā si Perilai suppliciū, ceu iustū, laudatis: etiā aliorū supplicia, quoscunque pro alienis iniuriis puniui, neutiquā conuenienter reprehēdere poteritis: neq; eorū quos perfidos factos occidimus, propter exitiū quod mihi sunt machinati. Nimirū sane valde inconsideratus essem, si eos qui aliis male fecerunt, etiam si mihi benefecissent, supplicio afficerē: eos vero qui mihi struxissent infidias, indemnes sinerē, infamiamq; pro iis qui nihil ad me pertinēt, ad hoc vt infidiātibus terribilis esse viderer, in me recipiens, in propriis periculis contarer. [Certiores iā facti sumus de tuo iudicio, neq; oportet pluribus obstrepere, sed desine & tibi ipsi mihiq; negociū facessere.]

Paulo a filio.

67

QUVM peruenissem Himeram necessarium ob negocium, audiui Stefichori filias poemata ad lyram canere, partim quæ ipse Stefichorus scripsit, partim virginum propria. Erant autem virginum, Stefichori poematis inferiora: aliis autem, si qua per collationem examinarentur, multo meliora: vt ego ter beatum existimauerim eum, qui ita eas docuisset: ipsas quoque ter beatas, quæ, præter naturam, ad tam profundam perductæ essent eruditionem.

Age

τύχης ἢ κεν βιαζομένοις ἀνακείσθαι· εἰ δὲ καὶ ἐς ἡμᾶς ἀναφείωντο ὑπὸ τῷ ἀγνωμονέστερον κλονήσων, οὐκ ἀχρηστέα, ἕως ἔχομεν ἀξίους δόποδεκνύνασθαι κολάσεως τοὺς ἀναρχμένους. ὁρῶμενοι γὰρ δὴ πρῶτον κολαθέντες, ὃν ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, μάλλον δὲ αὐτῶν ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπυρπάλησιν, τὸ αὐτὸ πρόπον τῷ ἐξέτασέως ὅτι πάντων ποιεῖσθε. εἰ γὰρ τίς ὅπτι Περιλάω κολασιν ὡς δικαίαν ἐπιμείψτε, καὶ τῶν ἄλλων ὅσους ὑπὲρ ἄλλοστειων ἀδικησάντων ἐκλασίστην, εἰ δὴ πρὸς μέμφοιδα ἐν προσηκούσας. [ὁ δὲ] ὅσων ἀνηγήκαμεν ἐκαστόνδων ἐμοὶ γεγενημένων, διέξῃ ἐμηχανήσωντο ὀλέθρους. ἢ πρὸς γε σφόδρα ἐν ἀβελος εἶλω, εἰ τις ὑπὲρ ἄλλων κακῶς γουε, εἰάν με εὐπειῶσι, μωρῶμενος. τίς εἰς ἐμὲ ὅπτι εὐλεουσίας ἀξίμους ἐλάσσημι καὶ τὴν δυσκλειαν ὑπὲρ τῆς μη προσηκούσων, ὅπτι τὸ φοβερὸς δοκεῖν εἶναι τοῖς ἐπιβελεύσιν ἀναδεχομένους, ὑπὲρ τῶν ἰδίων κινδύων ἐκνήσσημι. [πεπεύσμεθα δὴ πᾶσι τῶν ἀξιώσεώς σε, καὶ εἰ δὲ πλείονσιν ἐνοχλεῖν. παῦσθη δὲ σε αὐτῶν ἐμοὶ πρᾶγμα παρέχων.]

Paulo a.

ζζ

ΑΦιόμενος εἰς Ἰμέραν, ἀναγκαίως ἐνεκα πρὸς ἀμαλείας, ἤκτισται τῷ Σησιχόρῳ θυγατέρων ποιήματα λυμίζεσθων. ἂ μὲν αὐτῶν Σησιχόρῳ γεγεναφῶτος, ἂ δὲ τῶν παρθένων ἰδία. ἡ δὲ ἢ τῶν μὲν Σησιχόρῳ τῶν θυγατέρων ἢ ἴδιον· τῶν ἄλλων εἰ τινα καὶ σύγκρισιν ἐξέλασθήσθαι, καὶ πολὺ βελτίονα ὥστε με τρισόλβιον ηγησάσθαι τὴν διδάξαντα, τρισολβίως δὲ καὶ τὰς παρὰ φύσιν ὅπτι πᾶσιν ἐάσθαι παιδείας ἀχθείσας.

εἰεη

εἶεν δὴ Παυρόλα. σφόδρα γὰρ καὶ διὰ ταῦτα ὀπιζή-
 τω μαθεῖν, τίνα δὴ ποτε γνώμην ἔχων, τὸ μὲν σώ-
 μα γυμνάσει ὅσοις τε ἐκκμηγεσίαις, καὶ πῆς ἀλ-
 λαις κακοπαθείαις. τὴν δὲ ψυχὴν ἀγόμενασιν εἰς
 λόγου τε καὶ ποιηθείας ἐκλελυκῆς, καὶ ἐχθρῶν πρῶτον
 ὅτι τὰ παιῦτα σωησικῆσιν, ἐμόνῳ σώματι
 μὲν γὰρ ὀπιμνητέον, ὑγείας χάριν, ἡ ἰσχύϊ, εἰ μὴ
 τις τῶν ἱερῶν ἀγώνων ἐνεκα ἀθλοῖη. ψυχῆς δὲ πέν-
 τας τρέψας προνοῶσιν χρῆ, τὴν μέλλοντα μετὰ ἐ-
 λείψης τιμῆς ἐν δημοκρατικῆς ζήσεσθαι πόλει. εἰ
 γὰρ μὴ σὺ εἶδ' ὁ κατηγορεῖσθαι τινές, ἀρμηκίας ὅτι τὴν
 ζηλοῦν καὶ μιμνῆσθαι τὸν ἐν τυραννίδι βίον, ὡς περ-
 σήκοντά σοι καὶ νόμους, ἐξ ἀπὸ τοῦ σώματι καὶ
 ἐπασκῆς ῥώμην, οἰόμενοι ἀρμόζουσαν εἶναι σοὶ τὴν
 ἰσχύϊ, εἰς τεισῶν τῆς διωσείας κατὰ κλήσιν. ὅπερ εἰ
 δὲ φρονῶν τυγχάνης, ὅσοι τὸν μεταμελομένου
 περὶ μοναρχίας, οὐχ ἐκουσίως, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης
 τοῦτον ἐπαιελομένου τὴν βίον, γνώμην λάβε. ὅτι
 ἀμφοτέρων ἐπιειραμένος, τυραννηθῆναι μάλ-
 λον αὐτὸν εἴη, ἢ τυραννησθαι. ὁ μὲν γὰρ, ἕνα φοβεῖ-
 ται, τῶν ἄλλων χαλεπῶν ἀπηλλαγμένον, τὸν τύ-
 ραννον ὁ τύραννον δὲ καὶ πῶς ἐξωθεν ὀπιβουλεύ-
 οντας, καὶ δι' ἐς σώζεσθαι. ἀνάγκη γὰρ αὐτῶν καὶ τῶν
 πολλῶν φόβων καὶ παραπαρωμένων, πρῶτος εὐλαβεῖ-
 σθαι τοὺς φυλαττόντας. ὡς ἐμφρονέερον δεξά-
 μιν πῶς τὸ συμβουλεύοντες πατέρας εὐνοίαν,
 ἵσθαι ἀξίου πᾶσιν εἶναι. τὴν δὲ ἐκ φόβων διλενεκῶν
 καὶ κινδύων ἀδιὰ πᾶσιν αὐτῶν εἴσιν, ἐχθροῖς καὶ
 πασι

Agenunc Paurola. valde enim & propter hæc
 cupio cognoscere, quem nã tantũ animũ habes,
 corpus quidem exerceas armis ac venationibus,
 aliisq; vexationibus: animã autẽ in exercitã
 finis & studiis & Græca eruditione, quã primã
 ac solã ad huiusmodi exultã simul esse oportebat.
 Corporis enim cura habenda est, sanitatis
 gratia, vel roboris (nisi se quispiã sacra ob certa-
 mina ærumnis exerceat) animæ autem habere
 providentiã omnium modo convenit, quẽ
 optimo cũ honore in ciuitate, populari vten-
 tĩ gubernatione, victurus sit. Nisi tu hoc (quod
 prædicãt quidã) instituisti, ad sectandã imitãdã-
 que in tyrannide vitã, quasi competentem tibi
 iuxta leges: & propterea corporis robur excolis,
 putans cõgruere tibi validas vires ad huiusmo-
 di dominationis acquisitionem. Cuius tu rei (si
 recte sapis) ab eo quẽ monarchiẽ p̄cinitet, quicq;
 non sponte, sed ex necessitate hanc suscepit vi-
 uendi rationẽ, consiliũ accipe. Qui enim utrãq;
 vitam, tyrãnicam nempe ac priuatã, expertus
 est: is potius sub tyranno, quam tyrãnum agere
 optauerit. Priuatus enim vnũ metuũ tyrannũ
 num, ab aliis liber difficilibus rebus: tyrannus
 autem eos quoque qui foris sibi struũt insidias,
 eosque a quibus seruat. Necessẽ enim illi est,
 cum multis timoribus atq; miseris ipsis, in pri-
 mis metuere ipsos custodes. Itaque prudentius
 cõsulentis patris amplexus beneuolentiã, velis
 omnib. æqualis esse. Caterum monarchicã illã
 potentiam, inter timores affiduos periculaque
 indefinẽtia versantẽ, inimicis atq; inimicorum
 filiis

filiis dimitte. Si vero propter inexperientiam ac iuventutem, tyrannicam putas vitam aliquid habere iucundum ac delectabile, & non supremas calamitates, infelicitatesque, omnino quidem aberras, hocque tibi ignorantia vsu venit. roga autem Deum, ne tibi vnquam tyrannicæ vitæ experimentum exhibeat.

Eidem.

68

NON multas te pecunias cenſeo petiuiſſe, ita me dii ament, ſed meipſum reperio negligētius filii benignitati ſubminiſtrare. Eſſet enim tibi, vnde in ea quæ dicis poſſes expendere: atque ita danti tibi citius defuturi ſunt amici qui accipiant, quam petenti patris benignitas. Quāto enim magis prægreditur ſplendide donandi ſtudium, tanto ſequitur vt acquiras digne tanta animi magnitudine. Quum autem ſemel aliquibus faciendi alacritas adfuerit, iis recte abſoluēdi copiam fortuna præſtat. Ne tu igitur, me reueritus, tali vtaris loquendi libertate, quaſi non libenter pauca dem filio, propter quem omnia acquiſiui. Tantum enim abeſt, vt te reprehendam ob liberalitatem in amicos: vt læter etiam ſupra modum, teque horter, vt digna cogites tanta humanitate: vt non ſolum ad præſens magnanimus ſis, ſed eadem tecum permanēte fortuna, in perpetuum iſtud propoſitū cuſtodias. Quod ergo damus, libenter damus (generoſe Paurola) & refertur nobis abs te gratia expenſorum modo, ita bonæ ſpei pleno atque benigno,

Erythia

παισὶν ἐχθρῶν πατέρες. εἰ δ' ἀπειρία ἔνεότητι τὸν ἐν τυραννίδι βίον οἶει τι περπνόν ἔσσοσφι λέες ἔχῃν, ἀλλ' ἔτις ἀνωπάτω συμφορὰς καὶ κακοδαιμονίας, πάντως μὲν ἀμαρτάνεις, ἔτις πείχεις δὲ ἀγνοίαν. εὐχου δὲ σοὶ τὸ θεόν, μηδέποτε τυραννικῆς πείραν ὠφρασησῇ τύχης.

Τῷ αὐτῷ.

ΞΗ

Οὐχ ἕποσ' πολλὰ νομίζω χρημάτων αἰτεῖσθαι, τὸ μὰ τοὺς θεοὺς, ἀλλ' ἐμαυτὸν ἐνδεδεστρον εὐρίσκω ἢ ὅτι χρησθήη πατὴρ ὑπηρετεῖν. εἴη μὲν τισὶ εἰς ὅσα φῆς ἀναλίσκειν καὶ ἕτω διδῶς τὴν ληψομένων φίλων ἀπορήσεις θεῶν, ἢ ὠφρα ἔσσοσφι αἰτέμενος, ὅσῳ ἢ δ' ἀν' ὡροσγῆς τὸ λαμπρῶς χαρίζεσθαι ἔπειτα τὸ
15 [μὲν] μερολοφροσῶν ἀξίως κτλ. ὅταν δὲ ἀπαξ τὸ δρᾶν ὡροσθῶν παρῆ τισί, τὸ κατορθοῦν ἔπιμον εἰ τύχαι παρέχενται, μὴ δὴ καπαδέμενος με τοῖς τοῖς παρρηπιάζου λόγοις, ὡς ὅτε ἀσμένως ὀλίγοσθαι δίδοντα ἡμῶν, διὸν τὸ πάντῳ ὡροσθῶν σῶν μεν. τὸ οὐ
20 τὸν γὰρ ἀπέχω ἔμμεφροσθῶν σε τὸ ὡροσθῶν τοὺς ἐπὶ ὡροσθῶν εἰσας, ὡσθ' ὑπεροσθῶν ἡδόμεν ὡροσθῶν, ἀξία παροσθῶν σῶν ἀξνοσθῶν τὸ παρῶν τοῖς φιλοσθῶν τοῖς
35 ἡμῶν μόνον ὡροσθῶν τὸ παρῶν ἢ μερολοφροσθῶν, συμφοροσθῶν μεροσθῶν δὲ σοὶ τὸ αὐτὸ τύχης, ἔσοσθῶν φιλοσθῶν ἢ ἔσθῶν. καὶ δίδομεν ἔν' ἀσμένως, ὡροσθῶν Παιροσθῶν, ἔσοσθῶν λαμβανομεν χάρην ὡροσθῶν σοῦ, τὸν ὡροσθῶν τὸ δαποσθῶν, ἔτωσθῶν εὐέλπιν καὶ ὡροσθῶν ὄντα.

Ery-

Ερυθία.

24

Εἰ μὲν εὐλαβημένη τ' ἐν τυραννίδι εἶον, ἔπει-
 μῶς εἰς Ακράγαντα πέμψαι Παυρόλαν, συγγνώ-
 μῶν ἔχουσι, ἔως γυναικὶ καὶ ὡς μητρὶ, δεδουκίᾳ
 περὶ ἀγοπῆς παιδός. εἰ δ' ὡς μόνη, καὶ οὐ μετ' ἐμῆ
 γεγεννηκῆα, μόνη δικαιοῦς ἔχει αὐτὴν, ἀγνωμίνας
 κρινῆς τὰ περὶ γονέων. καὶ μὲν γὰρ τ' ἀποτρωμάτων
 λόγον, πατρὸς ἀν' εἴη παῖς μᾶλλον, ἢ μητρὸς. καὶ ἢ
 τ' εὐγνωμονέστερον, ἐκατέρων ἴσθι. εἰ ἢ τ' μετα-
 δουαί ποτε καὶ τῷ γεγεννηκότι τ' ἕον, σωτ' ἐλατῶ-
 σιν ἡγῆ, τί δοκεῖς τ' μηδὲ μέρους ἀξιεῖμενον. κεινω-
 νικώτερον δὴ ποιεῖσαι, πέμψον αὐτὴν ὡς ἐμὲ, ἔτι δὲ
 μακρῶς ἕξοντα πρὸς σέ, ἀλλὰ ἴαθῃον, ἔμεθ' ὅσων
 δεῖ Φαλαρίδου καὶ Ερυθίας παῖδα ἵνα εἰς ἔμῃ μεί-
 ἐμῆ μετ' ἀλλήλων γαῖᾳ ἐν ἀφρονία πλεῖστον βιω-
 τεύητε. εἰς τίνας γὰρ αἱ πρὸς ἀναγκαιοτέρως εὐξαιπο
 περιστάζειν, γυναικὸς ἢ παιδός. σὺ δὲ τι μελη-
 θεῖς ἐγὼ ἢ περὶ ὑμῶν ἐπαρδακῶς ὡς εἰκὸς ἀν-
 δρα καὶ πατέρω, ἐξέλομαι τ' παρ' ἐμοὶ χρημάτων
 μοῖραν σὺν ὀλίγῳ ἐν ὑμῖν τῆς φιλικῆς ἐναπε-
 ρείσασθαι. ἔστ' οὐκ ἔχει πρὸς ἔμῃ, καὶ διὰ τὰλλα
 μὲν, ἐχ' ἡκιστα ἢ [ε] διὰ τ' ἄπιδον γῆρας, ἔτι δὲ πῶ
 πρόσφατον συμβεβηκῆα μοι χαλεπὴν νόσον. ὑπο-
 μνηστικὴ γάρ μετελευτήσῃ ἡ γαῖα δὲ ζῆλον ἀνθρώ-
 πῳ προσεσμίαν, τ' ἐνεσώσων ἡμέραν. τ' ἢ παρ-
 σίας τ' Κρήτην εἰς Ακράγαντα, καὶ τ' ἐνθένδε πάλιν
 ἀφόβως, τόπισον αὐτῷ πρὸς ἀσφάλειαν, ἢ ἔτι πα-
 τρὸς ὄνοια παρέξετα μᾶλλον, ἢ ὁ τ' μητρὸς φόβος.

Πολυ-

Erythia uxori.

25

SI tu quidem ob metum tyrannicæ vitæ, non
 audes Agrigentum mittere Paurolam, ignosco
 tibi, & vt mulieri, & vt matri, charissimo filio
 metuenti: sin vero, quasi sola & non mecum ge-
 nueris, sola eum habere iustum putas, inique
 iudicas de iure parentum. Nam iuxta exactissi-
 mam rationem, filius esset patris potius quam
 matris: iuxta æquissimam vero, amborum pari-
 ter. Quod si aliquâdo filium patri tradere, tuam
 ipsius diminutionem putas: quid censes sentire
 patrem, cui ne pars quidem fruendi filii datur?
 Fac igitur pro amborum iure, ac mitte illum ad
 me, non post longum tempus ad te reducturus
 sed cito, & cum quibus redire oportet Phalaris
 & Erythiæ filium, vt si non mecum, vos salu-
 tem istic simul in rerum opulencia viuatis. In
 quos enim magis necessarios sua quis optet lar-
 ge profundere, qui non curam habuerit vxoris
 aut filii? Ego vero qui eam circa vos diligentiam
 curamque adhibui, quam adhibere maritum &
 patrem par est, volo mearum opum partem nõ
 paruam in vos mihi charissimos collocare. At-
 que hoc facere quamprimum, cum propter a-
 lia, tum non minus propter aduenientem sen-
 ctutem, difficilemque morbum, qui recens mi-
 hi accidit. Commonefacit enim me, vt præsen-
 tem semper diem, statum viuendi terminũ ho-
 mini esse existimem. Vt autem e Creta Agrigẽ-
 tum venire tuto queat, atque hinc redire, fidem
 illi securitatis, magis præstabit patris beneuo-
 lentia, quam matris timor.

E Poly-

Polycito medico.

70
 HAVD scio, vtrū in te magis admirer, ὁ Polyclite, vimne artis medicæ, an morum tuorum fidem. Artis enim vis, morbum qui tyrannum occisurus erat, superavit: mores autem, honores, præmiaque tyrannicidarum. Per hæc autem ambo tua iusticia discurrens, duobus me periculis perditum, nempe inevitabilis morbi impetus, ac hostium præmiis, saluum conseruauit. Soli enim tibi in manu erat, si me perempturus erat morbus, tuque nihil ex arte opis tulisses, videri tyrannum occidisse: & si non peremisset, cum quidlibet mihi abs te datum, prompte, tãquam ad salutē faciens, acciperē, me perdidisses, iuuisset autem & opinio, quod me perdidisses, ad consequenda eadem præmia. At tu noluisi iniquum lucrū, pro iusta gloria amplecti. Fortassis autem, ne opportunitas quidem, quæ me tibi ob morbum in manus tradidit, pii tyrannicidii habebat formam. Ego igitur in tua potestate cõstitutus, vt posses mihi quicquid velles facere: non habens quam tibi pro tanta virtute dignam gratiam referam: hoc vnum scio, quod medicinæ autore Deo digne sapere eruditus sis. attamen vna cum artis medicæ tuæq; fidei laudibus, misi tibi pro vitæ meæ cõseruatione præmia, phialas excocti auri quatuor, craterasque argenteas, non nostri seculi arte factas, duos: thericiorū poculorū iuga decē, pueros incorruptos viginti, argētīq; myriadas Atticas quinque. Scripsi autem & Teucro procuratori meo, vt tibi annuū det stipendium, quantū accipiunt nauium

Πολυκλείτω.

8
 Οὐκ οἶδα τί σου μάλλον θαυμάσωμι, ὦ Πολυκλείτε, τὴν ἰατρικὴν ἢ τὴν τῆς τρέψης πῆσιν. ἢ μὲν ἡδίστους τυραννοκτόνον νενίκηκε πάθος. ὃ
 5 ἢ τρέψης, τιμᾶς τυραννοκτόνους. δι' ἀμφοτέρων ἢ τῶν, ἢ σὴ δικαιοσύνη δραμῶσαι, τὸν δυοὶ κινδύνοις ἀναιρέμενον, ἀφ' ἑκῆυ τε νόσου παροβολῆ, καὶ
 10 τιμᾶς πολεμίων, διεσώσαιτο. μόνω γάρ σοι παρὲν κτείναντός με τοῦ πάθους, μηδὲν δὲ τῆ τέχνης ἀντιπράσσαντι, τε τυραννοκτονήκειναι δοκεῖν καὶ μὴ κτείναντες, πᾶν ἐπίμωσ[τ] δοθῆν, ὡς ἔπι σωτηρία μου
 λαμβάνοντος, Δία Φθεῖραι. λέγῃ καὶ τὸ δόξαι Δία Φθεῖραι, παρὲς τὸ τυχεῖν τῶν ὁμοίων τιμῶν. ἀλλ' ἔ
 ἡδ' ἐβουλήθης κέρδι ἄδικον, ἀπὲ δόξης δικαίας
 15 ἐλέσθαι. ἴσως γὰρ ἔδε ἔχεν ὁ παρὰ θεοῦ σοι καιρὸς ἐμὲ Δία τὴν νόσον, τυραννοκτονίας ὀσεβοῦς τύπον. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔπι σοὶ γενόμενος, ὅτι βέλιοι μοι χεῖρα
 20 δα, τὰς ἀξίας χάριτας σὺν ἔχων ἑσώτης δόξης δόξαι, τῆ δ' ἐν οἶδα, ὅτι ἔκτισαν τῆ θεοῦ
 25 τὴν τέχνην, ἀξία φρονεῖν ἐπαυδῆθης. ὁμῶς [ἢ] σοὶ τοῖς ἰατρικῆς καὶ τοῖς τῆς πῆσεως ἐπινοῖς, ἀπέσαλλά σοι τῆς ἐμῆς ψυχῆς χαλεπήρια, Φιάλας ἀπέφθου χρυσοῦ τέσσαρας, καὶ κρατήρας δέγγουρας οὐ τῆς καθ' ἡμᾶς τέχνης δύο, καὶ ποτηρίων θηρικλείων ζῶνθ δέκα, καὶ παῖδας ἀφθόρους εἴκοσι, καὶ δέγγουλου μυριάδας ἀτηνικὰς πέντε. γέγραφα ἢ καὶ Τεύκρω τῶ ἔπι τῆς θοικησεως, εἰδοῖαι σοὶ σιωπήξιν, ὅστω λαμβάνωντι οἱ τε

ναύαρχοι καὶ οἱ σωματεφύλακες, καὶ τῶν λοιπῶν ἐπι-
ταξιάρχων, μικρὰν ἀμοιβὴν αὐτῆς μεγάλης δωρε-
μισίας, προσποιεῖσθαι ἢ τῶν κατὰ δευτέρω τῆς δωρε-
μισίας, τὸ προσμιλοῦσθαι, ἴστω ἀμοιβὴν ὅσην ἔχεν
δοσδοῦμαι τῶν δωρεματιῶν.

Τῶ αὐτῶ.

οα

Ἀπέλυσα διὰ σὲ Κάλλαιαχρον, ἕτως ἐπιβου-
λεύσαντά μοι Φουερῶς, ὡς μὴ μόνον ὁμολογή-
σαι πλὴν ἐπιθεῖσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς σωματώτας μιλύ-
σαι, προσποιεῖσθαι ἢ τῆς μιλύσεως, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ, καὶ τῆ
πότι, καὶ τῶν ἔμελλον ἐπιχειρεῖν, ἀλλ' ἵνα ἀμνήμο-
ν ᾖ, ὡς εἰκεν, ἀνδρὸς, μὴ χαλεπὰ σιωπήσαν
ἀνθρώπων, τῶ πάντων δεδωρημένω. ἅμα ἢ ἐλογι-
ζόμενος, ὅτι καὶ μὲν ἵνα, τὸ δοῦναι τοιαύτων χάριν
ἰατρῶν σεσωκότι. προσ πολλῶν ἢ σοὶ τὸ λαθεῖν πρεπω-
θεῖσρον, τῶ τῆς ἰατρικῆς προσεποῦντι, ἕ πάντας
σώζοντι τοὺς δεθέντας. ἰδέτω μὲν τοὶ πρὸς ἄλλο-
ζον Κάλλαιαχρον, ὅτι ζωῆς πρὸς σοὶ χάριν εἴλη-
φεν, ἐτέρου ζῶντος ἐδικαίως ἀφελόμενος. ἀφῆ-
ρηται [μεν] γὰρ ἐμελήσας, ἀλλῶς ἢ ἠτύχηκεν.

Περίσθενει.

οβ

Τὴν εὐεχέλα καὶ πλὴν Ἀριφάντου γυναικῶν,
τῶν ἐπιβουλεύσαντων μοι Περίσθενες, ἀς ἐλὼν
αἰχμαλώτους ἐπέμψεις, ὡς δόσλουμένας πρὸς
με, σφοδρὰ πρὸς δάσας τὸ πρῶτον ἀνελεῖν, σεσωκά. καὶ
καὶ πάντως που θυμαλίεις, ὅτι ὑφῆρηκα τὸ ὄργη.
εἰ ἢ καὶ τούτοις πλὴν αἰτίαι, ὅτι δι' ὀργάνειας ὑπερ-
βαλλέσης ἀπὸ δόξιν, μᾶλλον αὐτῆς ἐπιθυμίας.
ἐρωτώ-

navium præfecti ac corporis custodes, cæteri-
que ordinum duces: parvulam retributionem pro
magno beneficio. Incumbat autem ei qui satis
referre gratias non potest, confessio, quod qui
beneficium accepit, parem retributionem red-
dere non possit. *Eidem.*

71

DIMISI propter te Callæschrû, qui mihi ita
manifeste infidiatus est, ut non solum inuasio-
nem confessus sit, verumetiam coniuratos in-
dicarit: indicioque addiderit locum in quo, &
quando, & quomodo me aggressuri erant. Ve-
rum ingrati, ut videtur, viri erat, non donare sa-
lutem homini, qui eandem mihi quoque con-
tulisset. Simul autem ratiocinabar, ad meum et-
iam pertinere officium, ut beneficium hoc da-
rem medico, qui me saluum conseruasset: multo
autem tibi decentius est hoc accipere, qui artis
medicæ primas tenes, omnesque seruas, salutem
abs te petentes. Intueatur autem inopinatum
casum Callæschrus, quod vitæ beneficium abs te
acceperit, qui alteri vitâ iniuste abstulit, (nam
ablata esset, si non curam adhibuisssem) alioquin
autem in calamitatem incidisset.

Peristheni.

72

EVBU LI ac Ariphanti vxores, qui mihi stru-
xerunt insidias, Peristhenes, quas captas ad me
misi perendas, licet antea valde studuerim
eas occidere, salvas tamen conseruavi: atque om-
nino forsân admiraris, quod iram remiserim.
Perro si etiam audires causam, quod nempe
propter excellentis ingenuitatis demonstratio-
nem conseruatae sint, magis etiam admirareris.

E 3 Inter-

Interrogatæ enim a me, an consciæ viris essent insidiarum, non solum hoc confessæ sunt, verumetiam, sese vna cum illis ad tyrannicidium voluisse progredi. Ob quam iniuriam (dicente me) vel magnam vel parvam a me vobis factâ? Ob priuatam nullam, sed communem, responderunt. Communem enim se iniuriam existimare, liberas ciuitates in seruitutem redactas esse. Quid igitur passæ (rursus me interrogante) dignas mihi huius odii pœnas poteritis persolvere? Si moriamur, addiderunt. Quum ergo viuere, non mori iudicarem eos qui cum tali virtute moriuntur, tantæ illarum animi magnitudini, Peristhenes, iure peperci ego: tuque omnia quæ cum his captis accepisti, accersitis illarum necessariis, redde, vt nulla de re, tanquam iniuria affectæ, querantur.

Euandro.

73

ET te, omnesque Himerenses, imo Siculorum quam plurimos hoc nosse puto, quod insidias contra me Himeræ cõpositas superauerim: iustior existens, quam qui me aggressuri erant. Non enim vti que malus iudex, susceptæ in suo delubro audaciæ Iupiter erat, vt eos qui iustum quid in tēplo fecissent, tanquã iniusta facientes, in manus traderet illi, qui merito ab ipsis perdi debuisset. Hęc quidē alius nemo crederet: Stefichorum autem audiens contristatum, quod insidiarū causam in illius poemata contulit Eubulus, nollē sane animo mœsto esse, quasi ego id credi.

ἔρωτώμεναι γὰρ ἵνα ἐμὲ τῶν Ἰππιβουλῶν, εἰ σωθή-
 δεσται ῥίσι ἀνδράσιν· ἐμόνον ἔφασαν, ἀλλὰ καὶ συ-
 νορμηθῆναι τυραννοκτονεῖν. αὐτὴ ποίας ἢ ἀδικίας,
 εἰπόντες μου, μείζον· ἢ ἐλάττω· εἰς ὑμᾶς ἐξ ἐ-
 μὲ γεγονόμην· ἰδίας μὲν ἀδεμίας, τῆς κοινῆς ἀπε-
 κριναιτο. κοινῶν γὰρ ἀδικίαν ἵσπολαμβανῆναι τὸ
 καταδουλοῦσθαι πόλεις ἐλδοθήρας. τί παύουσα
 τῆ γὰρ τοι πάλιν ἐπαυερομένου μου, δικλῆν δόποτί-
 σμηντὶ αὐμοι τοῦ μίσους τὸ κατ' ἀξίαν· δόποθην ἔσται
 το πρὸς σέθεναι. Ζῆν ἢ ἐπιθάναι κριναι, τὸς μὲν τοι-
 αύτης ἀρετῆς δόποθνήσκοντες· Φρονήματα τὲ ποσά-
 του, Περσίθενης, ἐγὼ τὲ δικαίως ἐφεισάμην· οὐ τὲ
 πᾶνθ' ὅσα μὲν τούτων ἔλαβες ὅτε ἠλίσκοντο, μετα-
 πεμψάμεν· αὐτῶν τὸς ἀναγκαίως δόποθ·
 εἰ ἵνα παρὶ μηθενὸς ὡς ἠδικημέναι μὲμψωνται.

Εὐάνδρω.

ογ

Καὶ σὲ καὶ πάντας Ἰμεραίους, μᾶλλον ἢ τὸς
 πολέτους Σικελιωτῶν οἴομαι γινώσκειν ῥῶτον, ὅτι
 τῶν ἡμερῶν σωτηρείσης κατ' ἐμοῦ Ἰππιβουλῆς, δι-
 20 καὶ ὅτι· ἂν τῶν ἐγχειρουμένων παρὶ γενόμεναι. οὐ
 γὰρ δὴ πῶ Φαῦλ· ἂν κριναι τῶν ἐν[τῶ]σφετέρων
 πρὸς τὸ λωμένον ὁ Ζῶς ἐγένετο, ὡς τὸς δικαιο-
 ὦν τι πρὸς ἔσαντας, ἐν ἱερῶν ὡς ἀδικῶντας ἵσποχει-
 25 ρίσι παρὶ γενῆναι τῶν παρὶ σκόντως ἂν ἵνα αὐτῶν
 δόποθ· μὲν ἂν ἐδεῖς ἂν τῶν ἄλλων ἵσπο-
 λατοῖ· Σίησιχορον ἢ πωθηνόμενος ἀνιῶδες, διότι τῶ
 Ἰππιβουλῆς τὸ αἰτίαν, εἰς τὰς ἐκείνης ποιήσεις οἱ παρὶ
 Εὐβουλον ἀνέφερον, ἐκ ἂν ἐβουλόμην ὡς ἐμὲ τῶν πα-

Ε 4 πεπεισ-

πεπεισμένους δυσχεραίνειν. εἰ γὰρ τοῖς τούτου πηήματα
 προσείχον, ὡς Φασὶν αὐτοῖς, ἐπισημασθεῖς ἀπὸ ἀπεγνω-
 σμένης, ἀλλὰ χρηστέτητ' ὅτι ὑπερβαλλέσης ἐπι-
 θλον ἤρατο.

Θρασύλοχος.

od 5

Εἰ τὸ μὴ βουληθῆναι ποτε Πυθαγόραν τὸν Φι-
 λόσοφον ἀφικέσθαι πρὸς με, πολλάκις ὑπὸ ἐμοῦ
 καλέμενον, ἀξιοβόλευ ἔφερέ μοι· καθὼς ἐγκω-
 μισίων αὐτὸν ἔλεγε, ὅτι τῷ Φάγειν αὐτὸν τὴν
 μετ' ἐμῶ συμείωσιν· τὸ πρῶτον γεγονέναι, καὶ πέμ-
 πηον ἤδη μιλῶ σπυεῖναι μεθ' ἡδονῆς, πάντως ἐπει-
 νόος ἐστὶν ἐμός, δῆλον γὰρ, ὡς σὺ αὐτὸν ἐμείνεν ἔδ' ἐβρα-
 χυ μόρον ἡμέρας, εἰ μὴ τοῖς ἑαυτοῦ πρῶτοις εὐρή-
 κει καὶ μετ' ἑσθ' ἀλήσιον.

Λεοντίδης.

ce 15

Αμέτροις κέρησαι λόγοις πρὸς Καμαρινάους,
 ἐγγείων αὐτοῦς εἰς τὸν κατ' ἐμῶ πόλεμον. εὐ μὲν πε-
 καὶ τὸδε ἀφ' ἡμῶν ἴσθι, μὴ καλῶς πεπεικῶς αὐ-
 τῶς, ὅτι ἐ λόγοις ἀπεσάντοις ἀμυνόμεθα σε, οἷς [εἰς]
 ἡμᾶς ἀρχεῖν δοκῆς· ἀλλ' ἔργοις, ὧν οἱ πειραθέντες
 αὐτοῖς σὺ ἐπεβέβησαν· τούτ' εἰδότες Καμαρι-
 ναῖοι, πείσαν ἐ βέλονται λαβεῖν ὀργιζομένου Φα-
 λάριδ' ὅτι χαλεζόμεν' ὅτι γὰρ ἡδίων αὐτοῖς ἔδοξα.

Δημαρχίας.

of 5

Μὴ θαυμάζει τὸν Ἀλκίνοῦ καὶ Δορυμένους θάνα-
 τον, ὡς μὲν πικρίας καὶ τυραννικῆς ὀμότητος πεπε-
 γμένον. πολλῶ γὰρ ἐπιθαυμασιώτερον δὲς ἔστις ἀ-
 δείας ἀξιοθέντος ὑπὸ τυράννου, τότε κολασθῆναι.

Ηγη-

crediderim. Nam si illius poematibus animum
 aduertisset, (vt ipse dicit) non desperata mali-
 cia, sed excellentis probitatis præmium abstu-
 lisset.

Orsilocho.

74

SI id, quod Pythagoras philosophus quon-
 dam noluit ad me venire, sæpius a me vocatus,
 calumniam mihi attulit: quemadmodum tu il-
 lum laudabas, quod conuictum meum fugisset:
 omnino id, quod ad me venit, & tertium iam
 mensum mecum volupe viuit, laus mea est. Ma-
 nifestum enim, quod non mansisset, ne paruu-
 lam quidem dici partem, si non & me suis mori-
 bus confimilem reperisset.

Leontidi.

75

IMMORICIS vsus es, sermonibus ad Cama-
 rinenses, excitans eos ad fuscipiendum contra
 me bellum. Liquido igitur & hoc a nobis scias,
 quod te non bene persuaferis, quod te non
 sermonibus inefficacibus, qualibus nos prior
 lacerare videris, vlciscemur; sed factis: quæ qui
 sunt experti, non iterum mihi struxerunt infi-
 dias. Quod quum sciant Camarinenses, experi-
 mentum Phalaridis irati capere nolunt. Grati-
 ficans enim, iucundior ipsis visus sum.

Demarato.

76

NE admireris Alcini ac Dorymenis mortem,
 quasi cum acerbitate tyrannicaque crudelitate
 illatam. Longe enim adhuc admirabilius est, bis
 terque a tyranno impunitate dignatos, tandem
 puniri.

Ηγη-

Hegesippo.

77

T v fortassis, atq; alii cognati, quibus prae-
pue Clifthenis exiliū mœrori est, nunc tandem
cognouistis, malo ipsum vsū consilio in iis, ob
quæ patria spoliatus est: quando nullius alterius
rei tempus est, quam pœnitentiæ: ego vero quum
maxime multus esset in vana gloria circa geren-
dam rempublicam aucupanda, tunc maxime il-
lius miserebar. scriptaq; ad eum de his epistola,
testificatus sum, quem exitum essent habitura.
Is vero ob honoris voluptatem superbiēs, nihil
mouebatur, nugas meras nos suspiciās scribere,
inexpertos ciuitatis populari regimine guber-
nate: imo ne nosse quidem volentes ob tyranni-
dem, illū, qui pro ciuitate optima patraffet: do-
nec splendidius quam cōduceret, se inflans, suis
ipfius flatibus subuersus est. cumq; magno co-
gnouit detrimento, nō Phalarin imperitū esse
ciuitatis bonis legibus institutę, propter princi-
patū: sed semet ignarū fuisse populi, ob momē-
taneū successū. Multitudo enim facile in infor-
tunia duci potest, principiaq; habet finibus dif-
fidentia. Proinde ego, & quicunq; nō desipit,
exibitari mallē ab incōposita multitudine, quā
honorari. Nā illius inimicitia citius, quam effi-
ciant quod cupiunt, extinguntur: neque tum,
quum maxime vigent, damnosa sunt. Beneuo-
lentiæ autem opinio, exilia, aut mortes, aut bo-
norum publicationes, aut nihil sane his medio-
crius, adfert. Per maximum Iouem, Hegesip-
pē, vt scimus, ita dixerimus ad te: *Uulgius omne
incompositum est, demens, inefficax, promptissimum
vt ad*

Ηγησίπωω.

οζ

Σὺ μὲν ἴσως καὶ ἄλλοι συγγενεῖς, ὅσοις μάλιτα
ἀχθόμενοι ἐστὶ τὸ Φάλαριν κλείδην, νῦν ἔγνω-
τε κακῶς βεβελόμενον ὅτι τούτοις, ἐφ' οἷς ἀπε-
5 σέρηται τὸ πατείδεον, ὅτ' ἔθενός ἐτέρου καιρὸς, ἢ με-
ταμελείας. ἐγὼ δ' ὅτε μάλιτα πολὺς ἐν πάσι τοῖς
πολιτῶν ἐδοξαμένοδοξίαις ἐν, τότε μάλιτα ὠκτε-
ρον αὐτῶν, καὶ ἐπέσειλόν γε πρὸς τῶν μαρτυρέμενος
οἱ τελευτήσουσι. ὁ δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς τοῦ τιμᾶσαι
10 γαυρῶν, ἐκπαθῆς ἐν, λήρους ἡμᾶς ὑποπθῶν
γρᾶφειν, ὅτι ὄντας ἐμπείρους δημοκρατουμένης
πόλεως μάλλον ἢ οὐδὲ βουλομένους εἰδέναι, τὸν
ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ ἄλλα πράξαντα διὰ τὴν
τυραννίδα ἕως ἐλαμπρότερον φύσεως ἢ σωτέ-
15 φερε τῆς ἰδίοις φύσεσιν, ἀνετρέαπη. καὶ μὲν ζή-
μιας ἔγνω μεγάλης ἐφάλαριν ἀμαθῆ πόλεως
δνομουμένης διὰ τὴν δέχλην, ἀλλ' αὐτῶν ἀγνώτα
δήμου διὰ τὴν πρὸς σκαιρον δέπριαν. ἐπιγυγόν
ἡδ' ὄχλησιν εἰς ἀτυχίας, καὶ τὰς δέχλας πρὸς τὰ τε-
20 λη διὰ φωνίας εἶχων. ἐγὼ γ' ἐν ἑκάστῳ ὁ μὴ πα-
ραφρονῶν, σὺ δὲ τῆσιν μάλλον ὑπὸ πλῆθους ἀκρί-
του βουλοίμην ἂν, ἢ τιμᾶσαι. τὸ μὲν γὰρ ἔχθος αὐ-
του, τὰ χιον τοῦ διὰ φθλῶν, σέβεννυται. καὶ οὐδ' ἐν οἷς
ἀκμάζει καιροῖς ὅτι ζήμιόν ἐστιν. ἢ ἢ τὸ δνοίαις δό-
25 κησις Φυγᾶς, ἢ θανάτους, ἢ δημεύσεις, ἢ τούτων γε
μετρίωτερον ἔθεν. φέρε. νῆ[τ] Δία τὸ μέγιστον Ἠγή-
σιππε, ὡς ἴσμεν, οὕτως ἂν εἴποιμεν πρὸς σέ δῆμος
ἄπις ἀτακτῶν, ἀνδρῶν, ἀπετακτῶν, ἐτοιμότητι
ἐφ' ὅ

ἔφ' ἄπιτύχοι μεταχθιῶσι, ἄπιστος, ἀβέβαιος, ἄξιος, προδοτικός, εἰς ευσεμένους, φωνή μόνον, αἰωφελής, καὶ πρὸς ὀργὴν καὶ πρὸς ἔπομνον εὐχερής. τῶν ἐστὶ, τὸ μετ' ἐνδοξίας προσηλακισμῶ φθειρέσθαι, τὸ δῆμῳ πολιτευόμενον ζητεῖν δόξασθαι. μεμλωσσι ἢ ὅμως πινές εἰς τούτο, ἀνόητος καὶ δυσκαθάρτος ὁρμημιλλῶν ἢ λύσση χρώμενοι. καὶ πολλοὶ παῖδων ἀντιερασσά, τοσούτους πόθους ὅσα ἔχον εἰς τέκνα. Ἐχάροντες γάμοις, ἐχ' ἔτως εἶδον ἀσμένως γυναικάς. καὶ φιλόπολοι Φωῖτες, οὐ παροπλησίως ἢ ἔσερξαν χερήματα. καὶ φίλοπολοι καὶ μαχηταί, καὶ φιλιπποῦροφοί νίκης ἐνεκα τ' ἐν Ὀλυμπιάσιν ἀγωνῶν, ὅσα ἔπι τοσούτων ἠδῆσεν ἐκάστοις τέτων, ὡς ἀθλίαν δοῦσαν καὶ τιμῶν ἀνόητον, καὶ κρότον ἔπι ζήμια τῆ ἑαυτῶν ἀγρεύοντες. τοῖς ἢ τῶν ποιούτων ερασσάις, οἱ μὲν οἰκεῖοι συναχθεσθῆεν αὐ ὡς ἐνὶ μάλισσάοι ἢ ἔθροισι, τὰ μέγιστα πάντων ἐφησθῆεν. ὑμεῖς ἢ παροπλησίως μὲν κληθέντων, συγενεῖς ὄντες, εἰ ἄρα δυοῦ μὴ εἶχαι ὡς ἀνθρώπινόν τι πεποιθῆτα ἄσπαρτέπετε ἢ ἔπι τοῖς αὐτοῖς φιλοσιμῆσθαι, ὡς ἀσπάρτετα ἡμαρτηκότα.

Στησιχόρω.

Νικοκλῆς ὁ Συρακούσιος (ὅσα ἀγνοῖς δ' ἴσως ὄν λέγω. ἀλλ' ἢ ἔπι φαίειαν οἰκείαν, ὅσα ἐστὶ τῶν ἀγνοηθῆναι διωαμένων ὑπὸ Στησιχόρου) γυναικὸς ἀποθανούσης αἰπῶς, μέγα προσφάτως καὶ πειθήν ἔπι τεθειται πένθος. εἰκότως. ἔτυχεν γὰρ τὴν αὐτὴν καὶ τὴν ἀδελφιδῶν ἔχων καὶ γυναικά. ἔτι δ' ὁ

Νικοκλῆς,

ut ad quiduis transferatur, infidum, inconstans, acerbum proditorium, mendax, vox dumtaxat, inutile, ac ad iram laudemque proclive. Idem est, cum gloriosa contumelia pessum ire, quod in gerenda republica quærere, ut vulgo placeas. Nihilominus tamen insanierunt quidam in hoc, stulto & incoercibili impetu, imo rabie potius vsi: ut multorum amatorum, tanta desideria erga pueros non habuerint: neque nuptiis gaudentes, ita libenter afpexerint mulieres: & natura auari, non similiter pecunias amauerint: & armorum studiosi, Olympica propter certamina: non vsq; adeo horum singulis gauisi sint, ut illi qui miseram gloriam, honoremque ac plausum stultum, ad suum ipsorum detrimentum venantur. Huiusmodi autem rerum amatoribus, familiares quidem maxime, quantum fieri posset, condolere possent, inimici autem supra omnia insultare. Vos autem consolamini quidem Clifthenem, quum sitis cognati (si quidem in ægritudine est) ut humana passum: dehortamini autem ne in iisdem ambitiose contendat, ut qui irreparabiliter errauerit.

Stefichoro.

78

NICOCLES Syracusanus (non ignoras autem fortassis quem dicam. nam propter suam ipsius claritudinem non est ex iis qui possint ignoti esse Stefichoro) vxore sibi mortua in magnum recens ac excellentem luctum incumbit. Et merito: habebat enim hanc eandem & neptem ex fratre, & vxorem. Hic

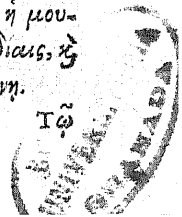
Nico-

Nicocles (nouerat enim, vt verisimile est, quantis inter nos desiderijs vsi sumus) missio ad me Cleonico fratre suo, petiit vt rogarē te, aliquod poema in defunctę laudem cōponeres. Etenim, vt audio a Syracusanis (qui & de aliis omnibus ei virtutibus, & de summa modestia testimoniū reddūt) nō est indigna quæ tuo orē celebretur. Vitaſti tu quidē de tui seculi hominibus scribere, vt ne quis opinetur poesin tuā venalē esse: est autem, o fide amice, ne ipsa quidem nostri seculi, opportune hinc digressa. Ne tu igitur solitum tuum consilium prætendens, repudies deprecationem meam. Neq; enim fas est, frustrari Phalarin, petentem aliquid a Stesichoro: non quia mihi gratiam vlla de re debeas, sed quod creditam opinionē æquum putamus abs te confirmari. Da ergo mihi palā beneficium hoc ingenii tui vbertim collaturus: petenti quidem, quæ daturus es, in meipsum: accepturo autē, in amicum. Reliquum est, si tu quidē annuisti hoc mihi beneficiū, vt noris eam dici Clearistā, Syracusanam genere, patre Echekratide natam, neptem & vxorem, cuius dixi, quæ sedecim cum marito vixit annos, adque trigessimū ætatis peruenit annum, duorum puerorū matrem, mortuamque ex corruptione. Hæc quidē argumentorum capita sunt. vtinam autem affleris à deabus, quarū es in potestate, vt singulas scriptio- nis partes digne excuaris, tuumque sacrum ac hymnicum caput Musarū cognatio exornet, cum aliis hymnis, tum quopiam etiam in Clearistam factio, de quo nunc tibi scripsimus.

Eidem.

Νικοκλῆς, ἤδει γδ' ὡς ἔοικεν ὅσοις πρὸς ἀλλήλους κεχρημέθα πόσις πέμψας πρὸς με Κλεόνικον τ' ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἠξίου ὅπως σου δεηθεῖν ἐπαίμων ἐν ποιῆσι διατρέξω πρὸς τ' αἰθρώπια. καὶ γδ' ὡς πω-
 5 θάνομαι Συρακουσίων, πᾶσάν τε τὴν ἄλλην ἀρε-
 τὴν πρὸς ἣ καὶ τ' ἀνωτάτω σωφροσύνην αὐτῇ πρὸς-
 μαρτυροῦντων, ὅτι ἐστὶν ἀνάξιος ἵστω δ' σὲ σόμα-
 ῖος ὑμνηθῆναι. πεφύλαξαι μὲν ἐν γραφῆν εἰς τὰς
 καὶ σεαυτ' ἀνθρώπων, ἵνα μὴ δόξη σελίς ἀνίαν εἶναι
 10 τὴν ποίησιν. ἐστὶ δ' ἡ ποίησι Φιλότης, ἔδδ' αὐτῇ κατ'
 ἡμᾶς, εἰς τ' ἡρώων ἀπηλογομένη. μὴ δὲ τ' σιμῆθῆς
 σου τ' γνώμης πρὸς βαλλόμενος, ἀπασρα φῆς με τ'
 δεῖσιν. ἔδδ' γδ' εἰπὸς ἀτυχήσασιν πρὸς Σησιχόρου
 φάλαριν αἰτησάμενον· ἔχ' ὅτι χάριτας ἐφέλεις
 15 ὑπὲρ πινος, ἀλλ' ὅτι τὴν πεπεσμένην δόξαν ἀ-
 ξιῶμεν ἵστω δ' ἐθεσίων φιλῶν. δὸς δὲ μοι πρὸς φα-
 ρῶς χάριν τ' σωτῆ φύσεως ἀφθόνης, αἰτουμένω
 μὲν ἀδύσας, εἰς ἑμαυτ'· ληψομένω ἣ εἰς φίλον.
 λοιπὸν εἰ γένεσκας ἵπτι τὴν χάριν, Κλεαρσίην καὶ
 20 Συρακυσίαν τ' ἡρώς, Εχεκρατίδου πατρὸς, ἀδελφι-
 δὴν, ἔ γεγραφαμεν, καὶ γυναικα, ἐκκαίδεκα συν-
 εληκῆαν ἐστὶ, τριακῆσαν ἣ ζήσαν, δυῖν παιδῶν
 μητέρα, πεθνηκῆαν ἣ ἐκ Διαφθορῆς, τὰ μὲν κε-
 Φάλαια τῶν ἵστω ἡρώων ταῦτα. ἐμπροσθεῖς ἣ
 25 εἰς τὰ καὶ μέρος τ' γραφῆς, ὑφ' ὧν κατέχη θεῶν,
 καὶ σου τὴν ἱεράν ἔ ὑμνοπόλον κεφαλήν, ἣ μου-
 σῶν συγγενεῖα κοσμήσειεν ἀλλ' αἰς τε ὑμνοδίας, καὶ
 τῇ νῦν ὑφ' ἡμῶν εἰς Κλεαρσίην ἐπεταλλμένη.

ΤΩ

Τῷ αὐτῷ.

οθ

Τῶν μὲν ὅππῃ Κλεαρτίῃ μελῶν, πολλή σοι ἐμε-
γάλη χάρις δοτακείσεται, καὶ γὰρ ἐπέδωκας σου τὸν
εἰς ἀπαρκάλου, καὶ πῶς κατ' ἐμὲ οἰκονομίας
ὑπερφυῶς σωλῶ ἐχθρῆς καὶ τὸ χῆμα τῆς θεαφῆς
θουμασῶς ἠυδοκίμησεν, οὐ παρ' ἐμοὶ μόνῳ (ἐγὼ
γὰρ ὅππῃ πᾶσιν ὁμοίως ἀγαμαι τῆς Στησιχόρου) ἀλ-
λὰ καὶ τῆς συνακέσασιν Ακρογωντίοις, πολλοῖς
γνωμένοις, ἔσονταί τ' ἔχουσι τὸ παρὸν ἀκηκόοτες, οὐδὲ
ὅσοι νῦν εἰσιν, ἀλλ' ὅσοις ὁ μετ' ἡμᾶς οἶσται βίβου. ἢ ἢ
μὲν οὐκ ὑπερ ταύτης σου τ' ποιήσεως χάρις, ὡς
ἔφην, ὁ Φείλεται ὑπὸ ἐμῶν. κεχαρίσται τ' ἀπὸ τ' ἐ-
μῆς ἀξιώσεως, τῆς τε νῦν ἔστι ἐφ' ἵς ἐσομένοις ἀν-
θρώποις, καὶ ταύτῃ τῶν μελωδῶν, περὶ τ' ἐμῶν, καὶ τ'
ἐμῶν. τῆς τῆν χάριτι ἀπὸ τ' ὅππῃ σελῆς ἐδήλας, πρὸς τ'
ἑταίρου Δίος, καὶ κρινῆς ἐστίας, μηδὲ ἐν ἐν πειθήσῃ,
μηδ' ὡς κάκιςτος ἐγενόμενον, μηδ' ὡς ἀγαθὸς, ὅππῃ
μνηστῆς. ἐκμελες γὰρ ἐστὶ μου τὸ νόμα ἀπὸ τῆς
τύχας, γεγραπθῶ ἐ Φάλαρις ἐν αὐτῷ Στησιχό-
ρῳ, εἴτε βελτίων τ' καπεχέσης ἐν αὐτῷ τῶν δό-
ξῆς, εἴτε τῶν αὐτῶν ὑπερίληπται.

Κλεανέτη, καὶ Θεανοί.

π

Τὴν μὲν Φιλοφροσύνῃ ὑμῶν ἀσμένως ἀποδέ-
χομαι, τῶν αὐτῶν βουλομένων ὀνομάσῃ Φά-
λαριν. παραιτωῦται τ' αἱ τύχαι καὶ ἡμεῖς σωτη-
ρῶμεν. εὐρήστε γὰρ ἀνεπίληπτον καὶ ἀκατηγόρητον
ἐκ τ' ἄλλοις ὀνομα αὐτῶν γεγεννημένον. ἐγὼ καὶ πολλὰ
καὶ μεγάλα, διὰ πικρῆς εἰμαρμένης [ἀναγκῆς],

ἀπρῶ-

Eidem.

79

PRO carminibus in Clearistam factis, pluri-
ma tibi magnaue reponetur gratia. Nam & te
totum ad ea contulisti quæ petii, inque disposi-
tione partium singularum egregie te gessistis
tum figura scripturæ admirabiliter probata est,
non solum a me (nam ego omnia Stesichoræ
perinde admiror) sed etiam ab Agrigentinis
multis, qui audiuere vna. Erunt autem & alii,
qui probent, non solum qui in præsentia au-
diuerunt, neque quicunque nunc existunt, sed
quoscunque & futura post nos vita feret. Gra-
tia igitur pro hac poesi (vt dixi) tibi debetur a
me. Donasti autem per meam petitionem &
præsentibus & futuris hominibus, & hanc
melodiam. Cæterum de me rebusque meis
(tale enim quippiam per epistolam signifi-
cavi) per sodalitiū (rogo) Iouem, commu-
nemque Vestam, ne vnum quidem in poesi,
neque quod pessimus fuerim, neque quod
bonus, memineris. Nomen enim meum ab-
sonum est propter fortunam. Scriptus autem
sit Phalaris in ipso Stesichoro, siue melior quam
opinio inter homines obtinet, siue peior repu-
tatus est.

Cleanea ac Theanei.

80

BENEVOLENTIAM quidē vestrā libet̄er am-
plector, tāto volentiū studio Phalarin nomina-
re: recusat autē id fortuna, etiam si nos assentia-
mur. Inuenietis .n. irreprehensibile ac inculpa-
bile ex genere ipsi nomē fuisse: ego vero multo-
rū magnorūq; facinorū pacerbi fati necessitatē

F præter

præter voluntatem patratorem mihi, condemnatus sum. Meumque nomen propter aliud nihil absonum est, quam quod legibus non parco, sed ipse subditus sum lex. Quæ autem mihi beneficij retributionem offertis, Phalarin nominantes, eam in hanc beneficentiam vertite, ne hoc nomen ponatis.

Ennenfibns.

NON quod me pœniteat remissarum vobis pecuniarum viri Ennenfes, hanc vobis misi epistolam: sed vt firmum habeatis istud beneficium, inque ius trahatis Periandrum. Nam eius quod ciuitas non vere non habeat, sed falso pretextu vsa defraudat creditores, demonstratio mihi erit, si vos hunc falso furti arguere videbitur. Non enim sanam habet rationem, eisdem nunc quidem ceu paupertate pressos accedere ac rogare pecunias: nunc autem ceu opulentos, multas publicas pecunias raptoribus permittere. Verum, aut etiam erga creditores oportet vos esse diuites, aut etiam erga publicas furantes pecunias, pauperes. Si vero vos ea quæ ciuitatis sunt, interuertentibus donaueritis quasi abundantes, creditoribus autem sua abstuleritis per vestros magistratus, quasi indigentes: primum quidem, quod & maius est, iniuriam facietis, nemine vobis iniuriam facere permitte: deinde multo iniustus est, vt mutuo sumptas pecunias reddatis, quum tenere non possitis per eos qui auferunt, suaque recipiat creditor, quam vt Phalaridis sub nomine, dono per fraudẽ surrepto, Periander suauius lucretur ea, quæ eius

ἀκρίβειας πρᾶχθέντα μοι κατέγνωσμαι. καὶ ἐμὸν ὄνομα δὲ ἄδεν ἑπὶ τὸν ἐστὶν ὀκμελες, ἢ ὅτι νομοὶς ἐπέεσμαι, νόμος δὲ εἰμι τοῖς ἰσηκόοις. ἠὲ δὲ μοι χάρις αἰτιῶμαι πρὸς Φερεάδε, Φαλαρινὸν ὀνομάσας ζυγυῖα, καὶ τὴν Βεργεσίαν παῖσσι δέ, μὴ τὸ εὖ πηθεῖναι τὸ ὄνομα.

Ενναίοις.

Οὐ μετὰ μελόμενος ἴππῃ τῇ παρέσει τῆς χρημάτων, ἀνδρες Ἐνναῖοι, τὴν ἴππῃσιν αὐτῶν [ὑμῖν] εὖ ἐπέσταλκα. ἀλλ' ἵνα θεοβαίαν ἔχητε τὴν χάριν, ἐπέστειλοντες τῇ δίκῃ Περιανδρον. Ἐγὼ μὴ ἀλήθως ἔχην τὴν πόλιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς Φάσει ψεύδων καὶ ψευδόμενον, ὡς ποσειδὸν τοὺς δεδανεικότας, ἀποδείξω ἔσται μοι, τὸ τέτε τὸ κλοπῆς ὑμᾶς καὶ ψεύδων αὐτῶν. Ἐγὼ ἔχει λόγον ὑγιᾶ, τοὺς αὐτοὺς, ποτε μὲν ὡς πενομένους παρῆναι, καὶ δεῖσθαι χρημάτων ποτὲ ἢ, ὡς πλουσιωτάτας, πολλὰ τῶν κεινῶν εἰς τοὺς ἀρπαζόντας προσείδω, ἀλλ' ἢ καὶ πρὸς τοὺς δανεισάσας πλουσίους ἡμᾶς εἶναι δεόν, ἢ καὶ πρὸς τοὺς κλέπτοντας, ὡς ἐνήτας. εἰαν ἢ τὰ μὲν τὸ πρόβλεως χαρῆζομαι τοῖς νοσφιζομένοις, ὡς πειουσιάζοντες, τὰ ἢ τὸ δεδανεισῶν ἀπιστητέα διὰ τοὺς δημαγωγούς, ὡς ἀπορῆμενοι, πρῶτον μὲν, ὁ καὶ μείζον ἐστίν, ἀδικήσαστε, μηδεὶς ὑμῖν ἀδικεῖν ἐπιτρέψοντες. ἐπεισθε, πολλὰ ἢ ὡς δικαιότερον ἐστίν, ἀποτίσειν ὁ δεδανεισῶν ὑμᾶς, ἔχον ἢ θιμᾶμενοι διὰ τὸς ἀφαιρεμένους, καὶ κρισάσασθε τὸ δεδανεισῶν, ἢ Φαλαριδος ἐπὶ ὀνομαίᾳ δωρεᾶς ψευδῶς πηθέντες, Περιανδρον ἠδὲ ὡς κερδακέναι

παρεϊκότ' ὧδ' ὑμῖν παρέσιν, ἢ σὺ τῷ σῶσσι τῶ
σφέτεροι, κυρίαν ἔχειν καὶ τὴν ἀπ' ἐμῶν χάριν ἢ
μὴ τ' τῶν ἰδίων χρημάτων ἀπωλείας, παραχθῆναι
καὶ παρειμένα.

Τιμαύδρω. τωβ 1

Τῆς ἐν Καμαρίνῃ πολιτείας κατ' ἐμῶν, μὴ πε-
πεισμένων Καμαριναίων μέγαν ἔπ' ἐμικρῶς
αἰτίας ἐπείραδα πόλεμον, νῦν μὲν ἴσως ὄρα μου-
δίαν ἔχεις, τὸ κατ' ἐμοῦ ἐπειπίαν ἀγείρειν. ὅταν ἢ
τὸ κοῦφον Ἰπλίπη σε τ' ἐξείσης ἐλπίδος, τότε καὶ ἴ
τὴν ἀξίαν, οὐχ ὡν δὲ δρακας, ἀλλ' ὡν πέπονθας ἀ-
χίαση. καὶ τί σοι ὄφελ' εἰς ὄρα μουδίαν; εἰ
μὲν γὰρ ἐμελήσομεν πείσῃ, ὡσπερ ἐμὴ πῆλῃ ξυ-
σὸν, τάχα αὖ πιν' εἴχου λόγου διὰ τὴν ἐμὸν φόβον.
νῦν ἢ εἰς τ' ἀλλὰ μὲν, εὐδὲ ὅσων ἡμῶς ἐλύπησας. σὲ ἴ
ἢ τὸ μὴ κέτι ἐναρμόσῃ σεαυτῶν, τῷ παρ' ἡμῖν δόπο-
λέαδα βασιτισθῆναι· αὐδ' ἐμῶν γὰρ σοι δεῖ τελέειν,
Ἰπλί ποιούτης κολαζομένῃ συμφοραῖς, ἀλλὰ εἰ τ'
καὶ φύσιν ζῆς, εἰ οἶόν τε μακροτέρου βίου.

Μελιταίοις. πγ 21

Συμπέπτοςμαι πρὸς βλάσαιμένοις ὑμῖν δαιεί-
σιν χρημάτων, καὶ περ πρὸς τ' παρὸν δοκ' ἀπὸρας
ἔχων, διὰ τ' συνεχῶς εἰς πολέμους αἰηλωκέναι·
ἀλλὰ πρὸ φάσεως οὐ φασι δεῖ πρὸς φίλους. πῶ-
θῆτε ἢ μὴ δὲν ὅμοιον τοῖς πολλοῖς, εἰ δαιειζόμενοι μὲν ἴ
τῆς ἀφ' ἡμῶν ὀνόμασιν δόποχρῶνται, ἀπαξί-
μενοι ἢ τοῖς χαλεπωτάταις, ἔργον ἔτε δικαίον, οὐ-
τε δ' ἄρα πρὸν ποιῶντες. δεῖ γὰρ λαβόντα, μεμνηῖσθαι
τῶν

eius sūt qui debitū remisit. Itaq; vobis in manu
est, aut vt cū confervatione vestrarū pecuniarū
meū etiā beneficiū habeatis ratū: aut vt cū pro-
prietarū pecuniarū perditione, a vobis etiā ea exi-
gatur, quæ remissa sunt. *Timandro.* 82

GESTÆ apud Camarinenses reipublicæ ad-
uersū me, nō persuasīs Camarinensibus, vt ma-
gnū mihi pro parua causa inferrēt bellū, nūc tu
quidē fortasse eā habes cōsolationē, quod exer-
citiū cōtra me colligis. quum te vero positæ spei
leuitas dereliquerit, tūc digne nō ppter ea quæ
fecisti, sed quæ passus es, discruciaberis. Quāquā
quid tibi cōducit ad cōsolationē? Nam si nobis
solicitudini fuit eos persuaderi, quēadmodū tu
attonitus es, aliquā fortasse potuisses habere ra-
tionē, propter meū timorē. Nūc autē in aliis ne
tantillū quidē nos dolore affecisti: te vero dolo-
re afficiet, quod teipsum nō admoneas periturū
in nostrati tormentorum loco. Nulla enim tibi
opus est morte, huiusmodi calamitatibus puni-
to, sed vita iuxta naturam (si fieri potest) etiam
longiore. *Melitenensibus.* 83

PERSVASVS sum a vestris ad me missis le-
gatis, vt pecunias vobis mutuo darem: licet in
præsentia non abundem, propter assiduos bel-
lorum sumptus. Sed prætextu (vt aiunt) non
opus est erga amicos. Ne similiter autem affe-
ctifitis, aliis multis, qui mutuo quidem acci-
pientes, nominibus vtuntur blandissimis: de
reddendo autem appellati, atrocissimis, rem fa-
cientes neq; iustam, neque gratitudini conue-
nientem. Oportet enim accipientem meminisse

F 3 datorum,

datorū, & vsq; ad redditionem similes existima-
re creditores: & siue bonus fuerit, vt cum bono
transigere: siue malus, vt cū malo. Nā & honesto
& inhonesto creditā reddere pecuniam, iustum
est. Ego sane (ὁ Melitenſes) & cum do mutuum,
& cum repeto, idē sum, meiq; similis: mutuum
autem accipientes, pro occasione mores etiam,
quemadmodum chamæleontas aiunt colores
pro locorum qualitate, immutant. Et cum acci-
piunt, dantem me vt benefactorem ac Deum
laudant: quum vero repossuntur, tyrannum ac
impurum appellat. Scio autem & hoc, quod
multo melius sit, a priuato creditore defraudari,
quam a ciuitate. A priuato enim quispiam
fraudatus, vnum sibi acquirit inimicum, eumq;
imbecillum: a ciuitate autem fraudatus, detri-
mentum quidem nihilominus accipit, inimicos
autem multos & non vnū habet. At non huius-
modi quicquā de vobis suspicor, sed absq; suspi-
cione pecunias vobis do. Nam & in aliis vos me-
mores esse scio, & in contractibus iustissimos,
atque cum aliis: neq; hoc ignorare, quod magis
crimini detur multis, si vnum afficiant iniuria,
quam vni, si multos. Non enim verisimile ab v-
no multos, sed a multis vnum posse contemni
magis consentaneum est.

Messanenſibus.

84

NON ignorabā, quod missis a me donis ve-
stratib. diis, tripodis Delphicis, coronisq; aureis,
aliisq; multis ac preciosis muneribus, p gratiarū
actione ob recuperatā sanitatē, alterutrū factu-
ri essetis: aut diis ea donaria pie suspēfuri: aut his
fraudatis.

ἢ δεδωκότων, ἔ μέγιστον ἀποδόσεως ὁμοίους ἡγήσασθε
πρὸς δεδαινεύτους. καὶ εἴτε χρηστὸς εἴη, ὡς χρηστὸν
ἀγαλεύεσθε. εἴτε καὶ φαῦλος, ὡς φαῦλῶ. ἔ γὰρ ὅστις
ἔμεν, καὶ μὴ πείστω, δίκαιον ἀποδοῦναι τὸ πέπυσι δὲ μέ-
γιστον. ἐγὼ μὲν ἐν ὧ Μελιτῆσιν, καὶ ὅταν δανείζω, καὶ ὅταν
ἀπαχθῶ, εἰς ἐμὴν, ἔ ἐμαυτῶ ἑώρασάμην. οἱ δανεί-
ζομενοι δὲ πρὸς ἴσους καιρὸς καὶ τὸν τρόπον, ὡς ἑρ Φαισ-
τῆς χαμαιλέοντας πρὸς ἑσώματα πρὸς τοὺς τόπους,
ἀλλὰ ἀήτους. καὶ λαμβάνοντες μὲν, ὡς ἄεργαίτην καὶ
εὐθεὸν ἐπαίνῃσιν· ἀπαχθῆμενοι δὲ, ὡς τύραννον, καὶ οὐ
καθαρὸν ἀποκαλοῦσιν. οἶδα δὲ καὶ τῦτο, ὅτι πολλῶν
καεῖσθόν ἐστιν ἰδιώτη δανείσονται χρεώκοποι εἶδεναι, καὶ
πῶς ἑσὼ ἰδιώτου μὲν γὰρ τις ἀποστρέψιμος, ἐχ-
θρὸν ἕνα κέκτηται, καὶ ἔστιν ἀσθενῆ· ἑσὼ δὲ πόλεως,
καὶ ζημιώσεται μὲν οὐδὲν ἡσίων, ἐχθρὸς δὲ τὸς πολλὰς ἔ-
χει, καὶ ἔχ ἕνα. ἐ μὲν καὶ γνώω ὑμῶν τοιόνδε τι, ἀλλ'
ἀνυπόπτως δίδωμι τὰ χρήματα. τί τι γὰρ ἄλλο
μνημονίας ὑμῶν ἐπίσταμαι, καὶ περὶ τὰ συμβόλαια
δικαιοσύνης, ἔ πρὸς τοὺς ἄλλοις ἔδὲ ἔστω ἀγροῦντας,
καὶ ὅτι κατηγορεῖα μᾶλλον ἐστὶ πολλῶν ἀδικεῖν ἕνα, ἢ ἐ-
νὸς ἑσὼ πολλῶν ἀδικεῖσθαι. οὐ γὰρ ἐκὸς ἕνα πολλῶν,
πολλὰς δ' ἐνὸς καὶ φρονεῖν βολογώτερον.

Μεσσηνίοις.

85

Οὐκ ἠγνόουσι, ὅτι πέμψαντές μου τοῖς παρ' ὑμῶν
καὶ θεοῖς ἀναθήματα, τρεῖς πιδάς τε δελφικὰς, καὶ εὐφά-
ρους χρυσούς, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ πολυτελῆ χαρ-
τήρια τῆς σωτηρίας, δεῖν γάτερον ποιήσετε· ἢ
τοῖς θεοῖς ἀσεβωῦντες ἀναθήσετε· ἢ τούτους

F

4

86

ἄποστρεφωῦτες, αὐτῶν Διανομεῖσθε, ὅπερ δεδράκα-
 τι. περσποιοιτάμενοι γὰρ ἐμοὶ λοιδορεῖσθε, ὡς τῶν
 ἀναθημάτων Διὰ τὸν κτησιόμενον ἐν καθαρῶν ὄν-
 των, τὸς θεοὺς ἱεροσυλήκατε. τί γὰρ Διὰφείρει, πᾶ
 καθωσιωμένα περσποιοιτάμενος ἀπενεγκεῖν, ἢ πᾶ
 κατανομασμένα τοῖς θεοῖς. ὁκείων γὰρ ἀμφοτέρω
 ἴσθ' ἔξ τῶν πεπομφότων. ἢ μὲν αὖτ' ἐμὲ χάρις
 εἰς τοὺς θεοὺς, ἔ ἢ παρ' ὑμῶν ἀσέβεια, πειντελής
 ἐστὶ. ἔ γὰρ ἐμὲ τ' δεδωκότα, καὶ τοὺς ἀρπάσαντας ὑ-
 μᾶς, ἴσασιν. δέκεῖ δέ μοι τ', τῶν θεῶν καὶ λαβόντων, 18
 ἐναγέες ὑμᾶς ὁραῖν γεγονότας, τῆ τῶν ἱεροσυληθέν-
 των ὄργῃ. σὺ γὰρ τοῖς ἄλλοις, δι' ὧν αὐτὰ κέρδ' ἤ-
 γησαθε, περσποιοιτάμενος μηδὲν εἶναι μυσταρον
 τῶν ἀπεσελημῶν, εἰ μὴ τὰ αὐτὰ κειμήλια, διτ-
 τὰς ἔχει τύχας. αὐτὸ μὲν ὑμεῖς αὐτὰ Διανέμηθε, 19
 τὰς ἀμείνους. αὐτὸ δ' ἑῷς θεοῖς κομιθεῖσθε, τὰς χεί-
 ρους. περσποιοιτάμενος, εἰ αὐτὸς ἰλέγχετε περσποιοῦς
 ἠσεσηκότας. οἱ μὲν γὰρ δέχοντες, τὰ ψηφίσασθε πο-
 λέμια εἶναι τὰ χεῖματα, τὴν αἰτίαν ὅτι τὸν δῆμον
 αὐτὰ φέρουσιν ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος, ὅτι τὸς δέχοντες. 20
 καὶ τὸ πάντων δεινότατον, τοὺς μὲν θεοὺς ὡς κακὰς ἀν-
 θρώπους, περσποιοῦς ἀν γένεσθε λέγετε, εἰ δ' ὄρα
 περσποιοῦ λάβοιεν τὸς ἢ πολιτομομένους ἀ-
 γαθὰς παρ' ὑμῖν, οἱ τρεῖς καὶ ἔξ' ἀπαξ Μεοσιλίω, ὡς
 Ἀκράγαντὰ μοι ὑπο χεῖρα πεποιοῖκασθε, εἰ χεῖ- 21
 ματα αὐτοῖς αἰῶσι περσποιοῦ, καὶ καλέζετε. τ' δ'
 αἰτίαν, ὅτι κρινωνεῖτε τ' αὐτὰ περσποιοῦ, καὶ ἐδύ-
 νασθε τρεῖς αἰτίοις ἐλδοθῆναι ἐπεξελεθῆναι. πάντες γὰρ
 ἐνοχοί

fraudatis, ipsi inter vos distributuri: quod qui-
 dem & fecistis. Simulantes enim mihi conui-
 cium facere, tanquam dona propter eum cui-
 us fuissent, non essent pura, deos sacrilege
 spoliastis. Quid enim inter est, consecrata dona-
 ria detracta auferre, an diis nuncupata? illo-
 rum enim utraque fuerunt, & non eorum qui
 miserunt. Proinde mea gratiarum actio apud
 deos, ac vestra impietas, omnino absoluta est.
 Nam & me qui dederim, & vos, qui surripue-
 ritis, nouerunt. Ceterum mihi sufficit, quod cum
 dii non acceperint, obnoxios vos factos videam
 spoliatorum iræ. Quippe cum aliis, propter que
 ista [dona] pro lucro reputastis, etiam vna con-
 fessi estis, nihil eorum quæ missa sunt, esse detestā-
 dum, nisi ea κειμήλια duplicem habet fortunam: neque,
 si vos ipsa distribuatis, meliorem: sin vero diis
 apportentur, peiorem. Ad hæc, vosmetipsos con-
 uincitis propalam quod impie egeritis. Magi-
 stratus enim vestri, decernendo, quas misimus
 res ab hostibus esse, (ideoque publicas) causam
 in populū conferunt: vos autem populus, in ma-
 gistratus. Et quod est omnium grauissimum,
 deos instar malorum hominum proditores fie-
 ri posse dicitis, si dona a tyranno acciperent:
 bonos autem apud vos reipublicæ rectores, qui
 ter & non semel Messanam mihi, vt Agrigen-
 tum, in manus tradituri erant, si ipsis pecunias
 petentibus obiecissim, non punitis. Causa vero
 in promptu est, quod & vos eiusdem propositi
 participes sitis, neque queatis noxios ingenue
 adoriri. Omnes enim inueniemini rei esse
 mune.

munerum corruptelæ. Verumtamen ego quidem, ne de donis consecratis dicere videar, neque eorum quæ apud me manserunt, neque eorum quæ iam dicata sunt dijs, ullam habebo curam. Pœnas autem à vobis repetent pro aufis digne, dij spoliati, tam mei causa, quam impietatis aduersum ipsos commissæ. Valete. Quum autem valete, duplicem habeat significationem, boni nempe ac mali, ne ignoretis, in peiorem partem ascriptum esse.

Timonaci.

85

SUPERAVI prælio Leontinos. Ut autem in mœnore perdurare possis, neque omnibus confertim auditis te suspendas, non scripsi tibi de omnibus: quod nempe Tauromitanos etiam, & Zancleas, qui illis tulerunt suppetias, bello funditus profligarim: neque quod pro captiuorum dimissione talentis centum acceptis, captiuos dimiserim. Nolebam enim, si propter summam mihi nunciatam felicitatem tu periisses, videri hominem occidisse, cum tu homo nô sis.

Hieroni.

86

QUVM multa habeam dicere, cum aduersum te, tum de ijs quæ contra me inter Leontinos, popularem auram captans, deblaterasti, nihil amplius dicam, quam elephantem Indicum culicem non curare.

Aristaneto.

87

NON mihi molesta est senectus. Nô enî tyrannidis robur cõsenuit, sed Phalaris. Tu vero mihi molestus es, nimiû mihi metuêdo. Fatum enim veniet,

ἐνοχοὶ δωροδοκίας δὲρεθήσεσθε, οὐ μὲν, ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τῶν ἀναθημάτων λέγειν, μήτε παρ' ἐμοὶ μεμενηκότων, μήτε τοῖς θεοῖς αἰαπιθεμένων, εὐθεμίαν ποιήσωμαι φροντίδα. μετελεύσονται ἢ ὑμῶς ἀξίως τῶν τετολημμένων, οἱ σεσυλημένοι, καὶ περὶ ἐμοῦ, καὶ περὶ ὧν εἰς αὐτοὺς ἡσέθη κατεῖρησθε. τὸ ἢ ἔρρωσθε διὰ πᾶσι παρέμφορασιν ἔχον, ἀγαθῶν ἑκαθὺ, μὴ ἀγνοεῖτε ὅτι περὶ τῶν χεῖρων γέγραπται.

Τιμώνακτι.

88

Νενίκηκα τῶν πολέμων Λεοντίνους. ἵνα ἢ τῇ λύπῃ διαρκέσης, καὶ μὴ πάντων ἀθρόως ἀκεύσους δόποκαρτερήσης, σὺν ἐγχαλψά σοι περὶ τῶν ὄλων, ὅτι καὶ ταυρομενείας καὶ Ζαγκλείας συμμαχῆσιν αὐτοῖς, εἰς τέλος νενίκηκα. εὐδ' ὅτι λαβῶν ὑπερτῆς ἀφύσεως τῶν ἐαλωκότων πέλας ἐκατ' ἐν, ἀπελύτρωσα τοὺς ἀχμαλώτους. οὐ γὰρ ἐβουλόμην Ζησὶ πῶς ὑπερβάλλουσαν τῶν εὐτυχημένων μοι περὶ σαγγελίαν δόπολαμείου σε, τὸν σὺκ ὀρθῶς ὄντα, δοκῶν ἄνθρωπον αἰρημέναι.

Ἱερωνί.

89

Πολλὰ λέγειν ἔχων, ἑστ' ἑστ' καὶ περὶ ἧς κατ' ἐμῆ πεφλυάρηκας ἐν Λεοντίνοις δημοκρατίας, εὐδεν ἔρω περὶ σφόδρον, πᾶσι ὅτι κῶνωπος ἐλέφας ἰνδός σὺκ ἀλεγάσει.

Αερισανέτω.

90

Οὐ λυπεῖ με τ' γῆρας. οὐ γὰρ ἡ τῆς τυραννίδος ἰσχὺς γρηθήσκειν, ἀλλὰ φάλαργς. λυπεῖς δέ με σὺ λικῶν ὑπερφοβούμενός μου. τὸ γὰρ εἰμαρμένον ἦσθαι.

ἢ ἔξ, καὶ Ἀρκεσίανετ' ἄλλοι ἢ δὲ Φοβηθῆ.

Πολλῶν ἢ κρείττον ἐστὶ, μὴ δεδοικότε

Παθεῖν τὸ μέλλον δεινόν, ἢ δεδοικότε. ἵνα σοι καὶ

ἢ ἄλλοι δὲ γυμνάτων ποιητικῶν ὄψις ἔλλω.

Ἰμεραίοις.

πη 3

Ἡμῖν μὲν, ὦ Ἰμεραῖοι, τὴν γνώμην τὴν ἑαυτῶν,
 καὶ σφόδρα δὴ ἔλλω ἐποιήσατε, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν Δία-
 Φέρην ἠγάθε, Φάλαριν ἐχθρὸν ἢ Φίλον εἶναι. ἢ
 Δείον ἢ καλῶς ἐποίησε [πε] ἔπεισομαι, ὅτι ἔχω
 ἰσχυρὸν παρ' αὐτῶν σύμβουλον, τοῦ, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα χω-
 ρήσει μοι κατ' νοῦν. ἐγὼ ἢ Κόνωνα μὲν, ὡς περ καὶ
 παρ' ἑστέροις ὑμῖν ἐπέσειλα, Δροσφάξαι δὲ ἴσως ἐκέ-
 λῶσαι, εἰδὼς πονηρὸν ὄντα, ἔουδὲ γονεῖς αὐτῶν,
 οὐδὲ συγγενεῖς τῇ πόλει ὄντας. Δρωπίδα ἢ ὑμῖν
 ἀπέπεμψα, τιμῆσαι ὡς ἐν τοῦ. οὐτὶ γὰρ πονηρὸς ὑ-
 μῖν, οὐτὶ ἠδίκηκώς ἡμᾶς ἔδειν. καὶ ἢ Στησιχόρου
 βουλοσόμεθα.

Νεολαίδα.

πθ

Οὐδὲν ἄχαρι βέλομαι σε παθεῖν ἀπ' ἐμῶν.
 καλῶ γὰρ ἐρίσκω σοι τὰ ἀγαθὰ πεπερασμένα, ἢ 21
 χερσῶν. διὸ καὶ τῶν σου τῶν βελπίων ἐν γενέσθω,
 τὸ μὴ περσυναγκάσαι με, τῶν χαλεπωτέρων τ'
 ψυχῆς κατ' οὐ χεῖρα εἰς πείθει.

Μνησικλεῖ.

ζ

Τῆς μὲν ὀτυχίας, ὡς μάλικα σωθήσῃ, ἢ 22
 καὶ σωτῆς, εἰ καὶ σφόδρα σοι ἐβλαμμένω ἦν ποιήσα-
 οδὲ θυγατὴρ ἐγένετο. καὶ νομίζομεν αὐτῶν πρὸς τῶ
 ποθὲν νοτέρων εἶσεσθαι σοι. καθ' ὅσον ἀνὴρ ἦν γέγονεν.

πῆφυκε

ueniet, etiamsi Aristænetus, plus etiam quam oportet, metuerit. Multo autem fatius, absque metu futurum perpeti malum, quam cum metu, ut tibi aliquid etiam poetiarum exhortationum scribam.

Himerensibus.

88

NOBIS quidem (ὁ Himerenses) vestrum animinum valde notum fecistis, quod nempe vestra nihil referre existimetis Phalarin inimicum vobis, an amicum esse: diuinum autem numen & benefecit, & bona in spe sum (quia firmum ab eo pignus habeo) etiam cætera mihi iuxta animi mei sententiam processura. Ast ego Cononem quidem, quemadmodum etiam antea vobis per epistolam significavi, statim iusse interfici, quod malum esse scirem, neque illius parentes, neque cognatos ad ciuitatem quicquam attinere. Dropidam autem vobis remisi, honoratum pro facultate. Neque enim vobis fuit malus, neque nos vlla affectit iniuria. De Stefichoro autem consultabimus.

Neolaida.

89

NIHIL acerbi volo te a me pati. Plura enim inuenio bona fecisse te, quam mala. Quare & hoc benefactorum tuorum vnum sit, ut ne me cogas atrociori animi affectione contra te vti.

Mnesicli.

90

AVDITA tua felicitate, quam maxime latuiti sumus: quod & si vehementer volueris tibi nasci filium, filia nata sit. Et existimamus eam hoc tibi amabiliorem fore, quod pro filio nata est.

Natura

Natura enim fit, ut filia magis, quàm masculi pueri, parètes maximi faciat. Cæterum dona nostra tūc libèter videberis accipere, quū nō solum ea quæ mittimus, prōpte receperis; verū etiā, si ea quibus tibi opus est, ignorātibus nobis per epistolā significaueris. Porro tibi iam nūc pluribus & maiore sumptu opus erit, ob natam filiam.

Alcandro.

91

NEQVE tu, neq; alius quisquam hominū mihi se terrorem incutere posse fermonibus putet, (etiā si nihil dicam) imo ne factis quidem se posse speret. Nam & bellorum peritus sum, neq; propter iniustas res, neq; supra vires insolefcō: opportunitatesq; scio versatiles, huc que & illuc mutabiles esse: præter ea fortunam quodq; esse inconstantem. Sumque ad dicēdum aptior, quam ad audiendum. Spem quidem in memetipso habeo, quantam nullus qui viuat. Credo autem Deo, me aduersus neminem, qui faciat iniuriam, inferiorem fore. Firmiter enim mihi promisit, se omnes, mihi insidiantes, in meam redacturum potestatem.

Stesichoro.

92

AVDIO te & Aluntium peruenisse, & Alaxam, pecuniaque colligere, atq; assumere milites, in singulas mittentem ciuitates, & hæc omnia instruere aduersum nos. Nō tu ergo, Stesichore, quiesces tandem ab hac rempublicam gerendi intemperie, tam grandis natu? Neque Musas reuerberis, quarum te quidem amatorem fingis: eas autem damno afficis, rempublicam gerendo aduersum viros fortiores? Neq; tuo-

rum

πίφυκε γδ θυγάτηρ μάλλων δρσάνων παίδων, καὶ πλείστου ποιείσθαι γονέας. πᾶς ἢ δωρεῖς πᾶς παρ' ἡμῶν τότε καὶ ἀσμενῶς δόξαις λαμβάνειν, ὅταν μὴ μόνον ἀπέμπομεν παρθύμως ἀποδέχθαι, ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖσι ἀγροῦντων ἡμῶν, ὅπως ἐλλήσ. δεῖ δὲ σοὶ καὶ πολλῶν ἡδονῶν, καὶ πολυτελεσέων. Δίξαι τ' θυγατέρας.

Αλκαῖδρω.

93

Μήτε σὺ, μήτε ἄλλοι αἰθιρώπων μηδεὶς, ἐμὲ καὶ δεῖσθαι λόγους μὲν ἴσως οἴεσθω, καὶ μηδὲν εἶπω; ἀλλὰ μηδὲ ἔργους ἐλπίζετω. [καὶ] πολέμων γδ ἔμπερο ὦν, καὶ ἔτε ἔτι ἀδίκους, ἔτε πῶρα δυνάμιν στραπωόμενοι, καὶ τοὺς κοινῆς, ῥοπῆς ἀγχιερόφους καὶ ἑτεροκλινεῖς εἰδῶς ἔχοντες, ἐπιτῆ πᾶς τύχας ἀβελκείας, εἰπῶν μάλλον ἰκαίωτερος πεφυκῶς ἢ ἀκίστου, παρρῶ μὲν ἐπ' ἐμαυτῶ, ὅσον ἐδεῖς τ' ὄντων. πῆσάω ἢ τῶν δαίμωνι, πῆσ μὴ δέναι τ' ἀδικησάντων ἐλατῆρον ἀχέσθην. ἔχω γδ παρ' αὐτῆς πῆσιν ἰαχυσάν, πῆσ πᾶν ἔσθ' ἡμᾶς ποιήσθαι τοὺς ὅστις ἐκλάβοντες.

Στησιχόρω.

96

Ἀκίω σε εἰς Αλαϊτίον παρεληλυθῆναι, καὶ εἰς Αλαϊτίαν, καὶ χρήματα ἀγαίρειν, καὶ στραπῶντας πῶρα λαμβάνειν, πῆσ πῶντα, καὶ πᾶς πόλης, καὶ πᾶσι σωζέσθαι ἐφ' ἡμᾶς. ὅσην ἄρα Στησιχόρε πῶση τῆς ἀρεσῆς, τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς τῆς γάρων; ἐδὲ αἰσχρῶς πᾶς θεῶν, ὡς ἡλιωτῆς μὲν εἶναι παρσῶν, λυμῶν ἢ αὐτῆς, ἐπὶ οἷς πολιτικῆς πῆσ ἀνδρῶς ἀμεινους. οὐδὲ

ἐλατῆς

ἐλεῖς τῆς παίδας, ἐ πολὺ δόποδεοντας ἀνδρας
 εἶναι ἤδη· ἀλλὰ περὶ τῆς εἰ ἀκμῆν, γέρον ὠν στρα-
 πώτας ἔχην, καὶ χεῖματα ἀγείραν ἐθέλων, μέλλων
 αὐτοῖς ἐχθρὸν ὀπιτῆσαι ἐτω βαρῶν, ὃς αὐτοῖς
 ἐκτρέψω πῖτυ ὅ δὲ δίνω, καὶ τῆς μὲν τ' Ἀχαιῶν νό-
 στας παυθῆνομαί σε συγχεράφην, καὶ πῖτυ τ' ἠρώων
 ἐκείνων, ἀβελίαν ὀπιτῆσαν ἰκανῶς. ὅπως ἢ αὐτοῖς
 δόπονοσησῆς ἀπαθῆς ἐξ Ἀλαίης εἰς Ἴμεραν, ἐδὲν
 φροντίσεις, ἀλλ' ὄϊα δὲ ἰάδι, ὅτι μὲν σε καὶ καφ-
 εῖδες πέτρας, καὶ πηλαγκτῆς, καὶ Χάρυβδιδος, καὶ Ἰ-
 ναυπλίου ἄλως. Ἐσὺ δὲ ἀν ἐκφυγῆς ὄλως παρ' ἐμας
 χεῖρας, ἐδ' ἀν εἰ θεός σε τις (καθ' ὑμῶς τῆς ποιη-
 τῆς) αἰσώση.

Ἴμεραίοις.

57

Ἀπελύσαμεν Σησίχορον, ὃ Ἴμεραῖοι, παρὲν τις
 αὐτῶ τῶν πεπολιθμένων παρὲς ἡμῶς παρ' αἰτίας,
 ἐδ' ὑμῶς ἀξιοῦντας, ὡς ὑμῶν γένεκα, καὶ ἀπολώ-
 λαι πολλὰς, ἐχ' ἀπῆξ· ἀλλὰ τῆς θεῶν αὐτ' ἀ-
 φήκαμεν, αἷς ἐστὶ κατὰ χεῖρας, Ἐὶ ὅστι ἐχέσι τίω Ἰ-
 μερῶν δα γῆν θεοῖ τε καὶ ἠρώες, ἐδὲν γὰρ ἔχω ἐκείνοις
 ἐγκαλεῖν, εἰ Ἐὶ ὑμῶν πᾶν πολλὰ. Ἐ αὐτὶ ἢ ὑμῶς
 εἶσε, οἷα ἐπεχείρησε ποιῆσαι κακά. ἀλλ' ἠδέομαι ἰε-
 ρὸν ἀνδρα, Ἐ καὶ σοφίαν δ' κλέα, Ἐ τῆς μέσης ὡς
 ἀληθῶς καταπεπιθόμενον, συγκατατάξαι τῶ
 πόρνον καὶ Ἐδελυρῶ Κόνωνι, καὶ εἰάσαδ' ἀποθανεῖν,
 ὡς εἶθε γε Ἐ τίω μοῖραν ἐπεχέην τῶν τριῶν ἐλῶν.
 καὶ ὑμῶν ἢ ὀπιτῆσαι λιπαρῶς ὡς οἷον τε ὃ Ἴμε-
 ραῖοι, μὴ καὶ σῦρειν αὐτὸν εἰς ἐκμελήκη ἀπαρῶν
 τῶν

rum misereberis liberorum, qui non multum
 iam a virili absunt ætate? Verum petulans es su-
 pra modum, volens, quum sis senex, & habere
 milites, ac pecunias colligere, conciliaturus illis
 inimicum adeo grauem, qui eos excindam in-
 star pinus. Et Achiuorum quidem reditus au-
 dio te conscribere, quosdamque ex illis heroi-
 bus ob inconsultos actus luculenter castigares
 quomodo autem ipse ex Alæsa Himeram re-
 deas absque accepto malo, non consideras. At
 beneficia, quod te mancant Caphareides petre
 ac scopuli, Charybdisque & Nauplia navigatio,
 Nec tu e manibus meis effugies profus, neque
 si te Deus quispiam (vt vos poetæ dicitis) fecerit
 evanescere.

Himerensibus.

98

DIMISSIVS Stesichorū (ὃ Himerenses) re-
 missis illi culpis gestæ aduersum nos reipublicæ
 non propter vos petētes, quasi vestri causa, (pe-
 rierat enim iā sæpius, nō semel) sed deabus illū,
 quarum est in potestate, dimisimus, aliisque diis
 ac heroibus, qui Himerensem terram incolunt.
 Illos enim ob nihil culpāre possumus, licet vos
 ob valde plurima. Ipsi autem vos scitis, quæ ma-
 la conatus sit facere: sed reueritus sum sacrū vi-
 rum, magnamque ob sapientiam consecutum
 gloriam, Musiq; reuera cōmissum, eodem ha-
 bere numero cū cinædo ac stolido Conone, ad-
 que mortē cogere. Vtinā autem huiusmodi vi-
 rorū & fatum remorari possem, Vobis autē mā-
 do, quantum fieri potest, molliter, (Himeren-
 ses) ne ipsū laceretis propter absona absurdaq;

G extre-

extremè ipsius acta in republica. Neque enim ipse se sponte ad ea contulit, sicut accipio ab iis qui Alæsam veniunt, sed victus est vestra improbitate ac violentia. Cessate igitur a cogendo illum, atque vitimini magis idoneis. Stesichorum autem missum facite, suæque ipsum lyra vacare permittite, noliteque illius similes inimicos mihi comparare, non similiter illi forsitan a me tractandos. Si vero omnino indigetis reipublicæ administratoribus, assumite ex vobis alios huiusmodi quosdam, quos ego cum cepero, vtvt mihi placuerit, vobisque voluero gratificari, nulla cum superstitione interficiam.

Stesichoro.

94

TYRANNI sumus, ô Stesichore, & non Himerensium, sed Agrigentinorum. Itaque tibi magnas habeo gratias, quod minorem nobis auferens principatum, maiorem dederis. Bene autem scias, quod nos Agrigentinorum principes, inimicos Himerenses poterimus vlcisci.

Antonoo.

95

MISI tibi argentum, ne tantillum quidem moratus, postquam tuas accepi literas: existimans non beneficii esse solum hoc tempus, sed etiam celeritatis. Tria igitur talenta (vt petebas) dedimus, vt perfoluta pro filio multa, eum liberet ab exilio, ne diutius huc illuc errare cogatur. Nam experientia nouimus exilii infelicitatem, quantum sit malum. Cæterum tria

alia

τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν πολιτεύματα. καὶ γὰρ εἰδὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ὡς πωθάνομαι παρὰ τὸ εἰς Ἀλαίαν ἀφικνουμένον, ἀλλ' ἤτην ὡν ἡμετέρας ἀγνωμοσύνης καὶ βίβας. παύσαθε οὖν ἐβιάζομενοι αὐτὸν, καὶ χεῖρα τῶν ἑπιτηδειοτέρων. Σπησίχορον ἢ ἀνέτην εἶναι, ἢ ἀχολάζειν πρὸς τῆν λύρα τῆς αὐτοῦ, ἀφετε καὶ μὴ ὁμοίους ἐμοὶ ἐχθρῶς αὐτῶν κατασκοπέζετε, ἐκ ὁμοίως ἴσως αὐτῶν προσοιούμενους. εἰ ἢ δεῖσθε πάντως τὸ παραπολιτευομένον, παρεχερῆσαι τε τῶν ἐτέρων ἐξ ὑμῶν πινῶς, οὐδ' ἐγὼ λαβῶν, ὡς αὐτοὶ φίλον ἢ, ἢ πρὸς ὑμῶν τύχῃ κεχαρισμένον, μετ' εἰς ἐμὴν δεισιδαιμονίαν καταχερήσομαι.

Σπησίχορον.

96

ΤΥΡΑΝΝΕΜΕΝ, ὦ Σπησίχορε, ἢ ἐκ ἡμερῶν, ἀλλὰ Ἀκράγαντινων. ὡς σε πολλῶν εἰδέναι χάριν, ὅτι ἀφελόμενον ἡμῶς ἐλάσσω δέχων, τίω μείζω δέδωκας. εἰ μὲν τι ἴσθι, ὅτι καὶ οἱ ἐν Ἀκράγαντι ἀρχόντες, πύς ἐν ἡμέρῃ ἐχθρῶς ἀμυνέσθαι διωχόμεθα.

Αὐτόνη.

97

Ἐπεμψά σοι τὸ δέρον ἕρον, εἰδὲ ὅσον ὑπαναβαλλόμενος, καὶ τὸ λαθεῖν τῶν θεάματ' ἀνομιζῶν ἐχάρητες εἶναι τὸν καιρὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ πάχους. τρία μὲν εἶναι πάλαντα ὡς ἤξις ἐπέδωκα μιν, ὅπως καὶ θεμένη πύς ὑπὲρ τῆς παιδὸς ζημίαν λύσης πρὸς Φωκίαν αὐτῶν καὶ μὴ ὅτι πλείον ἀλητέον. πέφρα γὰρ οἶδα μιν πύς πύς Φωκίαν ἀτυχίαν, ὅσον ἐστὶ κακόν. τρία ἢ παρὰ

6 2

αὐτῶν

εαυτῶν ἀπέσειλαμεν, ἵνα ἡ δημοκρατία τῆς πόλεως
 ἀφ' ἧς λαβῆται. ὡς δὲ τῶν λοιπῶν τῶν κλεισθένει,
 πολιτείας ἀπέχεσθαι, καὶ μηδ' αὐτῆς ἀρῆσθαι πρᾶ-
 γματείαις, ἐν αἷσι αἰμεν ὡφελῆσαι πόλιν γίνονται
 τῆς πόλεως, αἱ βλάβαι ἢ ἰδίαι τῶν περὶ ἐρηκτότων,
 καὶ εἰ πᾶσι οἰκείαι, μηδ' αὖτε σαφροῦνίζοντες ἑαυτῶν, τοῖς ἰ-
 μοῖς ὡς ἀδείμασιν αἰετῶν ἀπὸς μητρὸς ὄν-
 τος, γρηθῶ. ὅτι καὶ γὰρ διὰ πολιτείας αἰετῶν ἐκ-
 σῶν τῆς πατρίδος, ὅθεν τὸ ἔθνος ὡν ἰσχυρὰ κατε-
 θεῖν. οὐδὲν ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἡγεῖμαι τῆς δεξιῆς, ὡς
 αἰετῶν πρὸς φέρονται τῶν πατρίδος. πάντες ἢ ὑμῖν
 ἐπιπέλωμα πύξ θραυξ, ὅσον ἐφ' εἰς δέδωκα ἀλ-
 γῶν, ἀλλ' ἐφ' οἷς πεπίνθητε αἰώμεν. οὐδ' ὅπως
 μὴ πάλιν πῦρ δῶ, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς μὲν εἰς μηδὲν κα-
 κὸν ἀξιάσητε λαθεῖν. ἐγὼ ἢ εἰς δ' τυχίας αἰτέ-
 μεν. ὡς τῶν οἰκειοτάτων, καὶ περὶ θυμότερον καὶ
 πολυτελέστερον χαρίζομαι.

Νικεφίμω.

95

Οὗς ἐν Λεοντίνους κατελέγου δημογυγῶν, κα-
 τακλιθέντας ὁπολέσθαι οἰκίτης, ὅτι βλαβὴν αὐ-
 τῶν, ἀπωλέσμεν. Ἐξ δὲ πῦρ αἰσθάνη, ὅτι πύξ
 ὑπ' ἐμῶν τιμωρηθέντας ὡς ἀφ' ἑρῶν, οὐ μόνον αὐτῶν
 ὅτι βλαβὴ εἰς ἐμοί, τοιαῦτα ἔχων ὡς ἀδείμα-
 τα, ἀλλὰ καὶ Λεοντίνους πολεμῶν ἀναγκάζων, ὁ-
 νηροτέρους ποιεῖς. ὅτι πρὸς τοῦτον ἐχθρὸν ἀδι-
 κωῦτες, πόλεμον ἀρξουσιν. ἀμήχανον γὰρ τὸν αὐ-
 τῶν καὶ μισοῦσθαι διὰ χαλεπότητα, καὶ κατὰ φρονεί-
 σθαι ὅτι μαλακία, ἐπερ ἀπέβη τὸ δόξαν. ὅτι
 τῆς τοῖς

alia talenta a nobis ipsis misimus, ut quicquid
 facultatum publice diuenditum est, recipias.
 Hortor autem Clifthenem, ut in posterum a re-
 publica gerenda abstineat, neque eiusmodi sus-
 cipiat negotia, quorum emolumenta totius
 sunt ciuitatis, detrimenta vero eorum propria
 qui praefuerunt. Et si domestica ipsum exempla
 corrigere non possunt, meis, ne potis filii a ma-
 tre, utatur. Nam & ego propter reipublicæ gerendæ
 demeritum in exilium actus, ne tyrannus quidem factus,
 vllis in patriam redire potui viribus. Nihil autem
 tam delectabile habere censeo principatum, quam
 molestum est patriam fugere. Hæc autem vobis per
 epistolam significo (ita me dii ament) non dolens
 ob ea quæ dedi, sed contristatus ob ea quæ passi
 estis: neque ideo, ne posthac unquam dem, sed ut
 vos quidem nullo pressu malo velitis accipere:
 ago autem a familiarissimis secundas ad res ro-
 gatus, promptius atque magnificentius donem.

Nicophemo.

96

Vos inter Leontinos, populi gratiam
 venans, enumerasti, tormentis affectos misera-
 biliter periisse, eos ob structas nobis insidias
 perdidimus. Et ne hoc quidem intelligis, quod
 supplicio a me affectos in medium proferens, non
 ipse solus mihi insidiaris, talia habens exempla: ve-
 ruetiam Leontinos mihi bellum facere compellens,
 facis eos cumtatiores, quod aduersus huiusmodi
 inimicum, bellum absque iure sint incepturi. Fieri
 enim non potest, ut idem odio habeatur ob sa-
 uitiam, & tanquam mollis contemnatur, si
 quidem id quod ferebat opinio, euenit. Propter

G 3 huius-

huiusmodi præmia non invidemus vobis, neq; consilio dehortamur, ne ambitiose cõtendatis.

Lysino.

NON tu ergo cessabis a temeritate, stolidissime Lysine, neque parces tibiipsi, triginta natus annos, inimicos grauiores, quam ferre queas, cû multis aliis tui similibus, sustinere tentans? Sed carmina & tragœdias in me scribis, quasi dolorem mihi allaturus? Porro, exitus tibi atrociores quavis tragœdia, ne contingant, caue.

Epicarmo.

SATIS est mihi, quod nos solus iustos censeas, etiamsi alius nemo dicenti tibi crediderit. Vnus enim istiusmodi vir, instar mihi totius Siciliae est. Indiscretam autem multitudinem, solitudinis existimamus supplementum: a qua & ignorari nos, neque meliores videri, quam sumus, non est fortassis inutile. Multos quidem habes tui similes, (virtutem enim hominũ, non numerum consideramus) quibus cum nos reputasti bonos ac honestos esse: si tu tamen solus esses, abunde magnam testium haberemus copiam, pluribusque laudibus non indigeremus.

Cebroni.

QVID tandem causæ est, quod ii qui propter mores me admirantur, tamque atrocibus videntem supplicis, non vos, multa contra me molientes, eo ipso perterrefaciunt: sed fortunam quidem affectorum supplicis deploratis, consilium autem ab illis non capitis ne Phalarin iniuria afficiatis? Melius sane & mihi fuerat, non venisse in talis vitionis necessi-

ταῖς τοῖς [γδ] αἰθλοῖς ἔτε φρονῶμεν ὑμῖν, ἔτι δὲ πο-
συμβουλεύομεν φιλοτιμῶσθαι.

Λυσίνω.

Οὐ πάσης τ' ἀβουλίας ἀμαθῆσθε Λυσίνε, ἔδε
5 Φείση σεαυτὸν τριάντα ἐτη γεγονώς, βαρύτερους
ἐχθρούς, ἢ θυήση, μὲν πολλῶν ἄλλων τοιούτων φέ-
ρειν πειρώμεν; ἀλλ' ἐπιχὲ τραγωδίας εἰς ἐμέ
γράφεις, ὡς αἰσασόμενον; τί τ' ἴσοτελέσματά σοι
δεινόπρα πάσης τραγωδίας φυλάξῃ μὴ γίνε-
10 σθαι.

Ἐπιχάρμω.

Ἀρκεῖς μόνον δικαίους ἡμᾶς νομίζων, καὶ μη-
δεὶς ἄλλος λέγοντί σοι πείθηται, εἰς γδ' ἀνήρ ἐμοὶ ποι-
ἔτος, ἀπίσης ἐστὶ Σικελίας μέτρον. τ' ἢ ἀεξέτασον
15 πλῆθος, ἐρημίας ὑπελήφαμεν ἀναπληρωμα-
ύφ' ἔχ' τὸ ἀγνοεῖσθαι, καὶ μὴ χρηστέρους δοκεῖν ἔσ-
μεν, ταχὺ σὲ ἀναφελές. πολλὰς μὲν ἔχεις ὁμοίας
σεαυτῷ. πλὴν γδ' ἀρετῶν τ' ὄντων, ἔτ' ἀεθλῶν σκο-
πῶμεθα, μεθ' ὧν ἐγνωκας ἡμᾶς καλὰς κἀγαθὰς.
20 εἰμὲν τοι καὶ μόνον ἡδ' αἰ, ἐπὶ πᾶσι μαρτύρων, καὶ
πλειόνων ἔπεσσεδεόμεθα ἐπαίνων.

Κέβρωνι.

Τί δὴ ποτε οἱ θαυμάζοντές με τ' ἔρέπων, ὡς δὴ-
ναῖς χρώμενον αἰκίαις, πὺς ὀπιχειρωῦνται ἐξ ὑ-
25 μῶν τῶν τριούτων σὲ ἐξέπληξαν; ἀλλὰ πᾶς μὲν τύ-
χας ὀλοφύρασθε τῶν τιμωρηθέντων συμβέλλεις δ'
αὐτὰς ἔποιεσθε, μὴ ἀδικεῖν Φάλαριν. ἀμῆνον μὲν
ἔν καμοὶ λῶ, μὴ καδίσασθαι εἰς τριούτης ἀμύνης

G 4

ἀνάγκη

αὐάγκλω. λυσιτελέστερον δὲ ὑμῖν, πὸ μὴ χεῖρ[η] ἀδ[ελφ]οῦ
 ὡροπιεῖα κτ' πέντε. εἰπέτω τε ὡς ἐμεῖ ὁ τρίτος
 δινοχμῆν τί ποτ' ἀν' ἐπέαξατε, εἰ μὴ πῖστ[ος] ἐγ-
 νόμω ἐγώ γε πρὸς τὴν μωρίας, ὅποτε μὴδὲν ἐλ-
 πίζοντες παύσασθαι μέτερον, ἐμὸν ἄρα βάλλασθε αὐ-
 τοῖς. ἔστιν αὖ ἐμὲ παύσαι τ' ὠμότητες, εἰάν αὐτὸν
 ὑπερῶτερον παύσῃσθε ἀδικίας.

Εὐκλήμωνι.

Οὐδὲν εἴδομαι τῶν ἐπ' ἐμοὶ Διὰ βολῶν, καὶ γὰρ
 αὐτὸς πάντῃ ὡς κατηγορεῖς ἐν Συρακυσίοις, ὁμο-
 λογῶ ἀλλ' εἰ τ' αὐτὸν τρέπον ἐγώ τε τῷ τιμωρείῳ
 πρὸς εἰς ἐμαυτὸν ἀμαρτάνοντας, ἅπ' ἐφ' οἷς εἰκός
 τ' παρὸντα συγνώμην εἰφειδόμεν, καὶ ὑμεῖς δ' ὡρο-
 πιεῖσθε ἕως, καὶ μοι καὶ ἑαυτοῖς εἰς ἀνήκεστα ἴπι-
 βουλεύειν, ἔδειξεν αὖ ἔτι ἐμοὶ κατηγορήσεν ὡς ἐκ-
 θεσμοδράντ[ος], καὶ ὑμᾶς ὡς ἀνίατα πείχοντες
 ἀκπίζετε.

Κλεοβέλω.

Οὐ πείθοντά σοι Καμαριναῖοι, τ' ὡς ἐμὲ πό-
 λεμον ἐξενεγκεῖν, σφάδρα πολλὰ ἐκάσης ἐκκλη-
 σίας πέντε. καλῶς γὰρ ἴσασι, πόλεμον ἔργους, καὶ λό-
 γους δημηγόρων κατορθόμενον. ὡς εἰ βέλει πολε-
 μεῖν αὐτοῖς, πὸ δόξα τελέσματος δέξον τῆ γνώμῃ
 συνοίσοντα. αὐ μὲν τοι μὴδ' ἕως ὑπεκείσῃσσι, με-
 τὰ βαλλόμενος πάντῃ παύσῃσθαι. καὶ ἄρα αὐτῶν
 περὶ γυμνοῦ τῶ πρόπῳ ὡν βεβέλησθαι. δεῖν γὰρ ἴπ-
 ρον ἐν τῷ παρόντι, ἢ τὴν γνώμην ἀσύμφορον, ἢ πῶν
 συμβεβέλησθαι, ἔδειξεν ἄξιον ἡγήσασθαι. ἐγὼ μὲν γὰρ
 εἰόμεναι

necessitatem: vtilius autem vobis, non per omnia vfos esse petulantia, quasi mores mihi essent beneuoli. Quid tãdem quãso fecissetis, nisi ego talis in pœnis irrogandis fuissẽm, quando vos nihil sperantes mediocre passuros, in eas vos vltro præcipitatis? Possum igitur ego cessare a crudelitate, si vos prius cessaueritis ab iniuria.

Euclemoni.

100

NIHIL mentitus es in calumniis contra me. nam ipse quoque omnia, sicut accusas, confiteor. Verum si eodem modo, & ego a puniendis eos qui aduersum meipsum delinquit, non eiusmodi delicta, quibus veniam dari par sit, abstinuissẽm, & vos a petulanter adeo tam mihi quam vobis ipsis ad immedicabilia mala struendis insidiis, nemo me accusasset, tanquam nefanda patrantem: neque vestrum misertus esset, tanquam irreparabilia patientium.

Cleobulo.

101

NON parem tibi Camarinenses, vt bellum contra me suscipiant, licet singulis in concionibus admodum multa facias. Quippe bene sciunt, bellum factis, non oratorum sermonibus recte confici. Itaque si vis eos bellum gere, tuo consilio exitum responsurum demonstra. Quod si ne sic quidem obedierint, mutata sententia ad contraria eos cohortare, & forsan hoc modo ea obtinebis quæ volēs. Nam in præsentia quidem ex duobus alterum, aut consilium inutile, aut consulentem nullius hominem precii existimant. Ego sane vtraque

puto.

puto [eos existimare.] bene autem scias & no-
stra, quod te non sermonibus vlciscemur ineffi-
cacibus, quibus iniuriam videris aduersum nos
auspicari, sed factis: quorum qui sunt experti,
non iterum mihi sunt infidiati. Hæc cum Ca-
marinenses sciant, irati nolunt Phalaridis cape-
re experimentum. Nam gratificans illis, suavior
vifus sum.

Cleodico.

102

ΑΔΜΟΘΥΜ atrociam consuluisti aduersum
me Cleodice, supraque tuas vires. Vnde enim tu
te speras malum dare posse Phalaridi, qui obse-
queris Thracis illius coriarii nepti ex filia, &
Autandri vxori, illius qui suum occidit domi-
num, ex quibus ipsi contingit ita ditari, qui que
præter naturæ leges fuisti contumeliosus? At
non in tantam prorumpam iram, vt tua facino-
ra oratione recenseam. Nam si te dignum vl-
tione existimabimus, non sermonibus solum
volemus, sed etiam factis poterimus ea quæ ad-
uersum nos appetiisti delinquere, in caput tibi
tuoque generi conuertere.

Stesichori liberis.

103

ΛΥΚΤΥΣ vestri quam quis aptiorem vobis
consolationem adferre queat, liberi, quam
virtutem parentis, propter quem isto in lu-
ctu estis? Non enim Stesichori fata lachry-
mis profequenda sunt, sed hymnis celebra-
nda. Et in vniuersum quidem, nollem vos vel
lamentationibus, vel corporum percussionibus
indulgere: non quod communes hi affectus,
causti

εἶμαί ἐκάπερα. Ὅ μὲν τοι ἴσθι καὶ τὰ ἐνθάδε, ὡς οὐ
λόγοις ἀπεσάκτους ἀμυνόμεθα σε, οἷς εἰς ἡμᾶς ἀρ-
χεν δοκεῖς ἀδικίας, ἀλλ' ἔργοις ὧν οἱ παρὰ τὴν ἔξω
οὐκέτι αὐτῆς ἐπιβέβλωσιν. ταῦτα εἰδότες Καμα-
ριναῖοι, ἐβέβλωνται πείραξιν λαβεῖν ὀργιζόμενου
Φαλάριδος. χαλεζόμενος γὰρ αὐτοῖς, ἠδῶν ἐδοξά.

Κλεοδίκω.

103

Πολὺ δὲ γὰρ βεβέβλωσται κατ' ἐμῆ Κλεοδίκε, πε-
10 ρὰ τ' ὑπάρχουσαν διώαμιν. πῶθεν γάρ σοι τὸ ἐλπίσται
κακῶς ποιῆσαι Φάλαριν χαλεζόμενῳ τῇ τοῦ Θρα-
κῆς Ἐυροσδέψης θυραγριδῆς, Αὐτάνδρου ἢ γυναι-
κῆς, ἢ τ' δεσπότῳ ἑαυτοῦ κτείναντ', ἐξ ὧν ἔτα
πλουτῆσαι αὐτὰ σωέβη, καὶ τῶν τῶν τῆς φύ-
35 σεως νόμους ἐνυθερόκοπι οὐ μὲν εἰς τὸτό γε παρα-
χθήσομαι τῆς ὀργῆς, ὥστε τὰ σοὶ πεπεραγμένα λό-
γῳ διεξελθεῖν. εἰ γὰρ σε ἄξιον ἐμυῖης ἠγησά-
μεθα, σὸν ἐν λόγοις εὐολησόμεθα μόνον, ἀλλ' ἐν
20 ἔργοις διωησόμεθα, ἅπερ εἰς ἡμᾶς ὠρέχθης ἐξα-
μαρτάνειν, εἰς κεφαλῶν σοὶ τε καὶ τῷ σῶ γένει
τρεψαί.

Τοῖς Σπησιχόροις πασι.

104

Τοῦ μὲν πένθους, τίνα αὐτῆς ἄλλῃ ἰκανωτέ-
ραν ὑμῖν παράκλησιν εἰσενέγκωτο, παῖδες, ἢ τ' ἀρετῆ
5 ἢ γονέως, ἐφ' ᾧ γὰρ πένθος φέρεσθε. ἐγὼ δακρυέ-
αξ τῶ Σπησιχόρος πρέπον, ἀλλ' ὑμνεῖσθε. καὶ καθόλας
μὲν ἐκ ἂν ἐβελόμεν ὑμᾶς, ἔτε θρηνέας, ἔτε αἰκι-
σμῶς πρέσθ σωμαίων, ἐχ' ὅτι ἐκείνα τὰτα παῖθη
κατῆμα

κατ'αυγασμένα παρέπετα πῶσιν, ἀλλ' ὅτι πα
 τοιαῦτα ἀνθρώποις ἐστὶν ἀρμοσαὶ δυσλώοις, ὧν ἔχῃ
 τελευτῇ τὰς ὀλοφύσεις παροηκόσας, ἀλλ' ὁ βίος
 ἔχει μᾶλλον ἢ πύρις ἐστὶ δακρύων ἄξιον. ὁ θάνα-
 τος, ἔστι στήσιχόρω, ζήσαντι μὲν ἐτη ποσῶτα, σω-
 τῆς ἀγνώτατης θεαῖς, ἐν χοροῖς καὶ μέλεσι μουσῶν,
 ὀνομαδοησομένω ἢ ὅτι πῆμαῖς καὶ σεφάνοις. ὁ μολο-
 γημένως γὰρ ἔτε παρ' ἡμῖν, ἔτε παρὰ τοῖς ἀλλοῖς
 ἀνθρώποις μείζον. ἢ γὰρ ἀθάνατος ἔστι θεοῦ μοῖρα,
 παρὰ τὸ πᾶν ἔστα, αὐτῇ, ἔστι ἕτερα πῆς ἔμοι γε εἶ-
 ναι δοκεῖ. ὥστε, ὡ παῖδες μεγάλου καὶ ὑπερφυῶν
 πατρὸς, φρονήσαμεν ἄξια ἔτι κενώσαντες. οὐ γὰρ
 μικρὸς ὑμῖν ἄγων, μὴ πολὺ καταδεεσέρους ἐκεί-
 νου ὑμᾶς γενέσθαι. πενθεῖτε ἢ μηδαμῶς δυστυχῆ
 μοῖραν ἤρωτος οὐχ ἐνὶ μακαροδοησομένω γέ-
 νω, παντὶ ἢ αἰῶνι. μηδὲ τῶν θυμῶν, ὡς ψηφί-
 ζοντα ὡς ὅτι θεῶν ἡμετέροι, τὸ λαμπερότατον
 ὑφαιρέσθε τὴν δόξαν, οὐ γὰρ ἐκείνός γε, ὃν ἡ-
 μῖς ἴσμεν, ἢ χηροδοη θανάτου παροησομία συνα-
 ρούμεν, οὐδὲ τῶν ἡρώων τοὺς γενναιοτάτους, ὡ
 ἔπει παρὰ δόξης ἐθνησκον, ἐν τοῖς καλλίστοις
 ποιήμασιν ὑμνήσας (ἀπερ' ὑμῖν χηρήματα μὲν πᾶ-
 παντὸς ἐστὶν ἄξια, παρὰ δὲ δείγματα ἢ βίου σωφρο-
 νέστων) αὐτὸς, ὅταν ὅθ' ἦκεν ἡ μοῖρα παρὰ τὸ πέρας,
 ἀπλοήτως ἐθνησκον. οὐ γὰρ ἴσμεν, ὡ παῖδες, οὐ γὰρ ὅθ' ἔ-
 ἡμῖν γενόμενος, ἐχθροῖς οὐσιν, ἔδεισεν, ἔδει ὡς δεινόν
 τι πείσεισθε μέλλων ἐπεκλάσθη. πολὺ ἢ γενναί-
 ὀτερος αἰχμάλωτος ἡμῖν ἐστὶν, ἢ ἀντίπαλος. ἢ πῆμα
 γ' ἔν

coacti subsequuntur omnes homines: sed quod
 talia hominib. congruant miseris, quorum non
 mors ploratus cōuenientes, sed vita habet. Ma-
 gis enim horū mors lachrymis digna est, quam
 Stesichori, qui tot annos vixit cum sanctissimis
 deabus in choris canticisq; Musarum, quiq; no-
 minabitur cū honoribus & coronis. In cōfesso
 est enim, quod neque apud nos, neq; apud alios
 homines maius hoc quicquam sit. Immortale
 siquidem Dei fatum, ad cuncta se extendens,
 idipsum, & non aliud quid mihi esse videtur.
 Quamobrem (ὁ liberi magni ac præstantissimi
 patris) animū gerite dignum genitore quidem,
 (haud enim paruum vobis certamen restat, ne
 illo sitis multo inferiores) nequaquam autē lu-
 gete fortunatum herois fatum, non vno solum
 tempore beatū prædicandū, sed omnibus secu-
 lis: neq; ex honoribus, quos illi tanquam Deo
 decernunt Himerenses, splendidiſsimū auferatis,
 diuinitatis opinionem. Nō enim ille (quod nos
 scim⁹) moleste tulit, quod stata mortis die hinc
 auferretur: neque cum heroas generosissimos,
 quandoquidem ob gloriam consequendā mor-
 tui sunt, in pulcherrimis poematibus, laudibus
 ornasset (quæ vobis preciosissimæ sunt opes, vi-
 tazque agundæ exempla castissima) ipse, cum fa-
 tum ad suum terminum venisset, meticulose
 defunctus est. Bene siquidem hoc scitis, ὁ liberi.
 Nō enim, quam in nostram inimicorū venisset
 potestatem, quicquam timuit: neque quasi dira
 passurus, contractus est: sed multo generosior
 nobis fuit captiuus, quam aduersarius. Victa est
 igitur

igitur tyrannidis acerbitas a sapientia, neque quicquam illi atrox facere poteram. Nam quod feci, beneficiis affeci. Ast ego cum sexcentis illum laboribus capere studuissem, postquam hoc consecutus sum, nihil habebam aliud (captus magis ab illo) quam ut haberem illi gratiam, etiam si beneficia a nobis voluisset accipere. Propter quod ne gratiam quidem mihi ipsi deberi puto, quum eum acquisivissem ad annos maxime duodecim (tot enim postea vixit) sed me illi debere, quod & in aliis nos corroboraverit: solusque mortalium persuaserit nobis, mortem contemnere.

Catanensibus.

104

Vos fortasse videmini vobis, superabundantes mihi perfoluisse poenas iniuriarum, quibus me meosque affecistis: quod pro viris triginta, quos impie combussistis, quingentos milites amiseritis: quodque pro septem talentis, quæ diripuistis, multis redditibus priuati sitis. Ego vero hæc quæ modo facta sunt, pro cæmii vobis esse denuncio eorum quæ a me passuri estis, ut propter me ipsum auxilium ferentem hostibus vestris dira passi, pacifici erubescatis. Non equidem remittam susceptas contra vos inimicitias, dum gubernatrix rerum providentia eandem mundi harmoniam custodierit. Inferam autem vobis bellum, non tam pro me, quam pro diis, qui omnia & servare ac perdere possunt: si modo diuinam fortem, quemadmodum reliqua naturæ elementa, etiam ignis in Aetna fortitus

γῆν ἔπειτα τῆς τυραννίδος ὑπὸ σοφίας, ἔδ' ἴκων ἔχοντος με ἀρασσι καὶ αὐτὸ δεινόν. ὃ γὰρ ἔδρων, ἔχαλζομιλω. ἐγὼ δὲ μυροῖς πόνοις περὶ θυμῆς ἐλεῖν, ἐπεὶ τῆς τοῦ πόνου γένεσι, ἔδεν ἔχον ἕτερον, ἀίρεθεις ὑπὸ τῆς μάλλον, ἢ χάριν εἶδειναι, καὶ ἀεργασίαν παρ' ἡμῶν ἐθέλησεν λαμβάνειν. ἐφ' ᾧ ἔδ' ὀφείλεισθε χάριν ἐμαυτῷ νομιζῶ, περὶ πηλοῦ μενέειν εἰς δάδεια μάλιστα αὐτὸν ἐπὶ πῶν ἄλλων ἐπὶ, ἀπερσέθεισιν ἐγὼ δὲ ὀφείλειν, ὅτι καὶ ἄλλα περσέθεισιν ἡμᾶς, καὶ τῆς αὐτοῦ καὶ φρονήσασθαι ἀνθρώπων ἔπειτα.

Καταναίοις.

ρδ

Τμῆς μὲν ἴσως ἐμαυτῷ πλεοναζέσθαι δοκεῖτε ἵσποινας τεκνέειν, ὧν εἰς ἐμὴ καὶ τοὺς ἐμῆς παρρησιόμησθε, ἀντὶ μὲν ἀνδρῶν τριακοντα, ὧν ἀσεβῶς καπερπολήσατε, περὶ τῆς ἀσεβείας ὁσπίσθαι ἀπολαλέστες ἀντὶ τῆς τάλαντων ἐπίσθαι, ὧν διηρπίσατε, πλεῖστας ἀπεσρημένοι περσέθους. ἐγὼ δὲ περσέθους ὑμῶν, ὧν μέλλετε πάσχειν ὑπὸ ἐμοῦ, ἔτι νῦν γε γινώσκω κατὰ γέλωτα ἵνα δι' ἐμαυτὸν συμμαχήσαντα τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν περσέθους, ὁμολογῆναι ἀγαθῶς ἐμὴ ἀνίσω γε τὸ πρὸς ὑμᾶς δυσμείειαν, ἕως ἀντὶ διοῖσθαι περσέθους, τὸ αὐτὸ ἀρμονίαν ἔκαστος φυλάττει. ἐξέσθω δὲ τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον, ἔχ' ὑπὲρ ἐμαυτὸν ἔσθον ὑπὲρ τῶν, τὸ πάντα καὶ σώζειν καὶ φθείρειν δυναμένων. εἴγε θείας τύχης, ὡς περὶ τὸ λαπὶ τὸ φύσεως σιχέειν, ἔτ' ἔτ' ἔτ' ἀπὸ τῆς μεμεί-

μεμοίραται, εἰς ὃ τὸς ἰκέτας ἀθώους θαλόντες, οὐ
 Φάλαριν ἐχθρὸν, ἀλλὰ τὸ πάντων ἐπόπιον ἤλιον
 Ἰππικῆθε. Νικαινέτω.

Τὸ πολλὰ κίς ἴσως ἡμᾶς ἐπεσευκέναι τῷ σῶ
 πατρὶ, παῦσαί σε τ' ἀφροσύνης ἐπὶ ἤρκειν, ὡς σοὶ
 ἀνεί μὴ ἐδοδοίκεμεν, τὴν ἐχθρὸν δὲ ποτὲ πειν
 κελεύομεθα· ἐγὼ δὲ εἰ μὲν πού τι μὴ ἔτι
 ἔχειν, οὐδὲ θάφειν ἀξίῳ. πωθάνομεν δὲ Ἰππ
 κῆ τὴν γέροντα εἶναι, καὶ μηδὲ ἐτέρους ἀπὸ γρη
 νέαι παῖδας, ἐκείνον μὲν ἐλεῶν, σοὶ δὲ παρ' ἡλικίῳ
 θρασυομένου φειδόμεν, τὴν δὲ παρόντων
 ἀνεσχησά σου δὲ, ἔτε πατέρα περὶ βύτιν οἰείρεις,
 ἐφ' ἐνὶ κινδυνύοντα παιδί, ἔτε σε αὐτὸ φρονιζίς.
 Ἰππικῆς δὲ τῆ περὶ πείρα. πρῶτον μὲν τάχα,
 παρ' ὅσον οὐθὲν ὑφ' ἡμῶν πεπονηθῆς· εἴτ' οἰόμεθα
 ἐξείναί σοι, ὅταν βέλη πεπαυδαί. ἔτι δὲ
 πῶς πολὺ σὲ δυνατώτερος ἐγένετο. ἕως οὖν σοι
 παρὸν, τ' ἐκατέρων ἐλέσθαι τὸ λυσιτελέστερον, μὴ
 μιμῆ Τιμανδρὸν· ἐχθρῶν δὲ μάλλον ὠφελίμων, ἢ
 ἡλίαν Ἰππικῆς συμβέλλω γρηθῶν.

Πολυδάκεις.

Ἐρρωμένεστερον ἀδικῆσαι τῷ πατρὶ, ἢ τιμωροῦ
 μαι Πολυδάκεις, ἔτι ὡς περὶ ἐφοδῆς, καὶ παρὰ
 με δεινὰ, καὶ δρᾶν ἐγὼ μὲν γὰρ καὶ δις καὶ τρις, ἀδείας
 τὸς αὐτῶν τῶν Ἰππικῶν ἀσυντῶν ἡξίωσα. τῶν δὲ
 ἀδικῶντων ἐδέεις ἐστίν, ὅστις Ἰππικῆς πρῶτος ἀλλὰ
 κακῆς] Ἰππικῆς τῷ δαίτερον πονηρὸς ὀφθαλμῶν,
 ἢ δέσθαι. ἔρρωσο.

Εἰσι-

fortitus est: in quem quum supplices innocētes
 proieceritis, non Phalarin vobis inimicum, sed
 omnium inspectorem Solem acquisivistis.

Nicaneio.

Quod saepenumero fortasse nos per episto
 las tuo significavimus patri, curaret, ut ab insi
 pientia cessares, te elatum fecit: quasi, nisi me
 tuissemus, non te iussissemus admoneri, ut ab i
 nimicitii desisteres. ego autem de hoc, quod
 non ita habeat, ne scribere quidem dignor.
 Quum accepissem autem, senem illum esse hu
 manum, neque alios illi natos filios, illum qui
 dem miserans, tibi autem praeter aetatem feroci
 enti parcens, ad praesens usque sustinui. Tu
 vero neque patrem senem miseraris, periclitan
 tem in vno filio; neque tui ipsius curam habes:
 sed perseveras in petulantia. primum quidem for
 tassis propterea, quod nihil a nobis passus sis:
 deinde, quod putes licere tibi, quum volueris,
 cessare. At hoc neque multo te potentioribus
 contigit. Dum igitur tibi in manu est, ex duo
 bus id quod sit conducibilis, amplecti, ne imi
 teris Timandrum: sed potius inimico utili,
 quam damnofo nimis consiliario utere.

Polluci.

Multo validius omni in re iniuria afficior,
 Pollux, quam supplicia irrogo: non quemad
 modum dixisti, atrociam me & pati & facere. Ego
 enim bis terque impunitate eosdem insidiato
 res dignatus sum: iniuriam autem mihi facien
 tium, nemo est qui [in primis deprehensus pec
 tatis] reueritus sit iterum prauus conspici. Vale.

H

Engyriis.

107

NEQUE prætentum mihi deesse cenſeo, quo iuſte vos poſſim vicifci: neque volenti vos inuadere, potentiam. Volam autem, niſi nunc tandem reuerſiti nos, dimiſeritis viros, quos nullo iure, ſed quod & perditifſimo Paſioni, apud vos verſanti, viſum ſit, tertium iam hunc menſem in carcere detinetis.

Himerenſibus.

118

STESICHORVM ſcitote, ac Cononem & Dropidam, traicentes a Pachyno in Peloponneſum pro Corinthiis, ad quos a vobis miſi ſunt, ad me perductos eſſe: & Dropidam quidem forſan reddemus vobis, Cononem autem ſtatim interfecimus. Steſichorus vero ſaluus eſt, donec modum excogitauerimus, quo punitum eum mori oporteat.

Stef. horo.

109

AVDIO temctu valde attonitum eſſe, expendentem potentiam noſtram: ſimulque conſcium, quæ in republica aduerſum me geſſeris. Demiror autem te, ſi nunc cæperis metu attonitus eſſe: & non tunc ſtatim, quando rempublicam aduerſum me gerebas, iniquū principiū (quemadmodum tu prædicebas Himerenſibus) adiutare volens, expenderis, cito ea fieri poſſe quæ tu dicis Himerenſibus. Si tu igitur deſpiciebas mortem (quemadmodū & conueniebat ſapientem virum) cur nūc, ô vane, vertiginelaboras, quum liceat ea que tunc expectas nihilominus ferox eras, etiã appropinquãtia generoſe perferre? Sin vero (quemadmodum timidus es)

trepid-

Εγγύνοις.

ρδ

Οὔτε περφάσεως ἐνδεῖν μοι δοκῶ, διὰ τὸ σὺν αὐτῷ δικαίως ὑμᾶς ἀμυαίμην· οὔτε βουλομένῳ ἐπέξιναι, δωάμεως. Βουλήσομαι ἢ ἂν μὴ νῦν γέ ποτε αἰδέσθεντες ἡμᾶς, ἀπολύσητε τοὺς ἀνδρας, ἕς οὐδεὶ δικαίῳ, διότι ἔ τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ Πασιωνί, πρὸς τριβομένῳ περὶ ὑμᾶς ἐδόξε, τρίτον ἤδη μῶν ἔ τιν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατέχετε.

Ἱμεραίοις.

ρθ

10 Στησίχορον ἴσῃ, καὶ Κόωνα, καὶ Δρωπίδαν, περαιουμένους, ἀπὸ Παχυῦ εἰς Πελοπόννησον, αὐτὴ Κορινθίαν, περὶ ἕς γε ἐπέμφθησαν ὑφ' ὑμῶν περὶ ἐμὲ ἀχθέντας. καὶ Δρωπίδαν μὲν ἴσως ἀποδώσομεν ὑμῖν· Κόωνα ἢ εὐθύς ἀπεσφάζαμεν. 15 Στησίχορον ἢ σῶός ἐστιν, ἕως ἂν τ' ἔρεπον λογισώμεσθε, ὃν γρη αὐτ' ἠμωρήθεντα ἀποθαιεῖν.

Στησίχορον.

ρθ

Πυνθάνομαί σε περὶ δεῖσφάδερα εἶναι, ἐννοῶντα τῷ δυνάμει ἡμῶν, καὶ σωειδῶτα ἅμα τοῖς περὶ ἐμὲ σοι πεπολιτῶμένοις. θαυμάζω δέ σε, εἰ νῦν ἤρξω περὶ δεῖσφῆς εἶναι, ἀλλ' οὐ τότε εὐθιῶς, ὅτε ἐπολιτεύου περὶ με δέχῃς ἀξιομένου, ὡς περὶ σὺ περὶ Ἱμεραίοις συλλαβεῖσθαι ἐβλόμεν, ἐλογίζου, ὅτι γένοιτ' ἂν τάχα, ἂ σὺ λέγεις Ἱμεραίοις. 15 ἔ μὲν ἂν ὑπερεφρόνεις θανάτου, ὡς περὶ ἔ εχρῆσθαι φόνοντα, τί νῦν ὧ μάταμ ἐλιγίσιας, ἕξον ἂ περὶ σδοκῶν τότε, ἔδεν ἤτιον φρασὺς ἡδαι, ταῦτα ἢ πελάζοντα γενναίως ὑπομένειν; εἰ ἢ, ὡς περὶ δειλὸς εἶ,

πειρομένως εἶχες πρὸς τὴν ἀφ' ἡμῶν δίκην ἐπι-
μένειν, τί, ὡς προπετεσάτε ἐβόας τότε, καὶ πρῶτον
ἐαυτῶ παρεσκιάζεις ἐχθρὸν, ἐναρτή καὶ ἀντιδικη-
λῶν, καὶ πᾶς ἐκ τῶν ἐπιπέτων σου ῥησίδες εἰσφέρων εἰς
πᾶς ἐκκλησίας; τί ἢ μουσικὸς καὶ μελοποιὸς ὢν, κα-
θίστας σεαυτὸν εἰς ἐναντίον ἀρχῆμα καὶ προαίρεσιν εἰς
τοῖς ἑπιτηδύμασιν, ἔξου ἄλλω ἀγενε καθεζο-
μενον, καὶ μὴ θερμότερον ἀπιδεῖν πραγμάτων, ἢ
ποιητῆς τρέπει; ἐπεὶ ἢ αἰτ' ἡ ποιητὸς δημαγωγὸς ὠ-
ρέχθης γινέσθαι, μένει σε, οἷα Φημί ἐ ποιητῆς, οὐδὲ ἰ-
μωσικὸς ἀνδρας, ἀλλὰ δημαγωγὸς ὑπερδωσα-
μιν θρασυωμένου, κρηπυύτων ἐχθρῶν.

Κλειθέει.

οὐ τ' εἰς πολλοῖς εἰδισμένον, ὅταν ἑπι τοῦ λό-
γου βλαβέντες, ἐν τοῖς ἀποτελέσμασι τῶν ἔργων ἢ
ἀδοκιμήσωσι, πρῶτον σου λόμεν, ἑπι εἰλαί-
σοι δὲν ὠήθην· ἴν ἐν ὡ τῶν γινώμεν ἐσφάλης, οὐ
πρὸς εἰς ἐμοὶ τὰ βέλτεσι εἰπόντι, μέρει συμφορᾶς
γενόμεν ἑπι τιμοίην. οὐδὲν γὰρ ἕτερον μοι δοκεῖ-
σιν οἱ τοῦθ' αἰρούμενοι ποιῆν, ἢ πολλῶ ἐαυτῶν ἐπιαι-
κῆτων. ὅτι οὔτε προέγνωσαν τὸ συμφέρον, οὔτε τοῖς
προεπιούσιν ἐπέειδισαν· ἀλλ' ὡσπερ αἰσθάνο-
μενος πρὸς τοῦ μέλλοντα ἔσεσθαι, ἵνα μὴ πάθης οἰ-
κειάται ἐγενόμεν, ἔγω πεπονθὸς ἀ μὴ ποτε ἔ-
ῶφελος, αὐτὸς οἶμα καὶ συναμαρβῆν, καὶ συνταλαι-
πωρεῖν. πρῶτον μὲν γὰρ ἵνα μὴ γένηται. γεγονότων
ἢ ἀλλ' ἵχλην ἴσως, ἢ γνώμεν, συνατυχῶν, καὶ
τῆ τύ-

trepidabas ad futuram a nobis pœnam, cur ô
petulâtissime tū clamasti, tantumque tibi com-
parasti inimicū, me scelestum ac arrogātem ap-
pellans, sententiasque ex tuis carminibus adfe-
rens in conciones? Cur te, quum musicus sis &
versificator, in statum, viuendique propositum
studiis contrarium, constituisti, quum tibi lice-
ret sedenti ocium agere, neque calidiora attin-
gere negocia, quam poetis conuenit? Quoniam
autem pro poeta, populi gubernator esse con-
cupiisti: manent te, quæ non poetis nec musi-
cis viris, sed populi gubernatoribus, supra vires
ferocientibus, sunt expectanda, si in potesta-
tem venerint inimicorum.

Clisthem.

110

NON id quod multi solent, quum in sermo-
ne læsi, in rerum euentis laudem consequuntur,
facere volens, tibi scribendum esse duxi: vt,
in quo præter animi sententiam lapsus es, neque
mihi optima dicenti obtemperasti, pars ego
calamitatis factus, te castigarem. Nihil enim a-
liud tales mihi homines facere videntur, quam
suam ipforum ob bonum cōsiliū laudem cō-
ponendo, accusare lapsos, quod neq; vtilia præ-
ficiuerint, neque prædicentibus paruerint: sed
quemadmodum, quum præsentirem quæ tibi
essent euentura, ne cæ patereris, familiarissimus
tibi eram admonendo: ita cum passus sis, (quæ
utinam nunquam) ipse me puto simul & pec-
casse, vnaque in ærumna versari. Prædicebam
enim, ne fierent: quum autem facta sint, cæu
fortasse vel consilio, aduersum vna fero casum,

H 3 nihilque

nihilque vitupero fortunam: sed vt res hoc in statu non maneant, maximam, quantum fieri potest, operam nauo. Hæc tu quidem, si ad matrem tuam venires, melius posses cognoscere: at tu miser, qui ne in exiliū quidē pulsus, apud nos beneuolentissimos volueris a fuga requiescere. Porro hoc, si tu quidem ob aliud quiddam elegisti, iustus erga nos non es: sin vero, quasi male auditorus, reueritus es nos, qui prædiximus, nec tibi persuasimus, propemodum dixerim, lator etiam, quod ita te modeste geras. Pudefactus enim ob prima quæ diximus, in iisdem post peccatis non deprehenderis.

Nicippo.

111

Quod dona a nobis missa receperis, maximam tibi habeo gratiam. Ast ego, quod dicebas metuere te Syracusanos, ne quid mali ex illis tibi oriat, recipienti missas a nobis pecunias, in iudicio illis facto, id eram factur, si non accepisses: nãpe accusaturus te erã, quasi accepisses, vt in eodē fuisses periculo receptis illis, vel non. Imo propter illud in minore, at propter hoc in peiore prorsus. Nam si non acciperes, me accusante, dedisse, omnino hæreres in culpa, quasi accepisses: sin autem reuera acciperes, me dicente non dedisse, non similiter, sed certo a culpa liberareris.

Hieronymo.

112

INTERROGASTI, quibus rebus expendere, quod possim, Leontinis me inuadentibus, meamque regionem populantibus, victoriam adipisci. Quod quidem iustiore habeam

τῆ πύχη σου ὀφείδω· ἀλλ' ἵνα μὴ μείνηται αὐτῶν, ὡς ἐπέπεφίλοτι μνημοσύνη. πάντως μὲν εἶναι τῆς σεωπαύσεως ἡμεῶν, ἀλλ' ἵνα μὴ μείνηται. σὺ δὲ χεῖρα ἔχεις, ὅς ἐστι ἐκπεσὼν τῆς πατρῴου, παρ' ἡμῶν βίβληθις ὡς δύνουσαι τις τὰς Φυγὰς ἀπαπαύσει. τὸ δὲ εἶ μὲν ἀλλ' οὐκ ἔστι χεῖρα εἰς τοῦ, δίκαιον σου ἀπὸ τῆς περὶ ἡμῶν, εἰδ' ὡς ὁ εἰδωλὸς ἡσόμενος ἠδέσθης τῆς ἀρετῆς, καὶ σὺ πᾶσαν εἶς, μικροῦ δὲ ἀλογον ὅτι καὶ ἡ δόξα, ἔτι σὺ σὺ φρονεῖν αἰσχυρόμενος ὅτι ὅτι τῆς πρώτης ἐρημένους, ἐκ αὐτοῦ τῆς αὐτῆς ἀλίτκαιο ἀμαρτῶν.

Νικίππου.

113

Τὸ μὲν εἰληφέναι σε τὰς παρ' ἐμῶν δωρεὰς, πλείη σοι χάρις. ἐγὼ δὲ, ὅπερ ἔλεγεσθε Φοβέσθαι, ἵνα Συρακουσίους, μὴ τι σοι χαλεπὸν ἐξ αὐτῶν ἀνάγκη, δεξιμένω παρ' ἐμοῦ χεῖρα περὶ μενύστας αὐτῶν ἀποδοθείσης, τὸ δὲ ἐμῶν πεισῆσαι, μὴ λαβῆς σου, κατηχερεῖν ὡς εἰληφέναι, ἵν' ἢ σοι τὸ αὐτὸ δεξιμένω, καὶ μὴ μᾶλλον ὅτι τὸ μὲν ἦ πον, τὸ δὲ τῶ παντὶ χεῖρον μὴ λαβῶν μὲν γὰρ ἐμοῦ κατηχερεῖν τὸ δὲ δεδωκέναι, πάντως ἀν' αἰτίων εἶχες εἰληφέναι λαβῶν ὅτι τῆς ἀληθείας, ἐμῶν μὴ δεδωκέναι λέγεται, σου ἴσως, ἀλλ' ὅτι τῶ ἀπὸ τῆς αἰτίας.

Ιερωνύμου.

114

Ἐπισημαίνεις τὴν ἀντιξήτητα τῶν δωρεῶν Λεοντινῶν μοι ἐπιξιόντων καὶ τῆς χάριτος, καὶ ἐμῶν εἶσεν ἀποτέμενον, ὡς ἐγὼ μὲν εἶναι τὸ δίκαιο τῶν

ρων έχομεν, καὶ οὐκ ἀρχῶν πολέμου, ἀλλ' αἰμυ-
νόμει, ὅτι ἀν' ὅτις εἰλαμι. τῶν γὰρ παρ' ὑμῶν
οὐκ ἔστι λόγος, ὃ ἢ καὶ μὴ παρωσιῶσθε, ὑμᾶς εἰ-
δέναι ἀνάγκη, τοῦτ' αὖ ἐπιποιμι, ὅσποιοις πολλοῖς, καὶ
ἀνδράσι διωαπίς, καὶ χρεήμασι, καὶ ναυσί, καὶ ἵπποις, ἡ
ῶν ἀπάντων ἐνδεῆς ὄντες αὐτῶν, μαχοῦνται πολε-
μῖω καὶ ἐπὶ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὰς τύχας πτωχευ-
τήσθε.

Λαμάχῳ.

ριγ

Τὸς ἐπὶ αὐτῶν τριάκοντα τέσσε, ὅταν ἔσθ' ἀπὸ τῆς
λάβῃ τῶν Καμαριναίων, χαλκὸς θλίψαι καὶ φύ-
σεως ἀπὸ τῆς θρωπίας ἀποφάνεις. ἐβλομαι μὲν ἐν
τέτῳ μένειαι τῶ ἀελθμῶ, καὶ νῆ τὴν Δία τὸν μέγ-
σον εὐχομαι. ἐχ' ὅρῳ ἢ ἐάμενον τοῦτο ὑπὸ πινων μέ-
χει πύτων ἀελθαι. σὺ γ' αὖ αὐτὸς ἐννεα καὶ τριά-
κοντα ἐβλάθη πύτους γενέσθαι, παρσνέμων σεαυτῶν,
καὶ τὸν ἀναίαθη τὸν Ἐπιτέρσιω. καὶ οὐχ ὁμοίον ἔστιν, ἢ
ἐμὲ διὰ βλάθαι ὑπὸ ὑμῶν ἀπολλυμένων, ἢ ὑμᾶς
πνηροτάτους ὄντας ὑπὸ ἐμοῦ ἀμυνομένου ἀπολλυ-
σθαι.

Νικάρχῳ.

ριθ

Οὐκ ἀναγκάζεις Καμαριναίους ἐμοὶ πολε-
μεῖν, ἀλλ' ὑπὸ ἐμοῦ πολεμῆσθαι. εἰ ἢ σωφρόνων
ἀνδρῶν ποιῶντες πρᾶγμα, καὶ τοῦτο σαφῶς
εἰδότες, καὶ παρ' τῶν λόγων τὰ ἔργα σκοπούμε-
νοι, καὶ παρ' τῶν ἔργων ἐπιτάξιον τὰ ἀποπι-
σματα, πολλὴν ἤδη χρένον παρ' ἀπέμπουσί σου
πρὸς δημαγωγίας. σὺ ἢ ἐχ' αἰσχρῶν βαρύτερος τῶν
ἐκείνων.

habeam causam, bellumque non inceperim
sed propulsem ac defendam, non scripserim,
(horum enim apud vos nulla habetur ratio:)
quod autem, licet dissimuletis, vos scire necesse
est, illud dixerim, armis multis, virisque forti-
bus & pecuniis, & nauibus & equis. Quorum o-
mnium ipsi magnam habentes penuriam, pu-
gnant cum hoste, qui & in his & in rebus secun-
dis diues effectus est.

Lamacho.

113

TRIGINTA septem hosce, cum Camari-
nensium multitudinem nancisceris, in æreo
tauro per naturæ immanitatem enecatos, de-
monstras. Volo quidem in hoc manere nume-
ro: idque ut possim, (ita me Jupiter maximus
amet) precor. Video autem mihi a quibus-
dam non permiffum iri, ut numerus in his
consistat. Tu enim ipse cogis hos novem &
triginta fieri; temetipsum huic addens nume-
ro, & stupidum Epiterfen. Atque haud simile
est me propter vos perditos sustinere calūniam,
maleque audire: aut vos, hominum prauissimos,
a me vicifcente perdi.

Nicarcho.

114

NON tu cogis Camarinenses mihi facere
bellum, sed bello a me vexari. Illi vero so-
briorum hominum fungentes officio, idque
liquido scientes, antequam sermones opera
considerantes, & ante opera citius adhuc e-
uenta, multum iam temporis conciones trans-
mittunt tuas. Te vero non pudet grauiorem
illis

illis esse ex suggestu ac sermonibus, quam mihi,
contra quem rempublicam administras.

Nileo.

115

NON acerbus tibi videtur esse tormentilocus, taurus, neque vlla apud nos machina: alioqui misericordiam erga illa, quum sis nobiscum pugnaturus, non utique prius insumpisses.

Cleomedonti.

116

TV quidem, ut audio, accusans me, miserabilem Cleombroti fortunam deplorare conaris: ego autem te, Cleomedon, multo iniquiora illo audentem, omni autem re inferiorem, in meam redigere potestatem.

Melitenensibus.

117

NON parvipendens, ô Melitenenses, honores vestros, legatum remissi vestrum, obsignatos eos ferentem: non sinunt autem me laudari, facta mea. Vos fortasse, qualem ipsi me censetis, talem putatis existimari & apud alios. At ego noui, quod apud alios omnes in mala sim existimatione, apud vos autem censetur bonus: neque hinc extendere famam possum ad alios. Multo autem magis læderem vos in hoc, ut homines de vobis sinistre suspicarentur, quod pessimum, nisi ipsi huiusmodi essetis, non laudassetis. Ex quibus igitur vos quidem inique pravi, ego autem nihil humanior meipso existimarer, non putavi me oportere honorari.

Καμά-

ἐκείναις, ἀπὸ τῶν βημάτων ἑκαὶ τῶν λόγων, ἢ ἐμοὶ,
καὶ ἔσπολιτ' ἔξω.

Νικαίω.

118

Οὐ δυνῆσαι πικρὸν βασιυικήρον ὁ ταῦρος, οὐδ' ἔ
τῶν παρ' ἡμῖν μηχαίημάτων ἔδεν· ἐπεὶ τὸν εἰς ἐκ-
εῖνα ἔλεον, σὺκ' αἰ' μέλων ἡμῖν μαχεσθαι, παρσιή-
λιπες.

Κλεομέδοντι.

119

Σὺ μὲν ὡς πωθαύομαι κατηγεράων ἔμοδ', πᾶς
10 πῶθι τὸν Κλεόμβροτον τύχαις οἰκτερας, ὀδύρεσθαι
ἔπι χεῖρες· ἐγὼ δὲ σε Κλεομέδον, πολὺ μὲν ἐκείνῃ
τ' ἡμῶν (αἰδινώτερα, τῶ παντὶ ἢ ὄντι) ἀδενέσθ-
ρον, ἐμοὶ ἴσποχέειρον γενέσθαι.

Μελιταίοις.

120

Οὐκ ἐκ Φαυλίζων, ὦ Μελιτῆοι, πᾶς τιμᾶς ὑ-
μῶν, ἀπέπεμψα τὸν πρὸς ἐσθ' ἰπὺ κατὰ σεσημασ-
μένης φέροντι αὐτᾶς. σὺκ' ἔα δέ με ἐπαυνεῖσθαι πᾶ
πεπεσγμένα ὑμῶν μὲν αὐτῶ ἴσως, οἷον αὐτῶ με εἶ-
ναι δοκεῖν ἐθέλετε. τίς ἔστιν αἰεσθε ὑπολαμβαίνεσθαι
20 ἢ παρ' ἐτέροις. ἐγὼ ἢ εἶδα, πῶθ' αἰ μὲν τίς ἀλλοῖς
ἄπασι, κακὸς ὑπολαμβανόμενος· πῶθ' δ' ὑμῖν,
ἢ νομιζομαι ἀγαθός, ἐδεν ἐπιβεῖναι διωκόμενος ἐν-
τεῦθεν ὅπτι τὸς ἀλλοῖς πῶθ' φημεν. πολὺ ἢ μᾶλ-
λον εἰς πᾶς ψαυδοδοξίας τῶν αἰθρώπων ἐλάττω
25 ὑμᾶς, ὅπτι τὸν κάκιστον, σὺκ' αἰ εἰ μὴ τιοῦσι καθε-
ήκειτε, ἐπ' αὐεῖτε. ἐξ ὧν τίνω ὑμῶν μὲν ἀδικαῖς
πονηροί, ἐγὼ ἢ οὐδεν ὅπτι κείσθαι· ἐμαυτῶ ἴσπο-
λαμβανοίμεν, σὺκ' αἰ μὲν δεῖν ἑαυτὸν τιμᾶσθαι.

Καμά-

Καμαρινάιους.

ρη

Καί εἰς Γέλλων ἐπεμψα, καὶ εἰς Λεοντίνους, καὶ
 πρὸς ὑμᾶς πέμψαι δεῖν ἄηθην, ὅπως μοι συλλα-
 βήσθε εἰς τὰ περιούσια. ἔχ' ὅσων, εἰδὲ ἵππων δεομέ-
 να, εἰδὲ ἀνδρῶν, ὧν κενεῖν εἶναι λέγετε τῷ πολίτῃ,
 ἀλλ' ἄρρηχθῆναι. καὶ Λεοντῖνοι μὲν ἡμῖν ἐπεμψαν πέν-
 τε τάλαντα δόξης. Γελλῶσι δ' ἰσοπέλουται δέκα
 δόσειν. ὑμᾶς δ' ἔτε θραυτέρους Λεοντινῶν, ἔτε μι-
 κροπρεπετέρευς ἐσεῶναι Γελλῶν ἰσολαμβάσαι.

Ἀσυπαλαμειῦσιν.

ρη β

Οὔτε μᾶλλον αἰαθεῖς ἐν τῷ ζῴῃσματῷ συν-
 οῖδα, ἀνδρες πολῖται, καὶ τοὶ πολλοὶ καὶ τῶν δόξαις
 χρῆσάμενοι μετὰ βολαῖς, οὔτε πλεονήθεῖς ἀ-
 μοιρῶν, ἃ οὐδὲ τῶν τερπιῶν ἐγνώμην. ἡνίκά μιν
 μὲν οὐκ ἐκείνῳ τῷ ἡμέρῳ, ἐν ἧ τῆς πατρῴου
 ἐξέπιπτον ἀδικῶς, ὅπερ ἀλγενοτάτον ἐστὶ, καὶ τοῖς
 δικαίως πύτο πάχουσιν. ἡδὲ μιν δ' ὅτε δημοσίᾳ μου
 μνησθέντες, ἐχρησάσθη μοι πρὸς ἂν ὁ καιρὸς ὑμᾶς
 ἠπαίρειν. ὡς γὰρ παρ' ἑνὸς τῶν μάλιστα δυνου-
 μένων, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐσποδακέτων ἠτησάδει, καὶ
 οὐ πσοῦτον, ὡς ἔειπε, πρὸ λαβεῖν τι τῶν ἐψηφι-
 σμένων, ὅσων πρὸ μαρτυρήσασθαι μὲν ἐμοὶ δημοσίᾳ, πῶ
 μὴ δικαίως ἐξεληλάσθη, καταγνώσθαι δ' τῶν
 πύτο δρασαύτων. οὔτε γὰρ αἰτήσασθαι χάριτας πα-
 ρὰ πρὸ μὴ σερρομένου τίς ἂν, οὔτε λαβεῖν πρὸς ἑῶν
 μὴ σέρροντ' ἰσομείνειν. οὔτε νῦν πρὸς δεδα-
 κεν ὁ καιρὸς, μέμψασθαι μὲν ὑμᾶς ὡς Φιλίπ-
 πους, τοὺς πρώτους χρόνους μὴδὲν αἰτιασασθαι μείνους.
 Διχαρῆ

Camarinensibus.

118

ET Gellam mihi, & ad Leontinos: & ad vos
 ratus sum mittere oportere, vt auxilium mihi
 feratis ad res praesentes, non armis neque equis
 indigenti, neque viris, quorum inanem dicitis
 esse ciuitatem, sed argento. Et Leontini quidem
 nobis miserunt quinque; talenta confestim, Gel-
 lenses autem promiserunt daturos decem. Vos
 autem neque tardiores Leontinis, neque illibe-
 raliore Gellenfibibus fore existimo.

Astypalaensibus.

119

NEQUE me in vita mea plus contristatum
 fuisse, mihi conscius sum, viri ciues, multis licet
 & inopinatis vsus rerum mutationibus: neque
 plus laetatum esse. (Neque enim rerum delecta-
 biliu profus fui expers.) Contristatus quidem sum
 in illa die, in qua iniuste e patria excidi: quod
 maxime dolet etiam illis, qui iuste hoc patiuntur.
 Laetatus autem sum, quando publice mei re-
 cordati, scripsistis mihi de iis, de quibus vos
 temporis occasio compulit scribere, (quasi enim
 ab vno maxime beneuolentium, quiq; om-
 nne vobis studium impendissent, petiistis) non
 tantum, vt conuenit, propter acceptionem eor-
 um quae mihi decreuistis: quantum ob publicum
 mihi datum testimonium, quod non iuste sim
 eiectus, eorumq; condemnationem, qui patra-
 runt. Neq; enim quisquam sustineat petere be-
 neficium a non amato, neque accipere a non
 amante. Neque nunc temporis opportunitas
 dedit, vt reprehenderem vos, vt charissimos,
 quos superioribus temporibus nihil culpasseme
 sed

sed ut gratias agerem ob praesens tempus, quando petiistis, quæ vos accipiendo quidem, reuera mihi dabitur (nam petitionem vestram beneficii in me collati loco habeo, suscipioque) ego autem non tantam cum voluptate accepturus sum, quanta cum daturus. Quid enim viro patriæ amanti pulchrius ac magnificentius, quam videri suos ciues beneficiis amittere, quod mihi per epistolam vestram impletum est? Quod autem dona tardius ad vos, quam ad quod volebatis tempus, peruenerunt, neque me neque legatos vestros culpatis, sed hyemem, ac huius temporis tempestatem. Quod enim ad nos attinet, nullam profusus omisimus promptitudinem: nauigare autem propter hyemis vehementiam, ne cum postrema quidem audacia licebat. Porro quod ea quæ missus, salua peruenerunt, licet marinis obiecta periculis, si habueritis fortunæ gratiam, non errabitis. Ceterum apportata quidem, indubie vestri vobis legati restituent: singula autem manifestabit vir vna cum illis missus, qui & hanc fert epistolam, Eubulus. A quo speciebus ac numero accepto, cetera quidem, quo vobis placuerit modo, inter vos distribuite: pecuniis autem si ad instaurationem, ornatumque ciuitatis vbi fueritis, bene sapietis, non propter meam admonitionem, sed propter consiliorum vestrorum rectitudinem. Nullus enim aliena voluntate, sed propria benignus est. Sin vero (quod etiam vobis dici indignum est) donatis ad certam rem, in aliud quippiam rerum non necessariarum abutimini,

Διχαρισησθε τὸ παρόν. ὡς καὶ αἰτήσαθε, ἀπερὺμαις μὲν εἰ λαβόντες, δώσετε τῆς ἀληθείας. δεύρουμαι γὰρ ὑμῶν χάριν τὴν αἰτησίν. ἐγὼ δὲ οὐ μὴ πωρῶ τῆς ἡδονῆς λήψομαι μᾶλλον, ἢ δώσω. τί γὰρ αἰδή. φιλοκλίτερι καλλίον κὲ μερῶν λοκρεπέσσον, ἢ δοκέειν τὸς ἑαυτῷ πολίτως εὐπείην; οὐδὲ τῆς ἐπισηλῆς μετῆς ὑμετέρας πεσπῆρωται. τὸ μὲν οὖν βροχούπρον ἀφ' ἑχθαι ταῖς δωρεαῖς, ἢ παρ' ὠνέως ἀλαθε γέβ. οἰ, μήτε ἑμὲ, μήτε τῶν πρέσβειων ὑμῶν αἰτίσθη. τὸ ἢ χεμῶνας, καὶ τὴν ὠρον τῶν καλῶσσι ὅ γέβ. οἰ. τὸ γὰρ ἐξ ἡμῶν, περὶ θυμίας οὐδὲ τίς πι ὅσπε λείπειτ. πολλὴν δὲ Δίθ' τὴν ὑπερβολὴν ἔχουμαι. οὐδὲ μὴ τῶν ἐσχατων ἔλμηματων μὴ, ἢ μὲν τσι σισῶσται ταῖ πεμφθέντα, καὶ ἵσσι πελαγίῳ ὄψρα βληθέντα κινδύνω, τῇ τύχη χάριν εἶδοτες, σὸκ ἀνὰ μαστῆνοιτε. οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν κομιζμένων, ὅσο δάσωσι μὲν ὑμῶν ἐμολοχουμένως οἱ πρέσβεις. δηλώσει ἢ κατήκασσι κὲ συναπεταμέν. αἰτίς ἀνήθ, ὃ κὲ τὴν ἐπισπῆλῶν φέρων, εἰ βουλ. παρ' εἰ ταπεινή, κὲ πῶν ἀρθιμῶν λαβόντες, τα μὲν ἀλλὰ διανεμισθη, καθ' ὅν ἀν περὶ ησησθη τρέσπον. τα χεμάται ἢ περὶ ἐπισηλῆς πέλως, κὲ κέ σμιν χεησί μενει, καλῶς ἀνείητε πεφ. οἰ ηθός, οὐ Δίθ' τὴν ἐμὴν ὄψραίνεσσιν, Δίθ' ἢ τὴν ὑμετέραν αὐτῶν εὐβουλίαν. οὐδὲ ἴσσι γὰρ ἀλλοτρίαι πεσαιέσει, ἀλλὰ τῇ οἰκείᾳ χεησῶς πέφουεν. εἰ δὲ ὅσπε βδέ λίγα ἐνὶ φ' ὑμῶν ἀξίον, τίς τις ἐπρον εἶδος ἐδωρημαίσις, εἰς ἀλλὰ τι κὲ χρησισισθη

σεθε τῶν σὺν ἀναγκαίων, εὐίσει, ὅτι ὑμεῖς μᾶλλον
 μεμφθεῖητε τοῦ μὴ δεόντως προσσηνέχθαι τῆς
 δωρηθείσιν, ἢ ὁ δὲ δὲ ὄλκινη θείη τοῦ δεδωκέαι. ὡς
 γὰρ ἄπορον τὸ ἐκπεπρωκέτα τὸ πατριδῶ. Διὰ τὴν
 Φυγλὴν ἐμὲ, τῶν αὐτῆς ἀνακτησάσθαι ζητεῖν τὰ
 κατεργημένα, ἔγωγε τοὺς ἐνικνεύοντας τὰ πίπλοντα
 μέρη πειθεῖν, καὶ μηδὲ ἐξ ἄλλῶ διδασί Φιλο-
 πμῆσθαι. εἰ μὲν ποὶ δικαιοσύνη, μὴ μόναις ὑμῖν
 πεπεμφθαι τὰς δωρεάς, ἀλλὰ καὶ κίς μετ' ὑμᾶς,
 καὶ μετ' ἐκείνων τῆ πλοῖαι, καὶ τοῖς θεοῖς, τὸ ἀνύμας
 Ἰουμαδείητε πλεον τῆς βουλοίας, ἢ ἔδωρη-
 σάσθαι τὴν ἰδίω ὁ δεδωρημένῶ. τίς γὰρ ἀν ἀγροῖ-
 σαιεν, ὅτι τὸ μὲν χαρῆσθαι, τὸ δὲ δίδόντῶ ἴσημε-
 λείας ἐπαμνός ἐστι; τὸ ἢ χεῖρασθαι τῆς δοθεῖσιν ὡς
 προσήκει, τῆς ἔλαβόντῶ ὄλογοσίας. βουλοί-
 μιν δ' ἀν ὑμᾶς μαρτυρηθεῖαι πρὸς ἀρετῆς μᾶλ-
 λον, ἢ πρὸς πλῆθος δαιψιλείας ἐμαυτῶν. τὸ μὲν γὰρ
 ψυχῆς ἀγαθῆς, τὸ ἢ τύχης πειουσιαζέσης ἐγκώ-
 μιον δόξει. ἔρρωθε.

Ἀξιοχῶ.

129

Σεμνωέσθαι μὲν ὡς περὶ ἄλλῶ τινι τῶν κα-
 λῶν, καὶ ἐπ' ὀφειλάει εἰκός ἐστιν. ἐγὼ δὲ μίαν δὲ γέ-
 νηαι, χρεῖται οἶδα. τὰ δ' ἄλλα πάντα τύχην. καὶ
 γένοιτ' ἀν ὁ μὲν ἐν Φαύλων ἀγαθός, καὶ βασιλέων
 καὶ πάντων δὲ γενέσθαι. ὁ δὲ ἐξ ἀγαθῶν, Φαύλος, ἢ
 αὐτὸς πε ἑαυτοῦ καὶ τῶν παπεινοῦσθαι δυσγενέ-
 τος, ὡς ψυχῆς ἐπαμνον αὐχαι πρὸς Συρακουσῆς,
 μὴ προγονῶν πεθνηκῆσθαι ἐν ἀδοξοτέροις Διὰ δόχους
 δὲ γένεσθαι.

128

temini, bene scitis, quod vos magis reprehendimini ob donatorum inconuenientem abusum, quam is qui dedit laudabitur, quod dederit. Vt enim absurdum est, eiectum me e patria per exilium, dirupta illius quærere vt restituantur: ita etiam, si inhabitantes cadentes negligant partes, & ne ex aliorum quidem donis sibi decus quærant. Sane si censueritis non solis vobis munera esse missa, sed etiam posteris vestris, cumque illis ciuitati atque diis: tunc vos magis in admiratione eritis propter consilii rectitudinem, quam is qui donauit, quod aliquid ex suis donauerit. Quis enim nesciat, quod donare quidem dantis commendet curam: vti autem donis sicuti cōuenit, sanā accipientis rationem. Mallem autem vos testimonium consequi de virtute, quam me ipsum de opum abundantia. Illud enim boni animi, hoc autem fortunæ opulentæ encomium esse videbitur. Valet.

Axiacho.

120

GLORIARI quidem, quemadmodum & ob aliud quiddam rerum bonarum, ita etiam ob generositatem licet. ego vero vnam tantum generositatem noui, virtutem: cetera vero omnia, dona fortunæ. Et fieri potest, vt ex malis prognatus, euadat bonus, & regibus omnibusque hominibus generosior: & vt prognatus ex bonis, euadat malus, & semetipso atque omnibus abiectissimis ignobilior. Quare animi laudem iacta apud Syracusanos, non maiorum tuorum mortuam in successoribus obscurioribus generositatem.

I

Himms-

Himerensibus.

IVSSI vos ad me celeriter mittere Stefichorum & Cononem atque Hermocratem: vos autem pro Hermocrate ac Conone ac Stefichoro, Sameam & Nicarchum misistis. At ego, si quidē eiusmodi essem, qualem vos putastis esse, non ignorabam, quod me propter illos immedicabile vobis malum reddere oporteret, & venissent statim quoque Stefichorus atq; Conon ad me, ac Hermocrates. Neque enim Cononis vos, hominis libidinosis, cura tangit: Sameæ autem & Nicarchi, clarissimorum virorum, quique ex omnibus vobis honestissime vixerunt, non tangit. At neque honestos viros, quique nihil me læsissent, neq; illorum patriam ledere volui, neque communem Græcorum solvere legē: quāquam vos multas Græcorum communes leges solvistis nō semel, sed sæpius, in gesta aduersum me republica. Oratione autem recensere non opus esse reor, quum & ipse sciam, ac scientibus scribam. At non sum vos imitatus, neque imitabor etiam, ego homicida ille, totq; scelerebus inquinatus: sed remisi vobis legatos, quum mihi in manu esset alterutrum, aut vos cogere vt illos pro his mitteretis: aut omnem iram contra illos cōceptam, in hos, quos habebam in manu, emittere. Sane eo loci nos iā negocia, iniusteque viuendi necessitates collocarunt, vt propter occisos legatos vestros nihilo peiores existimamur, neque meliores, ob seruatos. Cōtaminatę sūt enim iā res meę, ac inquinatę, scioq; paruulū adhuc vobis superesse momentum vel ad hominum

Ἱμεραίοις.

Εκέλευσα ὑμῖν Στησιχόρον μοι δοτῶσαι, καὶ Κόνωνα, ἔρμωκράτην Διὰ τῶν Χούων. ὑμεῖς ἢ ἀπὲρ Ἑρμοκράτους, καὶ Κόνωνος, καὶ Στησιχόρου, Σαμείων καὶ Νικαρχόν ἐπέμψατε. ἐγὼ ἢ εἰ μὲν οἷον ὑμεῖς με ὑπερπέσειτε εἶναι, τοῖστος ἡμῶν, ὅσοι ἠγνοῦν ὅτι διέκειντες μὴ δοτῶσαι ὑμῖν τι τῶν αἰνηκῶν ἐχρήσθη, καὶ ἦεν ἀπὸ Στησιχόρου καὶ Κόνωνος πρὸς με καὶ Ἑρμοκράτης εὐθέως. ἔγδο Κόνωνος μὲν ὑμῖν πεπορευκέτος ἀνθρώπων, ἐστὶ τις πρῶνοια. Σαμεία ἢ καὶ Νικαρχος, ὅτι φανεροίαν αἰδρῶν, καὶ κάλλιπαι ἐξ ἀπαίτων ὑμῶν θεοεικῶτων, ἐκ ἐστίν. ἀλλ' ἔπε ἐπιφικῆς αἰδρῶς, καὶ μηδὲν με ἠδνηκῶτος, μηδ' ἔπατριδα τ' ἐαυτ' ἀδικεῖν ἐβελόμεν, καὶ νόμον κεινὸν Ἑλλήνων καταλύειν. καὶ ἰοὶ ὑμεῖς γε πολλὰς νόμους Ἑλλήνων κεινὰς κατελύσατε, ἐκ ἀπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις, ἐν οἷς πρὸς με ἐπολιθέσθε. λόγῳ ἢ ἐπὶ οἶμαι καὶ λέγειν, αὐτὸς ἦ εἰδῶς, ἔπρὸς εἰδοῖστος γραφῶν ἀλλ' ἐκ ἐμιμησῶν ὑμῶν, καὶ μὴ μῆσμαι, ἐγὼ ὁ ἀνδροφόνος, καὶ ἐναμνησιστοσῆτις ἀγροσιν ἀλλ' ἐπέμψα ὑμῖν ἄς πρὸς ἐξος, πρὸν τῶν δυεῖν θάπερον ἀμογητὴ ἐχρῆν, ἢ ἐκείνους ὑμῶν ἀναγκάσσαι ἀπὸ τούτων πέμψαι, ἢ οἷς τῶν ἐν χερσὶν ὄντας ἀφῆναι τῶν πρὸς ἐκείνους ὀργήν. ἔμῶν εἰς ἔπὶ γε ἠδὴ κατέστητε τὰ πρῶτα γματῶν ὑμῶν ἐκ αἰ ἀνάγκη ποδμὴ δικαίως εἰοῦν, ὥστε μηδὲν πρὸς πῶτε χεῖρας ὑμῶν νομιδοῖναι δοτῶσαι ἰάντας τοὺς πρὸς ἐξος ὑμῶν, μηδὲ ἀμείνους σώσασθαι. πέφυρα καὶ γδο ἠδὴ τὰ ἐμῶν, ἔμμεμῖανται, καὶ οἶδα ὅτι μικρὰ

ροπή ἐπὶ ἡμῖν εἰς εὐνοίαν τε καὶ μῖστος ἀνθρώπων,
 δίκαιον ἢ μὴ δίκαιον τι πρῶσθαι. καὶ εἰς πῦρ ἔχθη-
 κισθῆ με ὑμεῖς γὰρ ὡς Ἱμεραῖοι, τὸ ὄχημα καταστήσα-
 τε, καὶ οἱ ἄνδρες ὑμῶν ἐκείνοι. καὶ τῷ μὲν ἄλλων, ὅσα ἐ-
 παύον δι' αὐτοὺς κακὰ, ἐστὶ Ἐσχηθῆναι πῶς αἰτίαι,
 καὶ καὶ χρεῖαι λήθην τῶν γεγονότων. Ἐπὶ μὴ ἐξέναι δι-
 καιον τι πρῶσθαι, τίνα αὐτοὺς αὐτῆρον δικίω εἰς-
 περὶ ἄξιον ὡς τῶν αἰτίων; ἐπεὶ τίνας λέω δίκαιους
 ἄπο λαῶσιν τῶν ἡμετέρων ἀδικίας, ἢ δι' ἐς ἀνάγκη
 ἀδικῶν ἡμῶς ἐστίν. ἀλλ' ὅμως, ὡς Ἱμεραῖοι, τῶν
 ἅπαντων σπατῶν, καὶ ὀργιζόμενος, καὶ τῶν ἄλλων
 ὡν, καὶ ἔχων, εἰ καὶ πᾶν ἐς ὅσα ἐξουλόγηται, ἀλλ' ὡν
 γὰρ αἰετοφέντων ἐμῶν ὑμῶς ἔδεν ἡτῶν αἰά-
 σαι, ἐφ' ἑστέ μιν αὐτῶν, Ἐσπερὶ μιν ἐστὶ ἄσας. εἰ
 μὲν ἔν Ἐσπῶν τὰ δίκαια ἐν μέρει ποιεῖν ἐβλήσθητε,
 λογισάμενοι ὅτι ἐχ' ἅπασαν ὀργὴν, ἐὰν εἰς δύο ἄ-
 δρας, ἢ τρεῖς, ἅπαντα ἄσπερ ἔψητε τὰ τῆ πόλιος ἐ-
 πηρεμάμενα δεινά. εἰ δὲ Κόνων ὁ πῶς ὑφ' ἐκάστου
 ὑμῶν εἰς τὸ σῶμα παροινέμεν ὡς σῶζεται, αὐτοὺς
 Ἐσθροῖς ἄσπυρῆτε, ἀσπυρῆτον ἅπασαν γενέσθαι καὶ
 τὴν πόλιν. περὶ ἄσπυρῆται γὰρ ὑμῖν μηδὲν ἴσπερ ἄσπυρ-
 ρῶ Φανιλῶν, ἢ ὑμεῖς νομίζετε.

Αθλιναίους.

ρηθ

Αφ' ἵνετ' ὡς ἡμῶς Περὶ λαῶν ὁ πλάσης ὑμῶν,
 ὡς Αθλιναῖοι, δημιουργήματα πᾶν τὴν κατὰ-
 σκεδῶν ἄσπερ ἔψωνται κεμίζων. ἐφ' οἷς ἄσπυρῆται
 αὐτῶν ἐδεξάμεθα, Ἐσθροῖς ἀξίοις, διὰ τε τὴν πῶ-
 χνῶν, καὶ ἐχ' ἡμῶς διὰ τὴν πατρῴδα, ἡμεψάμε-
 θη.

num benevolentiam aut odium conciliandum,
 siue iustum quid, siue iniustum patrem. Et in
 hunc statum vos me præcipue, ὁ Ἱμερενέσες,
 collocastis, & vestri illi viri. Atque aliorum
 quidem malorum, quæ propter eos pertuli, ve-
 nia dari potest autoribus, factisq; offundi obli-
 vio. Impediri autem ne quid iusti facias, quam
 pœnam sufficientem exigere possis ab autori-
 bus? Nam quos iustus est nostram sentire iniu-
 riam, quam eos qui nos cogunt iniuriam facere?
 Attamen, ὁ Ἱμερενέσες, hæc ego cuncta confi-
 derans, & ira commotus, & tyrannus, habensq;
 licet, non eos quos volebam, quibus tamen in-
 terfectis nihilominus vos contristaturus eram,
 pepercit illis, conuiuioque acceptos remisi. Si i-
 gitur etiam ipsi iusta vicissim facere volueritis,
 mittetis illos quos volui: hoc considerantes,
 quod si omnem iram in duos aut tres viros effu-
 dero, omnia sitis auersuri impendentia ciuitati
 mala. Sin vero Conῶ, qui hæctenus vniuscuiusq;
 vestrum libidinem corpore perpeffus est, con-
 seruatur, sustinebitis vt tota ciuitas ab ipsis fun-
 damentis vastetur. Tentabo enim nihilo hu-
 manior vobis apparere, quam vos cenfētis.

Atheniensibus.

122

PERVENIT ad nos, ὁ Athenienses, Peri-
 laus fictor vester, opera quædam fatis (quod
 ad opificium attinet) absoluta secum ferens,
 propter quæ lubentes illum suscepimus: di-
 gnisque donis & ob artem, & præcipue ob
 patriam remunerauimus. Hic vero intra tem-

I 3 poris

poris spacium non magnum, ex ære fudit taurum, magnitudine grandiore[m] iis quos natura fert: pertulitq; Agrigentum. Latati ergo fumus, animali laboris cū homine ac alimentis sociatio suscepto: valdeq; nobis spectaculū illud tyrannica res visa est, inque mundo digna reponi. Nondū enim nobis insidiosè in eo paratum interitū ostenderat. Postquam autem remotis velaminibus latus nudavit, plenamq; omnium crudelitatis cædē, interitumq; omni morte diriorē ostendit, tunc laudatū ob artem, ob mores supplicio affecimus: ipsumq; ante alios, (postquam neminē ipso artifice facinorosiorē inuenimus) propriū inuenti ut daret demonstrationē, dignū duximus: illum igitur tauro inclusimus, circumque succendimus ignem (quemadmodum ipse exposuerat) ut exureretur. Acerbæ autem scientiæ, veras exhibuit demonstrationes. Neq; enim videbamus quisnam supplicio afficeretur, neq; audiuimus ploratū, neq; lamenta. Nā in clamas intus lamentationes, æs ad carnifices audituros emugit. Vos autem, ô Athenienses, propter opificis occisionem indignari audiens, nobisq; irasci, admirabar, & adhuc non credo. Nam si reprehenditis, quod non atrociori ipsum supplicio affecerimus, defensio mihi apud vos in promptu est, quod mortem diriorē non poterimus excogitare. Sin vero quomocunq; supplicio affectum esse ægre fertis, periclitamini simul omnes, vos, qui de humanitate soletis admodum gloriari, acerbissimæ reos esse crudelitatis. Op^o enim aut vnius viri, aut totius vestre ciuitatis

ἡμῶν ὅτι ἐν τῷ ἔργῳ πολλοῦ χρόνου χαλκιδωσάμενος ταῦτον, μεγέθει πλείων ἔστι Φύσιν ἐν Ἀκρογόντῃ ἤενγκεν ἡδθημεν αὐτῷ ζῶον ἐργαστικόν, αἰθρώπῳ σὺν τρωφῶν, ἐστὶν ἐξάμενοι. ἐσφοδρα ἡμῖν τὸ θεάματα 5 πυρραμικὸν κατεφάνη θεήματα, ἐσμου ὄξιν. ἐξέρπων τὸν ἐν αὐτῷ λελοχημένον ἐπεδέδεικτο μόρον. ἐπεὶ ὅτι ἀναπτύξας τὸ πάλαιον ἐγύμνωσε, πείσης μὲν ὁμότητι ὅτι ἀνάπλω φωνον, παντὶς ὅτι γαίαντου 10 δυσοτμότερον μόρον, τὸ δὲ τὸ τέχνης αὐτὸν ἐπαγνέσαντες, τῶν τρωφῶν ἐπιμαρούμεθα, ἐκ τῆς ἰδίας ὀπνοίας τῶν δόσοδειξιν, αὐτὸν πρὸς τῶν ἄλλων, ἐπὶ κακουργότερον οὐδένα τῶν δημιουργήσαντι ὅτι ἐξέρρομεν δουλοῖα ἡξιώσαμεν. ἀνεβίβασαμεν αὐτὸν αὐτὸν, καὶ πενήψαμεν ὡς αὐτὸς ὑπεξέθετο 15 πῖμπεραδα. πικρῆς ὅτι τῆς ὀπτισημης, ἀληθῆς οὐσίας τῶν δόσοδειξιν δέδωκεν. ἐπεὶ γὰρ εἰδομεν πῶς ὁ πμωρέμεν ὅτι, οὐτε ἡξίασαμεν γόνων, ἐδὸλοφουρμῶν. πῶς γὰρ ἐνδοθεν ἐμβρωμέναις ὀλοφύρσεις, ὁ χαλκὸς ἐστὶν ἀκουστομένους κολαστῶς ἐξέμυκῆσθαι ὑμῶν ὅτι, ὡς Ἀθλιαῖοι, πωπτανόμεν ὅτι ἀχθεδα πρὸς τὸ ἀναίρεστος ὅτι δημιουργοῦ, καὶ διὸργῆς ἔχειν ἡμῶν ἐθελύμαζον, ἐκ τῶς ἀπὸ τῶν εἰ μὲν 20 γὰρ ὅτι μὴ χαλεπωτέρω ὀλέθρῳ ἡμισάμεθα αὐτὸν μέμφεσθε, ἀπολογεῖμαι πρὸς ὑμῶν, τὸ μὴ δυσοτμότερον ὀπνοῆσθαι μόρον. ἐπὶ αὐτὸν διὰ τὸ ἐπὶ πωπτανόμεν, κινδυνώετε πεινδημῆι, οἱ ὀπτι 25 θεσότητι ὑπεραυχῆντες, πικροτάτῳ ὀφλήσθαι ὁμότητι. ἢ γὰρ ἐνὸς ἀνδρὸς τῆρον ἢ ἀπάσης ὑμῶν τὸ πάλαιος

πόλεως εἶναι ἀνάγκη. τοῦτο ἢ ἀξιογνώσκεται, μό-
νη τῇ ὑμετέρῃ. ὡς με ἀξιοῦσιν. εἰ μὲν γὰρ δι-
καίως αἰὲρ ἀπώλετο, ἔπερσῆκε τὸς τρέπουσας καὶ
τὴν φύσιν οὐδεὶς Ἀθηναίων ἐπέμνω, ἔχασεν ἡ-
μᾶς μέμφοισθ' ἀνείη ἢ ἀδικίως, ὑμεῖς μὲν ἐν τῷ δόξῃ
ὁμολογεῖτε, ἔδειν ἄμεινους εἶναι Περγιάου. ἐγὼ ἢ
εὐπῶ δίδωμι, τίω τιμωρίαν πεπεράχθαι ἀδικόν,
πῶς ἂν ἐμαυτῷ δόξω ὡς ἄν τ' ἴκλυ ἐργάζεσθαι, καὶ
πῶς ἄν τ' ἐπερσῆκε τὰ δίκαια ἐδεῖς ἴππιζήτε. τὸ
γὰρ σῶζον αὐτῶν, τοῦτ' εἰσικεν εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀ-
σφαλες, καὶ τὸ τῆς δόξης ὀχυρώτατον ἵππιζε-
λῶν. τὸ ἂν δόξαιμι, ὅταν κατ' ὀφείδω μὴ τιμω-
ρῆσθαι δοκῶ. πῶς ποιεῖ ἢ μὴ τ' ὑμῶν τῶ, μὴ πῶς
ἄλλων ἑλλέων, τίω λώβην ἀδικόν φανείσθαι, τίω
πῶς ἐτέροις ἐπικτύαται, αὐτῶν ἐμφορήσασθαι τὴν μη-
χανησάμενον τιμωροῦμεν, ἐκ τῶ λωπῶν ἀ-
πάντων, ἐχ' ἡκιστα μὲν τῶ καὶ δι' ἐμαυτῶν, ὅτι μοι πύ-
τη μάλιστα περσῆκεν τιμωρηθῆναι ἐδοξε. καὶ τῶ γ'
ἵππιζε ἐμοῦ τὸν ὄλεθρον εὐρε κατὰ τὸ ἴππιβουλευ-
όντων ἀχρηστότατον. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀσφαλες, ἐν οἷς
ἔφύσει δικαίον κριτῆς ἀπεδείχθη, ἀφῆκα. ἀ-
πλῶν ἢ αὐτὸς ἐφ' ἐαυτῷ τὸ δίκαιον ἐλογισάμεν. καὶ
μὲν καὶ τὸ πικροτέρους ἐαὶ πολλοὺς ἵππιζε, ἢ δὲν
ἐμοὶ σωφροσύνην, καὶ ἡμερώτερον φανείσθαι τῆς δό-
ξης, μᾶλλον ἴππιβουλοῦσθαι, καὶ ὅτι πᾶσι
πάντα πῶς περσῆκεν μὲν εἰς ἐμὲ ἀξιοῦσιν τῆς τύπῃ
καλάσεως, καὶ ὡς βέλπιον ἴσως τῆ βία χεῖρα, ἀξιοῦσιν
τίω ἀνάγκη τῶν ἴππιχερῶν. ἀλλ' ὁμῶς τῶ
εἰδώς

civitatis esse, necesse est. Hoc autem dignosci-
tur solo vestro erga me affectu. Nam si vir iuste
perit, nemoque Atheniensium moribus & in-
genio ad illum pertinet, cuius rei gratia nos re-
prehenditis? Sin vero iniuste, vos sane hinc con-
fitemini, quod nihil fitis Perilao meliores. At e-
go nondum concedo, supplicium iniuste irro-
gatum esse, priusquam mihi ipsi videar præter
ius patrasse, licet nemo iusta abs tyranno requi-
rit. quod enim ipsum servat, hoc esse videtur.
sed sub meam securitatem, maximumque prin-
cipatus robur tunc fugere videar, quum nõ
recto modo supplicium irrogasse videbor. Confi-
do autē neq; vestrū cuiquā, neq; aliorum Grae-
corum, eam suggillationē iniustam videri, quā
quis aliis fabricavit: vt ipse nepe qui machina-
tus est, ea fruatur, argumento sumpto cum ex
reliquis vniuersis, tum præcipue propter me
ipsum, quod mihi hac ratione maxime cōveni-
entissimum sit illū supplicio afficere, licet pro me
hanc perniciem inuenerit contra insidiatores
dolorosissimam. Porro meam securitatem, in
quibus iustæ natura rei iudex sum constitutus,
omisi: simpliciter autem, quod iustum esset per
se, cōsideravi. Atqui & id, quod amariores sine-
rē multas existere mortes, noueram mihi patro-
cinari: meq; visum mitiorē opinione, magis in-
sidiis petitū iri: quodq; per huius supplicii alios
a promptitudine erga me ostendenda qualibet
in re, faciam desistere: & quod melius forsità ef-
fet, vt violentia propter necessitatem quam mi-
hi aggredientes me imponunt. attamē quū hæc
omnia

omnia scire, bonaq; in posterū fama nihil habe-
 re opus, graue arbitratus sum, hominē, qui talis
 interitus autor hominibus fuisset, impunitū di-
 mittere. Propterea quibus artib⁹ alios, qui ipsū
 nihil læsissent, fatēgit exuri: iisdem iure a nobis,
 quos tali dono dignatus est, inclusus est. Aliquis
 fortasse vestrū, ὀ Atheniēses, audiens hoc ino-
 pinatū ius, quod si oporteat ipsum iisdē mortib⁹
 puniri, qui eas aduersum alios repperit, multis
 me profus Erinnybus deberi cēsēt, imo ne suf-
 ficere quidē totis vnā ipsius animam, contraque
 meipsum mortes præscribere. Cæterum si abiq;
 inimicitias rē considerare volueritis, neque nos
 spōte facere inuenietis: neq; si patimur id quod
 Deo visum fuerit, iuste malo perfrui. Etenim li-
 cet habeamus potestatem, propter tyrannidem,
 crudelia faciundi: scimus tamē ea enormia esse.
 Quumq; nihil eorū quæ facta sunt, nobis reuo-
 care queamus, cōfitemur sane, hæc atrocita esse.
 Vtinā vero non ad ea faciendā necessitate ama-
 ra cōpulsī essemus: certe nullus alius commodi
 hominis laudē præ nobis præsentibus abstulif-
 set. Quis enim vestrum est, ὀ Atheniēses, aut a-
 liorū hominū, qui non insidiantem sibi inimi-
 cum, omni vltionis genere, nactus occasionem,
 supplicio affecit? Quū ergo huiusmodi Perilaū
 esse deprehendissem, supplicio affeci. Et ipse
 quidem mihi conscius sum, quod nefanda pa-
 trarim: habeo autē hanc consolationē, quod ea
 nō cōsilio patrarim volūtario, quam supplicio a
 me affecti nō habēt. Equidē, ὀ sapientissimi ter-
 rigene Atheniēses, etiā vestras in hoc imitatus
 sum

ἀπεινῶ, καὶ τὸ ὑπερον εὐφημίας εἶδεν δεόμενος, δε-
 ῖον ἡγήσατο μὲν ἀνθρώπων ἀνθρώποις πίστευ μόρου
 ἀρξάντα, εἶναι ἀτιμώρητον. Διὰ τὸ αἷς πύς ἀλλεθ
 μηδὲν ἀδικήσαντας αὐτῶν, ἢ πείχθη τέχναις ἐγκαι-
 ς ἔπρασαν, παύτως ἐνδίκως ὑφ' ἡμῶν τὸ ἀξιοθέτων
 χάριτ' ἔποιάτης, ἐνεφρουρήθη. Ἐχθαπὶς ὑμῶν,
 ὀ Αθηνῶν, ἀπέων τὸ ἄξιον λόγον, ὡς εἰ δεῖαι τῶ-
 ρις αὐτῶν ὀλέθροις, οἷς ἐπενόησε καθ' ἑτέρων, πε-
 ριπέσειν τὸ ἐξδρόν' ἔα πολλὰς πᾶν με ἐρηνύσιν ὀ-
 10 Φείλαδ' νομίζει, μᾶλλον ἢ εἶδε ἐξαρκέσειν ὀλαίς
 τῆ αὐτῆς μῆ ψυχῆ, καθ' ἑαυτῆς ἢ τῶν μόρους ἔσπα-
 ράφην, ἀλλ' εἰ χωρὶς δυσμενείας σκέωπεδ' ἐθε-
 λήσετε, εὐροιτε ἂν εἴτε δρώντας ἐκόντας ἡμῶν, οὔτε
 εἰ πάροχον, δόξαν τῶ δαίμονι δικαίως ἀπολαύ-
 15 ῖν οντας. καὶ γὰρ ἐξουσίαν ἔχοντες δραῖν διὰ τὴ τυραν-
 νίδα τὰ πρὸς ὀμότητα, ὁμῶς ἴσμεν ἐκτ' πα' ὄντα, καὶ
 μηδὲν τῶν πεπραγμένων ἑαυτοῖς ἀναλαβεῖν δυ-
 νάμενοι, τὸ μὲν ὅτι δὴνὰ ταῦτ' ἐστίν, ὀμολογοῦμεν.
 εἴτε μὲν τι μηδὲ δρᾶσαι αὐτὰ πικρὰ ἀνάγκη εἶσι ὀ-
 20 ἀημεν. καὶ οὐδέ τις ἕτερος ἦν ἂν, ὡς χρῆσθ' ἐπαγνέ-
 μενος, ἡμῶν παρόντων. τίς γὰρ ὑμῶν, ὀ Αθηνῶν,
 ἢ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τὸν Ἰππικουλαδῶντα ἑαυ-
 τῶ ἐχθρὸν, εἰ διὰ πάσης ἀμύνης παρασχὼν ἐπιμα-
 ρήσας τοῖς τῶν δρώντων Περίλαον ἐπιμαρῆσαι μὲν, καὶ
 25 αὐτοῖς μὲν ἑμαυτῶ, ἐκθρομα δρᾶν. παραιμυθίαν
 ἢ ἔχω, τὸ μὴ εἶναι γνώμης ἐθελευστοῦ, ὀ τῶ ὑπ' ἐμῶν
 πικρῶν τοῖς εἰς πρὸς ἐστιν. ἐγὼ μὲν, ὀ σφώπτα-
 ποι γηγῆεις Αθηνῶν, καὶ ἐν τούτῳ τὰ ὑμετέρας
 ἡδῆ

ἢ ἢ ἐμμησάμιλω. ἐκείνος ᾗ, ἀ δέον ἔχειν ἡμᾶς τοὺς
 τυράννους, μετεδίωξε. καὶ δικησῶς ἔχ' οἷοι φύσει
 ἦμεν, ἀλλ' οἷους ἡμᾶς αὐτὸς ἔωλατίεν, εἰς αὐτὸν ἐ-
 γνόμεθα. εὐ μὲν γὰρ κ' ἐνυῶν ἴστε, ὅτι ἔτε ἐγὼ ἰδιω-
 τῶν Περύλαο ἂν ἴω, ἔτε ἐκείν' ἄναρχων
 Φάλαρος. ὑμῖν μὲν τοι οὐχ' ὅτι ὄνειδ' ἔαν χαλε-
 πλώητε περὶ τῆς πούτης καλᾶσεως, ἀλλ' ἐὰν κ' μὴ
 καλᾶζητε τοὺς τριβύτους. κοινῇ μὲν γὰρ ἅπαντας ἀν-
 θρώπους ἡδίκηαι, καὶ ὁ ποιέτωρ ἐπαινοῖ μορῶς ἰδίαι
 ἢ ὑμᾶς Δισβάλλων εἰς ἀμότητα, κ' τῆς πόλεως
 ἡμφορῶν ἢ ἢ λυμαινόμενον. ἅπαντας μὲν οὐ
 οἶμαι πὸν ἡρόπον τῆς τιμωρίας ἐπαινεῖν. ἄξιοι γὰρ οἱ
 τριβύτοι πολιταί. εἰ δὲ πῶς ἐστίν, ὡς ὁ μὲν οὐδ' ἠρεση,
 ἰδέτω, ὡς ἐδὲ Περύλαο ἀρεσκῶς ἐπεξάξαμεν.

Λυσικλεί.

ρηγ 15

Οὐ θαυμάζω πλὴν αἰτίαν δι' ἣν ἔδεν ἔχεις ἐμ-
 φερές, ἔτε τῶν πατρῶν σου, ἔτε τῶν υἱῶν, Λυσικλείς. ἔτε
 γὰρ εἰ Λυσικράτης υἱός, ἔτε Νεοπτολέμου πατήρ.
 πῶς δὲ φασὶ πλὴν μητέρα σου, κ' πλὴν γυναῖκα,
 πρὸς πολλὰς Σικελιωτῶν Δισβέβαια ἔδωκε. κ' Δισ-
 βάλλων τῶν μεγάλων τυγχάνειν ἐπαινῶν. ἐν γὰρ τι καὶ
 τῶν τῶν θαυμαζομένων ἐστίν, τὸ πρὸς πάντας μὲν,
 μάλας ᾗ πρὸς εἰδότας ἀψύχων.

Πολυδόκῃ.

ρηδ

Τοὺς ἐμοὶ περὶ τῆς δίκης ἀναιρουμένων πολε-
 μῶν ἡρώσκαζομένους Πολυδόκες, ἀνέκων-
 τας κ' σαφῶς εἰδότας περὶ ὅτι τῶν πησέουσι, π-
 μωρῶς ὁμολογεῖν δέον. σὺ μὲν γὰρ κατηγορῶν ἐν Συ-
 ρακουσίαις

sum consuetudines: ille vero ea quæ nos tyran-
 nos habere conuenit, insecutus est, ac iuste, non
 quales natura sumus, sed quales ipse nos finxit,
 aduersus illū nos gessimus. Quin bene & nūc sci-
 tis quod neq; ego si priuatus essem, Perilaus es-
 sem: neque ille, si esset monarcha, Phalaris esset:
 Vobis sane feret opprobrium, non solum si ob
 illius pœnam indignemini, verum etiam si tales
 ipsi nō puniatis. Communiter enim omnes ho-
 mines affecit iniuria, quod tales excogitarit
 mortes: priuatim autem vos, quod crudelitatis
 vobis asperfit maculam, insitam que ciuitatis in-
 dolē suggillauit. Omnes proinde supplicii mo-
 dum callaudare puto. Digni enim tales sunt ci-
 ues. Si quis vero est, cui hæc mors non placet, is
 sciat nos ne Perilaō quidem placentia fecisse.

Lysicli.

123

NON admiror, cur nihil simile habeas ne-
 que patri tuo, neque filio, Lysicles. Non enim es
 Lysicratis filius, neq; Neoptolemi pater. Hoc
 autē aiunt, matrem tuam & vxorem, apud mul-
 tos Siculos affirmasse, ac praperea magnam
 consequi laudem. Vnum enim & hoc est, quod
 quispiam possit admirari, quod apud omnes
 quidem, præcipue autem apud scientes nihil
 mentiantur.

Polluci.

124

QUI mihi bellum, pro iis qui iure oc-
 cisi sunt, inferre parant, Pollux, quum &
 audierint, liquidoque sciant, qua pro re
 hoc sint facturi, eos vindices esse, oportet
 confiteri. Tu vero accusans me inter Sy-
 racusanos,

racufanos, hoc quidem, quod atrox sum vindex, dicis: causas autem, quas maxime oportebat, cur ut incurabiles ea sint passi, nunquam dignatus es apponere. Conueniebat enim, o concionator Pollux, mortē quidē dicere, ostēdere autē principalem causam: ut & circa causam magis affectus moueres, contra quos remp. geris. Si vero vos pudet aperire causas, propter quas quisq; accusabatur, quo iure bellum ob illas aduersum me gesturi sitis, haud (ita me dii ament) scio.

Lacritio.

125

Quod quidem non conueniebat in pericula conuicere ob eiusmodi spē, eos qui sic timent, noueram: neque vellem sane calidiorum euentuum in te sumpsisse experimentum, postquam nostrum timorem tua superauit fortitudo. Bono proinde augurio tali vsus es, etiam alia tibi iuxta animi sententiam processura. Nihilo autem meliorem sumpsimus animum, te liberato: sed nobis etiam curæ adauctæ sunt de te: & donec nobis saluus redieris, ad nuncios tuos suspensi sumus. Quorum igitur & hinc te mittentes admonuimus, ea vellemus ita cessisse, ut nepe ante castellum studeret nobis asserere ac cōferuare Lacritum, quem multorum locorū ciuitatumque ac tyrannidum, ipsiusq; nostræ (ita me dii ament) animæ loco nobis esse censemus.

Eidem.

126

Et tuarum memento promissionum, Lacrite, Phalaridisque tibi solitudo sit curæ. An quanta enim amicorum relinquer penuria, non ignoras. Scribo autem tibi ita timide affectus,

πραχσάσις ἐμοῦ, τὸ μὲν τιμωρὸς ὡς δεινὸς λέγεσθαι εἰς δ' αἰτίας, ὡς μάλιττα εἶδει, ἐφ' οἷς ταῦτα ἐπαθὼν ὡς ἀνηκεσοί, ἐδὲ ποτὴ ἡγίωσας περὶ εἶναι, ἐχρῆν γὰρ, ὡς δημαγωγὸν Πολυδούκας, λέγειν μὲν τὸν θάνατον, ὅτι δὲ κενύσθαι τὸ περὶ φασιν, ἵνα καὶ ὡρῶν τ' αἰτίαν μάλλον ἐπαθῆς τὰ πάθη, καὶ τὸν ἀνὴρ πολιτῶν. ἐπὶ αἰσχυρῶς ἐ γυμνωσάτωρ αἰτίας, ἐφ' αἷς κατηγορεῖται, πῆνι δὲνθῶ, πολεμήσεται ἐπ' αὐταῖς, μὰ τοῦ θεοῦ ὅσκιδα.

Λακρίτω.

127

127

Ὡς μὲν σὺ ἐχρῆν εἰς κινδύνους καθίστασθαι περὶ τῆς ἐλπίδος, τοῦ εἶναι θεοδότης, ἐδὲ ἐβλάμην ἀν' ἑρμοτέρων ἀποτελεσμάτων λαθεῖν ὅτι σὺ πείρασ. ἐπειδὴ τ' ἡμέτερον φόβον ἢ σὴνενία κηκεράωμη. ἀραθῶ μὲν ἐν οἴωνῶ τοῖς ἐτω κέρησση, ὅτι καὶ τὰλλα σοὶ καὶ νῦν γενήσονται. περὶ ῥήκαμεν γὰρ ἐδὲν τι μάλλον ἀπηλλαγμένον σου, ἀλλὰ καὶ ἐπέπαθμεν τῆς φροντίσι καὶ μέχρις ἀν' ἡκῆς ἡμῖν σῶσος, περὶ τὰς δὸτὸ σὲ πείρασ ἀνακρεμάμεθα. ἀπερὶ ἐν ἑ δὸτὸ σέλλοντες περιλύσομεν, ταῦτα ἀν' ἐξίωσαμεν ἀπηρκότα, περὶ χωρὶς ζῆτέιν ἡμῖν περὶ ποιεῖσθαι Λακρίτην, ὃν ἀντὶ πολλῶν τόπων καὶ πόλεων ἐ τυραννίδων, ἐ αὐτὸ γενή τοῦ θεοῦ τ' ψυχῆς, ἐαυτοῖς εἶναι νενομίαμεν.

Τῷ αὐτῷ.

128

128

Καὶ τῶν ἀποχέσεων μέμνησθαι Λακρίτε, ἐπὶ Φαλαρίδος ἐρημίας φρόνιζε. ἐν ὅση γὰρ δασορῖα λείπομαι φίλων, ἐκ ἀγνοῖας. ἐπιστέλλω γὰρ περὶ φόβου ἐτῶς

ἔτως ἔχων, ἔτε τιμὴ πολλῶν ἰοχυμῶν περιεκώς ἐ-
 γωγε (πολύ γὰρ ἡμῶν εἰσι καταδέεσθαι) ἔτε τιμὴ
 συμμαχῶν ἀδένειαν· τῷ παντὶ γὰρ μᾶλλον τῶν
 ἐντιπάλων ἔρρωμαι· ἀλλὰ τιμὴ σὺν πᾶσι μά-
 χας προθυμίαν, μὴ μᾶλλον ἢ δὴ σουδὴ μετα-
 ποιήσῃ, ἀγαθὸς φανῆσαι τὰ πολέμια, ἀχθόμε-
 νος, εἰ μὴ πᾶσι τοῖς ἔργοις ἐν χρόνῳ προσομένους
 παρέσῃ· μέμνησθαι ὅτι ὡς οὐκ ἔστι θεῶν σιωπῆ
 ἐδώκαμεν ἐξίοντι, καὶ ὑποχρῶμεθα ἡμῖν ἀποδώ-
 σαι· ἐνὶ τῷ ὄντι ἰκετεύομεν, οὐχ ἵνα τῆς σωτῆ-
 ρύσεως ἀνάξιόν τι φρονήσῃς (τῆτο μὲν γὰρ ἀδυνα-
 τόν) ἀλλ' ἵνα εἰς πολλὰς ἀγῶνας ἑτέρους ἔχῃς ὑπὸ
 δέξιμα σωτῆρῶν μαχητῶν φιλόμοχθον· παντὶ γὰρ καὶ
 αὐτὸς σωτῆρῶν γένῃ μαλακώτερος ἐν ἄλλοις ἡμῖν
 σωτῆρῶν ἐκ πληρωμένων ἀποδώσεις.

Ἐπιστάτω.

μζ

Μὴ βιάζου με νικῆσαι, δίκαιος ὡς οὐκ εἶμι λαβεῖν,
 τοῖς ἡδὴ παρείετα· μὴ δὲ ἐμὸν ὄρα βάλλου τῆ σωτῆ-
 ρύχῃ, ὡς ἀλλότριον φαλάριδος ἔλεον, εἰ μὴ πα-
 νυ ἔτο σέβασθαι ὡς οὐκ ἔστι μὲναι, τῆ δὲ τυραννίδος
 ἀρεσόμεθα ὀργῇ.

Ἀειφοίτη.

μκη

Μὴ λογίζου τὸ ἀειφθὸν τὸ εἰς τὸ ταῦρον ἀνηλα-
 μένων· πλείους γὰρ εἰσιν, ἐὰν τὰς πράξεις αὐτῶν ἐξέ-
 πείσῃς, ἢ τὰ ὀνόματα· ἀλλ' ὁμῶς καὶ τοῖστοι ὄντες ὑφ'
 ἡμῖν ἐγένοντο· πᾶσι γὰρ ἡξίζομεν, ἔτω νεώτερον ὄντα,
 πρεσβυτέρους ἐπαναιρέσθαι φροντίδας· δυσλῶους
 γὰρ δεικνυμένους, τὰς ἡμῖν ἐντιπράξαντας· ἐπεὶ γὰρ
 ὀρέγῃ

affectus, non sane quod multitudinis vires ex-
 horream ego, (multo enim nobis sunt inferio-
 res) neque fociorum infirmitatem, (plus enim in
 omni re valeo, quam aduersarii) sed tuam in
 praeliis promptitudinem, ne magis iam diligen-
 ter studeas vir fortis in rebus bellicis videri: æ-
 gre ferens, si non omnibus operibus vno tem-
 pore facientis adesse queas. Memento autem
 quod proficiscenti tibi depositum temetipsum
 dederimus, quod saluum te nobis promissum
 redditurum: & nunc quoque id supplicamus,
 non, ut indignum aliquid tuo sentias ingenio,
 (hoc enim fieri nequit) sed ut temetipsum pos-
 sis ad alia multa certamina pugnatores stre-
 num ac laboriosum exhibere. In præsentia ve-
 ro, etiam si teipso fueris mollior, in aliis teipsum
 nobis robore plenum restitues.

Ἐπιστάτω.

127

NE contendas me vincere, ut pœnas abs te
 fumam, qui iam ter prætermiserim; neque peri-
 cliteris animæ tuæ in aliena Phalaridis miseri-
 cordia. Et si valde hoc reuereri recusauerimus,
 tyranni utemur ira.

Ἀριθμητῆ.

128

NE supputes numerum eorum qui in tauro
 consumpti sunt. Plures enim sunt, si actio-
 nes eorum expendas, quam nomina. Veruntam-
 en & cum tales essent, in nostram venerunt
 potestatem. Te autem nollemus ita iuuenem, se-
 niores exercere curas. Miseros enim esse osten-
 dimus, qui nobis repugnant. Quoniam autem
 ὀρέγῃ

vitæ mutationem cupis cernere, admoneo te quidem adhuc, vt desinas, non, ita me dii-ament, quasi metuum ne quid mihi facias mali, (non enim muliebri manu occidetur Phalaris) sed ne tu quoque cum illis numerere, qui in taurum coniecti sunt: parsque fias iniquæ de crudelitate calumniæ, supplicio a me affectus. Si vero non acquieueris, cito tu admodum expectes, te nobis & huius admonitionis daturum pœnas.

Timolao.

129

NIHIL peccare, merito forsan ac iuste Dei esse censetur: in posterum autem corrigi eo ipso quod quis peccauit, hominis. Porro se non custodire post lapsum atque infortunium, haud scio cuius esse alterius possit existimari, quam mali. Turpe est igitur (adhuc enim propius accedemus) vt is qui aliis temeritatis exemplum factus est, non sibi ipsi, ne propria quidem calamitate doctus, vt ilis fiat.

Phadimo.

130

TERTIVM iam persuasi sumus, nulla nos abs te affectos iniuria, tametsi atrocius in vna-quaque accusatione criminibus circumuallabaris. Sed qualem te volebamus, iustumque erat, erga nos esse, talem fuisse putauimus: accusatorum autem sermones censuimus falsos, quatenus veriti sumus de te examinare veritatē. Bene autem scias, quod etiam innocentiam frequenter in iudicium vocatam, tutelā ipsius fortune

ἀρέγγη μεταβολῶν ἔβιον ἰδεῖν, πάντων μὲν ἔπι
 ὄφρα μὴ μὰ τὰς θεὰς, ἔχως δεδιώς ὑπὸ σὺ κα-
 κῶν πιπῆθῃν· ἔγδ' ἔκ γυναικείας χειρὸς τυραννο-
 κίονηθήσεται Φάλαρις· ἀλλ' ἵνα μὴ καὶ σὺ συνάρθ-
 ς μὲ τῶν εἰς τὸν ταῦρον γενηθέντων γένῃ, καὶ Διὰ θε-
 λῆς ἀδίκου μέρους εἰς ἀμότητα, τιμωρηθεῖς ὑπὸ
 ἐμοῦ· εἰ μὴ πείθῃ, πῶκα σὺ σφόδρα προσδέ-
 χου, καὶ πῶτε ἡμῖν τῆς ὄφρα μὴ ἐσσεως ἐκτίσει
 δικασ.

Τιμολάω.

ρκθ

Τὸ μὴ δὲν ἀμαρτάνειν, εἰκότως ἴσως καὶ δικαίως
 θεοὺ νομίζεται· τὸ δ' ἀμαρτάνοντα, πύτω αὐτῷ πρὸς
 τὸ μέλλον σεσωφρονιάσει, ἀνθρώπου. τὸ μὲν τοι μὴ-
 δὲ πῶσαι σὺ καὶ αὐτοχρήσωντα πεφυλάχθαι, σὺ κα-
 15 οἶδα ἄλλου πινος ὑποληφθῆναι διωκόμενον, ἢ κα-
 κῶν ἀιχρὸν ἐν (ἐπι γὰρ ἔργιον προσελδυσόμεθα) ἐπί-
 ροις ὄφρα δείγμα τὸ ἀβουλίας γενόμενον, αὐτὸν
 εἰ αὐτῷ μὴ δ' ἔκ τῆς οἰκείας συμφορῆς χερήσιμον
 γενέσθαι.

Φαιδίμω.

ρλι

Πεπέισμεθα τὸ τρίτον ἤδη, μὴ δὲν ἀδικεῖσθαι ὑ-
 πὸ σὺ καὶ τοι χαλεπώτερον πῶς αἰτίαις, ἐφ' ἐκά-
 20 στη κατηγορίᾳ πειραχθένου, ἀλλ' οἷον ἐβουλόμε-
 θε σε, καὶ δίκαιον ἔω πῶς ἡμᾶς εἶναι, τοιοῦτον ὡήθη-
 25 μιν γεγονέναι. πῶς ἢ τῶν κατηγορουμένων λόγους
 ψεύδεις ἐνομίσαμεν, πῶρ ὅσον ἐδείξαμεν ἐλέγχσαι
 πῶς σὺ πῶς ἀλήθειαν· εὐ μὲν τοι ἴσθι, ὅτι καὶ τὸ μὴ δὲν
 ἀδικεῖν, ἐν αἰτία πολλῶν ἐνεχθέν, ἀσφαλὲς αὐτῷ

Ἐ δαίμοι Θεοὶ ἔδοξαν, οἱ παρὲν αὐτὸν δεδιότες κερῶν
 λάσθαι. Φρονιζέτω οὖν ὅπως μὴ τε τὸν πρῶτον ἡμῶν
 σεαυτοῦ ἐχθρὸν παρέξῃ, μὴ τε τὴν τύχην χαλεπὴν
 δεῖσι δοξάτω, μὴ τὴν μόνον, εἰ πολλὰ κίς ἴστω ἡμῶν,
 καὶ ἐφ' ἑκάστη γε ἀδικία αὐτοῦ παθῶν, καὶ τοῖς ὁμοίοις ἡ-
 μάς ἔσι διχα εἰς ἀμύνην. ἐγὼ μὲν γὰρ σὺν ἑάσω π-
 νηρίας χρηστέτης ἐνεγκασθῶ δὲ περὶ αὐτὴν, ἀλλὰ μὴ
 δεῖ σὺ πᾶσι τοῖς μετ' ἐμὲ φερόμενοις βεβουλημένοις,
 ἀνδρῶν περὶ ἐστὶν Θεοῦ φησὶ.

Φιλοδήμου. ρλα ii

Ἐν μεγάλῃ μοι δακρύων δὴ θεία κατὰ τὸν φη-
 λόδημει, εἰ τοσούτους ἔχων αἰεὶ καὶ σπονδὰς ἡμῶν ὑ-
 πέρ σου, ὡς οἰκᾶδε δισπονησῆς, γενέσθαι, παρὲν τῶν
 πέντε ταλάντων, ὅπως παρ' ἡμῶν σωθῆι, ἀλλ' ἔγωγε
 μηδὲν ἐλπίζω παρὲν σου χρηστὴν ἀπεδώκαμεν, ἀλλ' ἵ-
 στω αὐτὸ σου τὸ ἐπαρεῖαι. τοῦτο γὰρ μάτρες θεὸς ἔδεν-
 οὶς πλεῖστος ἐστὶν ἀντιζῆλον. εἰ γὰρ πάντως θεοὶ εἰς ἑκά-
 στῶν δοκεῖν ὅκπε περικίοντι τὴν πᾶσιν, ἔστι μὲν ἔ-
 δὲν ἡτίον καὶ ταῦτα ὅκ τ' ὁσῶν εἰ γὰρ δοκεῖς, παρὲν αὐτῶν
 ὅκ κείνοις τοῖς πέντε ταλάντοις, παρὲν αὐτῶν σου ἔστω. ἡ
 παρὲν τὴν περικίοντα δέκα ταλάντων ἀναγραφῶν ἢ ἂ
 βέλει τὸ περικίον, ὁ μὲν τι τὸ Φαλαρίδου Θεοῦ εἴη χάρι-
 τ' ἢ τὸ Φιλοδήμου περικίον. μαρτυρεῖται δὲ ἡ-
 μῶν περὶ σέ πολλὰ καὶ μεγάλα Θεῶν, χαρῶν ἡμῶν
 αἰατὴ μωλῆσιν. ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ παῖς ἔσαι ἔπαρθε, μήτηρ
 γενομένη μαρτυρεῖ.

Αγρισιλάω. ρλβ

Ἡ Τελεσίπω, χαλεπῶς εἰσὶν σου φέρειν τὴν ἐν
 Συρακούσῃς

fortune existimarunt, qui illi metuebant, puni-
 tam esse. Curato igitur, ut neque tuos mores
 nobis inimicos exhibeas, neque fortunam. Du-
 rum autem tibi videatur, non hoc solum, quod
 frequenter a me ac in vnaquaque iniuria, bene-
 ficium affectus, non paria nobis iusta facta repen-
 das (nam ego non sum, ut prauitas præ boni-
 tate primas auferat) sed etiam, si tu temetipso
 erga me, qui te beneficiis afficere decreuerim,
 inhumanior conspiciaris.

Philodemo. 131

IN magna mihi videris stultitia versari, Phi-
 lodeme, si tot preces vota que pro te nos fecisse
 putas, ut domum redeas, ob quinque talenta, ut ea
 nobis salua sint, quæ tibi, nihil de te boni spera-
 tes, dedimus, & non ob tuam fodalitatem. Hanc
 autem, ita me dii ament, cum nulla pecuniarum
 multitudine commutatam velim. Quod si o-
 mnino vis videri, dotem te filia abs te dedisse,
 sunt quidem nihilominus & hæc ex tuis: sin vero
 non vis id videri, appone illis quinque talen-
 tis totidem de tuo, perscribeque dotem decem
 talentorum, vti (si vis) dotis vna pars sit Phalari-
 dis beneficii, altera Philodemi opulentiæ. Quod
 autem Theano nobis apud te multorum ma-
 gnorumque beneficiorum dat testimonium,
 magno nos implet gaudio. Quæ enim, quum
 adhuc puella esset, accepit; de us iam mater fa-
 cta, dat testimonium.

Agésilao. 132

Teleippe tua grauius ac moleste ferre videtur
 K 3 moram

moram Syraculis tuam. Quum autem haec tulerit, modestæ virique amantis vxoris funges officio, testificata est apud nos, tanquam amarū in te habentes imperium, non se toleraturam dicens diūtius absentiam tuam, sed suum ipsius inelamaturam patrem. Nōsti fortassis, quid velit agere. Quin scias, id eam etiam facturam. Nō enim despicere tanquam alienum potest, qui ipsus legitimus sit maritus. Et illa quidem putauit te a me posse cogi, vt redeas: ego autem te ab illa. Non enim te sic puto metuere Phalarin, vt metuere Telestippen. Redi igitur, teque desiderantibus redde, siue magis reuereris nos, siue illam, quæ digna est, ita me dii ament, vt plus abs te diligatur.

Polymnestori.

133

DE multis magnisque facinoribus tibi apud me testimonium perhibuit Lacritus, cum de aliis omnibus, tum præcipue de scutiferorum auxilio. Nam tua pugnantiumque virorum diligentia castellum captum esse demonstrat, propriosque equos, vt par erat, tibi se discedentem dono dedisse. Ego vero si quidem accepisses omnia a me missa dona, sic tamē, ita me dii amet, metuissem, ne abs tua vincerer beneuolentia. Nunc autem, quum munera non qua mittuntur voluntate acceperis, confiteor me tyrannum ab vno priuato homine victū esse. Porro si in presentia non acceperis tertiā partē ad distribuendū mihi tibus, quam Lacrito etiā confestim dante noluisti accipere: tu nos, crede mihi, non quidē ad benefaciendū (hoc enim habebamus

per

Συρακούσας μολύεις τοῦτον ἢ πάχουσα, Φιλάνδρου καὶ Σάφρου ἔργον γυναικός, ἐμαρτύρητο ἡμῶς, ὡς καὶ σὺ τῶν δρχῶν πικρὰν ἔχοντας, ὅσα ἀνέχεσθαι φάσκουσα εἰς πλείω σε ἀπάντη, ἢ ἀλλ' ὑπιβουσαμένη τὸν ἑαυτῆς πατέρα. γινώσκεις ἴσως ἐβούλεται πράξειν. ἀλλ' εὐΐδῃ, καὶ ποιήσῃεν αὐτὴν ἢ γὰρ οἵατέ ἐστι δυνάσται περιεργῶν ὡς ἀλλότριον ἑαυτῆς ἀνδρα νουμισμένον. κακέεινε μὲν ἐμεῖ ἡξίαν δυνάσται ἐπαινήκειν [σε] ἀναγκάσει, ἐγὼ δ' ἔπει-
10 ἴω. ἢ γὰρ ἔταος οἶομαι σε Φάλαριν Φοβέεισθαι, ὡς Τελεσίπωλον Φοβέεισθαι. ἐπάνηκε ἔν, ἔπεις ποτὺσιν Σποδίδου σαυτὸν, εἴθ' ἡμῶς ἀναχμή μᾶλλον, εἴθ' ἐπείνω, ἡξίαν ἔσσω νη τοὺς θεῶς ἀγαπᾶσθαι πλεόν.

Πολυμνήσει.

pλγ

15 Πολλὰ σοι καὶ μεγάλα πρὸς ἡμᾶς ἐμαρτύρηται Λάκρου, καὶ περὶ πάλλα μὲν ἀπάντη, μάλιστα δ' περὶ τὴν συμμαχίαν τῶν πελαγεφόρων. τῆ γὰρ σὴ σπαρθῆ, καὶ τῆ τῶν ἀγωνισαμένων ἀνδρῶν, τὸ χωρὶον ἀλᾶναι ἀποφαίνῃ, καὶ τὸς ἰδίους ἵππους, ὡς εἰκὲ σοι παραχω-
20 ρῶν ἀνακεῖσθαι. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἐλάμβανες τὰς παρ' ἐμῆ δωρεὰς πᾶσας, ἐδεδοίκεν αὐτὴ καὶ ἔτω μᾶ τὸς θεῶς, μὴ ἡξίωμαι τὸ φιλοφροσῶν τὸ πρὸς σὲ. νυνὶ δὲ σε ἔπεις χάριτας ἢ καθ' ὁ πέμποντα ἀποδεχομένου, νικᾶσθαι ὁ τύραννος ἐμολογῶ. ἰδιώτῃ ἐνός. εἰ μὲν τοι τὸ παρὸν μὴ δέξῃ τὰ τρίτα τὴν λείας, διανείμας τῆς στρατιώτης, ἀλλ' ἔπεις Λάκρου διδόντ' ἔπεις πρᾶσι-
25 τῆκα, ἢ χ οἷός τε ἐγένου λαβεῖν, εὐΐδῃ ὀκνηροτέρους ἡμᾶς γενέσθαι ὅσα ἔπεις. τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ ἔπεις
K 4 ἡμῶν

ἡμῖν ὅτι σὺ ἀλλ' ὄν πύχαιν ὑπὸ σὺν παρὰ τὸ ὅτι
ὄν ἀγαθήσας.

Τῷ αὐτῷ. ρλθ

Ἐ δεῖσας ἡμῶν πὰς ἀπειλάς, τὸ μηδὲ αὐτὸς
δεήσασθαι, παρότι καὶ τὴν λείαν δένειμας ὡς ἡξιοῦ-
μεν, ὁποῦς τῆς πονήσας τὴν κινδύων τὰ ἐπαθλα,
καλῶς. ἢ φραγῆς τε γὰρ, καὶ ἐπέρωσας, μηδὲν
ὄκνεῖν αὐτὴν εἰδῆσθαι σὺν καὶ τοῦ ἀδρόα, ὅποτε δέοι
ἀγανίζεσθαι, παρὰ θυμοτέρους ἐπιήσας. πὶς γὰρ αὐ-
τὸν εἰλοῖτο σήκωμα τὸ πόνων χωρὶς, ὅστις ἀνὴρ ὑπα-
ρξάει πύς καμάτους. ἀλλοῖς μὲν οὐ καὶ ταῦτα ὄκο-
μίσω. καὶ μὲν ἀλλὰ καὶ λαμβανῶν, εἰς τὸ ὅτι τῆς δέας
ἡμῖν καὶ σκιδάσθαι πύς σρατιώτας, εἰς εἰς τὰ μέλ-
λοντα δεηθῶμεν, καὶ ταῦτα λαμβανῶν ἔοικας.

Τὸ κρω. ρλε 15

Τὸς μὲν γάμους ἤρχθαι τὸ φιλοδήμου θυγα-
τρὸς, ἵα τὸν, ἢ σὺ νῦν ἡμῖν ὅτις εἰλας ἔτυχες, καὶ
σάμεν φθάνει γὰρ ἡ φήμη, καὶ τοῦς πάνι πολλῆ σπου-
δῆ παρὰ πὰς μινύσεις κεχρημένους, ἐπεὶ ταχέα τὸ
γυνομένων καὶ διὰ μακρὰ τὸ περαχθὲν κερμίζη,
ἀγαθὸν ἢ θεός, καὶ ἡμεῖς τὰχαι ἀνὴρ εἰς τὴν ἐμεμ-
ψάμεθα αὐτῶν, τοιοῦδε παρὰ δεδόςθαι καὶ διὰ πῶλα
μὲν ἀδίκως εἰς τὸ σῶν τῶν ὁμότητῶν διὰ βαλλόμενοι,
ὄν καὶ ἡμῶν τὸ καὶ διὰ τῶν κατεγνωσμένοι. Φί-
ρει γὰρ ἡμῶν, κακὰς πανταχόθεν παρὰ βοῶσαι τῆς ἀ-
κουσμένοις καὶ διὰ τῶν, εἰδὲ ἰδόντες ἐμὲ τῶν
νῦν ὄντων, πινὲς, ἔτε παρὰ φέρτες, ὡς ἐπ' αὐτῶν
παρ

per te) sed ad accipienda abs te beneficia in po-
sterum coges fieri cunctantiores.

Eidem. 134

TIMVISTI nostras minas, ut iis iterum non
sit opus, eo quod & prædam distribueris, ut vo-
lebamus, redditis periculorum præmiis, iis, qui
laborarunt, & hoc pulchre. Latos enim nos red-
didisti ac confortasti, ne quid abs te petere cun-
ctemur: virosque, si quando certandum erit,
reddidisti promptiores. Quis enim amplecta-
tur recipiatque præmium absque laboribus?
Nemo, qui labores sustinere audeat. Aliis igitur
& hæc reportasti. Quin etiam accipiens, ad hoc
ut milites nobis reddas promptos ac fauentes, si
posthac eorum indiguerimus opera, etiam hæc
accepisse videris.

Tencro. 135

NUPTIAS Philodemi filia inceptas esse
citius, quam tu nobis modo per epistolam si-
gnificasti, audiimus. Præuenit enim fama, e-
tiam eos qui magna valde celeritate in rebus iu-
dicandis vtuntur: quia eorum quæ facta sunt
velox nūcia, dea est, etiam si per longa interualla
portet. Et nos merito forsitan reprehendimus
eā, quod tales nos in vulgus tradiderit, & pro-
pter alia quidem tātā nos inique accusarit cru-
delitatis, præcipue autem quod propter hanc
dānati simus. Fert enim nos, vndiq; circūsonās
apud audituros, quod mali simus. Atq; per hęc,
nunc viuentium quidā, qui me neque viderunt
neque sunt experti, execrantur me, velut ad ho-
minum

minū perniciē natū. Hæ quidē meæ sunt miserię, nulliusq; alterius. Porro domū, in qua primi celebrati sunt congressus a Leonte ac Theano, possidere eos, vti possident, permittē: neq; Hymenēū fuscita a foco, vbi confedit. Dignum hoc donū fore cēsuimus, quod accepturi amplectātur. Charissima enim matrimonio iunctis ca loca sunt, vbi virginitatis primum deponunt iura. Philodemus autē inuidiā potius dignus, quam misericordia iudicetur a Syracusanis: nemoque fortunat⁹ ita in felicitatis statu, vt ille in fortunę infelicitate cēfeatur ab inuidētibus. Porro Phalarin odio prosequātur omnes, (non enim odiū nihil adferens damni deprecor) optēt autē pulchre apud se, tametsi apud quosdam non dissimulent, tales etiam vt ipsi nanciscantur amicos.

Timandro.

136

Tυ ἄ reipublicæ administrationes Camarinæ, Timander, multaq; deploratio propter eos qui a nobis perditī sunt, corroborauit nos, ita me dii ament, etiam nolētes, vt Cleombrotum includeremus tauro. Metuebam enim, data illi veniā, ne tu cesares ciuitatem aduersum me excitare. Libenter enim me ipsum præbeo populo, vt publice de me agat, quamdiu non erubescunt Camarinēses tuos perferre sermones: cuius acta non solum Phalarīdi nocere sciō non posse, sed etiam ne seruo quidem Phalarīdis. Et difficile quidem, etiamsi valde illis conduxisset bellum gerere aduersus Agrigētinōs; persuadere illis, vt réaggrediantur: nunc autem bellum illis omni in re grauius est, quam consiliarius,

magis

των γαγονότα ὀλέθρῳ πρὸς βέλῳ ταῦτα μὲν ἐν ἡμῶν (βλαπωρήματα, ἔχθενος ἐτέρῃ. τὴ οἰκίαν εἰς ἡμῶν ἐτελέσθησαν αἰ πρώται σωθοῖσι, λέοντι τε ἔθεινοι, κραλῆν αὐτῶν ὡς ἔχασιν ὀπλίτερες πε, μηδὲ ἀνίστα τὴ ὑμέναιον ἀπὸ τῆ ἐστίας, ἐνταῦθα ἄξιον τῶ δώρημα ἰσὶς κερμισμένοις, ἀποδοχῆς γενομῆκαμεν. Φίλατα γὰρ τὰ χωρία τῆς νυμφαγωγῆς εἶσιν, ἐνταῦθα ἀντὶ πρώται θεσμά ἀπὸ θῶν) περθενίας φθόνος τὴ Συρακυσίοις μᾶλλον ἄξιος φιλοδημίας, ἢ ἑλέες κριθῆτω. ἔ μηδεῖς δότυχῆς ἔτῳς ἐν δόδαμονίας μοῖρα, ὡς ἐκείνος ἐν κακοπραγία τύχῆς, τῆς φθονῆσι νομιόδητω. Φάλαριν τὴ μισείτωσαν ἀπαντες (ἔ γὰρ παραίτημα μῖστος ἀζημίον) δὴ χέσῳσιν τὴ καλῶς κτῆσφάς, καὶ μή τι προαπειώνται. τοῖς ἐξῆλων ἔ αὐτῆ 15 λαβείαξ Φίλον. Τιμανδρῶ. ρλς

Τὰ πολιτῶματα σε τὰ ἐν Καμαρῖνῃ, Τίμανδρε, ἔ ὁ πολὺς οἰκτισμὸς, ἔσῳ τῆς ὑφ' ἡμῶν ἀπολαμμένοις, ἐπέρρωσε, μὰ τὴ Δία, ἔδὲ ἐβλομένους τῶς περὶ Κλεόμβροτον ἐνεῖρξαι τῶ τῶρω. ἐδεδοίκεν γὰρ 20 ἀδειαν αὐτῆς ὀπτιχορηγῆσας, παῦσαι [σε] ματ' ἐμῆ τὴ πόλιν αἰετέντα. ἠδέως γὰρ ἐμαυτῶν πολιτῶματα παρέχω τῶ δῆμῳ, ἔως ὅσην αἰσχύνοντα Καμαρῖνῆσιν τῶν αἰεχόμενοι λόγων, ἔ τὰ πολιτῶματα, ἔχ ὅπως ἐπὶ Φάλαριν ἀμήχανα, ἀλλ' ἔδὲ ὀπτι 25 οἰκέτω Φαλάριδος ἀνθείλω. ἔ χαλεπὸν μὲν εἰ καὶ πᾶντι σὺ φέρῃ αὐτῆς πολεμεῖν Ἀκρῶγωντίνοισ, τῶ πεισθέντας ἀλασθα τῶν ἔργων. νῦν τὴ ὁ πόλεμος αὐτῆς, τῶ παντὶ βαρύτερ ἔ τῶ συμβούλου, μᾶλλον

μάλλον δ' ὁ δημηγόρησ' ἐδὲ μικρὰ ῥοπή τ' ἐπύθη
 πελαγοπωλείας, ἐγείρειν μὲν ποι τὰ πλῆθη, λέγοντα
 πρὸς αἰτίας ἤρμιζεν, ἢ ἡ πεισθεῖσαι πόλις ὑποσῆ
 στρατῶ εἶδος, πολεμικῆσ' Φόδρα [ἀνδρὸς] ἀναγρᾶφθη
 τῆσ', ὑπερὸ οἶα πεπεραχότων τιμωρὸς ἀνίσταται. ἀλλ' ἔ
 σὺ ἐθέλετε. κατ' ἕνα γὰρ ὑμῶν ὀνομαζόντων πολ
 λὰς αἰτίας, ἐπιτηρημένας ἔξω δέκνυτε· ἀλλὰ μὲν
 εἰ τις ἀφείδῃ τοὺς ἐν τέλει, διὰ τὸ μὴ δοκεῖν ὅσον,
 αὐτὸν σε σκέπλοιο, ὅσ' πάντων χαλεπωτέρη τυχεῖν
 ὀλέθρου, νομίστην ἄξιον εἶναι, ὅς' δωροδομεῖσ' τῶν
 οἰκίαν, ἔτι χωρεῖα, καὶ εἰ τι σοι πατρῶον ἢ ἀνδρά
 ποδον, γραπτὰν ἐπ' ἡμεμισθοφορεῖς, καὶ Καμαρινά
 ους νεώτερα ἀναγκάζεις φρονεῖν. τῶν τε ἢ ποιῶν ἔ
 δὲν ἀλλ' ἢ σωτὸν μὲν ἀπέγνωκας, ἄξιον ἰσως ὄντα.
 πολλὰ γάρ σοι ἔδεινὰ πέπερακται. βιάζῃ ἢ τίω πό
 λιν, τ' αἴσ' ἀφροσύνης σὺκ' ἐπαύουσαι δότο λαῶσαι.

Ενναίοις.

ρλ'

Ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων, ὧν ἐδανείσασθε
 παρ' ἐμῶ, ἀκλῶ πλέοντα μόνον δότο δῆναι πείσωπες,
 ἔτι τῶν ἐν οἷς μάλιστα κερδοῖς χρημάτων ἐδεόμην
 ἑπικουφισθέντες, ἐδὲ πρὸς τῶν τε ὀπισθητικῆσ' κατὰ
 ἀλλὰ πένταρα μόλις ἀχθόμενοι, ἔσενοντες διελύ
 σασθε, πένταρα ἢ ἀκμῶν κατέχετε. [καὶ] μὰ τῶν
 θεῶν, ἔχ' ἔτι πρὸς τῶν ἀχθόμεναι, ὡς πρὸς τ' ἑπὶ
 τῶν ἀφειθεῖσι χάριτος. ἢ μὲν γὰρ χρεώκοποι ὑμῶν, καὶ
 ἐάν ἑπικουφισθῶμεν καὶ πύρ, πένταρων μόνον πλάσ
 των ἐχειζήμιον ἢ ἀχαρεῖα, ὑπερδενκατάλαπην
 τ' ἐλάβην, ὁμοίως γὰρ καὶ τῶν δότο δῶσιν ὑπογρά
 φασθε, καὶ

magis autē orator: neque paruum est momentū
 ærumnarū huius. Excitare quidē multitudinē
 causis adductis te congruebat, vt persuasa abs te
 ciuitas, delectus agere militū, bellicoso admodū
 viro, publice in acta referatur pro qualiū faci
 norū autoribus, vltrix exurgat. Sed non vultis.
 Nā cū singulatim multas nominetis causas, ex
 tra appensas esse ostenditis. Atqui, si quis, omif
 sis magistratibus, (quod non videatur fas esse) i
 psum te consideret, atrocissimo omniū interitu
 dignū esse cēseat, qui domo vendita, & prædiis
 mancipiisq; si qua tibi a patre relicta sunt, exer
 citū cōtra me cōducis, Camarinensēq; res no
 uas cogis moliri. Porro hæc faciens, nihil aliud
 quā tuæ ipsius quidē vitæ spem abiecisti omnē,
 (qui forsān hoc malo dignus es: multa enim &
 atrocias abs te sunt facta) ciuitatem autem non
 obtemperantem, cogis tua perfrui dementia.

Ennensibus.

137

Ex multis valde pecuniis, quas a me mutuo
 accepistis, octo duntaxat talēta reddere persuasi,
 præsertim cum eo tempore, quo maxime opus
 habebam pecuniis, releuati sitis, ne in his qui
 dem vos recte atq; ordine gessistis: sed vix qua
 tuor, idque grauatim ac gementes dissoluistis,
 quatuor autem adhuc detinetis. Non, ita me dii
 ament, ita ob hæc indignor, vt ob gratiam pro
 remissis debitam. Vestra enim debitorum frau
 datio, si & hoc permittamus, quatuor duntaxat
 talentorum damnum dat: ingratitude vero
 supra decem talentorum adfert dispendium.
 Similiter enim & hæc vos reddituros promi
 sistis,

sistis, gratiamque pro illis vos habere estis confessi. Itaque nulla de vestra ingratitude bona superest spes, si id debitum quod in vestra potestate est, non potuistis exolvere. Veruntamen, etiam si hoc animo sitis, ego tamen quum audiverim a legatis vestris inopia vos laborare, atque propriis ex domibus in ærarium cōferre, remitto & hæc quatuor civitati: imo si etiam reddita vultis recipere, vobis ea remittere paratus sum, si modo emolumentum inde capturi estis, neque depeculatores, quorum furtis fit, ut vos publice penuriam sustineatis, & hæc sunt ablaturi. Cæterum in imaginum erectionibus, quas pro beneficiorum retributione, legatis ad me missis, vos facturos promittitis, nolite laborare. Nam cum meis ipsius impendiis, etiam hunc in talia faciendum remitto donoque sumptum.

Lysandro.

138

PRÆVENIMVS tua nobis missa auxilia. Prius enim quam venissent missi ab Euclide milites, conspeximus hostes. Itaque nobis ad prælium quidem conducti milites ob tardum aduētum, nihil profus profuerunt: ad gloriam autem ac laudem, plurimum. Paucorum enim nostrum, qui decertauimus, non omnium est victoria. Postquam enim maiora simul adiunimus pericula, præmia etiam splendidiora nacti sumus.

Arimacho.

139

NON nobis molesta est calumnia. neque opinio, quã de me præsentis homines habet. Na cum videã perinde haberi, iniuriã facere, imo multo censeri

δε, & πὺς πῶς πῶς ἐπείνων εἰδέναι, χαλεπαῖς ὀμολογεῖτε, ὥστε οὐδεμία πῶς ἐν ὑμῶν ἕσσης ἀχαλεπίας χρῆσι ἐλπίς, εἰ τ' ἐφ' ἡμῶν ἔσσαν κομιδῶν, οὐχ οἷοί τε ἐγὼ νεοθεοὺς κτείνειν. & μὴ ἀλλ' εἰ καὶ ταύτης ἐστέ 5 τ' γνώμης, ἐγὼ πῶς τανόμενος ὑμᾶς πῶς τ' πρῆξ-
εων ἐνδεῶς ἔχων, καὶ ἐκ τ' ἰδίων οἰκῶν εἰσφέρειν, ἀφίημι καὶ τούτων τ' πόλιν μᾶλλον ἢ, εἰ καὶ τὰ δόξαδο-
θεντα βέλεθε λαμβάνειν, ὁσοπέμπω εἰν ἔτιμὸς
εἰμι, εἰ μέλλετε ἐπωφελῆσαι, καὶ μὴ οἱ τὰ ἔθ' δήμου
10 κλέψαντες, ἐξ ὧν ὑμεῖς κοινῆ πενεθε, καὶ ταῦτοι οἰ-
σονται. πᾶς ἢ ἀνάσσει τῶν εἰκόνων, ὡς ὄργεσις
ἀμοιβῶν εἰς ἐμὲ πρῆσθόντες ἐπαγγελλεθε, μὴ
φιλοτιμείθε. μὴ γὰρ τίω ἐμαυτῶν, ἔτιω εἰς ταῦτε
ὑμῶν χαρίζομαι δαπάνην.

15

Λυσάνδρω.

ρλη

ΕΦΘάκαμεν τίω πῶς σὺ πεμπομένω συμ-
μαχίαν. πρῆν γὰρ εἰλθεῖν τὺς πῶς Εὐκλείδου
στρατιώτας, εἰδομένους πολεμίους ὡς θ' ἡμᾶς εἰς
μὲν τίω μάχην, ὑπὸ τῶν μισθοφόρων ὑπερησάν-
20 των, μηδ' ὀπισθεὶ ὀνηθῆναι. εἰς ἢ τίω δόξαν καὶ τὺς
ἐπαίνους, πῶς εἰσιν. εἰς ὀλίγους γὰρ ἡμῶν τοὺς ἀ-
γωνισαμένους, ὅσοι εἰς ἀπαντας ἡ νίκη ἀνάκειται.
κινδύων ἢ μείζονων μεταχόντες, ἐπαθλῶν λαμ-
πρῶτερων ἐτύχομεν.

25

Αριμάχω.

ρλη

Οὐκ ἀχθόμεθα τ' διαβολῆς, καὶ δε τ' δόξης, ἡς ἐ-
χουσιν ἐπ' ἐμοὶ οἱ νῦν ἄνθρωποι. ἰδὼν γὰρ ἐν ἴσῳ τὸ
ἀδικεῖν, μᾶλλον ἢ πολλῶ δικαιοτέρων ἢ δὲ τῶ
δικαίῃ

δικαίᾳ νενομισμένοι τὸ ἀδικεῖν, ποσῶν τὸν ἀπέχων
ἐπικρύπτει, ὥστε ἐπ' αὐτοῖς παρρησιαζέσθαι, ὅτι τοῖς
μὲν ἄλλοις φύσει τοῖς ἴσους, ἐμοὶ δὲ ἀνάγκη [γενέσθαι]
συμβέβηκεν. Φημί γὰρ καὶ ἡμῖν ἅ τ' ἄνθρωποι προση-
γηνέσθαι πάντῃ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπανσι τὸ αὐτὸ ἔμφρον
εἶναι. ἀποφέρει δὲ ἐνὶ τέττον, ὅτι ἡμεῖς μὲν τυραννικῶς
δοξαζόμενοι, ἔχοντες ἐξουσίαν ὁμολογῶμεν ἐκείνῃ
ἢ ἰδιώται ὄντες, παρόσον δεδίασι δίκῃν δοῦναι, ὅρ-
νεῦνται.

Πολυστρατώ.

Ἐγὼ τῶν μὲν ὅσων πεπονθῶτων ἕω' ἐμοῦ ἐθένα
ἀνέπιμι, οὔτε πρὸς σέ, οὔτε πρὸς ἄλλον ἀνθρώ-
πων οὐδένα. οὐ γὰρ θῆπυ, ἵνα σὺ δέξαιο τὰς παρ' ἡ-
μῶν δωρεάς, ἃς πεμπομένας παρεσχῆς, καὶ ἑτέρους
πολλὰς ὀπίθεικνυδὲ λαβόντας, πρὸς ἐσὶ πρὸς
ἐπὶ καὶ ἀνωπώτως, τοῖς λαβέσθαι ὀνειδιόμεν. καὶ γὰρ
εἰόμεθα ὀνειδῶν ἀπὸ ἀλλήλων, ἔτε ἀν' αὐτοῖς πε-
κας, ἰδίαις δ' ἐργασίας διεξίει, ἔτε ἀν' ἐτέρων λι-
γόντων ἀκέραιον ἐθέλοι. ὅσοι μὲν περὶ τῶν ἡμετέ-
ρων γνώμην, βία καὶ ἀδικία πολλὰ τῶν ἐμῶν ἀπά-
λεσαν, ἔξέσι σοι λογισάμεθα. καὶ τοῖς πολλοῦς ἀν-
σφόδρα εὐροῖς περὶ πλείους ποιησαμένους πα-
δικαίᾳ καὶ ἄλλοις, ἐπὶ τὰς δόξασι τῶν ἐκουσίως,
ἀλλ' ἀνάγκη, καὶ φόβῳ πολέμου, καὶ ὅσων. πῖνες ὀ-
πιώτατα, ἀλλὰ καὶ πάντων ὀσεβεσάμεθα κατέχοι, καὶ
ἔφ' ὅσον ῥώμης μετεποιεῖν. καὶ γὰρ δήπου πρὸς τῶν
παλαιῶν καὶ ἐπὶ ἀναγῆ, καὶ κινδύων τούτων
καὶ ἄλλοις ὑπομένειν, ἢ καὶ ἀναγκαζόμενους λαβέειν
ἐξέειν.

iustus iam cenferi iniquum quod est, quam
quod æquum, tantum absfum vt abscondam
vt etiam libere audeam insuper profiteri: alii
quidem hominibus contigisse natura, vt mali
sint, mihi autem necessitate. Aio enim & no-
bis iniquos agnatos esse affectus, atque aliis
omnibus eisdem inritos. Vno autem differi-
mus, quod nos tyranni existimati, quum pote-
statem habeamus, fateamur: illi autem priuati
quum sint, propterea quod metuunt dare pœ-
nas, negant.

Polystrato.

EQUIDEM beneficiis a me affectorum ne-
minem dixerim, neque tibi, neque alteri cui-
quam. Non enim utique vt tu nostra dona reci-
pias, quæ missa contemnis, ideo & alios mul-
tos qui receperint, ostendere, decorum est.
Insuper etiam absque dubio exprobrarem
illis qui accepissent. Non enim putamus ab-
opprobrio esse liberos, neque eos qui sua i-
piti beneficia commemorant, neque qui vo-
lunt ab aliis dicentibus audire. Quot vero præ-
ter nostram sententiam, vi atque atque iniuria
multa mea bona perdididerint, licet tibi suppu-
tare? Quanquam admodum multos reperire
posses, qui maximi æstimarunt ceu iusta detine-
re, deinde restituerunt non sponte, sed necessi-
tate, metuque belli atque armorum. Nonnulli
sanctissima, quin & omnium piissima detinue-
runt, robore freti. Non enim utique abominā-
ta ac scelesti bona tantis cum periculis detine-
re sustinissent, quæ si coacti fuissent recipere,
repu-

repudiare oportebat. Qualia igitur tu, per Iouem, mea esse imaginatus, donum accipere noluisti? Quoniam & pretextus illi, quos tu fingens dicebas obtitare, & hoc modo, & aliis sexcentis soluuntur. Ipsi enim inimici testantur, pecunias esse puras: nisi quod in hoc erit differentia, quod illi quidem iniquo rapine nomine habere annexi sunt, hocque addiderunt impietati: tu vero iustissimo accipies, fido amico vltro tribuente.

Agemorto.

141

SENSI tandem, ó Agemorte, quam male mihi consuluerim. Nam & in multis aliis dolore affecit nos spectabilis hæc monarchia, ob quam inconsideratus ego multos illos labores periculaq; subii volés: maximum autem hoc in ea malum expertus sum, quod ne beneficia quidem a nobis accipere vult vir honestus vllus, vt necesse sit plane, si cuique indigentium donare oportebit, hominibus donare perditissimis. Ná vos probi homines, haud scio quomodo auerfi, quid aliud quam metuitis, ne beneficiis a me afficiamini? Quoniam cuiusnam rei gratia, quum tam multi mihi fuerint condiscipuli, æqualesque adolentes ac amici, ne vnus quidem vestrum ad me venit, quin neque promisit quicquam se ad me venturum, præter Callisthenem? At bene scio, ne illum quidem venturum. Et aliis quidem nonnulla sunt effugia, ne palam mea videantur execrari dona, quotquot nempe

initio

ἐχθρῶ ἀπόσασαυ. τίνα εἶν σὺ πρὸς Διὸς ἕπονται
πυθμενος, ὡς ἤθελες τῶ δωρεῶν λαμβάνειν; ἐπεὶ
καὶ αἱ προφάσεις, ὡς σὺ προσωπίμενος ἐλεγε
πρὸς βεβλήσται, καὶ τῷ τῶ τῶ τῶ, καὶ μυρίοις ἐ-
περοῖς λύονται. μαρτυρεῖται γὰρ ὑπὸ ἀπῶν τῶν ἐχ-
θρῶν πῶ γνήματα καθάρσιν εἶναι, εἰ μὴ τῷ διοί-
σῃ, ὅτι σκάνοι μὲν δι' ἀδίκου ὀνόματ' ἔσ' ἀρπαγῆς
ἔχουσιν εἰς ἀλόγητον, ἔπειτα πρὸς πῶν τῶν ἀσεβῶν
σὺ ἢ μὴ τῷ δικαιοῦ τῷ λήψῃ, Φίλου πρὸς δι-
10 θόντ' ἔκυσίως.

Agemortō.

141

HO δόμῳ ποτὲ, ὡς ἄγεμORTE, ὅπως πρὸς τὸ κατ'
ἐμαυτὸν ἐβουλόσάμην. πολλὰ μὲν γὰρ καὶ ἄλλα
λίδιασεν ἡμᾶς ἢ πρὸς βλεπῆσθαι αὐτῆς μοναρχίας
15 πρὸς ἡς ὁ ἀβουλῆσθαι ἐγὼ, πρὸς πολλὰς πόνους καὶ
κινδύνους ὑπὸ ἐσῶν ἐκῶν. μεγίστου ἢ ἐν αὐτῇ τῷ
τῷ κακοῦ ἐπεσῶν εἶναι, εἰ μὴ δὲ εὖ παιθεῖν πρὸς
ἡμῶν ἐπιεικῆς ἀνὴρ ἐσῶν, ἀλλ' ἀνάγκη πρὸς
ἀν δέσση χαρῆσασθαι πρὸς τῶν δεομένων, τῶν ἐξ ὧν
20 πρὸς τῶν χαρῆσασθαι. οἱ γὰρ εὐγνώμονες ὑμεῖς, ὡς
οἱδὲ ὅπως ἀπεσῶν ἐμῶν. τί γὰρ ἄλλο, ἢ δεδίασθαι
εὖ παιθεῖν ὑπὸ ἐμῶν; ἐπεὶ τὴν ἔνεκεν, τῶν ἐσῶν ἐ-
μοῖ καὶ συμφοιτητῶν γένομένων, καὶ σπουδῆσθαι, καὶ
Φίλων, ἐπεὶ εἰς ἀφίκαται ὑμῶν, ἀλλ' ἐπεὶ ὑπὸ ἀρχῆ-
25 πρὸς πρὸς ἀφίκαται πρὸς ἐμῶν, πρὸς Καλλιόστρου.
καὶ εὖ οἶδα γὰρ, ἐπεὶ σκάνοι ἀφίκαται, καὶ πρὸς μὲν
ἄλλοις ἴσως, εἰσὶ πρὸς ἀποφυγῆσθαι, εἰ μὴ δοκεῖν, ἀνα-
φωδὸν βδέλυγεσθαι μὴ πρὸς δωρεῶν, ὅσως ἐλθεῖν

γε καὶ δ' ἄρχας ὡς ἐμὲ, τοὺς μὲν νόστους, τὰς δ' πατέρας,
 πολλὰς δ' ἢ κωλύει τὰ πολιτικά. σὲ δ' ἐγὼ εὖ εἰδώς,
 ἐδὲ ἐπιχειρήσῃ πω καλέσῃ, μάλλον γε μὴ τυγ-
 χάνειν· ἐδὲ καλέσῃ μ' ἂν ἐπιτάμῃ· ἀλλ' ἵνα νῦν τῷ πε-
 ἀρρώστῳ ἀνέσῃ σ' εἰς, καὶ τοὺς παύσῃ, εἰς μὲν τ' ἐν-
 πολλὰν τ' ἡμέτερον οἶκον· ἐπὶ οὐδ' ἴδω, ὅτι Πραυλάης
 σοὶ γε γεννηθέντι, καὶ σωτήριον γε, καὶ δία, ἔπειθ' ἄλλοι-
 σον ἀναιδέστατον, καὶ κήδους ἐνεκεν, καὶ τ' πολυπραγδία.
 τίς οὐκ ἔστι λαίπετα σοὶ πρὸς Φοῖβον, ἔμην δ' ἐδίδονα
 σε δοκεῖν, ὅτι, ὡς τοῖς πέμψαντες ἐναγχοῦς ἐμῶσι, ἢ
 ἐμὰ τὸν δία Φόρτον Ἰππύφρονον, εἶον ἐμελλεν ὄψε-
 σθαι, καὶ πρὸς μεμπίμενον μετ' αὐλῶν καὶ παλαιῶν πα-
 σοὶ ἢ πόλις, ἀλλὰ χρυσίδιον, καὶ τὸ τὸ νύκτωρ, ἀεὶ
 παντὰ πασιν, ὡς περ τι ἄλλο, ἢ μίσησμαι ἰδὼν δ' ἰπ-
 Φορον, αὐτὸν ἀπεγράψης, ὡς ἐκόσῃ κακοῦ γὰρ ἀ-
 δρῶς ἔω δ' ὄψα, καὶ περὶ Φυρμάνου Φόνω ἀθρόων, καὶ
 μεγάλως χέλιον εἶπες, καὶ ἀγνώμων τὸν τρέπον,
 ὡς Ἀγέμορτε, καὶ μὲν τῷ πρὸς ἡμῶς καὶ ἀνηλεῆς, ὅς
 σοὶ οἰκταίρεις με κακοδαίμονα ὄντα, καὶ Διόκλει-
 μενον ἔτως, ὡς περ Διόκλειμα νῦν ἀθλίως, ὅς αὖ-
 περ ἐνεκα ἀρέχθην μάλα στα μοναρχίας, ἢ ἔχου-
 μι λαμπρῶς εἶναι πρὸς τοὺς φίλους, ἐπειδὴ πα-
 χιστος τύπου, κατ' εὐχλῆ καὶ τῶν θεῶν ἔτυ-
 χον, ὅτι ἔχω πρὸς οὓς ἐλαμπρυνώμαι πῶς
 χάρισιν· ἀλλ' ὁ μόνου ἔμῃ πάντων καὶ τῶν μὲν· ἢ
 διον τῶν κακῶν, καὶ τούτῃ με ἀπεσερήκατε οἱ φίλοι,
 μηδὲ εὖ ποιεῖν μηδὲνα ὑμῶν ἵππικρέπντες ἐπιτῶν
 πετιόντων· ἀλλ' εἰς ἀνάγκην κατεσκήκαμεν, ὡ
 θεοί,

initio ad me venire debuerant, eos partim morbi,
 partim patres, multos quoque res politicæ pro-
 hibēt: te autē ego gnarus, ne conatus quidē sum
 vocare vnquā, quū nō esē impetraturus: neq;
 adhuc vocarē, præfertim nunc, quū & tuā malā
 auctiā valetudinē: & propter pueros, quos post
 nostrā illinc solutionē tibi ex Praula natos esse
 audiui. Atque, ita me Iupiter amet, congratulor
 tibi, quod plurimū iā tēporis domi māfurus sis,
 & ob affinitatē, multitudinemque liberorum.
 Quis igitur relinquitur tibi prætextus, ne non
 videaris metuere [mea dona] qui, ὁ δὲ διί, mittente
 me nuper tibi, nō, per Iouem, sarcinam inui-
 diosam, quā pompose cū tibiis & canticis trans-
 missam tota visura esset ciuitas, sed pauillum
 auri, atque hoc nocte intempesta profus, veluti
 piaculum aliquod ac inquinamentū auferendū
 quum vidisses, illinc auerfabaris, vt par e-
 rat, videlicet? Mali enim viri dona erant, homi-
 numq; cæde polluti. Et valde infestus quispiam
 es, Agemorte, moribusque ingratis, atque erga
 nos immisericors quoque, qui nō miseraris me
 infelicē, itaq; affectum, quemadmodū nūc mi-
 fere affectus sum; qui, cuius gratia maxime con-
 cupiui monarchiam, nempe vt possem magnifi-
 cus esse erga amicos, postquam celerrime eam
 iuxta votum consecutus sum a diis, non habēā
 erga quos me largitionibus magnifice geram:
 sed, quod vnicum mihi malorum erat solatium,
 eo vos me priuastis amici, qui neminē ex vobis
 permittitis beneficia a me accipere ex opibus
 superfluis: sed eo necessitatis redacti sumus, ὁ

dii, non admittentibus vobis dona, quibus dare volo, vt adulatoribus scurrisque tyrannidis datum sit, quibus dare nolo.

Teucro.

142

PHILODEMI vxorem Cleænetam, (scis vtique Teucer quam dicam) quum videre vellem ob filiæ nuptias, rebus præsentibus impeditus sum: ad quas etiam te vt venires hortatus essem, si non ob hanc procuracionem decreuisssem Syraculis te relinquere, vnde & abundantius sentires, quod non frustra tibi deicipis scribimus. Eam ipse conueni, ac quinque talenta dotis te daturum promittito genero, si filia nupserit: affirmatoque hoc dotis non magis a nobis donum esse, quam æs alienum. Quod si interrogauerit, vnde tam multas Philodemi pecunias habeamus, dic te nescire: sed me qui acceperim, & Philodemum qui dederit, nouisse referto. Summo studio enitere, vt Leontem generum facias. Venit enim ad nos, nuptias illius ambiens: egoque celeriter omnia pollicitus, nisi illum ad te. Quod si vero alium meliorem sponsum mater puellæ inuenerit, illi dotē promittito, neque amplius cōtēdito. Non enim propter vnum generum Philodemi nos memores fore sponsum: neque donantes pecunias, nostri simul beneficii facimus nuptias. At per Deos, ne sic negligenter sponfione vtaris, quasi retribueris, sed quasi acceperis quinq; talenta, si modo hanc alicui viro cupit coniungere. Nam turpe est nos dantes frustrari,

θεῶν, μὴ προσεμέβαιν ὑμῶν τὰς δωρεὰς οἷς βέλομαι διδοῦσαι, τῶν κωλοκῶν ἔ τῶν βαμολόχων τῆς τυραννίδος διδοῦσαι, εἰς ἐβέλομαι.

Τευκρω.

ρμβ

5 Τὴν φιλοδήμω γυναικί κλεανέτιω, εἶδα δὴ πού τῳ λέγω τευκρε, βουλόμεν ἔσπερ θυγατέρος γάμον ἰδεῖν, τῆς ἐν ποσὶν ἐκωλύθῃ, ἐφ' ἧ ἢ σὲ πικρὰ κάλῃν ἤκειν ἂν. εἴπερ μὴ πῶτε τιαυτῆς κηδεμονίας ἐγνώκειν ἐν Συρακυσσῆς κτλιω εἶν, ἐν
10 τῆν κτ πῶτε σῶτερον αἰδοῦτο ἂν, ὡς οὐκ εἰκὴ σοι πῶτε αὐτῶν ὄψις ἐλλομεν. μέτελθε ταύτῃ αὐτῆς, κη πέντε τάλαντα ἀνάδεξαι πρὸς τῷ κηδεσῆ, γαμαμένης τ' παιδος, μὴ μᾶλλον ὡς δωρεᾶς διδομένης, ἢ πρὸς ὀφειλούμενον ἔσπερ ἐμὲ διορθέμενος. εἰ δὲ
15 μὲν τι πωλοῦν ἴκηται, πόθεν ἔχομεν φιλοδήμου ταυτῆς χεῖματα, μὴ φάσκε εἰδέναι. ἀλλ' εἰς ἐμὲ τ' λαβόντα, κτ φιλοδήμον τ' δόντα, τὸ γινώσκων ἀναφύει, ἔσπερ ἀποδοῦν μὲν ἔχει, λέγοντα κηδεσῆ πωλοῦντα. ἀφίκετ' γὰρ ὡς ἡμᾶς, μετὰ τ' γάμον.
20 καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς πᾶνθ' ἔσπερ ὀφειλόμενος, ἀπὸ τῆς λκα αὐτὸν ὡς σὲ. καὶ ἢ ἄλλον τινὰ ἀμείω εὐρητηνυμφίον ἢ μήτηρ τ' παιδος, ἐκείνω τ' πρῶτα ἀναδέχου, ἔσπερ κη πρὸς φιλοτιμοῦ. ἢ γὰρ ἐφ' ἐνὶ κηδεσῆ φιλοδήμου μεμνηδων ὀμολογήσαμεν, οὐδὲ
25 δωρέμενοι χεῖματα χαρῆμεθα τ' γάμον. ἀλλ' ἔσπερ θεῶν μὴ ἔτως ἀμελῶς χεῖ ἔσπερ ἡμῶν αἰτιδιδῶς, ἀλλ' ὡς λαμβανῶν πέντε τάλαντα, εἴπερ αὐδὲρί τι πωλοῦν ζῆσαι ἐφίεται. αἰσχρὸν γὰρ αὐτῶν

L

4

χῆσση

ἤσκησιν διδόντας, ἔνθα παρὸς κείται δοκεῖν, πύπου μὴ
 εἶναι χάριν, ἀ παρὸς ποιήθημεν χρήματα, ἐκοντὴ
 δόποσί σου. ἔ μιν κ' γνοῖεν γ' ἀν' ἐμῶν τοῖον δέ τι, ὡς
 ἔγωγε νῆ πὺν Ἡλίον δόξω ζημίαν, μείναντα παρ' ἐ-
 μοὶ πὰ χρήματα, κ' μέγα ὀφελῶ λαβῆσθαι εἰς τὸν
 γάμον τ' παιδός. ἔ γὰρ ὁμοῖα φρονεῖν δυνάμει' ἀν,
 μηδὲν εἰδότες παρ' ἐμῶν. εἴθε ἢ μὴ δεινότερον ἀπαν-
 ταχῶς Φάλαριν τὸν ἀρσῆπον παρ' ἐβόων. πέμπε ἢ τίς
 γάμοις τῆ παιδὶ θυγατρὸς τέτιρας ἀμήλιμας,
 κ' γυναικείας ἀμπεχόνας, ὡς ὕφ' ἡμῶν ἐαλείσας ἡ
 ἔχεις, κ' χρυσῶς ἐξήκοντα. κ' παχέως μὲν ἀχθῶναι
 παραινεί τις γάμους, ὡς κ' νῦν βραδέως ἀχθη-
 μένους. παρ' ὀφύμω ἢ πέμπε τίς δωρεάς, ὡς ὅτι
 παρ' Φαλάριδ' ἰδίαις καρπέμενος χάριτας. κ'
 παρ' ὅτι μὲν ἔτ' ἔχοι, τεύχε' παρ' ὅτι ἄλλα, ὡς κ' ἡ
 παρ' ὅτι δεομένη τῆ παιδὶ, κ' ἀνδρὸς χηρῶσθαι
 γυναικί, τίμι' ἔ γενῶ, κ' παρ' ὅτι αὐτῶν τ' χρεῖας,
 μ' τ' ἰδίαις θυε' τίς γάμους, ὡς μάλιτα πολυ-
 λίσσεται, μὴ τίς Συρακουσίων τῶν παρ' ὀφύμω τῆ
 παιδὶ, ἐπ' τῆ καλλίστῃ ἡμέρᾳ, ἔθ' Ἡλίον ἀντὶ μακα-
 ρίου εἴπω φιλόδημον, ἀλλὰ νικήσωμεν αὐτῶν τῶν
 πύχων.

Κλεονέτη.

ἄμγ.

Ο' φιλόδημος παρ' ὅτι ὅτι τῶν ξένων, πῶ σὺ μὲν
 ἀνδρὸς, ἡμέτερον ἢ ἀπιμήτου Φίλου, σοὶ μὲν ἀ-
 κλειῶς εἰσὶ παρ' ἀγίνεο τῆ θυγατρὶ δ' ὑμῶν, ἐ-
 παρ' ὅτι ἡδ' ἔτος οἰκχρῶσθαι, ἐκ δ' ὀφύμω. ἡ μὲν γὰρ ἐπ'
 ἀνδρὶ χηρεῖα, χρεῖονος παρ' ὀφύμω λαμβανούσῃ, παρ' ὀφύμω
 δ' ἔτι,

frustrari, ubi opinio in promptu esse potest: nō
 huius nos dare gratia eas, quas simulauimus pe-
 cunias sponte restituere. Atqui non metuo ta-
 le quippiam mihi euenturum. Nam ego, ita me
 Solamet, detrimentum existimabo, si pecuniæ
 apud me manserint: magnamq; vtilitatem, si ad
 filiam acceperit nuptias. Neq; enim similia senti-
 re possent, nihil de me scientes. Vtinam autem
 non atrocius vbique Phalarin clamoribus tra-
 duxissent. Mitte autem puellæ ad nuptias, filias
 quatuor æquales, muliebriæque indumenta tibi
 a nobis missa, aureosque sexaginta. Et celeriter
 quidem nuptias celebrare hortator, eo quod &
 nunc tardius quam oportet celebrabuntur.
 prompte autem mittito dona, vt qui ad Phalari-
 dis, peculiarem etiam tibi gratiam sis adeptu-
 rus. Et hæc quidem Teucer ita se habeant: in ce-
 teris vero, vt erga filiam indigentem patre, vtq;
 erga mulierem viduam indigentem marito, lar-
 gus esto: præsidensque illarum necessitatibus,
 cū propria vxore nuptialia fac sacrificia quam
 sumptuosissime, vt ne quis Syracusanorum co-
 gnatorum puellæ in die optima, miserum potius
 quam beatum dicat Philodemum, sed illius for-
 tunam superemus.

Cleaneta.

143

PHILODEMI tui quidem mariti, nostri au-
 tē incōparabilis amici nauigatio terras ad pere-
 grinas, tibi quidē gloriose videtur accidisse: ve-
 stre autē filię vigesimū iā annū domi manēti, nō
 feliciter. Nā viduitas diuturnior a viro virtutē
 maiorem.

maiorē: plongata vero præter tēpus virginitas, puellæ calūniā acquirat. Cūctis enim hominib. turpissimū visū est, atq; etiā, ita me Iupit̄ amet, reuera est, si virgo p̄ter naturæ tēpora domi sedeat. Iā olim. n. oportuerat & illius vitā, quæadmodū & tuā, viro cōmēdari. Fortassis aut̄ p̄ Philodemo, cōsolationē putas te filiā habere, q̄ ille tuq; genuistis. At miserū est ob mariti desiderii filiā nuptiis defraudare. Neq; simile est, paulo post venturo spoliari viro, aut eo cuius adulta puella nōdū cepit experimentū, quōq; cū nullā iuxta naturæ leges habuit cōsuetudinē. Quū autē hoc fit, neq; ægrotātibus parētibus, neq; pecuniarū defectu, quæadmodū nunc, magnæ hoc est indicii infelicitatis, quod tu Cleaneta nequaquā cōtra te augureris. Dotē enim quinque talentorum reliquit illi Philodemus apud nos, quū inde solueret, & non hanc duntaxat. Sunt enim illi cōmunes & Phalaridis pecuniæ. Quare haud scio, Cleaneta, quidnā cuncteris. Non enim puto oportere, quū nihil tibi desit ad nuptias, Philodemi reditū expectare. Sane ea quæcunq; ad illius præsentiam par est differri, non præueniamus: quæcunq; autē festinari ipsa iubet natura nobis inuitis, ne (si fieri potest) expectemus, quoniā vestras nō recipit opportunitates puellæ maturitas. Forsan autē Philodemus tot rebus prohibetur, quot patrē prohiberi verisimile est, filia existente grandiore ad nuptias: tibi autem ad retinendum domi præter legem puellā, nullus prætextus est. Nō ita enim illa in præsentia patris indiget, vt mariti. Tu ne patri per multas

ἀρετῶν. ἢ ἢ ἵππὶ παυδὶ παρ' ὄρα μνησκωμένη παρρησία, ἀλαβωλῶ κτὰ πα. παῖσι γὰρ αἰθρώποις αἰετῶσιν ἐδουκῶν, κ' νη δία ἐστὶ πρὸς τὸς ἑφύσεως χρόνους θυράτηρ οἰκιστῶσι. πάλαι γὰρ ἐχρῆν καὶ τῶν ἐκείνης βίον, ὡσπερ τὸν σὺν, πρὸς ἀνδρὰ ἐπιγεῖναι ἴσως μὲν οὐκ ἀντὶ φιλοδήμου πρῶτον διὰ τὴν ἡγῆ, παῖδα ἔχειν, ἢ ἐκείνῳ κ' σὺ ἐγγεῖνασθε. ἀχέτηλον ἢ ἀπὸ πρὸς γαμέτες, θυράτηρα δ' ἀποστρέψιν γαμων, κ' ἐχ' ὁμοίον, ἔ' μετ' ὀλίγον ἤξοντ' ἢ ἀφαιροῦνται ἀνδρὸς, ἢ ἔ' μήπω πείραταις ἐχ' ἡγε κ' σὺν ἡδαικῶν τῆς φύσεως ἀκμαζομένη νομοῖς. ὅταν ἢ μὴ ἔ' κεκμηκότων γονέων, μηδὲ δι' ἐνδαικῶν χρηματων, ὡσπερ νῦν, ἔ' μερᾶ λης ἀτυχίας πεκμήρον πύπο, ὁ μηδαμῶς καταιωνίξῃ Κλεαινέτη. πενταταῖς 15 λαυτῶν γὰρ περιόκα κατέλιπεν αὐτῇ φιλοδήμῳ ἐκπλέων παρ' ἡμῖν, κ' ἐχ' πύπο μόνον ἔστι γὰρ αὐτῶ κενὰ ἔ' πα Φαλάριδ' ἢ χρημάτα. ὡσεὶ οὐκ εἶδα, Κλεαινέτη, τί ἀν' μέλλοις. ἔ' γὰρ οἶμαθ' ἔδ' ἐν, μηδενὸς ὑπερξίζουσαι εἰς τ' γαμόν, τ' φιλοδήμῳ μιν εἰν' ἀ- 20 φῆξιν. ὅσοι μὲν γὰρ εἰκὸς εἰς τ' ἐκείνῃ παρρησίαν ἀναβλάσθαι, μὴ φθάνωμεν ὅσα ἢ αὐτῇ κατὰ πείρα φῆσις ἀκόντων ἡμῶν, ἀν' οἷόν τε μὴ πειμένωμεν, ἐπιπύπο ὑματέρους οὐκ ἀναδέχεται καιρῶς, ἢ τῆς παυδὸς ὄρα. τάχα ἢ φιλοδήμῳ μὲν εἰργασθαι τῶ 25 σ' ἔ' τῆς, ὅσοις πατήρα εἰκὸς εἰργασθαι, ἐξ ὄρου θυράτηρος οὐσης εἰς γαμόν. σὶ ἢ ἔ' κατὰ χεῖν οἰκαδὲ πρὸς τὸν νόμον πύπο παῖδα, οὐδεμίαν πρὸ φασίς. ἔ' γὰρ ἔ' τῶς αὐτῇ πατρὸς εἰς τὸ παρὸν δεῖ, ὡς ἀνδρὸς. σὺ ἢ ἔ' πολλὰς

πολλὰς αἰάγκας, καὶ μεγάλῃ τ' τύχῃς ἀπότι τῶ
 πατρὶ, πρὸς νέμειν οἶε δέην, καὶ παρῆσαν τὴν μητέρα,
 ἔκ. ἐὰν γ' ἐμοὶ περὶ αἰεταῖς, ἔπει αἰδρὸς Διτυχῶς,
 ἔπει θυγατρὸς Διπρεπῶς βουλομένη. πολλὰ γὰρ
 καὶ ἔπει καλῶς, δίχα φιλοδήμου πρᾶξασαι, ἐν δ' ἔτ'
 αὐτὴ πάντων κρινὸν ἐργάση ἀγαθόν, καὶ γυναικὶ σω-
 φρονέση, καὶ σμον οἶσον, κηδύσαισι καὶ νόμους τῶ
 παῖδα. τὰ μὲν ἐν χρεῖματα Τεύκρου ἑμὸς, ὁπόταν
 ἐθέλῃς πρὸς εὐθυμῆσαι. εἰ δέ που ἔτερου δέῃ σοι
 πρὸς τ' γάμον, ἐκείνῃ ὑπευργήσαι. σὺ μόνον ἀ
 βέλει, πρὸς ταῖτε, καὶ φιλοδήμον εὐχου μὲν ἐλθεῖν
 εἰς τὸν γάμον· ὑπερβάλλει ἢ μηδαμῶς εἰς ἐκείνον
 ἢ ἕταντα ἴσως [τῆς] πατρὸς χρεῖνας, καὶ τῶ σῶον ἐκείνων
 εἶναι, καὶ πειρέσεσθε καὶ πάλλα μὲν ἐσώ σοι μαρτύρια,
 μηδὲν δ' ἦσον ἢ πρὸς αὐτὸν Φιλεφροσυνῆ.

Νικηκλεί.

Ἐπεσεῖλαμεν Στήσιχόρῳ, ὡς ἠξίου, πρὸς ἔ-
 λευγίου, καὶ τὸν τρέπον ὑπεθέμεθα ὡς χρεῖ χρεῖ φήν.
 ὁ ἢ ἄσμεν ἢ ἡμῖν τ' ἐαυτῶ φύσεως ἡπιδώσεν ὑπέ-
 ρετ', πρὸς μὲν θίαν ἴσως ἡ γάμεν ἢ ἐσέσθαι σοι πῶ
 πένθους τῶ σφίαν. ἢ μὲν οὐκ συμφορὰ, εὐσπαρη-
 γόρητος, καὶ βαρυτέρα, ἢ ὡς τε λόγους ὀπικεφιδῆ-
 ναι, ἐπεὶ διττοῖς ὠκειωμένοις ὀνόμασιν, ἐνι χροῖνω,
 πρὸς ἐκατέρου ἀνιῶ. ἀδελφιδῆς τε γὰρ ὀμομητρίας,
 καὶ γυναικὸς ἀγαθῆς ἀπενθεσφιδῆς, κάλλει μὲν
 ἐξοχωπάτης, σωφροσυνῆ ἢ ἐδὲ εἰς δόπερῶον γυν-
 αικὶ μεθ' ἐαυτῶ εἰώσης πόπον· ὡς ἐκπᾶσθηγας,
 καὶ πάντα χρεῖν ἀπέγνωκας σεαυτῶ, καὶ πρὸς
 ὀλοφύρ-

multas necessitates, eamque maximam, quæ est
 a fortuna, absenti, adiungere putas oportere &
 præsentem matrem? Non. Si tu, quidem mihi
 obtemperaveris, & de viro feliciter, & de filia,
 decenter consules. Nam quum multa etiam alia
 sine Philodemo recte confeceris, vnum hoc pro
 multis cōmune operaberis bonum, modestaq;
 mulieri decus allaturum, si filiam iuxta legem
 nuptum dederis viro. Cæterum pecunias tibi
 Teucer meus, quando volueris, annumerabit.
 Et si qua alia re indigueris ad nuptias, ille sub-
 ministrabit: tu modo quæ vis, imperato. Et Phi-
 lodemum opta quidem venire ad nuptias. ne-
 quaquam autem procraftine filie tempus ad il-
 lius reditum. Et saluum illū esse & adfuturum,
 & alia quidem sint tibi testimonia, nihilo autem
 minus tua erga illum benevolentia.

Nicocti.

144

SCRIPSIMVS Stefichoro, vt petiisti, de car-
 mine elegiaco: modumque delineauimus, quo
 modo scribendum sit. is vero lubens suo nobis
 se ingenio seruiturū promissit, consolationi for-
 tassis tibi existimans fore in luctu, sapientiā. Ca-
 lamitas sane tua consolationē vix admittit, gra-
 uiorq; est, quam vt sermonibus queat releuari,
 postquā duobus familiaribus nominib. vno tē-
 pore orbatus, pro vtroq; mæstus es. Nepte enim
 ex fratre, matre eadem genito, atq; bonā vxore
 priuatus es, pulchritudine quidē præstātissima,
 modestia autem nulli mulieri post se, ne secun-
 dum quidem locū concedenti. Ita consternatus
 es, atq; vndiq; animū despondisti tuum: quumq;
 fletum

fietū non corrigas, id etiam adiungis, vt tua sa-
 lutis non habeas rationem. Non conuenit au-
 tem grauius ferre, quam anima portare queat.
 Non enim hac tua vtique virtute dignum est, si
 ad luctum temetipsum etiam confeceris, cala-
 mitatemque tibi asciueris immedicabilem. At,
 ὁ Nicocles, auersus paulisper a mœrore, confi-
 dera miserā hominum vitam, quali nam in statu
 fit constituta. Nascitur vnusquisq; nostrum ad
 innumera mala: cumq; hæc absoluerit, a pere-
 grinatione tandē miserias perferēdi requiescit.
 Iucundam autē talem putamus esse vitam, qua-
 tenus nil peius morte nos passuros speramus.
 Quumq; defunctum, quisquis hinc prior abit,
 miseramur, nō procul ab eo secuturi, nobis ipsis
 imprudentes lachrymas iniicimus. Hoc ius ho-
 minū est, ὁ Nicocles, & ad hunc finem omnes e-
 ducamur: neq; quenquam natorum res vilia alia
 magis tyrannica excipiet. Fatum hoc est cuiusq;
 hominis, quod a nemine incātari potest aut de-
 mulceri. Vides me monarchā, quem omnes ho-
 mines violentissimum censent: id tamē, etiam si
 me præsentēs homines adhuc atrociorē præ-
 dicent, vincere ac euadere non possem. Nihil e-
 nim rerum apud nos atrocīū sustinebit: sed abi-
 mus, quando debitum persoluendum est. Vtinā
 autem tali conditione monarchiam adepti es-
 semus, non vt a nobis ipsis mortem repellamus
 (nam nos fortasse quispiam dignos cēset etiam
 ante fatum perire, neq; nos ipsi huic cēsuræ ad-
 uersamur) sed vt honestissimorum dignorumq;
 hominum longissima vita, retinere possemus
 obitus.

ἰλοφύρσεις ἔμεταπιέμενος, καὶ ἔσώζεσθαι παρ-
 σπιῆ· χρηρὴ ἢ μὴ βαρύτερον φέροιεν, ἢ δειωτὸν ἐνεγ-
 κῆν πῶν ψυχῶν. οὐ γὰρ ἀρετῆς ἔσ' τὸ γὰρ ἀξίον, εἰ παρὸς
 τὸ πένθος ἀπαλλάξῃς σωτὸν, καὶ χρηρὴ ἀνηκέ-
 στα συμφορῶν. ἀλλ' αἰ γὰρ, ὦ Νικόκλειες, μικρὸν δόσ' ἔ-
 ανίας μεταστραφεῖς, σκέψαι τὸν τελευτῶσαν ἀν-
 θρώπων βίον, οἷα κατ' ἤρμος αἰτῆζει. γενναῖα ἕκα-
 σ' ἡμῶν ὅτι μολοῖς κακοῖς· καὶ ταῦθ' ὄψαν αὐτό-
 ση, ἢ τῆς τελευτῶσαι ἀνεπαύσατο ὅτι δημίως.
 10 πρὸν ἢ γὰρ μετὰ τὸ βίον τριούσι ὄντα, παρ' ὅσον ἐ-
 δὲν γενναῖα παύσασθαι κέκλιον ἢ λπικαμειν, καὶ τὸν τε-
 λούτη πυνται οἰκηζόμενοι, ὅσος πρῶτ' ἀπέσιν, καὶ
 ἀποθνήσκόμενοι τέττα, λελήσμεν ἑαυτοῖς ὅτι πρ-
 ριπιοῦντες καὶ δάκρυα. αὐτὴ δίκη ἀνθρώπων, Νι-
 15 κόκλειες, καὶ ὅτι τριούσι τέλει ἀπαντες ἀναστρεφόμε-
 μεθα, ἐδὲ ἔστιν ὄν τινα τῶν γινομένων, ἔπειρον ἵσποδέ-
 ξεται χρηρὴμα τυραννικώτερον· μοῖρα πῦρ παντ' ἔ-
 ἀνθρώπου, ἵσπο' οὐδενὸς γοητευόμενον. ἔρεῖς ἑμέτ' ἰ-
 20 μόναρχον, ὄν πάντες ἀνθρωπι βιαιότατον δόσο φαί-
 νονται, τῶν τῆς ἐδὲ ἂν με δεινότερον κηρύξωσιν οἱ
 κῦ ὄντες, ὅτι ἂν παρὴ γονοίμεν. ἐδὲ ἂν γὰρ τὸ παρ' ἡμῶν
 χαλεπῶν ἵσποσησεται, ἀλλ' ἀπμειν, ὅταν ἐνὶ τὸ
 χρεῶν τελευτήσῃ. εἴθε ἢ ὅτι τριούσι ἐτύχομεν
 μοναρχίας, ἐχ' ὅπως ἑαυτῶν ἀπώσωματ' ἑυ-
 25 ἔς μορους. ἡμῶς μὲν γὰρ ἴσως καὶ παρὸς μοῖρας ἀξίους
 φαίη τις ἀνεῖναι δόσο λέσθαι, καὶ παρὸς ταῦ πῶν πῶν
 ἀξίωσιν, ἐδ' αὐτοῖς ἐναπτεμεθα, ἀλλ' ἵνα τὸ ὅτι πει-
 κεσώται, καὶ ὡς ὅτι μήκιστον ἀξίων ζῶν, ἐπέχουμεν
 τὰ τέλη.

πὰ τέλη, ἐπεὶ ἢ κείνη καὶ ἡμῶν, καὶ οὐχ ἡμεῖς
κατ' ἐκείνης τύραννοι ἀπεδείχθημεν, ἠπίως χρη
Φέρειν· οὐδέ γὰρ πύτο μόνον, ὅτι εἰς οὐδέν περαίνου
ται οἱ γόοι, ἀλλ' ὅτι καὶ τὸν ἐκείνης δαίμονα, εἰπερ
ἄσπιτό σε, ἔτω καὶ συμχόμενον, ἀνιῶσαι μὲν εἰκός
αὐτῷ πῶς πλεῖστα μὲν διφραίνασαι τὸν ἄνδρα, ἠ
θραῖσται ἢ ἐφ' οἷς ἔχειρεν ἐκείνῳ, ἀχθεσθαι καὶ ἐν
τῷ θανάτῳ, οὐ, μὲν τὸ δία, μόνον σὺ τιαύτης ἀπι
σφάλης γυναικός, ἀλλ' ὅτι ἐκείνη πιαύτου ἐστ
ρήτη ἄνδρος, ἐπεὶ τῶν ἔτε πρῶτῳ, οὐτε μόνῳ, ἢ
τιαύτη ἐχρήσω συμφορᾷ, λογίζου τὰ ἀνθρώπινα
πρῶτως Φέρειν, εἰ καὶ μὴ δι' ἐμὲ, ἐπιμῶς πρὸς θάνα
την ὑπὸ ποικίλων ἔχοντα συμφορῶν, ἀλλὰ [ἀλλὰ]
πῶς ἰσότητα τῆς φύσεως, ὅτι πᾶσι κοινὸν πύτο, καὶ
σφόδρα φοβόβως ἔχουσι πινες, ἔτις μὴ λίαν ἢ
ἀχθόμενοις πλεῖστα συμβέβηκεν ἀπολαύειν ἔβιος.

Στησίχορῳ.

Τὸ ἔλαιον ἐπέμψαμεν, ὡς ἴπινος μινεὶ μὰ δι
οὐ σὺ τὸ παρὸν, ἀλλὰ θυγατρὶ δῶ σου, καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ
μειράκιον, ἄξιον ἡμῖν λόγῳ φαίνεται, καὶ πῶς γυ
μνασιαρχίαν μηδὲν ἦσσαν Ἀγισιλάῳ. Βουλοίμην
εἰ ἂν αὐτὸν ἐκπέλεσαι τὸ κατ' ἡμᾶς μέρῳ, τὸ
δ' ἀργύριον τὸ παρ' ἡμῶν, ὃ μὴ σὺ κεμίλειν ἐβουλή
θῆς τὸ πειρώων. εἰ μὴ λαβῶν ἐσηνῶ γε, πρὸς δο
σίαν, δι' ἰδίῃ, πρὸς ἱμεραίους καὶ ψόσμαι σου, ἢ
καὶ ἐπὶ πρῶτῳ ἡ χαλεπώτερον δέ σου οἶμαι καὶ ἔδ'
ἔπερ πρὸς ἐμῶν εἰς λόμην πρὸς μὲν ἡδὴ Στησίχο
ρῳ, καὶ πρὸς τοῖς ἔπεισι, ἔτι δὲ ἀσεβαστότερος εἶ πολλῶν,
καὶ ἴσως

obitus. Quoniã autẽ fatũ aduerfum vos, & non
nos, aduerfus illud tyrannidem habemus, leni
ter ferre conuenit, non solũ propter hoc, quod
lamentis nihil efficitur, verumetiam propter il
lius geniũ, si te ita deploratũ senserit. Verisimile
enim est, hoc eam moleste ferre, quẽ multa læti
tia affecit virũ, gauisq; iis est, quib. ille, quodq;
discrucietur etiã in morte, nõ ideo solũ (ita me
amet Iupiter) quod tu tali orbatus sis coniuge;
sed etiã quod illa tali priuata sit marito. Quoniã
igitur neq; primus neq; solus in talem incidisti
calamitatẽ, cogites humana mansuete esse ferẽ
dajdq; si non propter me, ob varias calamitates
ad mortẽ promptum, saltẽ ob naturã æqualita
tẽ, quod hoc omnibus sit cõmune, etiamsi qui
dam vehementer sint pauidi, quodq; ij qui non
nimis discruciantur, plurimum fruuntur vita.

Stesichoro.

145

OLEVM missimus, sicut cogitauimus, non
per Iouem tibi in præsentia, sed nepoti tuo ex
filia. Nam & ipse adolescentulus dignus nobis
hoc dono videtur, & gymnasii præfecturam
vellemus ipsam (quod ad nos attinet) non mi
nore honore absoluerẽ, quam Agesilaum. Ar
gentum autem a nobis missum, quod tibi tunc
præfens nolebam curare, si nunc non acceperis,
scias te a me proditionis falso delatum iri apud
Himerenses, etiamsi iam hoc in te crimen hæ
rere videatur: difficilium autem tunc tibi fore
puto, quod tibi literis præmissis, significare
constitui Stesichore. Præterea incumbere carmi
nibus, eaque studia per quã multis augustior

M

admi-

admirabiliorque es, ama atq; cole, omiffis aliis, quibus cum summam adipiscare gloriam, fimiliter cum prauiffimis censeberis.

Eidem.

146

Tv de nobis Stefichore neq; in odis, neque alibi vsquam dicitō. nihil enim malo, quam nostra taceri. Aliorum autem meminisse te, quorumcumque ipse per te volueris, quæq; Deus tibi in mentem dederit, non egre fero. Cæterum rempublicam gerere fuge præ omnibus, nos habens pro exemplo, qui quando beatissimus omnibus videbar, propter hoc mihi sum cōsciū maxime cōtristatum esse. Si vero ego tibi, quod ad me attinet, conuenientia videor pati, qui sponte monarchiam concupiuerim; an tibi republicam pro patria gerenti popularique regimine, nihil difficultatis occurrurum putas? Ommitte sane in præsentia quod ad res nostras attinet: temetipsum autem fixe intuere Stefichore ac considera, neque enim quisquam rebus pro melioribus, neq; puriorē quam tu ingressus viā, ad rempublicam accessit: attamen expende tecum, qualia antehac passus sis, qualiaque passurus eras, nisi ego talis fuiffem inimicus. Proinde bonum est, vt tametsi quis secundo feratur flumine, prosperisque vtatur fortunæ flatibus, ne tamen omnia cōmittat fortunæ. Etenim tu nūc ipse, neq; Himerensium tyrānus es, neq; omnibus inimicus, vt nos: sed in rerum publicarū administratione, interq; amicos, (vt ipse putabas) propter quos nos habebas inimicos, versabar, (atque equidem tyrannidem non occupassem,

si nunc

ἢ θυμασιώτερον, τὰ ὑπὸ ἡδύματι καὶ τα κρη
 ἔργα, ἢ τιμαὶ τῶν ἄλλων περιέμενον ἐν οἷς ποτὶ ἂν
 κατ' ἀρεθὸν δοκιμῆς, ὁμοίως τοῖς πονηροῦσι
 εἶσι.

Τῷ αὐτῷ.

ῤμξ

Σὺ παρὶ ἡμῶν, ὦ Σησίχορε, μηδὲν μῆτε ἐν ὠ-
 δαῖς, μῆτε ἀλλοθίπου λέγε. οὐδὲν γὰρ βούλομαι
 μάλλον, ἢ σιωπῆσθαι παρ' ἡμέτερα. τῶν ἢ ἄλλων
 φθόνου οὐδέεις, ὑπερ' ἄσων ἂν αὐτὸς τε καὶ σωτῶν
 10 ἐθέλης, κατὰ νοῦν ἄγει τ' δαιμόνιον. πολιτείας ἢ
 Φεῦγε μάλιτα πάντων, ἡμῶς ὄραν, ὅς τις ἰσὺ μα-
 κροῦς ἔνοι ἐδόκειω πᾶσιν, ὑπὸ τούτοις ἐμαυτῷ
 σωοῖδα μάλιτα ἀνωμένω. εἰ δ' ἐγὼ σοι κατ' ἐ-
 15 μαυτὸν ἐκότα πάθειν φαίνομαι, μοναρχίας ὀρε-
 γῶ καὶ εἰς ἐκὼν, ὑπερ' πατριῶν δέ σοι πολιτοῦμέ-
 να, καὶ δημοκρατίας, οὐδὲν ἀπαντήσασθαι δυαχερεῖς
 εἶσι, τὸ μὲν κατ' ἡμῶς ἄφες νῦν εἰς ἢ σωτῶν ἀπε-
 νὲς βλέψον, ὦ Σησίχορε, καὶ κατανόησον. οὐ γὰρ
 20 ὑπερ' βελπύων τις οὐδὲ κατ' ἀρεθῶν ὁδὸν σου
 βαδίσεις, ἢ ψατ' πολιτείας: ἀλλ' ὁμῶς λόγισαι
 καὶ σωτῶν, οἷά μιν παρ' ἑσέων ἐπαγες, οἷά δ' ἐ-
 μέλλησας παθεῖν, εἰ μὴ τῆς εὐχθρῆς ἡμῶν ἐγὼ.
 καὶ τὸ καλὸν γέ, καὶ ὄροῦ τις, καὶ κατ' οὐρον φέ-
 25 ρηται ὡς τῆς τύχης, μὴ πάντα ποιεῖν αὐτὸν ὑπὲρ
 τῆς τύχης. καὶ γὰρ σὺ νῦν αὐτὸς, οὐτε τύραννον ἢ ἱμε-
 ραίων, οὐτε ἐχθρὸς πᾶσιν, ὡς περ' ἡμεῖς, ἀλλ' ἐν πο-
 λιτείαις καὶ φίλοις, ὡς ἐνόμιζες αὐτὸς, δι' οὓς ἐχ-
 θρὰς ἔχεες ἡμῶς. καγὼ μὲν ὅσα ἂν τυραννήσας.

M 2

παρὸν

παρόν μοι νῦν αὐτῶν, διὰ σέ, καὶ σὺν σοχαζόμενοι,
 ἀλλ' ὁμοῦς λόγῳ καταπονήσας, πῶς σὺ ἄτῃα πεπον-
 θας ὑπὸ αὐτῶν. εἰ δὲ βούλῃς, τὸν ὑπὸ τῶν πολιτῶν,
 ἀγαθὰ μὲν παλαιῶν πεπονθότες, κακὸν δὲ μὴδέν, μή-
 τε μὲν ἀχαρῆς γένεσθαι κατὰ περ σὺν, σκέψαι. καὶ ἡ
 μάστις ἀν. ὡς αἰὲρ ἐκείνη. ὅστις τὸ κρινῶν ἀφαι-
 νῶν, τὸ ἰδίῳν παρεξηκεν καὶ ὡς οὐκ ἀλλ' ὅτι αἰεταὶ τὸ
 ἑαυτοῦ πρᾶσσειν, ἀλλ' ἢ σκοπεῖν ὡς τῶν μαλίστα
 ἠδ' ἡστέται.

Τῷ κινεῖ.

ρμζ 10

Μὴ φρόντισε, ὦ Στήσιχορε, τὸ εἰ βούλου καὶ ἀ-
 ριφάντου ὡς με κατηγορίας, μὴ δ' ὅσον ἀχθε-
 θῆς, εἰ τῆς κατὰ ἡμῶν ὀπιθουλῆς πλεῖστίαιαν, εἰς
 σε ἀναφέρειν, καὶ τὰ σὺ κάλλιπας ἐπὶ ἡξίῳ. παρ' ὅ-
 σον μὲν γὰρ ἤλθομεν ἐν ἡμέρᾳ κινδύου, καὶ σὺ οἶδα, ἡ
 μὴδέν ἢ ἡμῶν αἰήκεσον παιθόντων, ἢ δεαδῶν ἐπὶ σή-
 κει σὺ κατὰ γε πλεῖστίαιαν αἰτίαν μάλλον, ἢ αἰτῶ-
 δαυ, τῆς τε βλάβης ἐνεκα τῶν ποιημάτων, ἃ σὺ πνευ-
 σιν αἰθεραῖ, ἃ ἡμῶν παρῆσαν, εἰ σὺ δὲ τὰ μέλο-
 μεν, ἃ παρῆσαν καὶ γὰρ καὶ μέλη, παλῶν, ἢ καὶ λυ-
 ραν δυνάμεως ἔχειν, καὶ Φάλαριν μείζον ἢ καὶ τυ-
 ραννοκτόνους ἡμεῖς ἢ τῶν κινδύων ὄσαντες ἐσχά-
 τως, καὶ εἰς τύραννον ὠρμησάμεν, ἃ εἰς ἐπαρείαν ἐ-
 μείναμεν, καὶ ἢ μεμφομένους σε, μελλήσαντες ἀναι-
 ρεθῆναι μάλλον ἢ ἀναιρεθῆναι. ἢ γὰρ εἰ καὶ ἐπέλε-
 δη τὸ ἀδίκον βέλγημα, Στήσιχορε, ἡμῖν παθεῖν
 πᾶσι ἐπὶ ἡμέσῃ. σὺ μὲν γὰρ ἰσως ἐπιπῶν, καὶ σὺ
 θεοειδέσῃ τῶν τυραννοκτόνων ἐπιγνεῖς, καὶ σὺ
 ἀποτρέ-

si nunciid mihi esset in manu, propter te, dire-
 ctoque in te meo animo) attamen rebus confi-
 deratis expende, quanta ab ipsis sis perpeffus. Et
 ff vis, cum cōsidera, qui a ciuibus fit plurimis af-
 fectus bonis, nulloq; malo, neque etiam eorum
 fit expertus ingratitude, quemadmodū tu:
 & cognosces utique, quod ille vir prudens fit,
 quisquis rebus publicis omiffis, suis præfuit:
 quisque se non aliud quid, quod suum fit, putat
 agere, quā spectare, vt quam iucūdiffime viuat.

Eidem.

147

NE cures, ὁ Stefichore, Eubuli ac Aripphantī
 accusationem apud me, neq; tantillum discru-
 cias te, quod insidiarum aduersum nos causam,
 in te, tuaque pulcherrima carmina conferre
 voluerunt. Sane quam in propinquum Himeræ
 venerimus periculum, & ipse nouisti: quum au-
 tem nihil immedicabile passi simus, magis con-
 uenit tibi vt lateris iuxta illorū sane accusationem,
 quam vt contristeris, & ob poematum ro-
 bur, quæ tibi deæ inspirant: obque nos superfi-
 tes, si quid tibi modo curæ sumus. Nam quæ car-
 mina recitasti, plus roboris habere videntur,
 quam ea quæ ad lyram cecinisti: ac Phalarin ma-
 iorem esse, quam pro tyrannidarum viribus.
 Porro nos cū in extremū venissemus periculū,
 & in tyranni mores erupimus, & permāsimus in
 amicitia: neq; culpam te, qui occidēdi eramus,
 imo qui occisi sumus. Non enim, etiam si iniquū
 consiliū effectū esset, Stefichorus approbasset
 nos digna passos. Nam tu fortasse pulcherrimo
 dicens ornatu, tyrannos occidere laudas: neque

absterremus, si quis eam orationem admiratur, at non Phalarin. Hoc enim esset hominem occidere, non tyrannum. Haud enim scis. Impero, prout experiētia sum affectus. Neq; Dropidas, neque alius ullus vir æquus, imo ne Iupiter quidem inter nos, seruator, permanisset in templo fortis, vbi inter duos iniustos, Eubulum atque Aripphantum, solus fui iustus, ideo met tyrānum conseruauit. Cæterum Conon ille, omnium libidini expositus, atque Theagoras, qui perniciem nobis machinatus est, & Antimedes ac Pericles, & quotquot horum fuerunt similes, interfecti sunt a nobis iustissima vltionis lege, quibus (si non tantum habuiffem potestatis) supplicio a me pro ausis affectis, æquo vellem animo mori. Nuncupent ergo me homicidam, impium, scelestum, tyrannum, multis atque immedicabilibus inquinatum piaculis, quin si his atrociora habent aduersum me dicere, ne parcant. Nam cum me his laudent, sibi tamen videntur vituperare me apud bonos, prauissimi homines: qui partim a nobis cremati sunt inclusi taurο, partim in crucem suffixi, vbi cæteris cōspicui essent futuri, vt nihil aduersum nos mali parent; aliis oculi sunt exsiccati, quibusdā [manuum pedumq;] summitates sunt detruncatæ, ipsiq; in rotas cōtorti, aliis a capitibus cutis detracta est: alii, pro iniuria mihi prius illata, amaro interitu, vt vt mihi visum est, iure sūt exatiati: propter quos confitemur nos emerfisse tyrānos: neq; negabimus, monarchiam nos contra malos concupiuisse, neq; vnquam a crudelitate inhu-

ἀποτρέπομεν, εἰ τις θαυμάσει τὸν λόγον, ἀλλ' οὐ
 Φάλαρα ἀνδροφονεῖν γάρ ἐστι τοιοῦτον, ἀλλ' ἐτυ-
 ραννοκτείνει. οὐ γὰρ αἶσα ἀρχομαι πείρα παθῶν,
 οὐδὲ Δρωπίδας, οὐδ' ἄλλ. ὅστις αἰὲρ, οὐδὲ
 5 εἶς, ἀλλ' οὐδὲ ὁ σωτὴρ ἐν ἡμῖν Ζεὺς, ἐνέμεινε ἐν τῷ
 ἱερῷ καρτερός· εὐθέλου, καὶ Αριφάντου, οὐοῖν ἀδι-
 κην εἰς δικαίαν ἐγενόμην, τὸν τύραννόν με πείε-
 σάσασα. Κόνων ἢ ὁ καταπορνιδεύς, καὶ Θεαγόρας ὁ
 10 τῶς ὀλέθρους ἡμῖν μηχανησάμενος, καὶ Ἀντιμή-
 τοδος, καὶ Περεκλῆς, καὶ ὅσοι ἐν ταῦτις ὄντα παλιῖοι,
 αἰετέθησαν ὑπὸ ἐμοῦ, τῷ δικαιοτάτῳ τῷ ἀμυνῆς
 νόμῳ, οὗς εἰ μὴ καὶ τῶν ἐξουσίας εἰχόμενος, ἀ-
 πηγεῖ ἂν ἂν εἰλόμην ἀντιτιμωρησάμενος. λεγέ-
 τωσίν με μισοφόνον, ἄγστον, ἐκαγῆ, τύραννον πολ-
 15 λῶς πεφυρμένον καὶ αἰετέσις μιάσμασι καὶ τῶ-
 των, ἀδεινότερόν τι εἰπεῖν καθ' ἡμῶν ἔχωσι, μὴ Φι-
 δίοδωσαν. ἐπαμνοῦντες γάρ με, Ζεὺς Βάλλειν εὐκασι-
 πῶς τοῦς χεῖρας οἱ πάνηρότατοι, ὧν οἱ μὲν ἐπυρῶ-
 θησαν ὑφ' ἡμῶν, ἐμφρουρεῖ τῷ ταύρω· οἱ ἢ αἰεσκο-
 20 λοποιήσαν, ἐνθεῖ ἔμελλον ἐμπερσασαποῖ ἐσεσθαι
 πῶς λοιπῶς, μηδὲν καθ' ἡμῶν τεκτάνειν κακόν·
 ἄλλοι δ' ὄφεις ἐξηράνθησαν, πινέες δὲ ἄκρα πείε-
 κάπισσαν, καὶ κατ' ἑτραχῶν ἐλυγιάθησαν, καὶ κεφα-
 25 λάς ἄλλοι πείεσκυθιάθησαν· οἱ δὲ ὡς ἐτυχεν ἀ-
 νείκας περσάρξαντες, ὀλέθρου πικρῆ καὶ δίκην
 ἐνεφροήσαντο, εἰς ὅμολεγχόμενον ἀνασταθῆναι τύ-
 ραννοὶ, καὶ οὕτω ἀνησόμενοι καὶ πάνηρῶν μοναρχίας
 ἐρεχθῆναι. ἐδε παυσόμεθα πότε τῷ ἀμύτη, καὶ

ἀπανθρωπίαις. πρὸς ἣ τὸς χρῆστας ὁμοίαι γε εἶσ-
 μὲν ἀρχόντες, οἷοίπερ ἐγενόμεθα πρὶν ἀρξάμεθα, μὴ δὲ
 δόξης, ὡς Σησίχαρε, κατ' ἐμῶν π' ἐπ' ὧν, ὅταν κατ'
 θωάσου θεάφης ὀπιπιεῖσθαι. ὑποδέχου ἣ ἄσμε-
 νος τὰς θεάς, δι' ἡμᾶς μὴ δὲν τ' ὀπι νεῦν ἡκόντων ἀ
 ποδοπομπύμεν. ἴσθι γὰρ, ὡς μὴ εἰς τυραννοκτι-
 νήσφ Φάλαριν ἐξωτ' ἰδίαις μοίρας, ἡ δὲ δὲ νεύτη. Ἐ
 ἔχομεν κατ' αὐτῶν, ἐὰν καὶ τὰ τῶν ὑμνοπέλων σι-
 γηθῆ μέλη, ἄφεν ἡμεσων αὐτῶν ἀναγκαίως ὀπί-
 ται θελή, ὡς ὀφειλομένω αὐτοῖς ὁμοίως ὑποδε-
 ζόμεθα. τίς ἣ πει εὐβελον τυραννοκτίνοις, ἐπει
 ὡς παύτῳ ἐπιχείρην, ἀλλὰ ἀπεδώκαμεν, ἐκ
 ἀ πρὸ νόμων πρῶσθαι ἀνδρῶσι κενῶ δόξαν θη-
 ρωμένοις ὀπι καθαιρέσει μοναρχα, ἀλλ' ἀ πρὸ
 τυραννῶ πλεόν ισχύοντος νόμων. καὶ παρέντες γὰρ εἰς τῶ
 ἣ Ἱμεραίων θηρόβοτον ἄχρι τ' σθητῶν, μετ' πολλὰς
 ἄλλους αἰκίας τρέπους, τῆ λάβη διενυκτέρωσται.
 σὺ ἣ ὡς ὀπι μήκισον ὀτυχοῖης. ἐρρωσ. καὶ τὸ μὲν
 μὴ δὲν παθεῖν πῖσπεν, σὺ καὶ ἀν συνδύξαι μετ' αὐτῶ σι.
 πρὸ γὰρ τ' ἰδίαις δικαιοσύνης, ἔτ' ἔχειν Φαίης ἀν. 20
 ἀλλὰ μὴ δὲ δρῶσθαι ποτε ἀνάγκη γενέσθαι, Φάλα-
 ριν πρὸ πησπον. μέλοιεν δὲ σι Μουσῶν ὀκλεῖς
 πόνοι. πέμπε ἣ καὶ εἰς ἡμᾶς τῶν πικημάτων, ἀ τὰς
 παρῆσας ἐπαγήσφ Φροντίδας.

Ἐνναίεις.

ρμκ
 ἦ

Εγὼ οἶμαι μὲν καὶ τ' ἐλευθερίας ἐμαυτ' ἀλλοιούμην
 γενέσθαι, ἀλλὰ πρὸ μὲν τ' ἐλευθερίας, ἐ μέμφομαι
 ἡμῶν

inhumanitateque cessabimus. Ast erga bonos
 eiusmodi principes sumus, quales ante adeptū
 fuimus principatum. Ne putes ergo, Stesichore,
 quoddam tuorum carminū contra me (quando
 contra dynastem aliquem scripseris) inspirari.
 suscipe autem lubens deas, nihil eorum quæ tibi
 scribere venerint in mentem, propter nos, re-
 pellens ac omittens. Scias enim quod Phalarin
 nemo occisurus est, extra proprium fatū, quod
 a puericia aque ineunte ætate nobis ipsis præfi-
 xum habemus, etiam si poetarum taceantur car-
 mina. Quare cum venerit illud necessario, quā-
 do voluerit, tanquam debitum nobis, æquo a-
 nimo suscipiemus. Caterum tyrannicidæ Eu-
 bulo, quoniam præter fatum nos aggressus est,
 præmia reddidimus, non quæ a legibus dari cō-
 venit iis qui vanam gloriam ob euerfionem
 monarchæ venantur, sed quæ a tyrāno, plus va-
 lente quam leges. Defixus enim in Himeren-
 sium solitudinem pectore tenus, post multa
 suppliciorū genera, in suffigatione pernocta-
 nit. Tu vero vtinam quam diutissime felix sis.
 Vale. Et ne quid tale patiaris, non tibi precabi-
 mur, (a tuā enim ipsius iusticia hoc te habere
 posses dicere) sed ne vnquam in necessitatem
 venias, quemadmodum Phalaris, talia faciendū,
 curæ autem tibi sint gloriosi Musarum labores.
 Mitte autem & ad nos poemata, quæ præsentem
 remittant curas.

Ennesibus.

148

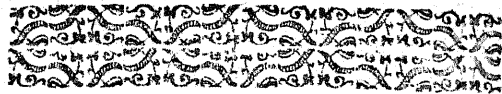
EQUIDEM & libertatis me vobis autorem
 fuisse puto: sed de libertate non reprehendo
 ingra-

ingratitude[m] vestram, argentum autem mutuo acceptum reddite. Nam & ego ipse non mediocri laboro penuria, atque circummitto in totam Siciliam pro pecuniis mutuandis. Et partim quidem donarunt nobis, vt Leontini ac Geloï, partim se mutuum daturos promiserūt, vt Hyalenses ac Phinties. Quid igitur per Iouem, de vobis ipsis existimare potestis, tamdiu non reddentes mutuo acceptas pecunias, quando alii suas donant, nullo a nobis affecti beneficio? Quod si resciscant illi, qui se donaturos nobis promiserunt, quod pro debitis pecuniis recipiendis, aliis nihil debentibus graues sumus, an adhuc putatis eos daturos? Ego sane non puto, ne illos quidem qui se mutuum daturos promiserunt, adhuc daturos: sed cogitatu[m] quod qui sua a debentibus non repetit, is neque mutuum dantibus reddere volet. Hęc igitur expedientes, nisi reddatis, erubescite. Si vero hęc nihil effecerint, sciatis reperturos nos, quod vos compellet, si modo ij qui compelluntur, iusta facere possunt.

MITHRI-

ἡμῶν ἀχαρίστους ἔσι, τὸ μὲν τι δὲ γύριον ὁ ἐδανεί-
 παθε, δόποτέ τι. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐν χρεῖα εἰμι ἔμετρεῖα,
 καὶ ἀπειπέ μω πρηματα δανείζομαι εἰς ἅπασαν Σι-
 κελίαν. καὶ οἱ μὲν χάρισαν τὴν ἡμῶν, ὡπερ Λεοντῖνοι,
 καὶ Γελῶσι· οἱ δὲ ὑπέσχετο δανείσειν, ὡς Ταλαῖοι
 Ἐφιντιέσι. τί ἂν ἔν ποτὸς Διὸς αὐτῶν ἵσταλάβουτε
 περὶ αὐτῶν, τίνικαὼται ἀδεδικνείατε μὴ δόποδιδόν-
 πες, ὅποτε ἄλλοι χαρίζονται τὰ αὐτῶν, μὴδὲν ἀγα-
 θὸν ὑφ' ἡμῶν πεπονθετες. εἰ δὲ πύθοντο εἰ ὑπεσχη-
 ῖο μένοι χαρῆσθε, ὅτι αὐτῶν ἔκεμίξασθε τὰ ὀφειλό-
 μενα, τίς μὴδὲν ὀφείλασι βαρεῖς ἐς μὲν, αἰρ' ἐπὶ δώ-
 σειν οἴεσθε αὐτῶν ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, μὴδὲ τῶν δα-
 νείσιν ὑπεσχημένους, δανείσιν ἐπὶ ἄλλ' ἐνθυμηθή-
 σεσθε, ὅτι ὁ μὴ ἀπαπεισόμενος τὰ αὐτῶν πύθεται
 ἢ ὀφειλόντων, ἔτ' ὅσοτινεν τίς δανείσειν ἔβη-
 λήσεται ταῦτα τῶν ἐνθυμηθέντες, εἰ μὴ δόποτινή-
 πε, αἰδέσθητε. εἰ δὲ μὴ ταῦτα ἀνύσθην, εὐίστε ὅτι [τα-
 χὺ σφῶδρα καὶ λόγων κρείσσοντι] βίρησμεν, ὁ ἐ-
 παναγκασθῆσθ' ὑμᾶς, εἴπερ οἴοντε ἀναγκαζόμενος καὶ
 δικαία ποιῆν [ἔσιν.]

MIΘPI-

ΜΙΘΡΙΔΑΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙ ΜΙΘΡΙΔΑΤΗ, 5

τῷ αἰεψιῶ χαίρειν.

Ας Βρούτου ἐθαύμασε πολλάκις Ἐπι-
στολάς, οὐ μόνον δεινότητι & συνε-
μίας χάριν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἡγεμονικῶ 18
Φρονήματι & ἐχούσας χαρακτῆρα. εἰκόασι γὰρ
οὐδὲν νομίζεν καλόν, εἰ καὶ μὴ μεγαλοψυχίας ἐ-
χοιπ. ἐγὼ δὲ ἂν περὶ τῶν ποιούτων φρονῶ λόγων,
οὐδ' ἐν τῷδε ἀξιώ διαμφοισβητέιν. ἀποφαίνοντος
δὲ σου δυσειποκρίτως αὐτὰς ἔχειν, ὡς ἔθελον δεινπεῖ 19
εἶναι πηήσι δαγτ' ἀντιγραφής, καὶ περισεύου λό-
γους, οἷους εἰκὸς ἰστέκασον ἀποκρίνασθαι τῶν ἐπι-
στολικῶν. ἰστέκασον δὲ ἢ δυσέυρετον ἢ Ἐπιστολή, κατ' ἀ-
γνοίαν τ' ὅτε περὶ πόλεις τυχῆς τε καὶ γνώμης.
οὐ μὲν ταύτη γε ἀνήκα τιμὴ ἔρμεν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐξ 20
ἰστορικῶν Ἐπιλεξάμεν & τὰ ἢ τ' ἰστέκασον καὶ κρι-
τικῆς Ἐπιστολαῖς ἰσποσημαίνεσθαι περὶ τῶν ποστέ-
ρων σωεῖς, οὐχ ἡκιστα παρὲς ἰστέκασον, καὶ τὸν [ἐξ] Ἐπι-
νοίας κατὰ λογόν. φύσει δὲ πως δυσχερὲς ἀπιβαί-
νει, τὸ εἰς ἀλλοτρίαν συνδραμεῖν ἰστέκασον, ὅτε 25
καὶ ἰστέκασον ἀναλογίσαι. ὁ γὰρ Βρούτου & μν-
ερίας, ὡς εἰκόσ ἀνδρα πολλοῖς ἔθνεσι διαπολεμῆσα,
ἀπὸ πρὸς βδυσίμεν & Ἐπιστολάς, εἴτε ἰστέκασον, εἴτε
πιν &

MITHRIDATES

MITHRIDATI

NEPOTI.

RV T I epistolas iterum ac saepius sum
admiratus, non vim duntaxat & bre-
uitatis gratiam, sed ceu cuiusdam im-
peratoria dignitatis characterem ha-
bentes. Videtur enim nihil existimari clarum,
nisi quod sit magno animo dignum. Ego vero,
quod super his sentio, tibi dubium minime esse
arbitror. Et quanquam illis rescribi non putem
apposite posse, id tamen experiri volui, ut ea re-
scribendo afferrem quae singulis earum con-
gruerent. Quod licet inuenta difficile sit, tum
ex fortuna temporum illorum nobis ignota,
tum & maxime sententiarum conditione, in
quibus tunc temporis populi versabantur: non
tamen impetum animi continui, quin partim
ex historiis eligens, partim ex secundis tertii-
que epistolis, quid priores sub se continerent,
percipiens, ipsarum catalogum, ut quini, insti-
tui. Quippe natura haud facile est in alienum
concurrere eloquiū: cum plenū consequi posse
suū, sit prorsus difficile. Brutus itaque cum millia
epistolarum, ut viro expediebat qui cū pluribus
gentibus bellū gerebat, scripsisset, siue ipse, siue
quiniis

quiuus alius in scribendo probatus illas solum edidit, quas diligentius scriptas censuit ratas, ut arbitror, perfectionem paucarum quasi satis esse debere. Cum igitur ille in cunctis se imitari nequiverit, quoniam nos pacto similes alii in dicendo esse poterimus? Sed dulcis quaedam passio, spes est, quæ mortalium animos non solum ad optata consequendum pollicetur, quin etiam ad desperata blanditur. Quare cum nihil iam deesse censeam, tibi etiam sine rescripto habere maxime optanti largior. Vnum tamen me non latet, quod cum Brutus, multis gentibus & populis de rebus plurimis differendo scriberet, vno charactere iure emicuit: quem si mutasset, & formulam non servasset, ceu signo aberrans, contemptus fidem amisset. Præterea quis advertere debet, quod plerique arbitrantur, præfidis esse, imperiose subditis fore scribendum. Sed contumeliosa rescriptio nobis, ceu ignavis, affert reprehensionem; & humilis oratio in rescribendo minime convenit. His tamen difficultatibus consideratis, non minus studii ac operæ dedi: ac brevem exercitationem mihi quidem institui, tibi vero prædium non amplum, & a nonnullis fortasse minus appreciandum. Quippe pleraque ante experimentum in admiratione solent haberi, quæ postea profecto, cum dilucide tenentur, inconsulte facilia ducuntur.

MARCI

πιν Θ τῶν εἰς ταῦτα μιᾶς οὐδαμῶς ἐξέδωκε πᾶς δὲ φρόνως γραφείσας, ἀλλὰ τὸ δεξιότατον πᾶς ὀλίγως μολίς τῶν διορθῶσιν. ὁπότε οὐδὲν ἔτι ἠδὲν ἔπειτα ἐαυτὸν ἐν πᾶσι μιμήσασθαι, πῶς οἶόν τε ἡμᾶς ἐπέρω ἐξομοιωθῆναι, καὶ τῆ κ' σφῶς ὁμοιοποίησι προσέσει; ἀλλὰ πῶς γλυκὺ πάρος ἐλπίς, ἐν τῇ ὀπίστυχία δελεάζουσα μόνον, κελακῶσασθαι ἔτι καὶ τὸ δόποτι βλάβη. διὴν οὐδένος ἀλλοῦ λείπεσθαι δικαίῳ μάλιτ' ἐπιχαρῆσθαι. ἔπειτ' ἀκακῶν με ἐν ἐλέγησιν, ὅτι ὁ μὲν πολλοῖς ἀνδράσι καὶ δήμοις γράφω, ἐικότως ἐνός ἐξείχετο χαρᾶ κτήρ Θ . ὁ ἔτι ἔπειτα πολλῶν διαλεχόμενος Θ , εἰ μὲν ἀλλάσθη τὸν τύπον, δόποτε παλαιῶν δόξῃ σκεπῶν τῇ ἔτι αὐτῇ προσέχων ἰδέσθαι, καὶ ἀπίθην Θ φανήσεται, καὶ ἰσχυρῶς Θ . ἐπὶ πρὸς τούτους ἐν θυμητέον, ὡς ἡγεμόν Θ μὲν ἴδιαι οἰοντά τινες παρὰ γέμοντα ὑπεροψίας, ὅστις ἐλλείπει τῶν ὑποκρίσεως ἡμῶν δ' ἡ αὐθιγῆς ἀντιγραφῆ, καὶ ἔγνωσιν ὡς ἡλιθίοις φέρεται τὸ ἔπιπνον, ὅτι ἐπ' ἀναλογίᾳ πρὸς τὸ ὁμοίῳ δόποτε μόνον. ὁ μᾶλλον δ' οὐδὲν παρὰ δυσχερῆ, καὶ περὶ τῶν ὄντων πρὸς ἐκλογισμένους, οὐδὲν ἤτιον ὑπέστην τὸ ἔργον βραχυ μὲν ἐμαυτῷ γυμνασμάσιν ὑπέστησας· οὐ μὲν γὰρ κτήμα, ἀλλὰ τῶν πολλοῖς ἄλλα καὶ δὲ καὶ φρόνησιν. φιλεῖ γὰρ πᾶς πρὸς τῆς πείρας γυμνασθῆναι, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἀντιπλέσματος ἔγνωσιν, ῥᾶδιαι εἶναι τῶν ὑπεροψῶσθαι.

ΜΑΚΡΟΥ

ΜΑΡΚΟΥ ΒΡΟΥ-

ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑΣ

πόλεις, ἢ πύτων πρὸς αὐτὸν

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ὑπὸ Μιθριδάτου συαχθεῖσαι.

Βρούτος Περραμειοῖς.

Κἄν ὑμᾶς Δολοβέλλα δεδωκέναι χρήματα ἂν εἰ μὲν ἐκόντες ἔδοτε, ὁμολογεῖτε ἀδικεῖν με εἰ δ' ἄκοντες, ἀποδείξατε, τῷ ἐμοὶ ἐκόντες δαῖναι.

Περραμειοὶ Βρούτω.

Χρήματα Δολοβέλλα μὲν, ἐπὶ βίωποιαι, ἐβιάσθημεν ἀρξαμένους ὑμῶν δαῖναι θέλοντας ἕτηκας, ὅτε δυσωλήρων ἐν ἀπορία τὸ πρὸς θυμῶν.

Βρούτος Περραμειοῖς.

Τὰ χρήματα ἡμῖν εἰς ὃν ἐπετάξαμεν καιρὸν μὴ πέμψαντες, οὐδὲν ἄλλο εἰ μὴ τὸ δοκεῖν μὴ βεβιάσασθαι ταῦτα ἀρξαμένους ἀφ' ἡμετέρου ὡς διχοθῆν ὑμᾶς βεβιάσασθαι, ἢ τῷ τὰ ἀνάλωματα κατ' ἴσον ὑπομείναι (δάσπε γὰρ ποσὺ τῷ κάκιον, ὅσα περ ἄκοντες) ἢ τῷ, ἢ εἰς αἰτί τῶν ὑπουρηθέντων φέρειν χάριν ὑμῶν, ἀφ' ἡμετέρου. εὐ γὰρ χρεὶ τῶν πρὸς θυμῶν

MARCI BRUTI

AD CIVITATES QVAS-

dam, & harum ad illum

EPISTOLÆ

a Mithridate collectæ.

Brutus Pergamenis.

VDIO vos Dolbellæ pecuniam dedisse. quam quidem si voluntarie dedistis, fatemini quod iniuria me affeceritis: sin inuite, illud ostendite, vltro mihi dando.

Pergameni Bruto.

DOLABELLÆ quidem pecuniam, dum abundabamus, dare coacti fuimus. Tu vero a nobis, dare cupientibus, petis; quum propensa voluntas præ inopia, quod cupit, implere non facile possit.

Brutus Pergamenis.

PECUNIAS quum eo quo imperauimus tempore non miseritis, nihil aliud profecistis, quam quod coacti illas dare videbimini; ita vt duplici vos augeatis dāno, sumptus æque sustinēdo (dabitur autē tanto grauius quanto magis nolētes) & gratiā quam merito propter obsequium reportassetis, amittendo. Neque enim equum est,

N

vt

vt eodem loco habeantur, qui prompte imperata exsequuntur, & illi qui necessitate coacti id præstant.

Pergameni Bruto.

SI pecuniarum exhibitio nobis facilis fuisset, non commissemus vt tarditate gratia periret. Quid enim prodest negantibus, vi postea cogendis, si duplici damno augeantur, impensam facientes, gratiamque amittentes? Sed hoc scito, quod festinatio, copiarum est; mora vero, studii inopiam superare coacti. Nequaquam certe æquum est, vt miseri & qui præ inopia differunt minus gratiarum referant, quam qui propter abundantiam (alioqui non facturi) dare properant.

Brutus Pergamenis.

PECUNIAS vestri attulerunt legati, pro ea quam causamini tenuitate plures; verum si necessitatem ob quam eas petimus, spectetis, pauciores. Cauete igitur ne plus possitis quam præ vobis fertis: & minus velitis, quam potestis.

Pergameni Bruto.

MISIMVS tibi pecunias, etsi quam necessitas tua requirebat, pauciores, tamen quam promiseramus plures. excusabamus etenim, vt pote qui minus haberemus quam vellemus, contribuimus autem, vt qui plus studii quam pro viribus adhibuerimus.

Brutus Pergamenis.

DOLABELLA hostis est nobis; & vos illi, vt amico, contra me exhibetis omnia. Quid itaque

περὶ τούτων ὑπηκόων παρρησίαν νέμεσθαι τοὺς σὺ καὶ, εἰ μὴ μὲν ἀνάγκης, ταύτῃ ἡμῖν ᾧ ἔραχοντες.

Περραμλινοὶ Βρούτῳ.

Εἰ ρέει διὰ τὸ ὄπερ μοὶς λέω, σὺ καὶ ἀνὰ χειρὸς ἐμῆς βραδυνῆτι διαβαλεῖν τίω χάριν. (τί γὰρ δὴ ὄφελος τοῖς καὶ ἀνησάντων βιασθησμένους, εἰ μὴ μελλήσεως ἀμφοτέρωθεν ζημιωθῶσι, ἔτι δὲ δόντες τὸ ἀνάλωμα, καὶ τίω ἀμοιβῆν ἄπο λείαντες;) ἀλλ' ἴδιον ὅτι τὸ μὲν τάχιστα, πεποιθῆς ἔργον ἐστίν· ὁ δὲ χρόνος ἀπουθῆς ἐκνικῆσαι βιαζομένης ἀπορίας. οὐδὲ δὴ δίκαιον τίω τῶν ᾧ ἔραχον διὰ ἀμῶν ἐπεκτεινθέντων κακοπραγίαν ἐλατῆον φέρεσθαι τῶν σὺ καὶ, εἰ μὴ ὑπὸ ἀπορίας, ταχυνομένων.

Βρούτῳ Περραμλινοῖς.

Τὰ χρεῖματα ὑμῶν ἐκόμισαν οἱ πρέσβεις, ὡς μὲν πρὸς λέω ἠπάσθε ἀδένειαν, πλείω ὡς δὲ πρὸς λέω ἠπούμεθα χρεῖαν, ὀλίγα. φυλάττεσθε οὐ μὴ καὶ διώσθε, πλείον οὐ πρὸς ποιήσθε, καὶ βούλησθε ἐλατῆον οὐ διώσθε.

Περραμλινοὶ Βρούτῳ.

Ἐπέμψαμέν σοι χρεῖματα, εἰ καὶ τῆς σῆς ἐλάττονα χρεῖας, ἀλλ' οὐκ ἑαυτῶν ὑποχέσεως πλείονα. παρητούμεθα μὲν γὰρ, ὡς μικρότερα ἢ βουλούμεθα ἔχοντες ἐπορίσασθαι, ὡς πλείον ἢ διώμεθα ἀπουδάσαντες.

Βρούτῳ Περραμλινοῖς.

Δολοβέλλας, ἐστὶν ἡμῖν μὲν πολέμιος, ὑμῖν δὲ φίλος· ὡς εἰς ἀπαν καὶ καθ' ἡμῶν ὑπουργεῖσθε· πῶς

δητα ἂν ἔποιτο τοῖς τὰ αὐτὰ ἐκείνῳ ἐλομένοις, εἰ καὶ
ἀλόντας ἴσα πολεμίοις πᾶσαι οὐδὲ γὰρ μετανοοῦσαν
δύσειν τοῖς ἢ πρὶν ἢ ἐς τὸ πάντελες καμῆν μέλανοςσι.

Περγαμῆνοι Βρούτῳ.

Τῆς μὲν παλαιᾶς πρὸς Δολοβέλλαν Φιλίας οὐδὲ
αἰτίῃ, ὅψις ἡμῖν Ἰπτισελλῶν. ἀγνοῖ γὰρ πᾶς ἐ-
κείνου κολακῆσιν Ἰπτιταγῶς, πρὶν ἢ οὐκ εἶναι πρὸς ὅν
ἀποκλίναμεν πῶς ἢ εἰς τὸ μέλλον μετανοοῦσαν μὴ ἀ-
φαιρῆναι τὴν ἐξ ἑσθλῶς, ἀλλ' οὐδ', ὅταν δῶνται,
τὸ ἀγνοῖθεν διορθωμάτων.

Βρούτῳ Περγαμῆνοῖς.

Ψήφισμα ὑμῶν περὶ τοῖς πρὸς τοῖς ὑμῶν ἀπεκ-
μισθῆναι μοι, ἐν Ἀβδήροις πῶς ἀπὸ Ἰταλίας στρατιᾶ
Ἰπτισελλῶν. δεξάμεν γὰρ τῆς μὲν Βραδύτη-
τος ὑμῶν ἐμεμψάμεν (Περγαμῆνοῦς γὰρ πᾶντα
φρονεῖν ἐν πολλοῖς ἀνέβουλόμην, καὶ ἔσθλ' ἐπήνεσα
ἢ τῆς εἰς τὰ ἄλλα πρὸς τοῖς, καὶ τῆς δωρεᾶς τῶν
ἀριστοῦσιων ἑλάντων δι' ἡς, παλαιὸν ἀκοντες δοῦναι
Δολοβέλλῳ τὰ πενήκοντα ἐπεδείξαδε.

Περγαμῆνοι Βρούτῳ.

Καὶ ἑσθλὸν ἐφρονοῦμεν ἀπὸ πρὸς ἡμῶν καὶ νῦν, ἢ
Βραδύτης, ἀλλ' ἡνίκα δῶνται τὸν ἐξ ἑσθλῶν ἡμῖν, τὰ εἰ-
κότως σιωποῦμεν. οἱ γὰρ ἐν πρὸς οὐκ εἶναι μὴ παλαιὸν
Δολοβέλλῳ πενήκοντα δόντες ἑλάντων, τετρα-
ταλῶσινα σὺν καὶ περὶ ἐνδεόμενοι, σιωποῦμεν
ὅπως μάθῃς ὅσον ἐκεῖσιν ἑσθλῶν πρὸς οὐκ εἶναι
τοῖς ἐβουλήτως ἐν ἑσθλῶν βιασθέντας ὑπερ-
αἶραι.

Βρούτῳ

itaque ex huiusmodi re consequi putatis, nisi æ-
qua illis perpeti qui hostibus sint auxilio? quip-
pe illis nõ indulgetur, quos errati non pœnitet
prius quam omnino erogent.

Pergameni Bruto.

AMICITIÆ nostræ cum Dolabella tu cau-
sa & auctor fuisti, qui super hoc nobis tarde in
præsentia scribis. Opus enim fuit illius imperio
assentiri prius quam perpeti quæ declinavimus.
Cæteram venia non denegatur illis, qui cum
norunt, sua errata corrigunt.

Brutus Pergamenis.

DECRETVM vestrum vestris ab oratoribus
apud Abderam recepti, dum ibi ex Italia exerci-
tum expectarem: ibi vero vestram tarditatem
percipiens, longe vos culpavi. Vellem equidem
Pergamenos iamdiu hæc, ut eos decuit, diligen-
ter considerasse. In aliis vero de promptitudine
vos commendavi, & præcipue super assentito-
rum munere talentorum, cum olim inuiti Do-
labellæ quinquaginta largiti fuistis.

Pergameni Bruto.

ET cito cognouimus, quæ expediebant: &
postea non tarde, sed quando quiuimus, quæ fa-
cto opus erant, confecimus. Nam cum nobis
copia erat, non plura quam quinquaginta ta-
lenta dedimus Dolabellæ: nunc vero cum ino-
pesimus, triplo plura volentes tibi cõtulimus:
ut certo scias quantum voluntarium inopum
studium superet eos qui in opulentia non nisi
coacti & inuiti quid præstant.

N 3

Brutus

Brutus Rhodiis.

ΧΑΝΘΙΟΣ deuictos, quum a nobis defecissent, ad impuberes vsque omnes trucidauimus, urbemque combussimus. Patareis autem, quod partes nostras sequuti essent, tributa condonauimus, & vt liberi & sui iuris essent, concessimus. quin & pro restauratione eorum quæ temporis iniuria vastata erant, quinquaginta talenta largiti sumus. Proin vobis in commune consulere ac viderelicet, vtrum hostes, vt Xanthii, an vero amicos, vt Pataraei, nos habere velitis.

Rhody, Bruto.

ΧΑΝΘΙΟΣ pro libertate resistentes, licet atrociter tractaueris; nequaquam tamen Pataraeos imitabimur, qui muneribus corrupti seruitutem subierunt, sed illorum deprecantes fortunam, generositate seruare conabimur: Horum vero sententiam vituperantes, non inuidebimus ipsis tua illa munera; libertatem cum periculo coniunctam magis gloriosam existimantes, quam lucri causa vltro neum transfugium.

Brutus Cois.

RHODVS quidem a Cassio in seruitutē reducta est, quæ ciuitas magis audax quā propria virtute firma. Lycia vero nobis vniuersa paret. illa quidē bello fatigata, hæc vero ex necessitate cōsultius iudicauit, vī nō cogi, ne extrema subiret. vltro enim id elegerunt, quod nō ita multo post vel inuiti facturi erāt. Eligite igitur & vos, vtrū bello coacti seruire, an vero nos volūtarie

reci.

Βρούτῳ Ροδίοις.

Ξανθίους δαπανήσαντας χειρωσάμενοι, ἢ Ἐθῶν ἀπεσφάξαμεν, τῶν τε πάλιν κατεπεθήσαμεν. Παταρείου ἢ προσεθεμένοις ἡμῖν, τῶν τε Φόρων ἄφεσιν ἐδώκαμεν, ἐλευθέρους καὶ αὐτόνομους αὐτοὺς εἶναι συγχωρήσαντες. εἰς ὅπισθιβλίω τε τῶν ὑπὸ τῷ χρόνῳ καὶ λελυμένων παρ' αὐτοῖς, πεντήκοντα τετρακοντα ἔχαρσάμεθα. ὑμῖν οὐκ ἐκλελοιμένοις πρὸς αὐτῶν, παρεστὶν ὄραν ὄψιν, εἴτε χρὴ παλεμίου ἢ τοῦ μᾶς, ὡς περ Ξανθίοι, εἴτε Φίλους καὶ Βερρέτας, ὃν πρὸ πῶν Παταρείς, αἰρεῖσθε.

Ροδίοι Βρούτῳ.

οὐκ εἰ σὺ βαρέως τοῖς ἐλευθέρωσσι Ξανθίων προσελύχθης, ἤδη καὶ ἡμεῖς πρὸς ὅππῃ δουλείᾳ δεκαοθέντας μιμησόμεθα Παταρείς· ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἀπευξήμενοι τῶν τύχων, παρεσάμεθα τὴ δουλείας ἔχουσι· τούτους ἢ μεμψάμενοι τὴ γνώμης, ἐζηλώσαμεν τὴ δὲ σὺ λημμάτων· ἐνδοξότεραν ἡγρούμενοι τῶν μὲν κινδύων ἐλευθέρων, τὴ δὲ τῶν κερδαίνειν αὐτομολίας.

Βρούτῳ Κώοις.

Ρόδῳ μὲν ἤδη δεδούλωται Καρία, πόλις αὐθαδέστερον αἰδομένη τῆς οἰκείας ἰαχῆς μᾶλλον ἢ βεβαϊότερον· Λυκία ἢ ἡμῖν ὑπὸ ἡγεμονίας. ἢ μὲν, πολέμῳ καμῶσαι, ἢ ἢ ἐκ τῆς ἀνάγκης ὠφελιμένη τὸ ἀβίασον. ἐκόντες γὰρ εἶλοντο ἅμεις αὐτομολοῦμεν καὶ βουλόμενοι. καὶ ἡμεῖς οὐκ αἰρεῖσθε, ἢ πολέμῳ βιασθέντες, δούλοι· ἢ ἐκουσίως ἡμᾶς

N 4

δεξά-

δεξάμενοι, Φίλοι γνέσθε.

Κῶσι Βρούτω. 18

Ούτε ἡ Ροδίων ἀλωσις ἐξέπληξεν ἀν' ἡμᾶς, μή
 παρὰ σοὶ Φρονουῦταις, οὔτε ἡ Λυκίων Ὀπρωσία μὲν κα-
 λακείας ἔταπεισεν. ἐλπίς γὰρ καὶ φόβος, ἐν Φίλοις δ'
 μὲν ἀξιοῦται, ἐν δὲ τοῖς ἀλλοτριουμένοις, καταπα-
 φρόνηται. ἀλλ' ἡμεῖς ἀνώγειν σοὶ πρὸς χωροῦντας,
 καθ' ἐν ἀχθόμεθα, εἴγε δόξαμεν ἢ ἀπειλῆς ἢ
 ὑποσχέσεως γεγονέναι κτήμα. ἔχε οὐκ ἡμᾶς ὑπό-
 δεγμα Φιλίας πρὸς ἄλλους μάλλον, ἢ ἐτέρων ἐφ' ἑα
 ἡμᾶς πρὸς δέου.

Βρούτος Κῶσις. 19

Οὐδὲν οὔτε θαλάττης, αἰὲν νεῶν, οὔτε ἀγεαρ-
 γήτου γῆς ὁ Φελ. πανήσοιτε οὐκ παρὰ σκάφη,
 αἰς, εἰ τῶνδε εἴητε ἄπυροι, μηδὲν ἢ περρωτῶν πλοῖον
 ἐκ θαλάττης ὀνησόμενοι.

Κῶσι Βρούτω. 20

Καὶ γεωργίαν ἔστιν ὅτι καὶ ναυτιλίαν ἐμποδίζει
 κερδός· ἀλλ' οὔτε γῆς ἀποστερουῦνται οὔτε θαλάττης
 οἱ φύσει πάντες ἔχοντες. οὐ γὰρ ἴσον τῷ μηδ' ὅλως κε-
 κτηθεῖται, τὸ, καὶ ἐλλείπειν ποσὲ, εἰς τὴν γῆριαν ὀ-
 διόρρωτον.

Βρούτος Παπαρεῦσιν. 21

Δαμάσιππον Ροδίων ναυάρχον, μὲν τὴν Ρο-
 δίων ἀλωσιν φυγόντα, μὲν δὲ κατὰ Φρακίων
 ἐπιτάμει παρ' Ἐρμόδωρου τοῦ Σαμίου ἐμπόρου
 πεφηνέναι ἐν τῷ μεγίστῳ ὑμετέρῳ λιμένι. καὶ χθῆ-
 ρα μὲν οὐκ αὐτὴν ὀκείσε, οὐδὲν ἀμάρτημα ὑμέτερον
 ἤξιμα

recipiendo, amici esse velitis.

Coi Bruto. 14

NEQUE Rhodiorum expugnatio nos ter-
 ruit tuas partes non sequutos, neque Lyciorum
 cum adulatione prosperitas persuasit. Spes enim
 atque metus inter amicos non parum momenti
 habent: verum apud illos qui alienati sunt, faci-
 le contemnuntur. Cæterum nos qui antea in
 tuas partes concessimus, id unum veremur, ne
 aut minis aut pollicitationibus acquisiti videamur.
 Fac igitur ut nos apud alios ceu amicitia
 exemplum potius, quam aliorum apud nos afferas.

Brutus Cois. 15

NEQUE mare sine nauibus, neque terra si-
 ne cultoribus quicquam prodest. Conficiendis
 igitur nauigiis laborem impendite: utpote qui,
 si his destituamini, nihilo maiorem e mari utili-
 tatem quam continētis incolæ, sitis percepturi.

Coi Bruto. 16

SICUT agriculturæ, ita etiam navigationi
 tempus nonnunquam est impedimento: sed ne-
 que terra neque mari priuantur quibus hæc a
 natura sunt tributa. Non enim paria sunt, ali-
 quem illa non possidere, & illorum commodo
 ita destitui aliquando, ut tamen postea utens, il-
 lius defectus damnum refarciat.

Brutus Patavieis. 17

DAMASIPPVM Rhodiorum classis præfe-
 ctum Rhodiis superatis fugientem cum duabus
 cataphractis ex Hermodoro mercatore Samio,
 in maximo vestro portu visum esse intellexi.
 Quod eo appulerit, peccatum vestrum nullum
 esse

esse existimo. verum si longius a vobis aufugere fueritis, vos iniurios simul atque ignavos iudicabo.

Patarei Bruto. 18

SI citius nobis quam tibi de classis præfecto nunciasset Hermodorus, non quemadmodum clam appulit Damaspus, sic etiam clam solvens aufugisset: sed Rhodiorum cladis pars quoque fuisset. Nunc vero dabis veniam euentui ignorantis, cuius multam atque initium dedisti. neque hoc iniuriæ adscribendum, si latens receptus sit; neque ignaviæ, si clam itidem aufugcrit.

Brutum Cauniis. 19

PER legatos, vos mihi longe esse benevolos simulatis: sed opera sane verbis minime respondent, cum quæ opus mihi sunt, eorum nihil afferre studeatis. Videte itaque ne nos qui ostensioni & operibus magis credimus, quam ex verbis voluntatem venamur, vobis ceu hostibus infestos reddatis.

Cauniy Bruto. 20

MI RVM non est si per legatos benevolentiam ostendimus, & in efficiendo quæ opus sint, deficimus. Nam illud, est opus studioforum, hoc vero, impotentium. Quapropter conueniens est, studii affectum magis considerare, quam in operibus defectum: ac eos existimare amicos, qui ad ea quæ non possunt, seduli tamen existunt.

Brutum

ἡγοῦμαι εἶναι καταχθέντες ἢ ἐπιπείρω ποιοῦν ὑμῶν δοσδραίαι εἴσατε, καὶ ἀδικίας καὶ ἀναιδρείας ὑμῶν καταγνώσμαι.

Πατρῆεις Βρούτω. 17

Εἰ γὰρ ἦν ἡμῖν Ερμόδωρος ἢ οὐκ ἐπιπείρω αρχου παρεγγείλην, σὺν αὐτῷ, ὡς περ εἰς παλαιοτάτας ἐλάθε Δαμάσιππος, ἔγω δὲ καὶ ἀπειρών διεφυγῆμαι ἀλλὰ μερῶν αὐτῆς Ροδίων ἀλώσεως ἐγλύετο. νυνὶ ἢ σύγγωθι τῷ τέλει τῆς ἀγνοίας, ἧς ὑποπήμησιν ἰοὺ καὶ πλεονεξίας δέδωκας. οὔτε γὰρ ἀδικίας ἔργον τὸ λαθόντες καὶ ἀδεξασθαι. οὔτε ἀναιδρείας, τὸ ἐκδιφράσκοντες ἀγνοῆσαι.

Βρούτῳ Καυνοῖς. 18

Εὐνοεῖν μὲν, ἡμῖν πρὸς βδόμενοι, προσποιεῖσθε. τὰ ἔργα εἰς οὐδὲν ἂν ἐχθρῶν ἀποουδακότης ἐλέγχει. ὁρᾶτε οὐκ ἢ καὶ ἡμεῖς, τῇ Διῶσι τῶν ἔργων πεισθέντες δυσμενεῖα μᾶλλον ἢ τὴν ἐκ τῶν λόγων ἠδονὴν θηρώμενοι, ὡς ἐχθροῖς ὑμῖν προσενηχθῶμεν.

Καυνοῖς πρὸς ταῦτα. 19

Οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ πρὸς βδόντες ὑπερδυναίαι, ἐν ταῖς ὑποουργίαις καταδέεσθαι τῆς χρείας ἐλεγχόμεθα. ἐκείνο μὲν γὰρ, ἀποουδακόντων ἔργον τοῦτο ἢ ἀσθενεῶν διὰ χρῆσιν, τὴν ἐκ τῆς πρῶτου 25 μίας Διῶσιν μᾶλλον ἢ τὸ ἐν ταῖς ἔργαῖς ὑποδέεσθαι σκοποῦνται. Φίλους νομίζουσιν καὶ ἐμὴ δύναμιθα ἀποουδακόντας.

Βρούτῳ

Βρούτῳ Λυκίοις. κα

Ὅ σοι παρ' ὑμῖν ἐστὶ μηχανικὰ ὄργανα τοιχομα-
χίας, ἢ ναυμαχίας, ὅτι Καννου Δεσπέμψατε
Κασίου τῷ σωάρχῳ τῆ μου, πορθητῆ Ρόδον, ἵατ-
τον ἡμερῶν τρεῖς κεντα, ἀφ' ἧς ἀν' ἡμέρας τὴν ἑπι-
στολὴν πῶ τῶν δέξῃσθε· ἵνα μὴ τοῖς κατ' ἐκείνων
ἡμῖν παρεσκότασμένοις [ἀν' ὑσπρήσητε] ἀναγκα-
σθῶμεν χρῆσασθαι καθ' ὑμῶν.

Λυκιοὶ πρὸς ταῦτα. κβ

Ὅξείας ἑπιτολῆς ἀπόκρισις μία, τὸ ραδίως το
ὑποურγήσαι. διὸ πειρασόμεθα φθάσαι τοῖς ἔργοις
τῶν δὸτὸ σοῦ πρὸς ἑσμίαν, ἐπεὶ ἐκ σὺ τῆς ἀπειλαῖς
τῶν παρ' ἡμῶν ὑποχρῆσιν ἐφθασκας. εἴη μὲντοι τὰ
ὄργανα μὴ ἀχρηστὰ φαυλοῦσι Δεσπυλαϊότητά, ὡς
ἐκ τῆ Ροδίου ἀρήσας ἐπ' ἄλλους ἀχρηστὰ. ις

Βρούτῳ Λυκίοις. κγ

Δι μηχανικὰ ὑμῶν μὲ τὸν πόλεμον, ὡς ἡ παροι-
μία, ἐκομιθῆσαν. ἀλλ' ὑμῶς γε ἐπαυνοῦμεν· οὐ γὰρ
ὑσπρήσατε εἰς τὴν ἐκελευσάμεν πρὸς ἑσμίαν· καὶ
Κάσιῳ ἔφθασεν. 20

Λυκιοὶ πρὸς ταῦτα. κδ

Καὶ σοι πάλιν ἐλπίδ' ἔτι νικᾶν συμβαίνοι, καὶ
ἡμῖν ἢ ραδίον ἑπιτολῆς ὑποურγήειν, εἰ μέλλεις εὖτος
συμμαχους ἐξ ὧν ἀν' [κελευσῆς] χρῆσθαι μᾶλλον ἢ
ἐξ ὧν ἀν' [αχρηστὰ] Κάσιῳ, δὸτὸ δεχέσθαι. 25

Βρούτῳ Λυκίοις. κε

Ἐάνθις τῶν ἐμῶν δωρησάτων ὑπερδόντες,
πῶ φον τῆς ἰδίας ἀπονοίας ἐσχῆνασι τῶν πατρίδων.
Πατα-

Brutus Lyciis. 21

QUÆ vobis apud Caunum instrumenta me-
chanica ad expugnationem muralem naualem-
que existūt, ea omnia Cassio, collegæ meo, Rho-
dum expugnanti mittere curetis intra triginta
dies a die qua vobis præfens epistola reddetur,
vel quoque celerius. Ne, si deficeretis, quos cō-
tra Rhodios fecimus apparatus, expediat nobis
contra vos vti.

Lycij Bruto. 22

CELERI mandato vna congruit responsio,
quod cito videlicet obsequi conabimur. Itaque
opere diem absit nobis diffinitium præueni-
re, ex quo minitendo nobis promissa præuen-
nis. Erunt igitur instrumenta non inutilia, licet
appareant vetusta.

Brutus Lyciis. 23

MACHINÆ quidem vestræ, bello iam con-
fecto, vt vetus extat verbum, delatæ fuerunt:
vos tamen commendamus, quod in quo termi-
no a vobis transmitti iussimus, non defuistis, sed
Cassius antevenit.

Lycij Bruto. 24

CITIVS quam speratur, contingit tibi vi-
ctoria potiri: nec tarde nobis parere mandatis, si
confideras quibus temporibus iussisti, & quibus
Cassius, quem misisti, receperit.

Brutus Lyciis. 25

XANTHII, beneficium meum aspernati,
sepulcrum suæ vecordiæ habuerunt patriam:
Pataren-

Patarensibus autem, postquam se in fidem meam contulerunt, nulla libertatis pars in rerum suarum administratione deest. Quum igitur vobis quoque liceat, vel Patarensium iudicium, vel Xanthiorum sortem eligitе.

Lycij Bruto. 26

XANTHIORVM quidem vicem ob calamitatem illam dolemus, qua suae dementiae poenas dederunt, quod ne mutare quidem mentem potuerint: Patarensibus autem gratulati sumus, qui cordate simul & feliciter elegerint quae sibi erant profutura. At nos non ita despimus, ut quum liceat fortunatis esse, si in amicorum numero simus, eorum infortunium qui ob inimicitias supplicio sunt affecti, malimus.

Brutum Lyciis. 27

QUI vestrum exules Xanthiorum receperint, non mitius tractabuntur quam ipsi Xanthii. At Patareis, Smyrnaeis, Corythiis ac Phaselitis, si qua humanitate, eos recipiendo, uti voluerint, permitto ut inspiciendo Xanthios, cognoscant opere, per effectum sibi probe consuluisse, cum nos amicos elegerunt.

Lycij Bruto. 28

XANTHIOS minime recipere decreuimus, si quidem futurum est ut calamitatis participes simus potius, quam ut ipsorum fortunam subleuemus. Videntur autem illi, relictis nobis, a quibus utilitatis nihil accipiunt, ad Patareos, Smyrneos, Phaselitas atque Corycios, veluti firmiores adiutores, sese recepturi. Testatur itaque Brute, ac manifestum nullo te odio commotum exules

Παταρείς ἢ πτεύσαντες ἑαυτοὺς ἐμοὶ, οὐδὲν ἐλλείπουσιν διοικητικὰ καὶ ἑκάστῃ ἐλευθερίας. ἔξον οὐκ ἔμιν, ἢ τῶν Παταρέων κελσιν, ἢ τῶν Ξανθίων τύχῃν ἔλεσθε.

5 Λύκιοι πρὸς ταῦτα. 25

Ξανθίοις μὲν συναχθῆμεθα τὴν συμφορᾶς, ἡμῶν πρὸς τιμὴν ἀνοίξας ἔχουσι, τῶν μὴδὲ μετανοήσασθαι διὰ αὐτῶν Παταρεῦσι ἢ σωθήσῃμεν, σωφρόνως ἄμα καὶ ὀτυχῶς ἐλομένοις ἂν ἐμελλέσσωσι. αὐτοὶ τοὺς ἔχοντες ἡλιθία φρονέμεν, ὥστε παρὸν ἐν φίλοις δεθμομένοις ὀτυχεῖν, τῶν δὲ δι' ἔχθραν κέκλασμένων ἀτυχίαν ἐλέσθαι.

Brutum Lyciis. 26

Ξανθίων τῶν ἀφ' οὐκ ἐπιθυμῶντες οἱ ὑποδείξασθαι ἐξ ὑμῶν, ἔδεν μετρίωτερον πείτονται Ξανθίων. Παταρεῦσι ἢ, καὶ Μυρεῦσι, καὶ Κωρυκίοις, καὶ Φασηλίταις, καὶ ἀλλόπει εὖ ποιεῖν ὑποδείξασθαι αὐτοὺς ἐδέξασθαι, ὅτι τρέπω, ἵνα τὸ ὄρθως αὐτοὺς βεβουλεύσασθαι, φίλους ἡμᾶς ἀλλὰ μὴ πολεμίους ἐλόμενοι, 20 ἔργα αἰσθάνται ὁρῶντες Ξανθίους.

Λύκιοι πρὸς ταῦτα. 27

Οὐδὲ αὐτοὶ Ξανθίους ὑποδείξασθαι ἐγνώκαμεν, εἰ κοινωνεῖν τῆς συμφορᾶς μᾶλλον ἢ ὅτι κενὸν φίλῃν μέλλομεν αὐτοῖς τὸ ἀτύχημα. εἰκόσασθαι γὰρ καὶ 25 κείνοι, παραλιπόντες τῶν μὴδὲν ὀνήσασθαι ἡμᾶς, Παταρεῦσι καὶ Μυρεῦσι καὶ Φασηλίταις καὶ Κωρυκίοις, ὡς βεβαιότεροι πρὸς φέρειν βοήθαις. δῆλον γὰρ πεποιθήσασθαι, ἂν Βρούτε, εὖ δὲ ἔργῳ ἐλαύνων τῶν

τοὺς Φυλάδας ἐκ Λυκίας· Ἰσὸς δὲ χρησότη-
 διδάσκων, τί σιν ἠθίδον αὐτὸς χαρῆται.

Βροῦτ· Κώϊσι. κθ

Οἱ πεμφθέντες παρ' ὑμῶν ἵππὶ τῶν συμμα-
 χίων, ἀπὴ γὰρ μοι τὰς ναῦς ὑμῶν ἀρτι κατα-
 σκιδάλλεσθαι. εἰ δὲ εἰς τὸν πόλεμον κερὸν ᾤσθη-
 σκιδάλλεσθαι, [εἰς] τί χρεῖσθε τὴν παρασκευῆς οὐκ
 οἶδα. τί γὰρ πλέον ὀφείλει ἰαχὺ ἀκέρου, ἢς πυν-
 τελῆς ἀσθένεια τὸ ἀχρηστον.

Κώϊσι πρὸς ταῦτα. λ ιθ

Τοὺς μὲν ἰδίους ἵππασμαθὰ κερουὺς, ὅτι μα-
 κρότερον τῆς χρείας πρῶτον ἐπίσθαι δεῖ· τοὺς δὲ τῶν
 συμμαχίων οὐ βέλδιον σκευάζειν, εἰ μὴ πρὸ πολλοῦ τις
 κτλῆλοι. τῶν μὲν γὰρ ᾤσθησθαι μὴ νόμιζε ἀ-
 χρηστον [εἶναι] εἰς τὸ βραδύ, καὶ εἰς τὸ παρὸν ἐλλείπει. Ἔ-
 σάξεται γοῦν τῶν ἀκέρων εἰς τὰ μέλλοντα.

Βροῦτ· Καννίοις. λ α

Αἱ μὲν κατ' ὄψιν ἵπποφυλάξαι τὴν ὑπὸ κέρων, κελα-
 κείας καὶ φόβου τὸ πλέον μεμαίρονται. τὸ δὲ πρῶ-
 θυμῶς εἰς ὃ ἀνὴρ ἵππασμαθὰν ἵπποφυλάξαι, πολλῶν δὲ
 ἐνδείκνυται βεβαιότητα. καὶ ὑμῖς οὐκ ἔπερ ὧν ἐ-
 γράψαμεν, ἀλλ' ἀσκέψασθε, πότερον ὑμῶν καὶ τὰς
 ἀλλὰς ἵπποφυλάξαι δι' ἀνάγκην ἀπίστας ἢ δι' εὐ-
 νοίαν χρηρῆ δεχέσθαι. πίστις γὰρ ἀνάρκῆς τῆς βεβαιό-
 τητος αἰεί φανείται, τὸ δὲ λυκεῖως ὑμῶν εἰς τὰς ἡ-
 χρείας ἔπιμον.

Καννίοι πρὸς ταῦτα. λ β

Πίστις εὐνοίας, οὐ τὸ συνεχῶς ἵπποφυλάξαι
 (ἔπ)

exules e Lycia abigere, sed benigne, quibus illos
 donare velis, indicare.

Brutus Cois. 29

QUI pro confederatione missi sunt a vobis,
 ii mihi renunciarunt, naues modo a vobis para-
 ri. Si quidem pro tempore paratis, ad quid vtilis
 sint huiusmodi apparatus, non video. Ea appa-
 ratio quæ minime in tempore fit, non plus con-
 ducit quam inapparatio, quæ penitus inutilis
 existit.

Cois Bruto. 30

QUO D tempore belli prius apparatus fieri o-
 portet, quam belli vsus veniat, cognoscimus.
 quam rem confederatis non est facile cogno-
 scere, nisi multo prius sibi denuntietur. Verum
 enim ipsos apparatus, licet tardos, non tamen
 existimes fore inutiles. quippe si in tempore
 non aderunt; poterunt in futurum seruari.

Brutus Cannis. 31

SVBDITORVM obsequia, blanditiarum
 plurimum ac timoris primo aspectu participia
 sunt: sed quibus scribimus, cum prompte pa-
 rent, hi constantiam & firmitudinem osten-
 dunt. Vos itaque, de quibus scripsimus, vide-
 te ac considerate, vtrum alia obsequia per vim
 omnia, an per benevolentiam vos efficere o-
 porteat. Quaquam spes constantiæ vestræ
 mihi fati ostendit, vos ad vsus nostros perpe-
 tuo fore paratos.

Cannis Bruto. 32

FIDES quidem, benevolentia, & non perpetui
 obse-

obsequii existit. Id enim facultatis est opus, non se ab obsequio retrahere, quibus temporibus adsit facultas. Nos vero, si putaremus ex superioribus studiis nostris nō haberi nobis fidē: illud quoq; arbitraremur, omnes labores nostros erga te frustra futuros. Verum enim erga te vti amicitia ficta, minime conuenit. cui si abest timor, semper blanditur: & si adest, adulatione fallitur.

Brutus Damas. 33

ARMIS atque pecunia opus est. aut mitte aut denega.

Damas Bruto. 34

MITTERE eorum est, quibus copia suppetit: denegare autem eorum, quibus deest.

Brutus Cyzicenis. 35

ARMA ex Bithynia, siue terra siue mari, vt in Hellespontum celeriter & tute deferantur, videte. Quippe si tardius quam nobis expedit, deportarentur, aut in deportando amitterentur, vel ab hostibus interciperentur, iniuriam nobis per vos irrogari putaremus.

Cyziceni Bruto. 36

DIFFICILE est arma quidem terra propter hostes mittere: mari vero, propter procellas. Et, quod est difficillimum, tu duo inuicem contraria iubes, tutē scilicet, & celeriter: tamen neutra in re studium deerit, vt si quid casu forte euenerit, ne nos in obsequendo damnare merito possis.

Brutus

(τῆς γὰρ μόνης ἰαχύς ἔργον) ἀλλὰ τὸ μὴ ὀκνεῖν, ὅπως αὐτὸς διωπὸς ἢ κρηοῖς. ἡμεῖς δὲ εἰ ἐμέλλομεν ἐκ τῶν ἐλλειμμάτων τῶν παλαιῶν ποσειδῶν ἀπιεῖσθαι, μάτην ἂν ἠγησάμεθα καὶ τὰ πρὸς σε μὲν μοχθηρέναι. οὐδὲ γὰρ εἰκὸς τότε ἡμᾶς πεπλάσθαι τῶν πρὸς σε Φιλίαν. ἢ φόβος μὲν καὶ ἀπόδρασις πάντως αὐτὸ ἐκλάκυσσε· καλακεία δὲ παροῦσα αὐτὸ διεψέσασα.

Brutus Damas. 37

10 Ὅσων καὶ χρημάτων χρεία ἢ πέμπει, ἢ ἀποφαίνου.

Damas Bruto. 38

Εὐπορώτων ἔργον, τὸ πέμψαι πινωμένων ἢ τὸ ἀποφαίνεσθαι.

15 *Brutus Κυζικηνῶς.* 39

Τὰ ἀπὸ Βιθυνίας ὅσπλα ὄψα πέμψαι μεχρις Ἑλλησπόντου, ἢ καὶ γλυτῶν ὄψα ἴσμενοι ἢ καὶ Ἰαλατῶν. αἰσθοῖσθε δὲ αὐτῶν [μάλις] τῶν ῥέοντος αὐτῶν κρηίδης. εἰ μὲντοι βραδύτερον ἢ δεῖ ἡμῖν ἔλθαι, ὡς ἂν εἰ καὶ ὄψα φανῶν Φθαρειή, ἢ καὶ ἀπὸ πολεμίου γήνηται, ὑφ' ὑμῶν ἠδικῆσθαι δόξομεν.

Κυζικηνῶν Bruto. 40

25 Παραπέμψαι τὰ ὄσπλα, καὶ καὶ γλυτῶν, διὰ τοὺς πολεμίους, ἢ καὶ Ἰαλατῶν, διὰ τοὺς χερμαῖνας, καὶ χαλεπὸν μάλις ἐστὶ τὰ ἐναντιώτατα σιμῶνται, τὰ καὶ ἀσφάλεια. ὅμως ἢ σπουδῆς οὐδεμίας λελεῖσθαι, εἰ καὶ ἐκ τῆς τύχης συμβῆναι μὲν ἀμὴ τοῖς ἀόκνως ὑποηρηθήσασιν ὡς περὶ ἡμῶν.

○ 2 *Brutus*

Βροῦτ⊙ Κυζικλιωῖς.

λζ

Ἐκαμίση τὰ ὄπλα καὶ εἰς ὃν ἐβουλέμεθα
 κερῶν. τῆς οὐδ' λειπυργίας ταύτης, εἰ δέοντι γνο-
 μένης, ἀντιδίδομεν ὑμῖν τὴν Προκόννησον σὺν ταῖς ἐν
 αὐτῇ λειπυργίαις.

Κυζικλιωὶ Βρούτω.

λη

Οὔτε κέρδους ἐλπιδὶ ἐσπίδαμεν διπλοεῖλαι,
 οὔτε εἰς τὰ λοιπὰ ὀκνηρῶς ἐμέλλομεν ἔξειν, ἐπαγε-
 θέντες ἀμιοδί. ὁμῶς ἀξιοῦμεναι δωρεῶς, ἠδόμεθα
 τῇ σῇ μαρτυρίᾳ πλεον ἢ ταῖς Προκοννησίων λα-
 τρμίαις.

Βροῦτ⊙ Κυζικλιωῖς.

λθ

Οἱ πρέσβεις ὑμῶν συνετυχόν μοι ἀπόντι πῶ-
 πον πόλεμον, καὶ παρεῖδαι τῆς συμμαχίας ἐκέλευον,
 ἀδένειαν ἀπώμενοι, καὶ τὸ δόπορῆν τὰ κεινὰ. δι-
 κημον μὲν οὐδ' ἔω, πηλοῖον ἢ δὴ τῆς χρείας οὕτως ἐ-
 περγούσης, καὶ εἰ παρῶν σοὶ ἔδοτε, καὶ νῦν ὀπι-
 πέμψαι. πλεον γὰρ ἀν' ἐπίμα τὴν λειπυργίαν ὑμῶν
 ὁ καιρὸς. ἐπειδὴ ἢ εἰκόατε τὰ κακίω πρὸ πολέμου
 παραλαβεῖν ἐλπιδι, τῇ μὲν ἀδένειᾳ ὑμῶν, ἢ αἰ-
 πιάδε, ἠδόμεναι. (τουῦ ἀντίον γὰρ ἡχθῆσθαι ἂν, ἀ-
 κούων ἰαχύνει ὑμᾶς κακῶς ὄντας) τοῦς ἢ ἀδρας ὑ-
 μῶν, συμμαχοῦς μὲν οὐκέτι, ἰσχυροῦς ἢ καὶ ἀκον-
 τας ἔξω. λέληθε ἢ ὑμᾶς οὐδαμῶς αἰς δεινον τ' ἐκ
 πολέμου μεταχεῖν νίκης, εἰ γῶσιτο, τοῦς τὸ ἐφ' ἑαυ-
 τῆς εἰς πᾶσαν ἡμᾶς ἀδένειαν παραδόντας.

Κυζικλιωὶ Βρούτω.

μ

Τὸ ἀπουδαῖον ἡμῶν, σοὶ ἐξ ὧν πλάκας
 ἰσχυρή-

Brutus Cyzicenis.

37

ARMA quo tempore voluimus nobis delata
 fuerunt. Pro huiusmodi igitur obsequio, mihi
 in tempore praestito, insulam Proconesiam cum
 latoniis quæ in ea sunt, vobis elargimur.

Cyziceni Bruto.

38

NON spe quaestus ad ea quæ misimus, studio-
 si fuimus: Nec aliis in rebus desides fore puta-
 mus, non precio sed tua solum commendatione
 contenti. Tamen si largitione tibi digni vide-
 mur, magis lætamur testimonio tuo quam lato-
 niis Proconesiorum.

Brutus Cyzicenis.

39

ORATORES vestri me in bellum euntem
 sunt consecuti, atque orantes ut auxilia vobis re-
 mitterem, impotentiam culparunt, ac reipublice
 indigentiam: verum licet iuri proxima sit ne-
 cessitas incumbens, tamen cum antea non mise-
 ritis, nunc indilate ac sine mora mittatis: quo-
 niam obsequium vestrum nunc tempus magis
 desiderat. & quia spem de bello deterio-
 rem percipere videmini, ad impotentiam decurritis.
 Quam rem ipse audiens lætor: & e contra trista-
 rer, si audirem eos qui probi non sunt, quandam
 habere potentiam. Itaque viros non amplius so-
 cios, sed inuitos me video habiturum. At vos
 non lateat, quod si contigerit in bello victoria
 potiri, graue erit illis qui se impotentes, ne fo-
 rent participes belli, ficte ostenderunt.

Cyziceni Bruto.

40

STVDIVM erga te nostrum non solum ex his

O 3 quæ

quæ tibi subministravimus, sed tuorū erga nos munerum testimonio comprobatum, satis fidei habere putamus. Et quoniam mortalium votis non semper tempora respondent, necesse est ut in partem inimicitia impotentia annumeretur: quæ vna, ut videre licet, magnanimitati longe aduerfatur. Verum enim, quemadmodum qui sedulo obsequuntur, in pretio sunt habendi: sic qui ex impotentia obsequi nequeunt, indigni venia existimari non debent. Sane tu putas nos de impotentia fecte loqui, quasi existimans nos non tantum egere quantum egemus, cum viros non socios sed ministros inuitos te habiturum scribis. Sed de verbis non differamus, & huiusmodi valere potius sinamus. Caterum si spem belli abiicimus, quare in mittendis oratoribus tibi obsecuti sumus? Nunc vero optima tibi optantes, ac etiam per Iouem expectantes, si de victoria, ut hostes, erimus eiecti, lætitiæ tamen, ceu amici, erimus participes.

Brutus Smyrnaeis.

41

PROMPTITVDO ad parendum, cōtinua quidē existens, firmitudinē subditorū erga præfides ostēdit. Verū qui obsequi in tēpore deficiūt, quo potissime opus est, hi impotentia, & non eorum sententiā accusant. Instate itaq; nobis adimplere quæ scripsimus ad bellū opportuna. Qua in re si vos minus quā probos ostendetis, putetis vobis nō profutura, quæ antea profuit, excusationem. Quippe nemo putare debet se æqua consecuturū, quū ipse non æquus, nec idem continuo sit.

Smyrnaei Bruto.

42

CONTINVO posse obsequi, opus est votorū: at

ἵππορρησίμην μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ὁδοῦ σοῦ δω-
 ρεαῖς μαρτυρηθῆν, ἐδόκει πεινεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ τῆς καὶ
 περὶ αἰρεσίν οὐχ ὁμοῦσιν οἱ καιροί, τί δὲ
 μέγῃ ἐχθρῶς ἐξήθησάν τι πότε ἀδένειαν; πάν
 5 γὰρ ἂν πωλύαντιον, μιᾶς ἵπποληπίον μεραλψυ-
 χίας, τὸ πολυαρεῖν τοὺς ὀρθῶς διακονήσαντας, καὶ
 συγγνώμην ὑποπήσει χαρίζεσθαι. σὺ δὲ καὶ περὶ
 φηδεσθαι τῆς ἀδυναμίας ἔφησ ἡμῖν. ὡς περὶ οὐχ
 σοὶ εἰλείπειν μέλλοντ ὅσον ἂν ἡμῖν ἐνδεῆ. τοὺς μὲν
 10 οὐκ ἀνδρῶν, εἴτε συμμάχους, εἴτε ἵππορρηδῶν θε-
 λεις (οὐ διοισόμεθα γὰρ περὶ τῶν ὀνομάτων) ἀπαγε-
 ἡμῖς δὲ εἰ ἀπεγνωσκόμεν [σοῦ] τὰς εἰς τὸ πόλεμον
 ἐλπίδας, ὅσα ἂν ἐξεραπεύομεν αὐτὰς ὅτι περὶ
 βόλομενοι. νῦν δὲ τὰ βέλτερα διχόμενοι περὶ σοῦ, καὶ
 15 τῆς Δία προσδοκῶντες, εἰ καὶ τῶν Ὀπινικίων ἀπελαθη-
 σόμεθα, ὡς ἐχθροί, τῆς γυνὴ χαρῆς μεδέξομεν, ὡς
 φίλοι.

Βρούτῳ Σμυρναίοις.

μα

Τὸ πρόσθυμον τῶν ὑποκρίων, διλενεκῶς μὲν ὄν, ἔε-
 20 βαύτητα δηλοῖ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας. ἐλλείπον δὲ, καὶ
 τὸ ἐπίμωσ ὑποῦργχ ἡρόνον, δι ἀδένειαν ἐλέγ-
 χεται τῷ ἑαυτοῦ μάλλον ἢ γνώμην ὑποῦργχεν.
 ἀποδῶσα ἑοὺ ἐκ πωληρωσασσῶσ[α] ἡμῖν ἐπέσθη
 πρὸς τὸν πόλεμον. ὡς, εἰ νῦν κακοὶ φαίνεσθε, μηδ'
 25 λὺ πρὸς ἀν ἐπορίσασθε μαρτυρίαν, εἴτι οἰσόμενοι. ἔ
 γὰρ καὶ δοκεῖν ἔξεν τῶν ἴσων, μὴ ὁμοίως ἀεὶ φαίνεσθαι.

Σμυρναίοι πρὸς ταῦτα.

μβ

Εὐχῆς ἔργον, τὸ διώσασθαι διλενεκῶς. καιροῦ δὲ

O 4

τῶν

πὸ σῴσιτε μὴ δρῶναι. πᾶς δὲ ὑπουργίας οὐ μόνον αἰ
 ἐσθένεται τῶν κελύσθεντων, ἀλλὰ καὶ ἡ σωχῆρα
 τῶν ὀπιτωγῶν ἐλλίπεις ποιεῖ. ἡμεῖς ὅτι καὶ παλαι
 Διὰ Φόβον ἐλειπτουροῦμεν, οὐδ' ἀννῶν ἐπολμῶμεν
 δρῶναι, ἀλλὰ πᾶν τὸναντίαν ἢ δοκεῖ συμβέβη-
 κεν. ἐὰν οὐδ' αὖτε μὲν γὰρ ἡ γνώμη τότε, ὑποπμάται ὅτι
 νῦν ἢ ἀσθένεια. ὥστε ἀποπον εἰ τοῖς ἐλλείμμασιν αἰ
 ὑπουργίαι Διὰ βληθῆσονται μᾶλλον ἢ τῆ ὑπουργ-
 γίας παρηγορηθῆσεται τὸ εἰπεῖν.

Βρούτος Μυρεῦσιν.

μυ 1α

Ξανθιοὶ ἀλόντες ἐλεείσασιν ὑφ' ἡμῶν ἰκέτευον·
 λέω ὅτι οἶμαι, χαλεπὸν τοῦς τῆς ἐλπίδος τῆς πολέ-
 μου κοινωνοῦντας. Φεῖ γὰρ τὰ πάθη, καὶ τὴν ἐκ τῆς
 νίκης ἠδονὴν θηραμένους, ἴση χεῖρὸς τῆ Διὰ μαρ-
 τία πρὸς τὸ ἄλυτον. καὶ τούτους οὐκ, ὀπιτωθεῖους 15
 πάντελαῦς ἀπωλείας ἐθέμεθα, καὶ τοῖς ἄλλοις δόπο-
 κηρύττομεν, εἰ μὴ ὀπίθως ἡμᾶς δέχονται, μηδὲν
 πῶν ἡμετέραν γνώμην ὀπιτωκεστέραν τῆς ἐκείνων
 τύχης ἐσέσασιν.

Μυρεῖς πρὸς τῶν τα.

μυ 2α

Οὐδὲ Ξανθίους μὲν εἶδει σωτηρίας δόποτυχεῖν,
 ἢς ἄχα αὐτὸ καὶ αὐτὸ μετέδωκεν τοῖς ἐναντίοις, εἰ
 ἐκράτησαν. ὥς γὰρ ἡ τοῦ νικῶν ἴση τοῦς πολε-
 μουῦντας ἐλπίς ἐξαιρεῖ, οὕτω καὶ τῆς ἠτιῆς πά-
 ρος εἰς κοινὸν ἔλεον ἔρχεται, Διὰ τὸ ἀνθρώπινον. καὶ 25
 πρὸς τοῦς λοιποῦς ὅτι πρὸς καταπικρὴν ὀνοίας ἴσθη τῆ
 χεῖρὸς τῆ τα. ἀπειλή μὲν γὰρ ἔχουσαν ποιεῖ καὶ πρὸς
 τὸ οἰκῆα, Διὰ πῶν ἐκ τῆ Φόβων δόπογνωσιν. ἐλπίς
 ὅτι

ip̄sius est in op̄ia, quandoq; non sufficere ad ob-
 sequendū. Defectus sane obsequendi, non mo-
 do instabilitas iubentium efficit, verum etiam
 frequentatio tributorum. Nos si in reliquis ti-
 more paruiffemus, id nunc negare non audere-
 mus. Verum nobis econtra euenit quam suspi-
 cati fumus. Nam cum voluntas studiosa fuerit,
 de impotentia non adhibetur fides. Quare ab-
 surdum est, quod tributa magis debeant obesse,
 quam obsequia prodesse.

Brutus Smyrneis.

43

ΧΑΝΘΗΙΙ cum captiuarentur, sibi misereri
 nobis supplicauerunt. Sed erat, vt arbitror, valde
 difficile, eos qui spei erant participes, posse effu-
 gere spei effectum: & ex victoria voluptatem
 venantes, æquo errore versari, vt extra opposito
 non contristarentur. Hos itaque omni perdi-
 tione dignos fore iudicauimus: atque aliis pu-
 blica voce præconis notum fecimus, quod nisi
 statim nos receperint, me nemini amiciorem
 futurum, quam fuisse Xanthiorum fortunis re-
 perierint.

Smyrnei Bruto.

44

NEQVE Xanthiis præstare salutem decuit,
 quā ipsi fortasse aduersariis tradiderūt, aut cer-
 te corroborauerunt. Nā quemadmodū victoria
 spē belli omnē capit, sic profligationis affectus
 in cōmunē misericordiam ex humanitate deuenit.
 Et scire licet, quod clemētia eos præparat ad
 benevolentia, qui ex profligatione reliqui sunt.
 Quippe minitatio odium parit, atq; mortales in
 desperationē ex timore sæpius adducit. Verum
 miseri-

miseriordia eisdem ex odio item ad benevolentiam trahit.

Brutus Myrensisibus. 45

SUPPETIÆ vestræ iam victoria potitis adueniunt. Ac melius quidem est, ferius aduenisse, quam ne aduenisse quidem: sed nihilo magis operam nobis in bello nauatis. Nam quæ ferius quam par est, in bello fiunt, non minus inutilia sunt quam si non fierent.

Myrenses Bruto. 46

GRATVLATI sumus tibi victoria potito priusquam nostræ suppetiæ (licet a nobis quam celerime potuimus) missæ, aduenissent. Ad benevolentiam tamen quod attinet, ne nos quidem inutiles venimus. Neque enim id quod, si vni occasione defuerit, ad reliquas paratum est, eodem habendum est loco ac si omnino non venisset.

Brutus Milesiis. 47

VRBI vestræ venia minime dāda est, si quidē pecuniæ ac militib. indiget. Quippe in tāto populo aduerrere debuit ne ad inopiam deueniretur, & ne viros steriles tam ingenerose haberet. Nec dicere cōuenit, Fortuna nō indigemus, sed salubri consilio redarguimur. Quod si in iis q̄ ad virtutem spectāt nihil exercetis, nec paratis quæ ptineāt ad potentiā, palā est quod immerito ciuitas appellatur.

Milesi Bruto. 48

TVRPE est quidē pecunia & militib. indigere, nō illis qui nō sua culpa in necessitate cōstituti sūt, sed multo magis culpa illorum qui procul a domo opulescūt. Indigētia nostra est, q̄ ad supplēdū nō sufficimus quæ continuo postulamus.

Verum

ἢ καὶ τοὺς Διαφόρους εἰς εὐνοίαν πεπτευμένῳ ἤδη πρὸς αὐτὰ.

Βρούτῳ Μυρεῦσι. 48

Ἡ συμμαχία ὑμῶν ἤκεν ἤδη νενικηκὸς τὴν ἡμῶν. Ἐγὼ μὲν οὐ μὴδ' ὅλως τὸ βραδίον ἀφικέσθαι ἀμεινον' πρὸς μέντοι τῷ πολέμῳ ὑπουργίαν ὁμοίως ἐστὲ ἀχρηστοί. ἢ γὰρ ἐν πολέμῳ βραδυτῆς ἴσον ἔχει τῷ μὴδ' ὅλως ὑπομένειν τὸ ἀπρακτὸν.

Μυρεῖς πρὸς ταῦτα. 49

Σωθήσθαι μὲν σοὶ τὸν πόλεμον νικήσονται, γὰρ τὸν ἢ πῶ παρ' ἡμῶν συμμαχίαν, καὶ περ μὲν σπουδῆς ἐκπεμφθεῖσαι, πρὸς ὑμῶν πρὸς μέντοι πῶ εὐνοίαν οὐδὲ ἡμεῖς ἀπρακτεῖ ἤλθομεν. οὐδὲ γὰρ ἴσον τῷ μὴδ' ὅλως κινήσονται, τὸ καὶ ἐνὸς ὑπερήση, πρὸς ἑστὲ λοιπὰ ἔτοιμον.

Βρούτῳ Μιλησίοις. 50

Οὔτε χρημάτων πένεσθαι πόλει συγχιωσόν (ἐκ πολλοῦ γὰρ ὀφείλει φυλάττεσθαι τὸ ἄπορον) τὸ ἢ ἐν ποσούτῳ πλεῖσθαι μὴδ' ἀνδρῶν ὑμῶν ἔχον ἡλικίως ἀγωνιουμένους, πάντεσσι ἴσος ἐστὶ τῆς ἐνδεείας, ἀλλὰ τὸ σωτηρίου γνώμης ἐλεγχόμενοι. εἰ δὲ μήτε πᾶσι εἰς δρεπῶν ἀσκήσετε, μήτε ὅσα πρὸς ἰσχυρῶσιν ἀδίκως ἴσος πόλις λεγόμενοι.

Μιλησίοι πρὸς ταῦτα. 51

Καὶ χρημάτων καὶ στρατιωτῶν ἐνδεῖν αἰχρόν: οὐ τῆς μὴ ἐνιδία καθεσώσι χρεῖα, πολλὸν ἢ μάλλον τῆς, εἰ καὶ οἴκοθεν ὀποροῖεν, ἀλλὰ γὰρ τὸ μὴ ἐπαρκῆν, ἄλλων πρὸς δέομένοις. ἡμεῖς ἢ καὶ γνώμης ἐνεκα,

ἐνεκα, καὶ τῆς εἰς τὸ δεῦρο τύχης, δεῖκοῦμεν πόλις εἶ-
 ναί. μέγιστος δ' εἰ καὶ μη' ἑτέροις ἐπαρκεῖν, ἀλλ' οὐ μὴδὲ
 τ' πέλας γρηῖζεν.

Βρούτῳ Ὁ Μιλησίοις. μθ

Εἰ μὲν ἔστιν ὑμῖν ὄπλα ἐν κοινῷ, μὴ θράμενοι ἑ-
 τούτοις, ἀμαρτάνετε. μία γὰρ ἰσχὺς ὄπλων, τὸ χρῆ-
 σθαι. εἰ δ' ἐπὶ κατασκευῆς αὐτῶν ἀμελεῖτε, μεμ-
 φθέντες ἂν εἰ καὶ ἔχοντες μὴ ἐχρήσθε, πόσω μεμ-
 πτότεροι μὴδὲ ἔχοντες;

Μιλησίοις πρὸς ταῦτα. ν ιθ

Οὐτὸ πᾶ ὄπλα ἰσχὺς ἀνδρῶν, ἀλλὰ τ' ὄπλων οἱ
 ἄνδρες. σκεῖνα μὲν γὰρ δίχα τ' δε' ἀπρακτα, οἱ δ' καὶ
 πορροῖα αὐτῶν καὶ χρήσασθαι αὐτοῖς διώκοντα. οὐτε
 οὐδ' εἰ ἀπέστιν ὄπλα, ἐνδεῖ τῆς πορροῖα αὐτῶν διω-
 μένοις, οὐτε χρῆσιμα τυγχάνει τῆς, καὶ ἔχωσι, ἰθ
 χρῆσθαι μὴ διωκόμενοις.

Βρούτῳ Ὁ Τραλλιανῶις. να

Εἰ μὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατῶν Δολοβέλλαν
 ἀνεχόμενοι, οἷσθε μὴδὲν ἀδικεῖν με, ὅτι ὀρ-
 θῶς φρονεῖτε· εἰ δ' ἐνομίζετε ἂν αὐτὸς παλεμῖους 2θ
 ἀφελόμεθα, πύτων ὑμῖν ὡς ὄντων οἰκειῶν πῶρα-
 χωρήσιν αὐτίκα, πλανᾶσθαι μοι δοκεῖτε. ἢ εἰργασθε
 οὐδ' αὐτὸν τῆς σφετέρας, ἢ ὅπως μὴδ' ὑφ' ἡμῶν
 ἀδικεῖσθαι φάσκετε, ἂν αὐτὸν εἶχεν αὐτὸν Δολοβέλλαν
 ἀφελόμενοι, ἀλλὰ μὴ ὑμῖν πῶρα χωρεῖν ἀξιώμεν. 25

Τραλλιανῶι πρὸς ταῦτα. νβ

Καὶ Δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ στρατῶν εἶ-
 παί πᾶς ὁ μετ' ἐκείνου βιαζόμενος, ἰσω μὴ ἔξω
 αὐτῶν

Verum consilio ac fortunis sumus nobis domi
 fatis, ut ciuitas appellemur. Quod si procul ami-
 cis non sufficimus, domi tamen haud indi-
 gemus.

Brutus Milesiis. 49

SI vobis in communi arma existunt, ac illis
 non utimini, meo iudicio longe erratis, cum om-
 nis vis armorum in vfu consistat. Nec minus
 peccatis, si non habentes ea comparare negligi-
 tis. Quippe si qui habent, & non vtuntur, valde
 sunt damnandi: multo maiori, qui non habent,
 crimine sunt digni.

Milesij Bruto. 50

NON arma sunt vires hominum, sed armo-
 rum ipsi viri. illa enim sine viris nihil valent: at
 viri arma parare ac illis vti possunt. Non ergo v-
 tilia sunt iis qui parare nequeunt, si desint: nec
 illis qui licet habeant, iis tamen vti nesciunt.

Brutus Trallianis. 51

QUOD Dolabellam in agris vestris cum ex-
 ercitu manere permittitis, si facere mihi iniu-
 riam minus existimatis, non recte sentitis. Ve-
 rum enim si existimatis, & statim vti hostem in-
 de abire non cogitis, eum quem pro hoste a no-
 bis expulsus scitis, errare longe videmini. Vel
 igitur eum abire compellatis, vel facere nobis
 iniuriam fateamini. Quod si eum non expelli-
 tis, videte ne simul cum eo vos abire cogamini.

Tralliani Bruto. 52

QUOD Dolabella in agros nostros se receperit,
 & reipublicæ nostræ vim quāpiā intulerit, nō
 tamen

tamē ea omnino potitur. Nos vero ducē Romanorū, quibus focii & amici, & sub quorū dominio sumus, non expelleremus, nisi in belli pramiū vellemus patriā exponere nostrā. At si quis nobis inuitis vim aliquam inferret, opere ostēderemus, Dolabellam non nisi nobis volētibus, intra loca nostra castrametari.

Brutus Trallianis.

53

SCRIPSIMVS vobis tempore superiore, quod permittentes Dolabellam intra loca vestra castrametari, multum ac nimium erratis: atque idem vobis in præsentia significamus. Nam si illum, ceu amicū, vti in re sua, stare permittitis, aduersus vos hæc sibi conceditis: & cum belli fortunæ participes secum sitis, hostes nobis non inuitos esse ostenditis.

Tralliani Bruto.

54

DE Dolabella supra tibi fatis significauimus: nu nc insuper notum facimus quod non locis ceu suis metatur. Illa enim nostra sunt: neque si quis illa loca sibi tradere velit, non nisi inuiti coactique assentiremur habere. Quod si videmur belli fortuna secum participare, consultius esse credimus, cito opponere se illis qui humilioribus dominantur, quam virum focium a viribus vrgere, ac se vltro Romanis hostes ostendere.

Brutus Trallianis.

55

NVNCIATVM mihi est quod Menodorus ciuis vester, Dolabellæ inimico meo hospes & amicū

αὐτὸν δορύκτητον. οὐ γὰρ εἰ στρατηγῶν Ῥωμαίων σύμμαχοι ὄντες, μὴ ἐξείργημεν τῆς αὐτῶν, ἢ δὴ [ἀν] κηπίς πρὸς σκεῖνον ἀναφερομένοις ἀθλον αὐτῶν πλέμῃ καὶ ἡγεσίλαμεν· ἀλλ' ὅς ἀν ἀκρίτων ἡμῶν εἰσβίαζήτω, δεῖξαι μὲν ἔργῳ, [τὸ] καὶ Δολοβέλλαν μὴ ἀν ἀλλῶς εἰ μὴ ἐκόντων στρατοπεδεύεσθαι.

Βρούτῳ Τραλλιανοῖς.

56

Καὶ πρόσθεν ὑμῖν ἐπέσειλα ὅτι ἀμαρτάνετε, Δολοβέλλαν ἐν τῇ ὑμετέρα στρατοπεδεύειν πείσσομαι ῥῶντες· καὶ τὸ παρὸν ἴστε, εἰ μὲν ὡς σκεῖνας αὐτῶν ἀφαιρεῖτε, εἰ δ' ἀν ἐκ[τῆ] πρὸς ἡμῶν ἀφαιρηθῆτε ὡς σκεῖνας ὡς ἀλλοτρίων ἐξέσητε, ἡμῖν ὡς ἰδίων ἀντιποιησόμενοι· εἰ δ' ὡς φίλων ἐν τῇ ὑμετέρα στρατοπεδεύειν δίδοτε, κοινωνεῖν αὐτῶν τῆς ἐπολεμίου τύχης δεξάμενοι, οὐδὲ ἡμῖν ἀκυστοὶ πολεμιοὶ φανείσθε.

Τραλλιανὸς πρὸς ταῦτα.

57

Ἐδελώσομαι σοὶ καὶ πρότερον πρὸς Δολοβέλλα καὶ νῦν ἴσθι, ὅτι οὐ πρὸς ἰδίαν στρατοπεδεύει γῆν (ἐπεὶ γὰρ ἡμετέρα) οὔτε εἴτις αὐτῶν ἀφέλοιτο· ἀλλ' ὅτι, συγχωρήσομεν ἀκόντων ἔχειν, ὅτι τὰ παρὰ ἡμῶν ὄπισθεν πάντα βιάσασθαι· εἰ δ' ὅτι δοκεῖ μὲν τῷ ὄπισθεν τῶν πολεμῶν τύχης αὐτῶν κοινωνεῖν, αἰρετώτερον ἀρχουσι χιρῶν ἀντιπρῶξαι, ἢ σύμμαχον ἀνδρα ἐξείργονταί, ἀκυσίως Ῥωμαίοις ἐχθροὺς φανείσθαι.

Βρούτῳ τῶν αὐτῶν.

58

Ἡ γέλη μοι Μηνόδαρον, ὑμέτερον πολίτην, ἐξέον καὶ φίλον Δολοβέλλα τῶν ἡμετέρων πολεμῶν.

καὶ

καὶ πρότερον ὑμᾶς μὴ ἔργεν αὐτὸν, ἔν τῃ ὑμετέρῃ
 στρατιᾷ πεδῶν ἐν πᾶσι. Ἐν τῷ ὅπως καὶ αὐτὸν ἐπι-
 στρατιᾷ αὐτῷ τῇ πόλει δέξησθε συμβουλεύειν.
 ἐγὼ δὲ ὡς μὲν οὐδὲν ὀνήσῃ Δολοβέλλαν, εἰ καὶ ταῦτα
 καὶ ἐπιπλοῖα προσαχθῆιητε τούτων ποιησῶ ὑπο-
 Μνωδώρου, ἢ καὶ εἰς ἄλλῃ παύσειεν. ὅτι ἀγνοῶ
 οὐδὲ μὲν οὐτε Μνωδώρον ἢ Δολοβέλλα Φιλία καὶ
 ξενία. οὐ μὲν ἄλλ' οὐχ ὅπως κολάσειμι πινὰς
 σκοπῶν, ἐφειδύειν οἶμαι τῶν ἐνός ἐκ ἑσῶ ἀμαρ-
 τήμασιν. ἵνα μὲντι μὴδὲν κολάσεως ἄξιον ἀμαρ-
 τῆν ἀναγκασθῆτε, καὶ νῦν κελύω ὑμᾶς Μνωδώ-
 ρον φυγαδεύσῃ πατρίδι, ἢ ἰδίῃ λυσιτελοῦς ἐ-
 νεκα. (εἰ γὰρ λυσιτελεῖν ἔμελλεν αὐτῷ τῇ πατρίδι
 πωλαυῶτι) Δολοβέλλαν ἢ μῆτε τῇ πόλει δεδι-
 χθῆναι, ἢ τῆ γῆς ἐξέλασσαι βιαζόμενον ἢ ὅπως ἀ-
 μυνῆσθαι ἢ ἀπειθεῖν, οὐχ ὑπο Μνωδώρου
 ταῦτ' ὑμᾶς οἴησῃ παρὰ τῆς πατρῴας, ἀλλ'
 αὐτῶς Μνωδώρου ταῦτ' ἀφορμῶν διωῶν
 ἐθελοντές.

Τραλλιανὸς πρὸς ταῦτα.

15 20

Οὐ Μνωδώρ ὑποδέξασθαι τῇ πόλει Δο-
 λοβέλλαν καὶ τῷ στρατιᾷ αὐτῷ περὶ ἡμᾶς,
 ὡς περὶ οὐδὲ πάλαι στρατῶν πεδύονται πειροῶν ἐπει-
 θεν. ἀλλ' οὐδὲ εἰ ταῦτα ἐπέπρακτο, ἢ γούμεθα δο-
 κῆν αὐτὸν Μνωδώρῳ τῆς εὐβουλίας ἀφορ-
 μῶν παρεχόμεναι. Ἐχθρὸν γὰρ τῷ πρὸς Ῥωμαίους ὁ-
 μολογήσασθαι συμμαχίαν ἡμῶν, ἢ σὺ τῶν παρ' ἡ-
 μῶν τῷ Δολοβέλλα ξενίαν ὄντι βαλῆς. αἷς εἰ καὶ
 μὴδὲν

& amicus existens, effecerit vt intra loca ve-
 stra castrametans, inde abire non vrgeretur:
 & nunc quærit vt intra urbem cum exercitu
 recipiatur. Quod Dolabellæ prodesse ipse vel
 quibus alius operatus sit, id mihi molestum
 non est: nec animaduertendos cuiuspiam er-
 rores hactenus existimo, considerata amici-
 tia ac hospitalitate eorum. Sed ne in ipsum
 antea aliquid animaduersionis dignum per-
 pretretis, Menodorum e ciuitate in exilium
 euiciatis, vestro commodo & vtilitati pro-
 spicientes: ex quo ipse patriam vendendo,
 suum duntaxat commodum quæritat. Ne-
 que Dolabellam quoquo pacto recipiatis,
 sed a finibus vestris expellatis. quod si resi-
 steret, vi & armis cogatis. Quippe si non
 parebitis, non mediocri opera vos Dola-
 bellam recepisse, sed Menodorum vestro sua-
 su huiusmodi res aggredi ausum fuisse pu-
 tabo.

Tralliani Bruto.

16

Nec Menodorus nos impulit vt Dola-
 bella cum exercitu reciperetur: nec antea cum
 copiis accessit, vt sperneretur. Atque nos
 valde lætamur tibi videri quod non consilio
 nostro Menodorus quidpiam agitet. Sane
 nos cum Romanis in amicitia esse, quamprimum
 facti sumus. Verum de Dolabellæ ho-
 spitalitate ciui nostro succenses: & ob hoc,

P

vt e

vt e patria abiiciatur iubes. Verum armis & ex-
lio vtinam opus minime foret: & maxime, quia
Menodorus Dolabellæ adhæsit, non vt patriam
venderet, tum principatum sibi caperet: sed ab-
surdum putauit, opportunis commodis non as-
sistere amico. Tu vero, si præclarum esse existi-
mas, sicut certe est, non quærere vlcisci errores,
multo præclarior fore putabis, non temere esse
credendum, sed in singulis iudicium & examen
esse adhibendum. Quod si diligenter effeceris,
videbis non, quibus debes, te esse infestum: sed
illos criminari in quos inimice te geris.

Brutus Trallianis.

57

QVAS pecunias Dolabella dimisit Meno-
doro, hospiti & amico suo, & si quæ etiam
aliæ apud eius liberos depositæ sunt, vel apud
eos qui post Menodori fugam eius bona ac-
ceperunt, ad me statim mittere curetis. Quod
si offeretis coram mihi, habere ipsos cum li-
beris simul & vxoribus mihi destinatis. Quip-
pè non conuenit, clementiam meam illis pro-
desse in futurum, qui cum hostium meorum
amici & hospites fuerint, nullam hæcenus
pœnam dederint.

Tralliani Bruto.

58

QVOD Dolabella sumptuosissimis belli tẽpo-
ribus pecunias cõgregauerit, aut depositũ fece-
rit, minime est verisimile: neq; Menodorus e pa-
tria

μηδεν, ὡς λέγεις, ὅφελ' οἴσεται ἢ πρὸς ἀλλήλους
ἠμόνοια, μέγα γὰρ περιεχέτο αὐτὸ ἐκ τῆς πίστεως
ὁπωσίδητον. ὁπλῶν μὲν τοὶ καὶ Φυραδείας οὐδὲν τι
τίς πραγμασι πρὸς δέει. Μηνόδαρον γὰρ σὺ ἀπ' ἧρε
5 Δολοβέλλα, μὰ Δι' οὐχ ὡς πρᾶσκειν τίτῳ πατρί-
δα κέκωλυμένῳ, ἀλλὰ τίτῳ δέχλω οὐδὲν νομίζω
ἀδίκημα, τῷ Φιλῶ σὺνκατακταδῶν τὰ Ἰππικῆ δα-
σὺ δ' εἰ καλὸν ἱσχυλαμβάνεις, ὡς περὶ κα-
λὸν, τὸ μὴ περιμένειν ποτὲ ἀμαρτάνοντας ἀμύε-
10 σαι, πολλῶ μᾶλλον οἴησθαι δένον μὴ πρὸς ἐξαιτίας αὐ-
τῶν Διὰβολῶν, ἀλλ' ἵππ' τῷ συμβησομένῳ τίτῳ κρι-
σιν τηρεῖν, ἐπεὶ δόξεις, ὅτι ἐφ' οἷς ἀν' ἐμὴν πῆ-
λας, δυσμενῶς Διὰτίθεαι πρὸς οὐδ' αὐτὸν ἔχθραν
ἔχης, αἰτίαις τούτοις ἵππ' φερεῖν.

15

Brutus τῷ τίς αὐτοῖς.

16

Χρήματα ὅσα Δολοβέλλας κατέχετο πρὸς Μην-
νοδώρω τῷ ἐαυτῶν ζένῳ, εἴτε πινὰς ἀλλας πρᾶκα-
κατηήκας πρὸς τῶν τέκνων αὐτοῦ κομισομένους, τῶν
Διὰδεξαμένων αὐτοῦ τίτῳ οὐσίαν μὲν τίτῳ ἐκείνου
20 Φυγίῳ, αἰαπέμψατε πρὸς με. εἰ δέ γε μὴ εἴναμ
φατέ, αὐτὸς τοὺς ἀνδρας πᾶνοικί, μὲν τέκνων καὶ
γυναικῶν. οὐ γὰρ αὐτὸν δίκαιον εἶη τίς τῶν ἐμῶν πολε-
μίων φίλοις καὶ ζένοις, παραίτερω δὲ μηδὲν αὐτὰς πα-
θεῖν, λυσιτελήσαι [αὐτοῖς] τῆ ἡμετέραν ἵππικεῖαν.

25

Trallianoi πρὸς τῶν τι.

17

Οὔτε Δολοβέλλαν ἐν τίς δαπάνηροτάτις τῶν
πολέμου καιροῖς διποθησῶν πρᾶκακατηήκας
ἔχης, οὔτε Μηνόδαρον ἀπαλλασσόμενον ἐκ τῆς πα-

τρεῖς Θ, οἷόν τε καταλιπεῖν οἴκει τὰ τ' πα Φῆς ἐφό-
 διαι. τὸ μέν τι γε αἰαπέμπειν πρὸς σε ἢ τὰ μὴ ὄντα
 χρήματα, ἢ τὸς ἀνάτιους ἀνθρώπους, τῆ μὲν, ἀ-
 διώατον, τῆ ἢ ἀδικον. οὐ γὰρ ἀξίον εἶς ἡμετέροις πο-
 λιτικῆς Διὰ τὸς σὺς πολεμίους μέχελ. συμφοραῖς
 ἀλυσιτελήσονται πᾶρ ἡμῶν, ἐὰν πρὸς ὧμεν, πρὸ-
 θασίαν. Βρούτ Θ Βιθυαῖς. νδ

Μηδενὶ δοκεῖ τὰ χαλεπὸν, εἰ πολλὰ εἰς πρᾶξι-
 μεν, πολλῶν δεόμενοι. τῶτων γὰρ ἡμεῖς ἔργα ἀποδί-
 δομεν. εἰ ἢ τ' εἰς φορῶν πλῆθος βαρυνέσθε, το
 μεν ἡδὲ χρητῶσι πόνος σὺ τὰς διδομένοις ὑφ'
 ἡμῶν ἀναλίσκονται. παντὶ γὰρ δὴλον ὡς ἔ' πρὸς
 σκδαζόμενου, ὁ πᾶς πρὸς σκδαῖς ἔ' πολεμου
 χρώμεν Θ, πλῆθει κἀμνη. ἀλλὰ σε κ' ὑμῶν μὲν τ'
 οικείας φροντίδ' ἐκάσῳ, ἡμῖν ἢ τ' ἀπάντων ἱ
 πρὸς εἶν ἀνάγκη.

Βιθυαῖ πρὸς ταῦτα. ξ

Οὐχ ὅσον δεῖσθαι σοι συμβέβηκεν, ἤδη κ' ἡμῖν
 προσύτων ἀπορεῖν περὶ ἐπιγνοίης δι' ἀνδρῶν ὅσον ἀ-
 θροῖζεταὶ τὰ παρεσκαζόμενα καμάτων, ἐξ ὧν 20
 αὐτὸς ἀναλίσκων αὐτὰ κοπιᾶς. καίτοι τὸ μὲν ὑ-
 πὲρ ἄλλων σμειοφέρειν, μὴ πόνου, καὶ ἀλυσιτε-
 λες φαίνε. τὸ ἢ πᾶς ἐτέρων παρεσκαδαῖς χρη-
 σται, μετ' ὠφελείας, ἐπὶ ῥάδιον. εἰ ἢ ὑπὲρ πολλ-
 ῶν Φῆς κακοπαθεῖν, καὶ ἀπὸ πλειόνων σοὶ πρὸς 30
 εἰσεῖν. ἔ γὰρ οἷόν τε ἡμᾶς [διώαδαι] τὸς πρὸς μόν-
 ῶν ἐαυτῶν φροντίζοντας, πᾶς ὑπὲρ ἀπάντων εἰς
 φοραῖς ἐξαρκεῖν.

Βρούτ Θ

tria fugiens hoc, nedum pecunias, sed pro se-
 pulchro domi reliquific potuit. Mittere itaque
 tibi pecunias quæ non sunt, aut homines in sen-
 tes, esset impossibile ac prorsus absurdum. Non
 enim dignum fore putamus, prodicionem per-
 tuos tibi inimicos factam, auiibus nostris, usque
 ad perniciem obesse futuram. *Brutus Bithynis.*

NEMINI vestrum graue videri debet li-
 cum rebus plurimis indigemus, plura etiam iu-
 bebamus, quorum opera a vobis sanè exigimus,
 quod si tributorum multitudine grauamini,
 considerare debetis ex rebus a vobis hactenus
 exhibitis, quibus in laboribus quibusue sum-
 ptibus continuo versemur. Quippe constat,
 plus laboris illum subire qui vtitur appari-
 tibus, quam qui ipsos instruit apparatus. Nam
 vestrum quiuis vni solum negotio intendit, rei
 scilicet domesticæ: at nos oportet omnibus
 prouidere.

Bithyni Bruto.

NON omnia quibus egēs, ea porrigere nos
 fati sumus. Nam qua difficultate apparatus in-
 struantur, scire potes, ex sumptibus in quibus
 continuo versamur: & alios super alios contri-
 buere difficile est, & ad soluendum impossibile.
 Ceterum aliorum apparatus vti, facile ac cum
 vtilitate efficitur. Quod si pro multis te laborare
 ais, multi quoque cōferre debent. Quippe licet
 rei domesticæ solum intendamus, non tamen
 sufficimus pro omnibus conferre.

P 3

Brutus

Brutus Bithynis.

61

ACYLAM mihi amicū ac vos tranſmittite, vt nobis paretis naues quinquaginta rotundas, atque ducentas longas, nam tot Dolabellæ exhibuiſſe teneo. Probe itaque facietis, ſi cum iſtis nauibus nautas & remiges, ac pro ſex menſibus commeatū Acylæ exhibeatis. Nec non pro nauibus item fabricandis ac in mare deducendis, ligna & fabros opportune tranſmittere non negligetis, & maxime cum Dolabellæ in nihilo defueritis.

Bithyni Bruto.

62

SI Dolabella in capiēdo præuenit, non tibi, vt abundes, reliquit. Quod ſi quinquaginta & centum naues, nec plures, in iſta copia coacti, vix exhibere quiuimus: quo pacto in ſummam redacti inopiam, quinquaginta & centum naues tibi parare valeamus, & maxime cum remigibus, ac etiam fabris & lignis ad naues fabricandas opportunis? qua ſemel tranſmiſiſſe cum difficillimum fuerit, iterum tranſmittere impoſſibile foret. Cæterum Dolabella nec profecto effecit, cum primum denegaremus, nec poſtea cum denegare nequiuimus, vt commeatus ſibi deportarentur.

Brutus Bithynis.

63

NOBIS ſcribit Acylas quod in nauium apparatu eſtis nimium ſegnes. Ego vero nõ de eo valde admiror, ſi putat mihi magis op' fore literis, in qb. ſingulis

Βρούτῳ τῷ αὐτῷ.

ζα

Ἀκύλαν τὸν ἐμὸν φίλον ἐπέμψα πρὸς ὑμᾶς κατασκευάσοντα μὲν αὐτὸς ἑρμύλας πενήτηκοντα, καὶ μακρὰς Δακεδονίας ποσῶπις ἢ πωλυθρόνομας καὶ Δολοβέλλα ὑμᾶς παρεχόμεναι. ὀρθῶς οὐκ ποιήσετε, ναυτὰς καὶ ἐρέτας εἰς πᾶσι τὰ πλοῖα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐμὴν ἀνακτομένην, ὡς ἔραχόντες τῶν Ἀκύλας, καὶ σιτηρέσιον τῶν τῶν μίλων προσάραν. τῶν γὰρ εἰς πᾶσι ναυπηγίαν θεόντων ξύλων, ἑτῆς τούτων παρεχόμενης ὅτι θάλασσαν, καὶ τεχνιτῶν, εὐοῖδ' ὅτι οὐδὲν ἀμελήσετε, μηδὲ Δολοβέλλα ἐλλείποντες.

Βιθυνῶν πρὸς πᾶσι.

ζβ

Οὐκ εἴ τι Δολοβέλλας ἐφθάσεν ἀρπάσας, τούτῳ ἤδη καὶ σοὶ λαβεῖν εὐπορον καταλέλοιπεν. οἱ γὰρ ἑκείνων πενήτηκοντα καὶ ἑκατὸν ναῦς, ὡς οὐ πλείονας διωκόμενοι, ὡς ἔραχόν βιασθέντες, πῶς οἰοῖτε ἀλλ' εἴημεν σί τε ἰσας ἐξ ἄλλοιων ναυπηγῆσαι, καὶ μάστιγα σὺν ἐρέτῃ καὶ ξύλοις καὶ ναυπηγοῖς ἀλλ' ἀπαξ εἰς ἐνεγκεῖν χαλεπὸν θῆς ἢ καὶ ἀδιώατον. σιτηρέσιον μὲν γὰρ οὐδὲ Δολοβέλλας ἡμῖν, ἀτε μὴδ' εἰ κεν βλάβῃ ὡς ἔραχόν διωκόμενοις, ἐπήγειλε. σύγνωνθι οὐκ ἡμῖν καὶ πρὸς σε δένουμένοις, τῷ καὶ πρὸς ἐκείνων ἵσχυρῆσαι μὴ διωθῆσιν.

Βρούτῳ τῷ αὐτῷ.

ζγ

Ἐξαπέμψα μοι Ἀκύλας, πολλὰ ἕνα ὑμῖν ῥαθυμῶν ἐγκείσθαι τῆς εἰς πᾶσι πλοῖα ἵσχυρῆσαι. ἐγὼ ἑκείνων σφόδρα ἐμεμψάμην τῆς ἀνέξικακίας, πειθόμενον ὅτι θάλασσαν μὲν καὶ ὑμῶν, ἀλλ' ἑκάστη

ἕκαστα πέμπων οὐ πῶς ἐταί, δέειν μάλλον ἢ νεῶν, καὶ
 εἰ σὺ τῆς κατ' αὐτὰς πρὸς βείαις δέοι. οὐ γὰρ οἶόν τε
 δίχα τούτων ἐκείνας καταπεπαυῖαι. ὑμᾶς δ'
 ὑπομνήσομαι ἀν' ἡδέως καὶ νῦν καὶ ἔπειτα, Ἐ, μὴ ἀ-
 κόντες ἡμῖν, ἀλλ' ἐκόντας, καὶ εἰς ταῦτα καὶ εἰς τὰ ἄλ-
 λα πάντα ὁμοίως συναγωνίζεσθε. [καὶ ὅτι Ἐ ἀ-
 κόντας ὑποηρετέην, ἀμείνον ἐστὶ τὸ ἐκόντας.] ὁκ τῶν
 παρόντων γὰρ καὶ περὶ ἐκείνων ῥαδίον τιμηθεσθε.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

Ἀκύλας οὐ κατήγορος ἡμῶν τ' ὀλιγορίας ¹⁰
 μάλλον, ἢ μάρτυς φαίνεται τ' ἀδυνείας. εἰ γὰρ
 ἀμελουῦντας ἀληθῶς ἐγίνωσκεν, ὅτι ἂν, παρὸν
 βιάσασθαι τῶν ὀλιγορίων, περὶ αὐτῆς οὐδέποτε ἐλ-
 λεν· ἀλλ' ὡς ἡμῶν πρὸς βείαις μελλόντων
 καὶ Ἐ ἀκόντων πρὸς τ' ἐμὴν ταπεινῶν ἢ Α-
 κύλας μὲν σιωπῶν τὸ τ' ἡδέως ἀδυνάτων· σὺ δ' οὐ
 ἀπειλῆς λύσιν νομίζων τὸ ἄπορον, ἀδίκως ἅμα καὶ
 ἀνωφελῶς χαλεπύγεις. οὐτε γὰρ ἐλπίς οὔτε φόβος
 χρηγίας αἴτιον, ἀλλὰ τὸ δυνάεσθαι.

Βρούτ' ὁ Βιθυνοῖς.

Οἱ ἀκόντες ἡμῖν ὑποηρετώτες, οὐχ ἂν μὴ βού-
 λονταί παρέχειν κερδαίνουσιν· ἀγαπήτην γὰρ αὐ-
 τῆς Ἐ τὸ γὰρ ἀλλὰ τῶν ἐπ' ἐκείνοις χάριν, ἥτις αὐ-
 τοῖς ὠφέλιμα ἔσονται ἡμῶν, ἀποβάλλουσι. κατα-
 σκευάσωντες ἐν ταῖς ναῦς, ὅπως τῶν ἐπεστέλα-
 μεν, σιωπῆς ἐρέτας καὶ τῶν ὀφειλομένων σιτηρεσίῳ,
 πέμψατε ἢ ἀναγκασθεσθε ὅτι ὅτι τῶν αἰ-
 χηροῦ, ἀλλ' ὡν ἂν ὑπολίπωμεν χάριν ἡμῖν εἰδέναι.

Βιθυνοὶ

singulis nos culpare non cessat, quam ipsis na-
 uibus. at contra sese scribendo potius culpa-
 re deberet. Verum enim vos & nunc & antea
 benigne toleremus, qui non sponte, sed inui-
 ti multa huiusmodi, pari modo resistentes, no-
 bis exhibuistis. Quæ sic gesta fuisse, ex præsentibus
 facile coniectatur.

Bithynij Bruto.

ACYLAS videtur esse magis delator nostræ
 segnitix, quam testis impotentix. Si igitur
 nos segnes cognouit, non utique præfens se-
 gnitiam nostram se castigare scripsit: neque
 nos de eius administratione scribere volentes
 permisit. Ipse tamen probe nouit necessita-
 tem nostram ac impossibilitatem. Tu vero
 cum minis inopiam soluere putas, non æque
 nobis sed inutiliter succentes: quoniam nec
 spes, nec timor, sed solum inopia, non exhi-
 bendi causa extitit.

Brutus Bithyniis.

QUI non sponte parentis, non lucrantur ea
 quæ exhibere nolunt (id enim profecto val-
 de foret optandum) sed quæ sibi deberetur
 gratiam amittunt. Quare quo pacto vobis
 scripsimus, naues parari curate, quas cum
 remigibus & debito comæatu in tempore
 mittatis. Secus autem, non modo super his
 dolebitis, sed gratias nobis habebitis si qua vo-
 bis reliquerimus.

Bithynij

Bithynij Bruto.

66

QUI cogunt vt quis exhibeat ea quæ non potest, non quod iubetur, id lucratur: (nam id foret valde iucundum:) sed in opinando subditos plus valere quam possunt, sæpius damnificatur. Nam si cogantur, ad extremam veniunt inopiam. at si ex humilitate indulgentiæ parcitur, & spatium respirandi datur, tunc ad exhibendum facilius quis existit. Quare si per vim plus a nobis exigere putas, scito quod non pro iis quæ nobis reliqueritis, sed quibus vti possis, gratiam nobis habebitis.

Brutum Bithyniis.

67

QUÆ naues mihi opus erant, eas omnes in mari habemus, exhibentibus Lacedæmonius, Lesbii pariter ac Phœnicibus. Vos igitur quoniam propter hyemem in transmittendo eas defecistis, trecenta talenta pro ipsarum stipendiis conferatis: ad quæ deferenda hyems vobis non erit impedimento. Nec secus agatis, nisi me vobis in festum malitis.

Bithynij Bruto.

68

NON hyems nobis nauale auxilium impediuit, ad quod apparandum pecunias erogauimus. qua in erogatione non tibi sumus, sed nobis defecisti. Quod tibi fuerit per alios suppletum, gaudemus. Veniam tamen petimus, qui propter fortunam tardi fuimus, & propter sumptus inopes existimus. Quippe non possumus ex nau-

Βιθυνοὶ πρὸς τοῦτα.

ξδ

Οἱ βιαζόμενοι τοὺς ὑπουργεῖν μὴ ἰσχύοντες, εὐχὰ ἀπερσάθηουσιν, ὡφελουῦνται. (ἡδὺ γὰρ αὐτῶν μὴ γινέσθαι χρεῖας, καὶ εἰ ἐν ἀπειλῇ) ἀλλὰ τὸ δοκεῖν μὴ δυνάμειον εἶναι ζημιουῦνται. εἴξουσι γὰρ τῆ ἀνάγκῃ πρὸς τὸ ἄπορον, καὶ εἰ μὴ διὰ φιλανθρωπίαν τῆ ὀνδεία σωθέντων. ἡμεῖς μὲν οὐκ ἔχομεν αὐτὸ παρήταμεν, καὶ ὑπερῖσχυον, ἢ δεινὴ σέμεθα χαρηγεῖν ἔχοντες. σὺ δὲ εἰ πλεονοῖες πορίσῃ ἀφ' ἡμῶν διὰ βίας, ἰσθι μὴ ὧν αὐτῶν ἀπολίπῃς, ἀλλ' ὧν αὐτῶν χρεῖσθαι διωθηθῆς χάριν ἡμῖν παρέξων.

Βροῦτ' ὁ τοῖς αὐταῖς.

ξε

Τὰ πλοῖα ἐγὼ πάντα, ὅσων μοι εἶδει ἐν θαλάσῃ ἔχω, ὡφελουῦνται μοι Μακεδόνων καὶ Λεσθίων καὶ Φοινίκων. ὑμεῖς μὲν οὐκ ἐπεὶ παρὰ τοὺς χειμῶνας αἰφνιδίως ὀππιδόντας ὑστέρησατε, πεπρακτοῦσά μοι πάντα εἰς τὸ ὀππιδόντων αὐτῶν συγκομίσατε. νομίζω γὰρ εἰς μηδὲν ὑμῖν τέτων αἴτιον τὸν χειμῶνα γεγονέναι· ἐθελουσίτων δὲ ὑμῶν, ἐνοχλήσῃ.

Βιθυνοὶ πρὸς ταῦτα.

ξη

Ὁ μὲν χειμῶν διεκόλυσε τὴν ναυτικὴν ἡμῶν συμμαχίαν· ἡ δὲ ναυτικὴ περισκοπὴ ἐξανήλωσε τὰ χεῖματα. ὥστε ἡμᾶς εἰ καὶ μὴ σοί, ἀλλ' οὐκ αὐτοῖς γε δαπανηρῶς μεμοχθηκέναι. τῆς οὐκ χρεῖας ὑπὸ ἄλλων πεπωληρωμένης, αἰτούμεθα συγχνώμην· βραδυῶντες μὲν, διὰ τὸ χεῖμα δασπονώτες δὲ, διὰ τὸ ἀνάλωμα. εὐ γὰρ διωατὸν ἡμῖν

ἡμῖν τὰς ναῦς πωῆσαι χρεῖματι, ὡς ἐκ τῶν χρεμᾶ-
των ναῦς.

Βρούτῳ τῶν αὐτῶν. 28

Αἱ βουλαὶ ὑμῶν, ὀλίγωροι· αἱ ἰσουργίαι, 5
βραδύαι· πὶ τὸ τέλος τούτων ἐννοεῖσθε.

Βιθυνῶν πρὸς ταῦτα.

Βελδέσθε μὲν διηνερώς, ἀσφάλεια· ἰσουργ-
εῖν δὲ βραδέως, ἀσθένεια· τούτων ἀμφοτέρων ἐν τῷ
τέλει συνήντημα.

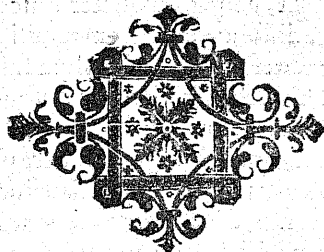
ex nauibus conficere pecunias, quemadmo-
dam ex pecuniis naues confecimus.

Brutus Bithynis. 69

CONSILIA vestra nullius momenti: execu-
tionēs tardæ. quis horum finis futurus sit,
cogitate.

Bithyni ad hæc. 70

PROLIXE consulere, tutum: tarde vero
exequi, imbecillitatis est. Horum amborum
finis vnus, venia.

BRVTVS CICERONI S.

QVANTA sim lætitia affectus, cognitis rebus Bruti nostri & consulum, facilius est tibi existimare, quam mihi scribere. Cum alia laudo & gaudeo accidisse, tum quod Bruti eruptio non solum ipsi salutaris fuit, sed etiam maximo ad victoriam adiumento. Quod scribis, trium Antoniorum vnam atque eandem causam esse: quid ego sentiam, mei iudicii esse: statuo nihil nisi hoc: Senatus aut populi R. iudicium esse de iis ciuibus qui pugnantes non interierint. At hoc ipsum (inquies) inique facis, qui hostilis animi in reip. homines, ciues appelles. Imo iustissime. Quod enim nondum Senatus censuit, nec populus R. iussit, id arroganter non præiudico, neq; reuoco ad arbitrium meum. Illud quidem non muto, quod ei quem me occidere res non coegit, neque crudeliter quicquam eripui, neque dissolute quicquam remisi, habuique in mea potestate, quoad bellum fuit. Multo quidem honestius iudico, magisque quod concedere possit respub. miserorum fortunam non insectari, quam infinita tribuere potentibus: quæ cupiditatem & arrogantiam incendere possint. Qua in re, Cicero, vir optime ac fortissime, mihiq; merito & meo nomine & reip. charissime, nimis credere videris spei tuæ: statimq; vt quisque aliquid recte fecerit, omnia dare ac permittere: quasi non liceat traduci ad mala consilia corruptum largitionibus animum. Quæ tua est humanitas, æquo animo te moneri patieris, præsertim de communi salute: facies tamen

tamen quod tibi visum fuerit: etiam ego, cum me docueris. Nunc Cicero, nunc agendum est ne frustra oppressum esse Antonium gauisi simus: non semper primi cuiusque mali excidendi causa sit, vt aliud renascatur illo peius. Nihil iam neque opinantibus aut patientibus nobis aduersi euenire potest, in quo nõ cum omnium culpa, tum præcipue tua futura sit, cuius tantam auctoritatem Senatus ac populus R. non solum esse patitur, sed etiam cupit, quanta maxima in libera ciuitate vnus esse potest: quam tu non solum bene sentiendo sed etiam prudenter tueri debes. Prudentia porro quæ tibi superest, nulla abs te desideratur, nisi modus in tribuendis honoribus. Alia omnia sic abunde adsunt, vt cum quolibet antiquorum comparari possint tuæ virtutes. Vnum hoc grato animo liberalique profectum, cautiorem ac moderatorem liberalitatem desiderat. Nihil enim Senatus cuiquam dare debet, quod male cogitantibus exemplo aut præsidio sit. Itaque timeo de consulatu, ne Cæsar tuus altius se ascendisse putet decretis tuis, quam inde, si consul factus sit, descensurum. Quod si Antonius ab alio relictum regni instrumentum, occasionem regnandi habuit: quonam animo fore putas, si quis, auctore non tyranno interfecto, sed ipso Senatu, putat se imperia quælibet concupiscere posse? Quare tum & felicitatem & prouidentiam laudabo tuam, cum exploratum habere cœpero, Cæsarem honoribus quos acceperit, extraordinariis fore contentum. Alienæ igitur

næ igitur (inquies) culpæ me reum facies?
Prorsus alienæ, si prouideri potuit ne existe-
ret. quod vtinam inspectare possis timorem
de illo meum. His literis scriptis te consulem
factum audiui. Tum vero incipiam pro-
ponere mihi remp. iustam & iam suis ni-
tentem viribus, si isthuc videro. Fi-
lius valet & in Macedoniam
cum equitatu præmissus
est. Idibus Maiis,
ex castris.

